

સર રામકૃષ્ણ ગોપાલ ભાંડારકર કૃતા
સુબોધ સંસ્કૃત માર્ગોપદેશિકા

૧

પ્રેરક

વૈરાગ્ય વારિધિ, આયડ તીર્થોદ્ધારક પ.પૂ.આ.ભ

શ્રી કુલચન્દ્રમૂરીશ્વરજી મહારાજ

સર રામકૃષ્ણ ગોપાલ ભાંડારકર કૃત

સુબોધ સંસ્કૃત માર્ગોપદેશિકા

✽ પ્રેરક ✽

સિદ્ધાન્ત મહોદયિ, કર્મ સાહિત્ય નિષ્ણાત

સ્વ. પ.પૂ.આ.ભ.

શ્રી પ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજના

અંતિમ શિષ્ય રત્ન

વૈરાગ્ય વારિધિ, આયડ તીર્થોદ્ધારક

પ.પૂ.આ.ભ.

શ્રી કુલચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ

*** પ્રાપ્તિ સ્થાન ***

દિવ્ય દર્શન કાર્યાલય

૩૯, કલિકુંડ સોસાયટી, ધોળકા-૩૮૭ ૮૧૦

જી. અમદાવાદ (ગુજરાત)

શ્રી ઉમરા જૈન ઉપાશ્રય

સોમનાથ મહાદેવ મંદિર રોડ, મલબાર હીલ,

સરગમ શોપીંગ સેન્ટરની પાછળ,

ઉમરા, સુરત. (ગુજરાત)

ફોન : ૦૨૬૧-૬૫૫૨૬૧૪, ફેક્સ : ૨૬૬૯૭૧૨

મૂલ્ય : શ્રમણા સંઘ પઠન-પાઠન

(આ પુસ્તક સાધુ, સાધ્વી અને જ્ઞાનભંડાર માટે જ્ઞાનનિધિમાંથી

છપાયેલ હોવાથી શ્રાવકોએ માલિકી કરવી નહીં.

જો માલિકી કરવી હોય તો

જ્ઞાન દ્રવ્યમાં ૭૦ રૂા. જમા કરાવવા.)

- આવૃત્તિ-પ્રથમ, નકલ-૫૦૦, વિ. સં. ૨૦૫૬
- આવૃત્તિ-દ્વિતીય, નકલ-૫૦૦, વિ. સં. ૨૦૫૮
- આવૃત્તિ-તૃતીય, નકલ-૫૦૦, વિ. સં. ૨૦૫૯
- આવૃત્તિ-ચતુર્થ, નકલ-૧૦૦૦, વિ. સં. ૨૦૬૪

*** મુદ્રક ***

રાજુલ આર્ટ્સ

ઘાટકોપર, મુંબઈ-૪૦૦ ૦૭૭.

ફોન : ૨૫૧૧ ૦૦૫૬, ૨૫૧૪ ૯૮૬૩

પ્રાણીવચનની પ્રમીધારા

સિદ્ધાન્ત મહોદયિ, કર્મસાહિત્ય નિષ્ણાત

સ્વ. પ.પૂ. આચાર્યદેવ

શ્રીમદ્ વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મ.સા.

વૈરાગ્ય વારિધિ, આયડ તીર્થોદ્ધારક

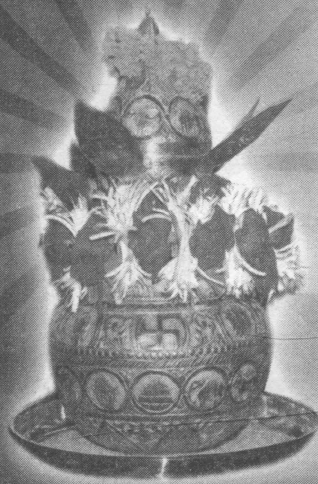
પ.પૂ. આચાર્યદેવ

શ્રીમદ્ વિજય કુલચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા.

સમતાનિધિ, વાત્સલ્ય વારિધિ

પ.પૂ. ગણિવર્ય

શ્રી રશ્મિરાજવિજયજી મ.સા.

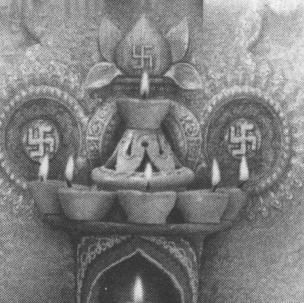

॥ શ્રી કુંથુનાથાય નમઃ ॥ ॥ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથાય નમઃ ॥

જ્ઞાન નિધિમાંથી આ ગ્રંથના
પ્રકાશનનો લાભ

શ્રી ઉમરા શ્વે.મૂ.પૂ.
જૈન સંઘ

ઉમરા સુરત
તરફથી લેવાયો છે.

જેમની કૃપા અનરાધાર વરસી રહી છે એવા ધ્યારા ગુરુદેવી

- ◆ જેમણે શીલ્પી બની અનેક સાધુઓને ઘડ્યા.
- ◆ જેમણે જિનશાસનને વિશાળ સાધુ સમુદાયની ભેટ ધરી.
- ◆ જેમણે વિપુલ કર્મ સાહિત્યનું નવનિર્માણ કર્યું.
- ◆ જેમણે ઉત્કૃષ્ટ નિર્મળ સંયમ પાળ્યું.

સિદ્ધાન્તમહોદધિ સ્વ.પ.પૂ.આ.ભ.
શ્રી પ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજ

- ◆ જેમનો વૈરાગ્ય ઉત્કૃષ્ટ કક્ષાનો હોવાથી “વૈરાગ્ય વારિધિ” નું બીરૂદ અપાયું.
- ◆ જેમનું અપાર વાત્સલ્ય સર્વેને માટે વશીકરણ મંત્ર છે.
- ◆ જેમનો સદાય એક જ વ્યવસાય છે : પઠન-પાઠન (સ્વાધ્યાય).
- ◆ જેઓ સુવિશુદ્ધ ચારિત્રનું પાલન કરીને આશ્રિતોને અજોડ આલંબન આપી રહ્યા છે.

વૈરાગ્ય વારિધિ પ.પૂ.આ.ભ
શ્રી કુલયન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ

પ્રસ્તાવના

અનંત ઉપકારી શ્રીજિનેશ્વર ભગવંતોનો પરમ તારક ઉપદેશ જે ગણધર ભગવંતો દ્વારા ગ્રંથિત છે, તે આચારાંગ આદિ આગમ સાહિત્ય પ્રાકૃત ભાષામાં છે.

તેમાં પ્રવેશ માટે તથા પછીના મહાપુરુષો દ્વારા રચિત સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત ગ્રંથોના અભ્યાસમાટે પણ સંસ્કૃત ભાષા શીખવી અનિવાર્ય છે.

આ સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસ માટે પાણિની, ચન્દ્રિકા, સિદ્ધહેમ વિગેરે અનેક વિસ્તૃત વ્યાકરણ ગ્રંથો છે.

જે શીખવા માટે પૂર્ણ ધીરજ તેમજ લાંબા સમયના શ્રમની દરેક પાસે અપેક્ષા રાખી શકાય નહીં. આ સ્થિતિમાં ભાષા-નિષ્ણાતોએ ઓછી મહેનતે અને ટુંક સમયમાં સંસ્કૃત ભાષા શીખી શકાય તે માટે સરળ પદ્ધતિઓ અપનાવીને પાઠ્ય પુસ્તકો તૈયાર કર્યા છે.

આવા પુસ્તકોમાં શ્રી ભાંડારકરજીના પાઠ્ય પુસ્તકોનું આગવું સ્થાન છે.

આ પુસ્તકોના નામ છે:

(૧) સંસ્કૃત માર્ગોપદેશિકા અને (૨) સંસ્કૃત મન્દિરાન્તઃ પ્રવેશિકા

પ્રસ્તુત પુસ્તક “સંસ્કૃત માર્ગોપદેશિકા ” નું જ સુંદર રૂપાંતર છે. એને વધુ સુબોધ બનાવવા માટે મુનિ શ્રી રત્નરાજવિજયજીએ તેના નિયમોને ભાષાકીય દૃષ્ટિએ સરળ બનાવીને, પ્રત્યેક પાઠના કોશને પુંલિંગ, સ્ત્રીલિંગ, નપુંસકલિંગ આદિ અલગ પાડીને, અકારાદિ (આલ્ફાબેટિકલ) ક્રમથી ગોઠવીને મૂક્યા છે, તથા પુસ્તકના અંતે પણ અગત્યના નિયમોને ટુંકમાં મૂકી દીધા છે.

આ નિયમોને સુગમ બનાવવા માટે સ્વ. પ. પૂ. વર્ધમાન તપોનિધિ આચાર્ય ભગવંત શ્રીમદ્વિજય ભુવનભાનુ સૂરિજી મ.સા. તથા સ્વ.પ.પૂ. પંન્યાસપ્રવર શ્રી પદ્મવિજયજી મ.સા. દ્વારા સંકલિત નિયમાવલીનો ડગલે ને પગલે ઉપયોગ કરાયો છે.

આ પુસ્તકને અનુરૂપ તેનું નામ “સુબોધ સંસ્કૃત માર્ગોપદેશિકા” રાખેલ છે તે ઉચિત જ છે.

મુમુક્ષુઓ આનો લાભ લઈ આગળ વધે એ જ શુભાભિલાષ.

→ વિ. કુલચન્દ્રસૂરિ

૨૦૫૬, ચૈત્ર વદ-૧૨

અમદાવાદ

સ્વ=આત્મા અને અધ્યાય=અધ્યયન

સ્વાધ્યાય = આત્માનું અધ્યયન

પાણી વિના જેમ વૃક્ષનો વિકાસ શક્ય નથી,
સુમાતા વિના જેમ બાળકની પ્રગતિ શક્ય નથી,
સુશિલ્પી વિના જેમ મૂર્તિનો આકાર શક્ય નથી,
ભક્તિ વિના જેમ ગુરુની કૃપા શક્ય નથી,
બસ..... તે જ રીતે,

જ્ઞાન વિના સાધુનું સાધુપણું શક્ય નથી.

એટલા માટે જ,

ગણધર ભગવંતો, પૂર્વાચાર્યો વડે રચાયેલ સંસ્કૃત-પ્રાકૃત સાહિત્યનો બહોળો
ખજાનો જૈન શાસનમાં ઉપલબ્ધ છે.

તેનો અભ્યાસ કરવા માટે અને સાધુપણાના પ્રાણ એવા સ્વાધ્યાયની મસ્તી
માણવા માટે સંસ્કૃત ભાષાનો અભ્યાસ અનિવાર્ય છે.

કહ્યું પણ છે કે,

“સજ્ઞાઓ સમો તવો નત્થિ”

અર્થાત્

સ્વાધ્યાય જેવો કોઈ તપ નથી.

રે ! વર્તમાનમાં જ્યારે ચારેય બાજુ મોહનું તાંડવ નૃત્ય ચાલી રહ્યું છે
ત્યારે આ સ્વાધ્યાય જ સાધુને સાધુપણામાં સ્થિર કરી શકે છે.

વળી,

આ સ્વાધ્યાય જ દ્રવ્ય સંયમથી ભાવસંયમની કેડી બતાવી શકે છે.

ઘનના અભિલાષીને જેમ ખાવાનું પણ ભાન રહેતું નથી,

પ્રભુભક્તિ કરનારને જેમ સમયનું પણ ધ્યાન રહેતું નથી,

બસ..... તે જ રીતે,

સ્વાધ્યાયની રૂચિવાળાને બાહ્યપ્રવૃત્તિઓમાં રસ રહેતો નથી
જેનાથી,

સાધુપણું અખંડ-સુરક્ષિત રહી શકે છે.

સ્વાધ્યાયનો મહિમા તો એટલો બધો છે કે,

આ દુનિયાના તમામ સમુદ્રના પાણીની શાહી બનાવીને,
બધાય વૃક્ષોની કલમો બનાવીને,
આ પૃથ્વીને કાગળ માનીને તેની ઉપર લખવામાં આવે તો,
તે શાહી પણ ખૂટી જાય,
તે કલમ પણ ઘટી જાય,
રે ! તે પૃથ્વી પણ ઓછી પડે.

આ જ સ્વાધ્યાય માટે સંસ્કૃત ભાષાના માર્ગનો ઉપદેશ કરાવતું પુસ્તક એટલે જ :

“સુબોધ સંસ્કૃત માર્ગોપદેશિકા”

આ પુસ્તકનું મહદ્ અંશે સંશોધન કરી આપનાર મુનિશ્રી ચિરંતન રત્ન વિજયજીને આ પ્રસંગે હું કેવી રીતે ભૂલી શકું ?

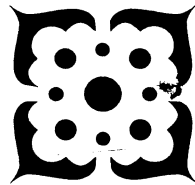
આ પુસ્તકમાં છન્દસ્થપણાના દોષથી જે કાંઈ ક્ષતિ રહી ગઈ હોય તે સુજ પાઠકોએ સુધારવી.

સર્વે પુણ્યાત્માઓ આ પુસ્તકનો અક્ષરશઃ ઉપયોગ કરી પોતાના જીવનમાં સ્વાધ્યાયની મસ્તી માણો,

અને.....

રત્નત્રયીની આરાધનામાં આગળ વધી પરંપરાએ અનંત સુખમય મોક્ષને પામો
એ જ એક અભિલાષ.

→ મુનિ રત્નરાજ વિજય
૨૦૫૬, વૈશાખ સુદ-૫
અમદાવાદ

Master Key

૧. નામના રૂપો ગોખવાની સરળ ફોર્મ્યુલા :

(A) પહેલા પ્રથમા અને દ્વિતીયા વિભક્તિના રૂપો ગોખવા.

દા.ત.	એ.વ.	દ્વિ.વ.	બ.વ.
પ્રથમા	રામ :	રામૌ	રામા :
દ્વિતીયા	રામમ્	રામૌ	રામાન્

(B) પછી એ.વ.ના તૃતીયાથી માંડીને સપ્તમી સુધીના રૂપો ગોખવા.

	તૃતીયા	ચતુર્થી	પંચમી	ષષ્ઠી	સપ્તમી
એ.વ.	રામેળ	રામાય	રામાત્	રામસ્ય	રામે

(C) પછી દ્વિ.વ.ના તૃતીયાથી માંડીને સપ્તમી સુધીના રૂપો ગોખવા.

	તૃતીયા	ચતુર્થી	પંચમી	ષષ્ઠી	સપ્તમી
દ્વિ.વ.	રામાભ્યામ્	રામાભ્યામ્	રામાભ્યામ્	રામયો :	રામયો :

(D) પછી બ.વ.ના તૃતીયાથી માંડીને સપ્તમી સુધીના રૂપો ગોખવા.

	તૃતીયા	ચતુર્થી	પંચમી	ષષ્ઠી	સપ્તમી
બ.વ.	રામૈ :	રામેભ્ય :	રામેભ્ય :	રામાણામ્	રામેષુ

(E) પછી સંબોધનના રૂપો ગોખવા.

	એ.વ.	દ્વિ.વ.	બ.વ.
સંબોધન	રામ	રામૌ	રામા :

૨. નિત્ય થયેલા પાઠનું પરાવર્તન દિવસમાં ઓછામાં ઓછું બે વાર કરવું જેથી તે પાઠ આત્મસાત્ થઈ શકે.

૩. નિત્ય રાત્રે સ્વાધ્યાય કાળમાં ૨૫ નામના અને ૨૫ ધાતુના દશેય કાળના રૂપોનો મુખપાઠ કરવો. જેથી ભાષામાં ઝડપી ગતિ થઈ શકે.

અનુક્રમણિકા

પાઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
-	સામાન્ય પરિચય	૧.
-	જોડાક્ષર	૪
૧	ક્રિયાપદ વર્તમાનકાળ પરસ્મૈપદ-એકવચન	૬
૨	ક્રિયાપદ વર્તમાનકાળ પરસ્મૈપદ-બહુવચન	૮
૩	ક્રિયાપદ વર્તમાનકાળ પરસ્મૈપદ-દ્વિવચન	૧૧
૪	સમગ્ર વર્તમાનકાળ-પરસ્મૈપદ	૧૩
-	ઉપસર્ગ	૧૬
૫	નામ અ કારાંત (પુંલિંગ, નપુંસકલિંગ) પ્રથમા વિભક્તિ	૧૮
	નામ ઇ કારાંત (પુંલિંગ, નપુંસકલિંગ) પ્રથમા વિભક્તિ	૨૧
૬	નામ અ કારાંત (પુંલિંગ, નપુંસકલિંગ) દ્વિતીયા વિભક્તિ	૨૪
	નામ ઇ કારાંત (પુંલિંગ, નપુંસકલિંગ) દ્વિતીયા વિભક્તિ	૨૬
૭	નામ અ કારાંત અને ઇ કારાંત (પુંલિંગ, નપુંસકલિંગ) તૃતીયા વિભક્તિ	૨૮
૮	નામ અ કારાંત અને ઇ કારાંત (પુંલિંગ, નપુંસકલિંગ) ચતુર્થી, પંચમી વિભક્તિ	૩૨
૯	નામ અ કારાંત અને ઇ કારાંત (પુંલિંગ, નપુંસકલિંગ) ષષ્ઠી, સપ્તમી અને સંબોધન વિભક્તિ	૩૬
-	અવ્યયો	૪૧
૧૦	વર્તમાનકાળ આત્મનેપદ - એકવચન	૪૨
૧૧	વર્તમાનકાળ આત્મનેપદ - દ્વિવચન અને બહુવચન	૪૬
૧૨	કર્મણિ અને ભાવે રૂપ	૪૮
૧૩	આ અને ઈ કારાંત સ્ત્રીલિંગ નામો પ્રથમા અને દ્વિતીયા વિભક્તિ	૫૪
૧૪	આ અને ઈ કારાંત સ્ત્રીલિંગ નામો તૃતીયા, ચતુર્થી અને પંચમી વિભક્તિ	૫૭
૧૫	આ અને ઈ કારાંત સ્ત્રીલિંગ નામો ષષ્ઠી, સપ્તમી અને સંબોધન વિભક્તિ	૬૧
૧૬	હ્યસ્તન ભૂતકાળ પરસ્મૈપદ - એકવચન અને દ્વિવચન	૬૬
૧૭	હ્યસ્તન ભૂતકાળ પરસ્મૈપદ - બહુવચન અને આત્મનેપદ- એકવચન	૬૮

૧૮	હ્યસ્તન ભૂતકાળ આત્મ નેપદ - દ્વિવચન અને બહુવચન	૭૨
૧૯	ઙ અને ઋ કારાંત પુંલિંગ, નપુંસકલિંગ નામો પ્રથમાથી ચતુર્થી વિભક્તિ	૭૬
૨૦	ઙ અને ઋ કારાંત પુંલિંગ, નપુંસકલિંગ નામો પંચમીથી સંબોધન વિભક્તિ	૮૧
૨૧	ઈ,ઉ,ઋ અને ઋ કારાંત સ્ત્રીલિંગ નામો	૮૬
૨૨	આજ્ઞાર્થ - પરસ્મૈપદ	૯૨
૨૩	આજ્ઞાર્થ - આત્મ નેપદ	૯૫
૨૪	કેટલાંક બહુ ઉપયોગી કૃદંત	૯૮
૨૫	વ્યંજનાંત નામ ચ્ , ત્ , દ્ , વત્ , મત્ , અંતવાળા નામ	૧૦૭
૨૬	અન્ , ઇન્ , અંતવાળા નામ	૧૧૫
૨૭	સ્ , વસ્ અને ઇયસ્ અથવા ઇયસ્ અંતવાળા નામ	૧૨૨
૨૮	વિધ્યર્થ	૧૨૯
૨૯	સર્વનામ	૧૩૪
૩૦	પહેલો તથા બીજો પુરુષ સર્વનામ	૧૪૦
૩૧	અદસ્ અને ઇદમ્ ના રૂપો	૧૪૪
૩૨	સુભાષિત સંદોહ	૧૫૦
-	સંસ્કૃત ગુજરાતી શબ્દ કોશ	૧૫૩
-	ગુજરાતી સંસ્કૃત શબ્દ કોશ	૧૮૪
	નિય મવલિ	
૧	સ્વર સંધિ	૨૧૪
૨	વ્યંજન સંધિ	૨૧૫
૩	વિસર્ગ સંધિ	૨૧૭
૪	અનુસ્વાર સંધિ	૨૧૮
૫	ધાતુ રૂપ નિયમો	૨૧૯
૬	વિભક્તિના નિયમો	૨૨૦
૭	સામાન્ય નિયમો	૨૨૨
૮	કર્મણિના નિયમો	૨૨૩
૯	કૃદંતના નિયમો	૨૨૫

સામાન્ય પરિચય

૧. કુલ વર્ણ - ૪૬

સ્વર - ૧૩

વ્યંજન - ૩૩ = ૪૬

૨. વ્યંજનનું વર્ગીકરણ - (૧) ૧૩ અધોષ (૨) ૨૫ સ્પર્શ વ્યંજન

૨૦ ધોષ

૩૩

૩ ઉષ્માક્ષર

૪ અંતઃસ્થ

૧ મહાપ્રાણ

૩૩

વર્ગીય વ્યંજન

(સ્પર્શ - વ્યંજન)

						<u>અંતઃસ્થ</u>	
						↓	હ ← <u>મહાપ્રાણ</u>
કંઠ્ય	ક	ખ	ગ	ઘ	ઙ		
તાલવ્ય	ચ	છ	જ	ઝ	ઞ	ય	શ
મૂર્ધન્ય	ટ	ઠ	ડ	ઢ	ણ	ર	ષ
દંત્ય	ત	થ	દ	ધ	ન	લ	સ
ઓષ્ઠ્ય	પ	ફ	બ	ભ	મ	વ	↑ <u>ઉષ્માક્ષર</u>

↑
અનુનાસિક

૩. સ્વર વિચાર

સ્વર - ૧૩ તેમાંથી.....

હ્રસ્વ સ્વર - ૫

દીર્ઘ સાદા સ્વર - ૪

દીર્ઘ સન્ધ્યક્ષર - ૪

૧૩

૧. હ્રસ્વ સ્વર - અ, ઇ, ઓ, ઋ, ૠ

૨. દીર્ઘ સ્વર - સાદા - આ, ઈ, ઋ, ૠ (લૃ)

સન્ધ્યક્ષર - એ,

એ,

ઓ,

ઔ

(અ, આ + ઇ, ઈ)

(અ, આ, + એ, ઐ)

(અ, આ + ઓ, ઋ)

(અ, આ + ઔ, ઋ)

☞ સુબોધ સંસ્કૃતમાર્ગોપદેશિકા ☞ ૧ ☞☞☞☞ સામાન્ય પરિચય ☞☞

૩. ગુણ-વૃદ્ધિ

સ્વર	અ	ઇ, ई	उ, ऊ	ऋ, ॠ	लृ, लृ
गुण	अ	ए	ओ	अर्	अल्
वृद्धि	आ	ऐ	औ	आर्	आल्

૪. (A) અધોષ વ્યંજન - વર્ગીય વ્યંજનના દરેક વર્ગના પ્રથમ ૨ મળીને ૧૦ તથા ૩ ઉષ્માક્ષર મળીને કુલ ૧૩ અધોષ વ્યંજન છે.
 (B) ધોષ વ્યંજન - અધોષ વ્યંજન સિવાયના બાકીના ૨૦ ને ધોષ વ્યંજન કહે છે.
૫. (A) ૨૪ની સંજ્ઞા - અનુનાસિક સિવાયના ૨૦ વર્ગીય વ્યંજન + ૩ ઉષ્માક્ષર + ૧ મહાપ્રાણ = ૨૪
 (B) ૨૦ ની સંજ્ઞા - અનુનાસિક સિવાયના વર્ગીય વ્યંજનોને ૨૦ ની સંજ્ઞા કહે છે.
૬. ધાતુના ૧૦ ગણ (સમુદાય = વર્ગ)

આ પુસ્તકમાં ૪ ગણ આપેલ છે.

ગણ	૧	૪	૬	૧૦
નિશાની	अ	य	अ	अय

અવિકારક

વિકારક

વિકારક - ગણની નિશાની લાગતા પૂર્વે ધાતુમાં ગુણ-વૃદ્ધિ રૂપ થતા ફેરફાર.

૭. સુબોધ સંસ્કૃત માર્ગોપદેશિકા નામની આ પુસ્તકમાં (૧) વર્તમાનકાળ (૨) હસ્તન ભૂતકાળ (૩) આજ્ઞાર્થ (૪) વિધ્યર્થ. આ ચાર પ્રયોગ આવશે.

૮. રૂપ કેવી રીતે બને ?

૧. ધાતુ + ગણની નિશાની = અંગ

દા.ત. વદ્ + અ = વદ ।

૨. અંગ + પ્રત્યય = રૂપ

દા.ત. વદ + તિ = વદતિ ।

૩. ધાતુ + ગણની નિશાની + પ્રત્યય = રૂપ

દા.ત. વદ્ + અ + તિ = વદતિ ।

૯. કેટલીક અગત્યની સંજ્ઞાઓ

આ. / આત્મને. - આત્મનેપદી

ઈ. - ઈત્યાદિ

ઉપ. - ઉપસર્ગ

ઉભ. - ઉભયપદી

એ. વ. - એકવચન

કર્મણિ - કર્મણિરૂપ

ગ. - ગણ

ચ. - ચતુર્થા

તૃ. - તૃતીયા

ત્રિ. - ત્રિલિંગ

દ્વિ. વ. - દ્વિવચન

ન. / નપું. - નપુંસકલિંગ

પ. / પરસ્મૈ. - પરસ્મૈપદી

પં. - પંચમી

પ્ર. - પ્રથમા

બ.વ. / બહુ. - બહુવચન

ભૂ.કૃ. - કર્મણિ ભૂતકૃદંત

વ.કૃ. - કર્મણિ વર્તમાનકૃદંત

વિશે. - વિશેષણ

ષ. - ષષ્ઠી

સ. - સપ્તમી

સં. - સંબોધન

સર્વ. - સર્વનામ

સ્ત્રી. - સ્ત્રીલિંગ

સુહૃદ્ વ્યસને યઃ સ્યાત્ । - જે વિપત્તિમાં સહાય કરે, તે જ મિત્ર.

સહસ્રેષુ ચ પण्डितः । - હજારમાં એક પંડિત હોય છે.

क्रोधो वैरस्य कारणम् । - ક્રોધ વેરનું કારણ છે.

જોડાક્ષર

નોંધ - બોલવા સરળ પડે માટે અંત્યાક્ષરમાં અ કાર મેળવી જોડાક્ષર આપ્યા છે.

દા.ત. જ્ + જ = જ્ઞ

મુખ્ય સંયુક્ત વ્યંજન કે જોડાક્ષર નીચે પ્રમાણે છે :

ઙ્ઙ - ઙ	ઙ્ઙ - ઙ	ત્ત - ત	ઢ્ઢ - ઢ
ક્ક્ - ત	ઇક્ક - ઙ - ત	ત્રત્ત - ત્ર - ૨	ઢ્યઢ્ઢ - ઢ્ય - ૫
ક્ત્ત - ત - વ	ચ્ચ - ચ	ત્થત્ત - થ	ઢ્ઢઢ્ઢ - ઢ્ઢ - ૨
ક્ન - ન	ચ્ચ - છ	લ્લ - ન	ઢ્ઢ - ન
ક્મ - મ	ચ્ચ - ઇ - ૨	ત્પત્ત - પ	ઢ્ઢ - મ
ક્ક - ર	ચ્ચ - ઇ - વ	ત્રત્ત - પ - ૨	ઢ્યઢ્ઢ - ઢ્ય - ૫
ક્ચ - ય	ચ્ચ - મ	ત્ફત્ત - ફ	ઢ્ઢ - ર
ક્લ - લ	ચ્ચ - ય	ત્મત્ત - મ	ઢ્ઢ - વ
ક્ઙ - વ	જ્ઞ - જ	ત્રત્ત - ર	ત્રત્ત - ન
ક્ષ - ષ	જ્ઞ - ર	ત્રત્ત - ર - ૫	ત્રત્ત - મ
ક્ષ્ઙ - ષ - ઙ	જ્ઞ - વ	ત્રત્ત - વ	ત્રત્ત - ઢ્ય
ક્ષ્મ - ષ - મ	ઙ્ઙ - ઙ	ત્રત્ત - સ	ત્રત્ત - વ
ક્ષ્ચ - ષ - ચ	ઙ્ઙ - ય	ત્રત્ત - સ - ન	ત્રત્ત - ત
ક્ષ્લ - ષ - લ	ઙ્ઙ - ર	ત્રત્ત - સ - ૫	ત્રત્ત - ત - ૫
ક્ષ્વ - ષ - વ	ઙ્ઙ - ય	ત્રત્ત - ષ - ૫	ત્રત્ત - ન
ઙ્ઙ - ધ	ઙ્ઙ - ર	ઙ્ઙ - ગ	ઙ્ઙ - મ
ઙ્ઙ - ન	ઙ્ઙ - ગ	ઙ્ઙ - ઢ	ઙ્ઙ - ઢ્ય
ઙ્ઙ - ર	ઙ્ઙ - મ	ઙ્ઙ - ઢ	ઙ્ઙ - ર
ઙ્ઙ - ર - ૫	ઙ્ઙ - ય	ઙ્ઙ - ઢ - ૨	ઙ્ઙ - લ
ઙ્ઙ - લ	ઙ્ઙ - વ	ઙ્ઙ - ઢ - ૫	ઙ્ઙ - સ
ઙ્ઙ - વ	ઙ્ઙ - ય	ઙ્ઙ - ઢ	ઙ્ઙ - જ
ઙ્ઙ - ધ	ઙ્ઙ - ઙ	ઙ્ઙ - મ	ઙ્ઙ - ઢ
ઙ્ઙ - ન	ઙ્ઙ - મ	ઙ્ઙ - ય	ઙ્ઙ - ઢ
ઙ્ઙ - ર	ઙ્ઙ - ય	ઙ્ઙ - ર	ઙ્ઙ - ઢ
ઙ્ઙ - વ	ઙ્ઙ - વ	ઙ્ઙ - ર - ૫	ઙ્ઙ - ર

भ्नाल् - ७	त्यल् - ५	ष्टृप् - ८	स्थस् - ५
भ्नल् - १	त्मल् - ५	ष्ट्यप् - ८ - ५	स्त्रस् - १
भ्यल् - ५	त्यल् - ५	ष्टृप् - ८ - २	स्प्रस् - ५ - २
भ्रल् - २	ल्लल् - ८	ष्ट्वप् - ८ - ५	स्फस् - ६
भ्वल् - ५	त्वल् - ५	ष्टृप् - ८	स्मस् - ५
भ्मल् - ५	व्यप् - ५	ष्ट्यप् - ८ - ५	स्यस् - ५
भ्रल् - २	व्रप् - २	ष्णाप् - ७	स्त्रस् - २
म्यम् - ५	श्चश् - ५	ष्पप् - ५	ह्रस् - ७
म्लम् - ८	श्नश् - १	ष्प्रप् - ५ - २	ह्रस् - १
म्वम् - ५	श्मश् - ५	ष्मप् - ५	ह्रास् - ५
म्यप् - ५	श्यश् - ५	ष्यप् - ५	ह्रास् - ५
ण्यर् - ७ - ५	श्रश् - २	ष्वप् - ५	ह्रस् - २
र्ध्यर् - ५ - ५	श्लश् - ८	स्कस् - ६	ह्रस् - ८
ल्कल् - ६	ष्कप् - ६	स्वस् - ५	ह्रस् - ५
लाल् - ७	ष्कप् - ६ - २	स्तस् - ८	

418 - 9

ક્રિયાપદ

વર્તમાનકાળ : પરસ્મૈપદ

એકવચન

प्रत्ययः पुरुष १ - मि, पुरुष २ - सि, पुरुष ३ - ति

ભૂમિકા

૧. સંસ્કૃતમાં ક્રિયાપદના રૂપાખ્યાનોના પ્રત્યય બે પ્રકારના છે : પરસ્મૈપદ અને આત્મનેપદ. કેટલાક ધાતુ ફક્ત પરસ્મૈપદ પ્રત્યય લેનારા એટલે પરસ્મૈપદી. કેટલાક ફક્ત આત્મનેપદ પ્રત્યય લેનારા એટલે આત્મનેપદી અને કેટલાક બે પ્રકારના પ્રત્યયોમાંથી ગમે તે પ્રકારના પ્રત્યય લેનારા એટલે ઉભયપદી હોય છે.
૨. ગણકાર્ય થતાં એટલે વિકરણ પ્રત્યય અથવા ગણની નિશાની લાગતાં કેટલાક ધાતુઓનું જે વિશેષરૂપ [જેમ કે ગમ્ ને બદલે ગચ્છ] અથવા આદેશ [જેમકે દૃશ્ ને બદલે પશ્ય] થાય છે. તેને કાટખૂણ [] કૌસમાં બતાવેલ છે.
૩. સ્વરવિકારને લીધે ધાતુમાં જે રૂપ થાય છે તે અર્ધચંદ્ર () કૌસમાં આપ્યા છે.
૪. બીજા ગણના ધાતુઓનું રૂપાખ્યાન ઘણું કઠણ હોય છે. તેથી આ ચોપડીમાં બીજા ગણના બે જ ધાતુ આપ્યા છે. બીજો ગણ બીજી ચોપડીમાં સવિસ્તાર આપ્યો છે. આ ગણના ધાતુઓને પુરુષબોધક પ્રત્યય લાગલા જ લગાડાય છે.

નિયમો

૧. પહેલા ગણના ધાતુઓને ગણની નિશાની અ લાગતા અન્ત્ય કોઈ પણ સ્વર તથા ઉપાન્ત્ય હ્રસ્વ સ્વરનો ગુણ થાય છે.

દા.ત. બુધ્ = બોધ્ + અ + તિ = બોધતિ ।

૨. એ, ઈ, ઓ, ઔ પછી કોઈપણ સ્વર આવે તો તેના બદલે અનુક્રમે અય્, આય્, અવ્, આવ્, થાય છે.

६।त. नी = ने + अ = नय् + अ + ति = नयति ।

૩. સંસ્કૃતમાં બે સ્વર લગોલગ આવે તો સંધિ થાય છે.

૪. મ્ કે વ્ થી શરૂ થતા પ્રત્યયો પૂર્વે અંગના અન્ત્ય અ નો આ થાય છે.

६।.त. चर् + अ + मि = चरामि ।

૫. ૨૦ + અઘોષ = સ્વવર્ગનો પ્રથમ + અઘોષ

દા.ત. કકુભ્ + પ્રાન્તઃ = કકુપ્રાન્તઃ । દૃશદ્ + પતતિ = દૃશત્પતતિ ।

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

ગમ્ [ગચ્છ] - ગમન કરવું, જવું
 ચર્ - ચરવું, ચાલવું
 જીવ્ - જીવવું
 ત્યજ્ - ત્યાગ કરવો, તજવું
 દહ - દાહ કરવો, બાળવું
 નમ્ - નમવું
 ની (નય્) - લઈ જવું, દોરવું
 પચ્ - પકવવું, રાંધવું
 પત્ - પતન પામવું, પડવું

બુધ્ (બોધ્) - બોધ થવો, જાણવું
 ભૂ (ભવ્) - હોવું, થવું
 રક્ષ્ - રક્ષણ કરવું, બચાવવું, સંભાળવું
 વદ્ - બોલવું, વદવું
 વસ્ - વસવું, રહેવું
 સ્ (સર્) - સરકવું, ખસવું જવું

બીજો ગણ

અદ્ - ખાવું
 અસ્ - હોવું

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. વદામિ ।	૫. સરસિ ।	૯. ગચ્છતિ ।	૧૩. ભવતિ ।
૨. રક્ષસિ ।	૬. નયામિ ।	૧૦. અદ્ધિ ।	૧૪. અન્તિ ।
૩. પતતિ ।	૭. વસસિ ।	૧૧. નયતિ ।	૧૫. અસ્તિ ।
૪. બોધસિ ।	૮. સરામિ ।	૧૨. બોધામિ ।	

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. (તું) બોલે છે.	૧૦. (તું) દોરે છે.	૧૯. (હું) રાંધું છું.
૨. (તે) બોલે છે.	૧૧. (તે) ખસે છે.	૨૦. (તું) બાળે છે.
૩. (તું) જાય છે.	૧૨. (હું) થાઉં છું.	૨૧. (હું) બચાવું છું.
૪. (હું) જાઉં છું.	૧૩. (તું) ખાય છે.	૨૨. (તે) ચાલે છે.
૫. (તે) રહે છે.	૧૪. (હું) છું.	૨૩. (હું) જીવું છું.
૬. (હું) રહું છું.	૧૫. (તું) છે.	૨૪. (તે) રાંધે છે.
૭. (તું) પડે છે.	૧૬. (તે) રહે છે.	૨૫. (હું) તજું છું.
૮. (તું) ચાલે છે.	૧૭. (તે) તજે છે.	
૯. (તે) જાણે છે.	૧૮. (તું) નમે છે.	

ક્રિયાપદ

વર્તમાનકાળ : પરસ્મૈપદ

બહુવચન

પ્રત્યય : પુરુષ ૧ - મસ, પુરુષ ૨ - થ, પુરુષ ૩ - અન્તિ

ભૂમિકા

૧. સંસ્કૃત ભાષામાં દ્વિત્વ (બે - પશુ) દર્શાવવું હોય તો દ્વિવચન વાપરવામાં આવે છે. આ દ્વિવચન નવા વિદ્યાર્થીઓને કેવળ નવતર હોવાથી ત્રીજા પાઠમાં આપ્યું છે. ખરો અનુક્રમ એકવચન, દ્વિવચન અને બહુવચન એવો છે.

નિયમો

૧. દ્વિવચનના તથા બહુવચનના પુરુષબોધક પ્રત્યયોની પહેલાં **અસ્** (ગ. ૨) ધાતુમાંના પહેલા **અ** નો લોપ થાય છે.

દા.ત. **સ્વઃ । સ્મઃ ।**

૨. (A) પુરુષબોધક પ્રત્યય લગાડતા પહેલા યોથા ગણના ધાતુને **ચ** અને છઠ્ઠા ગણના ધાતુને **અ** લગાડવો.

દા.ત. **તુષ્ = તુષ્ + ચ + તિ = તુષ્યતિ । (ગ. ૪)**

સૃજ્ = સૃજ્ + અ + તિ = સૃજતિ । (ગ. ૬)

(B) યોથા અને છઠ્ઠા ગણમાં પહેલા ગણની જેમ ધાતુના સ્વરનો ગુણ થતો નથી.

દા.ત. **નૃત્ = નૃત્યતિ । (ગ. ૪), વિશ્ = વિશતિ । (ગ. ૬)**

૩. પદાંતે સ્ હોયતો એનો વિસર્ગ થાય છે, તેમજ પદાંત ર્ નો અઘોષ વ્યંજનની પહેલાં, અગર કશુંય ન આવે તો વિસર્ગ થાય છે.

દા.ત. **વદ્ + અ + મસ્ = વદામઃ ।**

પુનર્ + પુનર્ = પુનઃ પુનઃ ।

૪. અ થી શરૂ થતા પ્રત્યયો પૂર્વે અંગના અન્ત્ય અ નો લોપ થાય છે.

દા.ત. **બોધ્ + અ + અન્તિ = બોધ્ + અન્તિ = બોધન્તિ ।**

૫. (તેઓ) બાળે છે.
૬. (તેઓ) પીડે છે.
૭. (અમે) જઈએ છીએ.
૮. (તમે) દોરો છો.
૯. (અમે) રહીએ છીએ.
૧૦. (અમે) છીએ.
૧૧. (અમે) જીવીએ છીએ.
૧૨. (તમે) જીવો છો.
૧૩. (તેઓ) પોષે છે.
૧૪. (તેઓ) નાચે છે.
૧૫. (અમે) લોભ કરીએ છીએ.
૧૬. (અમે) જીતીએ છીએ.
૧૭. (તેઓ) જુએ છે.
૧૮. (અમે) પીએ છીએ.

૧૯. (તેઓ) વહે છે.
૨૦. (તમે) ફેંકો છો.
૨૧. (અમે) સંતોષ પામીએ છીએ.
૨૨. (તમે) આળોટો છો.
૨૩. (અમે) નાશ પામીએ છીએ.
૨૪. (તમે) ઘેલા થાઓ છો.
૨૫. (તેઓ) અડકે છે.
૨૬. (તમે) હરી જાઓ છો.
૨૭. (અમે) ફેંકીએ છીએ.
૨૮. (તમે) યજ્ઞ કરો છો.
૨૯. (અમે) સંભારીએ છીએ.
૩૦. (તેઓ) ભેટે છે.
૩૧. (તેઓ) સુકાય છે.
૩૨. (તમે) છાંટો છો.

 * વિદ્યા આલસ્યોપહતા । - આળસ વિદ્યાનો નાશ કરે છે. *

 * વિદ્યાયા આભરણં ક્ષમા । - ક્ષમા વિદ્યાનું ભૂષણ છે. *

 * વિદ્યાસમો ન બન્ધુઃ । - વિદ્યા સમાન કોઈ ભાઈ નથી. *

ક્રિયાપદ

વર્તમાનકાળ : પરસ્મૈપદ

દ્વિવચન

પ્રત્યય : પુરુષ ૧- વસ્, પુરુષ ૨- થસ્, પુરુષ ૩- તસ્

નિયમો

૧. દશ મા ગણના ધાતુમાં વિકરણ પ્રત્યય અચ ઉમેરાય છે. સામાન્યથી આ ગણના ધાતુઓ ઉભયપદી છે.

દા.ત. કથ્ = કથ્ + અચ + તિ = કથયતિ ।

૨. દશમા ગણના ધાતુમાં અચ લાગતાં અન્ત્ય કોઈ પણ સ્વર તથા ઉપાન્ત્ય અ ની વૃદ્ધિ થાય તથા ઉપાન્ત્ય હ્રસ્વ સ્વરનો ગુણ થાય છે.

દા.ત. ધુષ્ = ઘોષયતિ । (ઉપાન્ત્ય ગુણ), તદ્ = તાડયતિ । (ઉપાન્ત્ય વૃદ્ધિ),
દૃ = દારયતિ । (અંત્ય વૃદ્ધિ)

અપવાદ - કથ્, ગણ્, રચ્, પ્રથ્. સ્પ્રહ્, મૃગ્ આ ધાતુઓમાં ઉપરોક્ત ફેરફાર થતો નથી.

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

અટ્ - અટન કરવું, ભટકવું

ચલ્ - ચાલવું, ખસવું

જલ્ - બબડવું

નિન્દ્ - નિંદવું

શંસ્ - પ્રશંસા કરવી, કહેવું

ચોથો ગણ

લુપ્ - કોપ કરવો, ગુસ્સે થવું

લુભ્ - બળભળવું, ગભરાવું

શ્લિષ્ - ભેટવું

છઠ્ઠો ગણ

ઝઞ્ - વીણવું

કૃષ્ - આકર્ષણ કરવું, ખેંચવું, ખેડવું

સ્ફુર્ - સ્ફૂર્તિ થવી, ધડકવું, ફરકવું,

તરફડવું

દશમો ગણ

કથ્ - કથન કરવું, કહેવું

ગણ્ - ગણવું

ઘુષ્ (ઘોષ્) - જાહેર કરવું

ચિન્ત્ - ચિંતન કરવું, વિચારવું

ચુર્ (ચોર્) - ચોરવું

પીડ્ - પીડવું, દુઃખ દેવું

પૂજ - પૂજવું

પ્રથ - પ્રસિદ્ધ કરવું

પ્રી [પ્રીણ] - પ્રેમ ઉપજાવવો, ખુશ કરવું

રચ - રચવું, ગોઠવવું

વર્ણ - વર્ણવવું, વખાણવું

સ્પૃહ - ઝંખવું, સ્પૃહા કે તૃષ્ણા રાખવી.

સાન્વ - શાંત પાડવું

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. ચોંસયાવઃ ।	૭. અદ્વઃ ।	૧૩. નયાવઃ ।	૧૯. નશ્યતઃ ।
૨. પીડયથઃ ।	૮. ઘોષયથઃ ।	૧૪. વિશતઃ ।	૨૦. નૃત્યાવઃ ।
૩. કથયતઃ ।	૯. સ્પૃહયાવઃ ।	૧૫. નમથઃ ।	૨૧. ઇચ્છતઃ ।
૪. ગણયાવઃ ।	૧૦. ચિન્તયતઃ ।	૧૬. સ્તઃ ।	
૫. પ્રથયાવઃ ।	૧૧. પ્રીણયથઃ ।	૧૭. સ્મરાવઃ ।	
૬. રચતઃ ।	૧૨. ગચ્છતઃ ।	૧૮. જયથઃ ।	

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. (તમે બે) ચોરો છો.	૧૮. (અમે બે) વખાણીએ છીએ.
૨. (અમે બે) કહીએ છીએ.	૧૯. (તેઓ બે) થાય છે.
૩. (તેઓ બે) જુએ છે.	૨૦. (અમે બે) સમજીએ છીએ.
૪. (તમે બે) ઝંખો છો.	૨૧. (અમે બે) સંતોષ પામીએ છીએ.
૫. (અમે બે) વિચારીએ છીએ.	૨૨. (તેઓ બે) લોટે છે.
૬. (તેઓ બે) ખુશ કરે છે.	૨૩. (તમે બે) પૂછો છો.
૭. (તેઓ બે) પીડે છે.	૨૪. (તેઓ બે) ખેડે છે.
૮. (તમે બે) ગણો છો.	૨૫. (તમે બે) ભટકો છો.
૯. (અમે બે) રચીએ છીએ.	૨૬. (અમે બે) વીણીએ છીએ.
૧૦. (તેઓ બે) જાહેર કરે છે.	૨૭. (અમે બે) ભેટીએ છીએ.
૧૧. (તમે બે) પ્રસિદ્ધ કરો છો.	૨૮. (તેઓ બે) શાંત પડે છે.
૧૨. (અમે બે) નિંદીએ છીએ.	૨૯. (તમે બે) બોલો છો.
૧૩. (તમે બે) કોપો છો.	૩૦. (તમે બે) રાંધો છો.
૧૪. (આપણે બે) પૂછીએ છીએ.	૩૧. (તેઓ બે) ખાય છે.
૧૫. (તેઓ બે) ગભરાય છે.	૩૨. (તમે બે) લોભ કરો છો.
૧૬. (તમે બે) વર્ણવો છો.	૩૩. (અમે બે) અડકીએ છીએ.
૧૭. (તમે બે) બબડો છો.	

સમગ્ર વર્તમાનકાળ : પરસ્પૃષ્ટ

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

ક્ષિ (ક્ષય) - ક્ષય થવો, ઘસાઈ જવું
 દ્રુ (દ્રવ) - ભીંજાવું, પીગળવું
 રુહ (રોહ) - ઊગવું
 સ્થા [તિષ્ઠ] - સ્થાનમાં રહેવું, સ્થિતિમાં
 હોવું, ઊભા રહેવું
 હ્વે (હ્રય) - બોલાવવું

ચોથો ગણ

મદ્ [માદ] - મસ્ત થવું, ગાંડા થવું,
 ભૂલવું, ચૂકવું

શમ્ [શામ્] - શાંત હોવું, શાંત રહેવું,
 શાંત થવું

શ્રમ્ [શ્રામ્] - શ્રમ લાગવો, થાકી જવું

દશમો ગણ

ક્ષલ્ (ક્ષાલ) - પખાળવું, ધોવું
 તડ્ (તાડ) - તાડન કરવું, મારવું, માર
 મારવો

તુલ્ (તોલ) - તોળવું, જોખવું

ભૂષ્ - આભૂષણ પહેરાવવું, શણગારવું,
 સુશોભિત કરવું

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. વદસિ ।	૧૪. વસથ ।	૨૭. અથઃ ।	૪૦. પૃચ્છથઃ ।
૨. પતામિ ।	૧૫. નયન્તિ ।	૨૮. વિશામઃ ।	૪૧. સ્પૃશતિ ।
૩. નશ્યન્તિ ।	૧૬. નૃત્યતિ ।	૨૯. મુચ્ચથ ।	૪૨. લુટ્યન્તિ ।
૪. મુહ્યતિ ।	૧૭. ઇચ્છામિ ।	૩૦. સિચ્ચતિ ।	૪૩. શંસથ ।
૫. સ્મરથ ।	૧૮. વહતઃ ।	૩૧. કથયામિ ।	૪૪. તિષ્ઠામિ ।
૬. તુષ્યામિ ।	૧૯. અસ્યથઃ ।	૩૨. પૂજયતિ ।	૪૫. અદ્ધિ ।
૭. તાડયસિ ।	૨૦. રોહન્તિ ।	૩૩. ક્ષંયતઃ ।	૪૬. પુષ્યામિ ।
૮. સ્પૃહયથ ।	૨૧. ક્ષાલયતિ ।	૩૪. પચન્તિ ।	૪૭. પશ્યાવઃ ।
૯. જીવામઃ ।	૨૨. ત્યજથ ।	૩૫. પિબન્તિ ।	૪૮. શ્રામ્યામિ ।
૧૦. હરતઃ ।	૨૩. જયસિ ।	૩૬. યજામઃ ।	૪૯. દ્રવન્તિ ।
૧૧. હ્રયતિ ।	૨૪. પીડયન્તિ ।	૩૭. કૃષામઃ ।	
૧૨. ઘોષયથ ।	૨૫. ગણયતિ ।	૩૮. રક્ષતિ ।	
૧૩. ચિન્તયતિ ।	૨૬. બોધામઃ ।	૩૯. સન્તિ ।	

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. (તું) પોષે છે.
૨. (હું) નાચું છું.
૩. (તમે) લોભ કરો છો.
૪. (તું) ઈચ્છે છે.
૫. (તું) કનડે છે.
૬. (અમે) બોલાવીએ છીએ.
૭. (તેઓ) સંતોષ પામે છે.
૮. (તમે) જાઓ છો.
૯. (હું) ઈચ્છું છું.
૧૦. (તમે) બાળો છો.
૧૧. (તે) ઘસાઈ જાય છે.
૧૨. (તે) તોલે છે.
૧૩. (તમે) ગોઠવો છો.
૧૪. (હું) સંભારું છું.
૧૫. (અમે) હરી જઈએ છીએ.
૧૬. (તું) અડકે છે.
૧૭. (તમે બે) જાઓ છો.
૧૮. (આપણે બે) છીએ.
૧૯. (હું) પેસું છું.

૨૦. (અમે બે) રાંધીએ છીએ.
૨૧. (તે) પેસે છે.
૨૨. (હું) પૂજું છું.
૨૩. (તે) ઊગે છે.
૨૪. (તે) વેલો થાય છે.
૨૫. (હું) જીતું છું.
૨૬. (તું) થાકે છે.
૨૭. (અમે બે) પીએ છીએ.
૨૮. (તેઓ) ધુએ છે.
૨૯. (તું) કહે છે.
૩૦. (તેઓ) ચોરે છે.
૩૧. (તે) જાહેર કરે છે.
૩૨. (તેઓ બે) વસે છે.
૩૩. (તમે) કહો છો.
૩૪. (તેઓ) ઝંખે છે.
૩૫. (તે) ચોરે છે.
૩૬. (તું) ખુશ કરે છે.
૩૭. (તેઓ) મારે છે.
૩૮. (તમે) પૂછો છો.

સારાંશ તથા સવાલ

વર્તમાનકાળ : પરસ્મૈપદ

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુરુષ ૧	મિ	વસ્	મસ્
પુરુષ ૨	સિ	થસ્	થ
પુરુષ ૩	તિ	તસ્	અન્તિ

પહેલો ગણ

બુધ્ - બોધ થવો, જાણવું

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુરુષ ૧	બોધામિ	બોધાવઃ	બોધામઃ
પુરુષ ૨	બોધસિ	બોધથઃ	બોધથ
પુરુષ ૩	બોધતિ	બોધતઃ	બોધન્તિ

ચોથો ગણ

પુષ્ - પોષવું, પોષણ કરવું

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુરુષ ૧	પુષ્યામિ	પુષ્યાવઃ	પુષ્યામઃ
પુરુષ ૨	પુષ્યસિ	પુષ્યથઃ	પુષ્યથ
પુરુષ ૩	પુષ્યતિ	પુષ્યતઃ	પુષ્યન્તિ

છઠ્ઠો ગણ

વિશ્ - પ્રવેશ કરવો, પેસવું

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુરુષ ૧	વિશામિ	વિશાવઃ	વિશામઃ
પુરુષ ૨	વિશસિ	વિશથઃ	વિશથ
પુરુષ ૩	વિશતિ	વિશતઃ	વિશન્તિ

દશમો ગણ

ચુર્ - ચોરવું

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુરુષ ૧	ચોર્યામિ	ચોર્યાવઃ	ચોર્યામઃ
પુરુષ ૨	ચોર્યસિ	ચોર્યથઃ	ચોર્યથ
પુરુષ ૩	ચોર્યતિ	ચોર્યતઃ	ચોર્યન્તિ

પ્રશ્ન - ૧ કંઠ્ય, તાલવ્ય, મૂર્ધન્ય, દંત્ય, ઓષ્ઠ્ય, અંતઃસ્થ, ધોષ વ્યંજન અને અધોષ વ્યંજન કયા છે ? ગણાવો.

પ્રશ્ન - ૨ ઙ, ઙ, ઙ અને લૃ ના ગુણ અને વૃદ્ધિના રૂપો જણાવો.

૩. અનુ - પાછળ, સરખું, જેવું, અનુસરતિ, અનુગચ્છતિ - તે પાછળ જાય છે, તે અનુસરે છે.
૪. અભિ - તરફ, પાસે, અભિગચ્છતિ - તે તરફ જાય છે અથવા પાસે જાય છે.
૫. અવ - નીચે, દૂર. અવતરતિ - તે નીચે જાય છે, ઊતરે છે. (તૃ ગ. ૧ પરસ્મૈ. તરવું)
૬. આ - હદ અથવા મર્યાદાના અર્થે, ઊલટા પણાના અર્થે, “સુધી”ના અર્થે આગચ્છતિ - તે આવે છે, આરોહતિ - તે (અમુક ઊંચાઈ સુધી) વધે છે, ચડે છે.
૭. ઉદ્ - ઊંચે, ઉપર, વિશેષ, ઉત્પત્તિ - તે ઊંચેથી પડે છે, ફૂટે છે. ઉદ્ગચ્છતિ - તે ઉપર જાય છે, ઊંચે ચડે છે.
૮. ઉપ - પાસે, સહેજ ઓછું, નજીકનું, ઉપગચ્છતિ - તે પાસે જાય છે, જઈ મળે છે.
૯. નિ - અંદર, નીચે, નિષીદતિ - તે નીચે બેસે છે. (સદ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. જવું)
૧૦. પરા - ઊલટાપણાના અર્થે, સામા, ઊલટું, પરાજયતે - તે હરાવે છે.
૧૧. પ્રતિ - “પાછું” એવા અર્થે, સામા, ઊલટું, પ્રતિભાષતે - તે સામા કહે છે, જવાબ દે છે. (ભાષ્ - ગ. ૧ આત્મને. બોલવું)
૧૨. પ્ર - આગળ, પ્રયાતિ - તે આગળ જાય છે. (યા - ગ. ૨ પરસ્મૈ. જવું)
૧૩. વિ - નહિ, જુદું, દૂર, વિશેષ કરીને, વિશ્લિષ્યતિ - તે જુદો પડે છે.
૧૪. સમ્ - સાથે, એકઠા, સંગચ્છતે - તે સાથે જાય છે, મળે છે.

સંસ્કૃત ભાષાના અર્થો અને ઉપયોગો

આકૃતિર્ગુણાન્ કથયતિ । - વ્યક્તિની આકૃતિ જ ગુણોને કહે છે.

સંસ્કૃત ભાષાના અર્થો અને ઉપયોગો

વિદ્યા સર્વસ્ય ભૂષણમ્ । - વિદ્યા સર્વનું ભૂષણ છે.

વિભક્તિ

ક્રમ			ગુજરાતી પ્રત્યય	
પ્રથમા	કોણ ?	રામ :	એ	-
દ્વિતીયા	શું ?	વસ્ત્રમ્	ને	-
તૃતીયા	શેનાથી ?	હસ્તેન	થી	થકી, વડે, દ્વારા
ચતુર્થી	શા (કોના) માટે ?	અર્પણાય	માટે	વાસ્તે, સારું, ખાતર
પંચમી	શેમાંથી	સંગ્રહાત્	માંથી	પાસેથી, ઉપરથી, ને લીધે
ષષ્ઠી	કોનું ?	દેવસ્ય	ની	નો, ની, નુ, ના, રો, રી, રુ, રા
સપ્તમી	ક્યાં ?	દેવાલયે	માં	નીચે, ઉપર, અંદર, વિષે, અંગે

પ્રથમા વિભક્તિ

૧. અ કારાંત નામ

પ્રત્યયો

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુંલિંગ	સ્	ઔ	અસ્
નપુંસકલિંગ	મ્	ઈ	આનિ
પુંલિંગ	નૃપ:	નૃપૌ	નૃપા:
નપુંસકલિંગ	ફલમ્	ફલે	ફલાનિ

ભૂમિકા

- ગુજરાતી ભાષામાં સાત વિભક્તિઓ માટે પહેલી, બીજી, ત્રીજી, ચોથી, પાંચમી, છઠ્ઠી અને સાતમી એ શબ્દો વપરાય છે. એ બદલ સંસ્કૃત ભાષામાં પ્રથમા, દ્વિતીયા, તૃતીયા, ચતુર્થી, પંચમી, ષષ્ઠી, સપ્તમી એ શબ્દો વાપરવામાં આવે છે. તેમજ નરજાતિ, નારીજાતિ અને નાન્યતરજાતિ કહેવા બદલ પુંલિંગ, સ્ત્રીલિંગ અને નપુંસકલિંગ એમ કહેવાય છે.
- પાઠ - ૨ નો નિયમ-૪ પ્રથમાના રૂપને લાગુ પડતો નથી.

નિયમો

- દીર્ઘ કે હ્રસ્વ અ, ઇ, ઉ, ઋ, લૃ + કોઈ પણ સજાતીય સ્વર = બંને સ્વર મળીને

દીર્ઘ સ્વર થાય છે.

અ, આ + અ, આ = આ

દા.ત. જિન + આજ્ઞા = જિનાજ્ઞા ।

ઇ, ઈ + ઇ, ઈ = ઈ

દા.ત. ભવતિ + ઇતિ = ભવતીતિ ।

ઉ, ઊ + ઉ, ઊ = ઊ

દા.ત. મધુ + ઝર્મિ = મધૂર્મિ ।

ઋ, ઋ + ઋ, ઋ = ઋ

દા.ત. માતૃ + ઋણ = માતૃણ ।

૨. અ કે આ + ઇ કે ઈ, ઉ કે ઊ, ઋ કે ઋ, લૃ કે લૃ = બંને મળીને પછીના સ્વરનો ગુણ થાય.

અ, આ + ઇ, ઈ = એ

દા.ત. દિન + ઈશ = દિનેશ ।

અ, આ + ઉ, ઊ = ઓ

દા.ત. સૂર્ય + ઉદય = સૂર્યોદય ।

અ, આ + ઋ, ઋ = અર્

દા.ત. રાજા + ઋષિ = રાજર્ષિ ।

અ, આ + લૃ, લૃ = અલ્

૩. અ પછી વિસર્ગ + અ સિવાયનો કોઈ પણ સ્વર = વિસર્ગ લોપ થાય.

દા.ત. રામઃ + આગચ્છતિ = રામ આગચ્છતિ ।

૪. અ, આ + એ, એ = એ

દા.ત. સીતા + એક્ષત = સીતૈક્ષત ।

૫. અ, આ + ઓ, ઔ = ઔ

દા.ત. દન્ત + ઔષ્ઠ = દન્તૌષ્ઠ ।

૬. અ પછી વિસર્ગ + અ કે ઘોષ = વિસર્ગનો ઉઘોષ અને એ ઉપૂર્વના અ માં ભળી જતાં ઓ થાય છે.

દા.ત. રામઃ + ગચ્છતિ = રામો ગચ્છતિ ।

૭. આ પછી વિસર્ગ + કોઈ પણ સ્વર કે ઘોષ = વિસર્ગ લોપાય.

દા.ત. બાલાઃ + આગચ્છન્તિ = બાલા આગચ્છન્તિ ।

બાલાઃ + ગચ્છન્તિ = બાલા ગચ્છન્તિ ।

૮. વિસર્ગનો લોપ થયા પછી પાસેના સ્વરોની સંધિ થતી નથી.

દા.ત. નરાઃ ઇમે = નરા ઇમે । બુધઃ ઇચ્છતિ = બુધ ઇચ્છતિ ।

૯. ઋ, ર્ કે ષ્ પછી અપદાન્ત ન્ આવેતો ન્ નો ણ્ થાય છે. તથા બેની વચ્ચે કંઠ્ય,

ઓજ્ઞય, ય, વ, હ કે સ્વર આવે તો પણ ન નો ન્ થાય છે. પરંતુ જો ન પદાંતે આવ્યો હોય તો ન નો ન્ થતો નથી.

દા.ત. પ્ર + નમતિ = પ્રણમતિ । રામ + ઇન = રામેણ । નરાન્ ।

નામ

<u>પુંલિંગ</u>		
અનલ - અગ્નિ	બાલ - બાળક, છોકરો	ગૃહ - ઘર
અશ્વ - ધોડો	બુધ - ડાહ્યો માણસ	જલ - જળ, પાણી
ઈશ્વર - ઈશ્વર	મૂર્ખ - મૂર્ખ, મુર્ખો	દુઃખ - દુઃખ
કૂર્મ - કાચબો	મેઘ - વાદળું	ધન - ધન, દોલત
જન - જન, લોક	રામ - રામ	નેત્ર - નેત્ર, આંખ
જીવ - જીવ, પ્રાણી	વૃક્ષ - વૃક્ષ, ઝાડ	પર્ણ - પાંદડું
નર - નર, પુરુષ	સમુદ્ર - દરિયો, સમુદ્ર	ફલ - ફળ
નૃપ - રાજા	સૂદ - રસોઈયો	મિત્ર - મિત્ર
પવન - પવન	હસ્ત - હસ્ત, હાથ	મુખ - મુખ, મોઢું
પુત્ર - પુત્ર, દીકરો	<u>નપુંસકલિંગ</u>	સુખ - સુખ
	કમલ - કમળ	હૃદય - હૃદય, હૈયું
	<u>સ્વાધ્યાય</u>	

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. નૃપો જયતિ	૧૦. અશ્વાવૃત્પતતઃ ।	૧૯. જના વદન્તિ ।
૨. બાલઃ સ્પૃહયતિ ।	૧૧. ગૃહાણિ રક્ષન્તિ ।	૨૦. નેત્રે પશ્યતઃ ।
૩. મેઘઃ સિઞ્છતિ ।	૧૨. બુધૌ મુઞ્છતઃ ।	૨૧. પવનો હરતિ ।
૪. સુખં પ્રીણયતિ ।	૧૩. જીવો મુહ્યતિ ।	૨૨. હસ્તૌ હરતઃ ।
૫. મુખાનિ દ્રવન્તિ ।	૧૪. દુઃખં પીડયતિ ।	૨૩. રામઃ પૂજયતિ ।
૬. પુત્રૌ તુષ્યતઃ ।	૧૫. જલં શુષ્યતિ ।	૨૪. મૂર્ખૌ કુપ્યતઃ ।
૭. ફલે પતતઃ ।	૧૬. ધનં નશ્યતિ ।	૨૫. નરા ગચ્છન્તિ ।
૮. કમલે નૃત્યતઃ ।	૧૭. મિત્રાણિ કથયન્તિ ।	૨૬. સૂદો વિશતિ ।
૯. સમુદ્રઃ શામ્યતિ ।	૧૮. કૂર્મઃ સરતિ ।	

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. રાજાઓ રક્ષે છે.
૨. (બે) છોકરા આળોટે છે.
૩. દીકરો ખુશ કરે છે.
૪. ઘોડા કૂદે છે.
૫. પવન વાય છે.
૬. ઈશ્વર સરજે છે.
૭. વૃક્ષો ઊગે છે.
૮. (બે)કાચબા સરકે છે.
૯. પ્રાણીઓ નાશ પામે છે.
૧૦. હાથ ફેંકે છે.
૧૧. આંખ ફરકે છે.
૧૨. (બે) સમુદ્ર ખળભળે છે.

૧૩. ડાહ્યો માણસ શાન્ત રહે છે.
૧૪. મુખા બકે છે.
૧૫. મિત્ર પૂછે છે.
૧૬. પાંદડા પડે છે.
૧૭. હૈયું રીઝે છે.
૧૮. રસોઈઓ રાંધે છે.
૧૯. લોકો નિંદે છે.
૨૦. માણસ કહે છે.
૨૧. કમળ શણગારે છે.
૨૨. મુખ બોલે છે.
૨૩. અગ્નિ બાળે છે.

૨. ફકરાંત નામ

પ્રત્યયો

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુંલિંગ	સ્	ં	અસ્
પુંલિંગ	હરિઃ	હરી	(હરે + અસ્) - હરયઃ
નપુંસકલિંગ	ં	ઈં	ઈ
નપુંસકલિંગ	વારિ	વારિણી	વારીણિ

ભૂમિકા

૧. અવ્યય - જેઓને વિભક્તિના પ્રત્યય લાગતા નથી, એટલે જેઓનું ભિન્ન-ભિન્ન રૂપાખ્યાન થતું નથી, તેઓને અવ્યય કહે છે.

નિયમો

૧. પુંલિંગમાં પ્રથમાના દ્વિવચનમાં ઇ દીર્ઘ થાય છે અને બહુવચનમાં અસ્ પ્રત્યય લાગતા ઙ નો ગુણ થાય છે.
૨. ઙ કારાંત નપુંસકલિંગ નામોને સ્વરાદિ પ્રત્યય લાગતા ન્ ઉમેરવામાં આવે છે, વળી પ્રથમા અને દ્વિતીયાના બહુવચનમાં ઙ દીર્ઘ થાય છે.

२२

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. ઉદધિઃ ક્ષુભ્યતિ ।
૨. અરિઃ પીડયતિ ।
૩. વારીણિ શુષ્યન્તિ
૪. વારિ નાસ્તિ ।
૫. પવિઃ પતતિ ।
૬. કપયઃ ક્ષિપન્તિ ।
૭. પાણી હસ્તઃ ।
૮. અગ્નિર્દહતિ ।

૯. ગિરિર્વહતિ ।
૧૦. અસયઃ પતન્તિ ।
૧૧. ઋષી ચિન્તયતઃ ।
૧૨. નૃપતિર્યજતિ ।
૧૩. કવયઃ શંસન્તિ ।
૧૪. વ્યાધયો નશ્યન્તિ ।
૧૫. યતી ચિન્તયતઃ ।

પ્રશ્ન. ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. શિવ રક્ષે છે.
૨. ઋષિઓ શાંત થાય છે.
૩. વાંદરા દોડે છે.
૪. કવિ વર્ણવે છે.
૫. રાજાઓ લઈ જાય છે.
૬. (બે) અગ્નિ શાન્ત થાય છે.
૭. વ્યાધિ દુઃખ દે છે.

૮. યોગીઓ તૃષ્ણા રાખતા નથી.
૯. તલવાર પડે છે.
૧૦. (બે) દુશ્મન જીતે છે.
૧૧. હરિ ક્રોધ કરે છે.
૧૨. હાથ છાંટે છે.
૧૩. પર્વત ઊભો રહે છે.

 * કર્તવ્યો મહદાશ્રયઃ । - વડિલોનો જ આશ્રય કરવો જોઈએ. *

 * કર્મણો ગહના ગતિઃ । - કર્મની ગતિ ગહન છે. *

દ્વિતીયા વિભક્તિ

૧. અ કારાંત નામ

પ્રત્યયો

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુંલિંગ	મ્	ઔ	આન્
પુંલિંગ	બુધમ્	બુધૌ	બુધાન્
નપુંસગલિંગ - પ્રથમા પ્રમાણે			

ભૂમિકા

૧. નપુંસકલિંગ નામોની દ્વિતીયા વિભક્તિના રૂપ હંમેશાં પ્રથમા વિભક્તિ જેવા જ હોય છે.

નિયમો

૧. પદાંતે એકે ઓ હોય ને પછી અ આવે, તો એ અ પૂર્વના સ્વરમાં એટલે એકે ઓ માં રૂબી જાય છે. એટલે એ બોલાતો નથી ને એ લખાતોય નથી, પણ એને ઠેકાણે (ડ) અવગ્રહ ચિહ્ન ઘણું કરીને મૂકવામાં આવે છે.

દા.ત. વને + અશ્વઃ = વનેડશ્વઃ । અશ્વો + અસ્તિ = અશ્વોડસ્તિ ।

૨. ક્રિયાપદ ગતિવાચક હોય તો જે સ્થાને જવાનું હોય તે સ્થાન બતાવનાર શબ્દ દ્વિતીયા વિભક્તિમાં અને કોઈ વખત ચતુર્થી વિભક્તિમાં આવે છે.

દા.ત. ગ્રામં ગચ્છતિ । ગ્રામાય ગચ્છતિ ।

૩. હ્રસ્વ કે દીર્ઘ ઇ, ઉ, ઋ, લૃ + કોઈ પણ વિજાતીય સ્વર = ઇ, ઉ, ઋ, લૃ ના સ્થાને અનુક્રમે ય્, વ્, ર્, લ્ મૂકાય છે.

દા.ત. અતિ + ઉષ્ણ = અત્યુષ્ણ । મધુ + અલભત = મધ્વલભત ।

માતૃ + આદિ = માત્રાદિ ।

૪. પદાંતે ન્ + ચ્, જ્, ટ્, ઢ્, ત્, થ્ = ન્ નો અનુસ્વાર અને વિસર્ગ થાય છે. આ સંધિમાં એવા વિસર્ગનો પછી સ્ થાય છે (જુઓ પૃષ્ઠ ૨૨ નો નિયમ - ૫)

દા.ત. નરાન્ + ચ = નરાંશ્ચ । બિડાલાન્ + તાડયતિ = વિડાલાંસ્તાડયતિ ।

૫. આ + રુઢ્ધાતુ (આરોહણ કરવું), જ્યાં ચઢવાનું હોય તેને દ્વિતીયા વિભક્તિ લાગે.

૯. પુત્રો જનકં સાન્ત્વયતિ ।
 ૧૦. પુસ્તકં માર્ગયામિ ।
 ૧૧. સુવર્ણં તોલયામઃ ।
 ૧૨. ગ્રામાનટાવઃ ।
 ૧૩. ફલે ભક્ષયામિ ।
 ૧૪. કમલાનિ પશ્યતિ ।
 ૧૫. ભારં વહતિ કિઙ્કરઃ ।
 ૧૬. પ્રજ્ઞાન્ વર્ણયન્તિ જનાઃ ।
 ૧૭. પાપં વદસિ ।
 ૧૮. સ્મરસિ મિત્રાણિ ।

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. રામ વાઘોને જુએ છે.
 ૨. ઘોડા ખજાનાને વહે છે.
 ૩. ડાહ્યો માણસ સ્વર્ગે ચડે છે.
 ૪. સિંહો હાથીઓને ખાઈ જાય છે.
 ૫. (તે) ફળો ગણે છે.
 ૬. યોગી વનમાં જાય છે.
 ૭. યોદ્ધો (બે) તીર ફેંકે છે.
 ૮. પરમેશ્વર માણસોને સંભારે છે.
 ૯. (બે) ગામોમાં (અમે) પેસીએ છીએ.
 ૧૦. (તેઓ) પગ ધુએ છે.
 ૧૧. દીકરો બાપને ખુશ કરે છે.
 ૧૨. માણસો ફળો ખાય છે.
 ૧૩. વાંદરા વૃક્ષો પર ચઢે છે.
 ૧૪. (તે) ચાકરોને પૂછે છે.

૧૯. બુધો મોક્ષમિચ્છતિ ।
 ૨૦. વ્યાધયો નરાન્ પીડયન્તિ ।
 ૨૧. જલં પિબથ ।
 ૨૨. કવિર્બુધૌ શંસતિ ।
 ૨૩. વસ્ત્રે ત્યજતિ મૂર્ખઃ ।
 ૨૪. તૃણાન્યત્યશ્વઃ ।
 ૨૫. યતિર્દેહં મુચ્ચતિ ।
 ૨૬. બિડાલાંસ્તાડયતિ પુરુષઃ ।
 ૨૭. ગૃહં પ્રવિશામઃ ।

૧૫. (બે) મુખાં જેર પીએ છે.
 ૧૬. રાજાઓ ચોરને સજા કરે છે.
 ૧૭. (તેઓ) પુસ્તકો ગોઠવે છે.
 ૧૮. (તમે) ભાત ખાઓ છો.
 ૧૯. રામને મિત્રો સંભારે છે.
 ૨૦. લોકો રાજાઓને વખાણે છે.
 ૨૧. ડાહ્યા માણસ લોકોને દોરે છે.
 ૨૨. (હું) સત્ય સમજું છું.
 ૨૩. વેદો સૂરજને વખાણે છે.
 ૨૪. બાપ (પોતાના બે)
 દીકરાઓને બોલાવે છે.
 ૨૫. મૂર્ખા ડાહ્યા માણસોને નિંદે છે.
 ૨૬. રાજા યોદ્ધાને કહે છે.

૩ કારાન્ત નામ

પ્રત્યયો

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુંલિંગ	મ્	ઃ	ન્
પુંલિંગ	હરિમ્	હરી	હરીન્

નિયમો

૧. ઇ કારાંત પુલિંગ દ્વિતીયાના બહુવચનમાં ન્ પ્રત્યય લાગતાં તેમજ દ્વિવચનમાં પણ અંત્ય ઇ દીર્ઘ થાય છે.
૨. તાલાવ્ય કે મૂર્ધન્યના યોગમાં દંત્ય દુર્બળ બનીને તેટલામૌ તાલાવ્ય કે મૂર્ધન્ય મૂકવામાં આવે છે.

६।त. तत् + च = तच्च । तत् + टीका = तट्टीका ।

૩. નામ કે ક્રિયાપદના દ્વિવચનને છોડે દીર્ઘ ई , ऊ કે ए આવ્યા હોય ત્યારે પછીના સ્વર સાથે એઓની સંધિ થતી નથી.

દા.ત. ગિરી આરોહન્તિ ।

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

दा [यच्छ] - દેવું, આપવું
 અભિ + નન્દ - આનંદ પામવો, ગમવું, વધાવવું
 આ + ની - આશવું, લાવવું,
 અનુ + સૃ - અનુસરવું

દશમો ગણ

પ્ર + ક્ષલ્ - પખાળવું, ધોવું

गण् - गणकारवुं

અવ્યય

અપિ - પણ, એ

નામ - પુંલિંગ

અતિથિ - મહેમાન, પરોણો
 અધિપતિ - ઉપરી, ધણી
 અલિ - ભ્રમરો, મધમાખ
 કલિ - કજિયો, કલિયુગ
 કિરિ - ભૂંડ, ડુક્કર

बलि - બળિદાન
 भिक्षुक - ભિક્ષારી
 मणि - માણિ
 रवि - રવિ, સૂરજ
 राशि - રાશિ, રાશી

વાયસ - કાગડો
વિધિ - અદ્ય નસીબ
ત્રીહિ - જુદી જુદી જાતના
યોખા કે દાણા
સારથિ - સારથિ, રથ હાંકનારો

स्वाध्याय

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

१. वायसो बलिं भक्षयति ।
२. हरिं पीडयति व्याधिः ।
३. कमलमलीन् प्रीणयति ।

४. पाणी प्रक्षालयामः ।
५. कपिं मुञ्चामि ।
६. गिरी आरोहन्ति ।

૭. યતિં પૃચ્છન્તિ શિષ્યાઃ ।
૮. અધિપતીન્કિઙ્કરા અનુસરન્તિ ।
૯. ઋષી નમામઃ ।
૧૦. સારથીનાહ્વામઃ ।
૧૧. નૃપતિસ્રીઞ્ જયતિ ।
૧૨. મેઘો વારિ સિચ્છતિ ।
૧૩. રામો રવિં નમતિ ।
૧૪. અસીન્વહન્તિ યોધાઃ ।
૧૫. નૃપતિં વર્ણયન્તિ કવયઃ ।
૧૬. કવિં જનઃ પૂજયતિ ।

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. કવિઓ ઋષિઓને વખાણે છે.
૨. રામ કવિઓને નમે છે.
૩. યોગિ પર્વત (તરફ) જાય છે.
૪. (બે) વાંદરાઓને (હું) મારું છું.
૫. હરિ ઢગલા લાવે છે.
૬. તે હાથને સ્પર્શ કરે છે.
૭. ઓસડો રોગોનું હરણ કરે છે.
૮. (બે) પારથી (બે) ડુક્કરોને જુએ છે.
૯. હરિ (પોતાના) શત્રુને મારે છે.

૧૭. મણિ ચોરયતિ સ્તેનઃ ।
૧૮. ઉદર્ધિ ગચ્છાવઃ ।
૧૯. વ્યાઘ્રઃ કિરીનન્તિ ।
૨૦. ईश्वरो विधिं जयति ।
૨૧. राशिं नयतः ।
૨૨. व्याधिं न गणयामि ।
૨૩. कलीत्राभिनन्दति बुधः ।
૨૪. व्रीहीनुच्छति भिक्षुकः ।
૨૫. अतिथीन्पूजयन्ति ब्राह्मणाः ।

૧૦. યોદ્ધો તલવાર ફેંકે છે.
૧૧. (હું) મણિઓ ઈચ્છું છું.
૧૨. (તે) દરિયાઓ (ઉપર) ભટકે છે.
૧૩. માણસ અગ્નિમાં પેસે છે.
૧૪. (બે) સારથિઓને (તે) પૂછે છે.
૧૫. લોકો રાજાઓને ખુશ કરે છે.
૧૬. રાજાઓ પણ યોગીઓને નમે છે.
૧૭. ઘોડા પાણી પીએ છે.
૧૮. માણસો બલિદાનો આપે છે.

 ✧ વિદ્યા વિનયેન શોભતે । - વિદ્યા વિનયથી શોભે છે. ✧

 ✧ વિદ્યાયાઃ ફલં વિરતિઃ । - વિદ્યાનું ફળ વિરતિ છે. ✧

તૃતીયા વિભક્તિ
અ કારાંત તથા ઇ કારાંત નામ
પ્રત્યયો

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુંલિંગ	અ કારાંત - ઇન	ભ્યામ્	એસ્
	ઇ કારાંત - ના	ભ્યામ્	ભિસ્
અ કારાંત	દળ્ડેન	દળ્ડાભ્યામ્	દળ્ડે:
ઇ કારાંત	મણિના	મણિભ્યામ્	મણિભિ:
નપુંસકલિંગ	ઇ કારાંત- આ	ભ્યામ્	ભિસ્
	વારિણા	વારિભ્યામ્	વારિભિ:

ભૂમિકા

૧. અ કારાંત નપુંસગલિંગ નામોના રૂપ પહેલી બે વિભક્તિ સિવાયની બાકીની બધી વિભક્તિઓમાં અ કારાંત પુંલિંગ નામ જેવા જ થાય છે.

નિયમો

૧. વિશેષણ અને વિશેષ્યના જાતિ, વચન અને વિભક્તિ એકસરખા હોય છે.
દા.ત. જનાઃ પ્રભૃતૈરપિ રત્નૈર્ન પ્રીણયન્તિ ।
૨. જે નામને સહ અવ્યય જોડવામાં આવે તે નામ તૃતીયા વિભક્તિમાં મૂકવું. (સહ અધ્યાહાર્ય હોય તો પણ તૃતીયા આવે.)
દા.ત. પુત્રૈઃ સહ ગચ્છતિ ।
૩. એ, ઈ, ઓ અને ઔ સિવાયના સ્વર પછી હ્રસ્વ ઋ આવે તો સંધિ કરવી અથવા તો સંધિ ન કરતાં માત્ર પૂર્વનો સ્વર દીર્ઘ હોય તો હ્રસ્વ કરવો.
દા.ત. પિતા + ઋષિઃ = પિતર્ષિઃ / પિત ઋષિઃ ।

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

ખન્ - ખણવું, ખોદવું

અવ + ગમ્ - જાણવું

ચલ્ - ચાલવું, ખસવું

પ્ર + હ - પ્રહાર કરવો, મારવું, મારમારવો
અવ + નમ્ - નમવું, નમી જવું,
વિ + રાજ્ - શોભવું, પ્રકાશવું, સુંદર
દેખાવું

દશમો ગણ - દૃ (દાર્) - ફાડવું

၇၂၈

પુંલિંગ

અલંકાર - અલંકાર, ઘરેણું

આતપ - તડકો

इन्द्र - ईंद्र

उपहार - भेट

कर - ६५, ५२

कासार - तण्डु

कौशिक - कुशिकनो वंश, कौशिक

ગોત્રનો પુરુષ

दण्ड - लाकडी, दंड

દેવ - દેવ, ઈશ્વર

નદ - નદી

નાવિક - નાવ ચલાવનાર, ખલાસી

પત્તિ - પાળો (સિપાઈ)

બાળ - બાણ, તીર

મન્ત્ર - મંત્ર, (વેદના) સૂક્તની કડી

યજમાન - જજમાન, ઘરધણી

યત્ન - પ્રયત્ન, મહેનત

रथ - २थ

રાવણ - રાવણ, લંકાનો રાજા

વિધિ - વિધિ, શાસ્ત્રની આજ્ઞા

શ્લોક - શ્લોક, કવિતાની કડી

नपुंसकलिंग

અન્ન - ખોરાક

અર્ઘ્ય - અર્ધ્ય, પૂજાનો સામાન

इन्धन - ५५८३

खनित्र - કોદાળો

ગોત્ર - ગોત્ર, વંશ, કુળ

चक्र - यक, पैड, याक

નખ - નખ, નહોર

पुण्य - पुण्य

यन्त्र - यंत्र, सांथो

રત્ન - જવાહિર

શરીર - શરીર, દેહ

शास्त्र - शास्त्र

शीर्ष - शीश, माथું

સૂક્ત - સૂક્ત, વેદની કવિતા

विशेषण

खज्ज - लंगडो

प्रभूत - पुष्कल

અવ્યય

સહ - સહિત, સાથે

स्वाध्याय

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

१. पुरुषः स्तेनं दण्डेन ताडयति ।	४. चक्राभ्यां चलति रथः ।
२. नाविका नदेन समुद्रं प्रविशन्ति ।	५. रामोऽर्घ्येण ऋषिं पूजयति ।
३. पादेन खञ्जः ।	६. बधाः सुखेन जीवन्ति ।

૭. વારિણા હસ્તૌ ક્ષાલયતિ ।
૮. સિંહો નઋર્ગજાન્ દાસ્યતિ ।
૯. બુધઃ શાસ્ત્રૈસ્તત્ત્વમવગચ્છતિ ।
૧૦. પાદાભ્યાં ધાવન્તિ બાલાઃ ।
૧૧. કરેણાહ્વયતિ રામં હરિઃ ।
૧૨. ગોત્રેણ કૌશિકોઽસ્મિ ।
૧૩. ઇન્ધનૈઃ પચત્યોદનમ્ ।
૧૪. શરીરમલઙ્કારૈર્ભૂષયતિ ।
૧૫. યોદ્ધો બાપૈરરિં જયતિ ।
૧૬. પુત્રૈઃ સહ ગ્રામં ગચ્છતિ હરિઃ ।

૧૭. ઋત્રિત્રેણ ઋત્રિતિ ।
૧૮. કવયઃ શ્લોકૈર્નૃપં વર્ણયન્તિ ।
૧૯. નેત્રાભ્યાં પશ્યતિ જનઃ ।
૨૦. પાણિભ્યાં સ્પૃશતિ શીર્ષમ્ ।
૨૧. અગ્નિના ગૃહં દહતિ ।
૨૨. પત્તિભિર્ગચ્છતિ યોદ્ધઃ ।
૨૩. પુણ્યેન હરિં પશ્યતિ ।
૨૪. રામઃ કપિભિર્જયતિ રાવણમ્ ।
૨૫. દુઃસ્થેન મુહ્યતિ જીવઃ ।

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. રામ રત્નો વડે શરીર શણગારે છે.
૨. માણસ મુખ વડે બોલે છે.
૩. માણસ અન્ન વડે શરીર પોષે છે.
૪. (તેઓ) માથે ભાર વહે છે.
૫. હરિ પ્રયત્નોથી ઋષિને ખુશ કરે છે.
૬. રાજાઓ ભેટો વડે પ્રસન્ન થાય છે.
૭. રથો યંત્રો વડે ચાલે છે.
૮. બ્રાહ્મણો (બે) સૂક્તો વડે દેવને બોલાવે છે.
૯. (તે) વિધિથી ઈશ્વરને પૂજે છે.
૧૦. બે શ્લોક વડે (તે) રામને વખાણે છે
૧૧. માણસ શત્રુને તલવાર વડે મારે છે.
૧૨. રામ સારથિ સાથે જાય છે.
૧૩. તળાવ કમળો વડે શોભે છે.

૧૪. લોકો ઘણા રત્નોથી પણ ખુશ થતા નથી.
૧૫. (અમે) રથમાં બેસીને (=વડે) ગામ જઈએ છીએ.
૧૬. (તે) દેવોને બલિદાન વડે ખુશ કરે છે.
૧૭. વાઘ માંસ વડે જીવે છે.
૧૮. (તે) ચિત્તથી ઈશ્વરનું ચિંતન કરે છે.
૧૯. ઈંદ્ર (પોતાના) વજ્ર વડે પર્વતોને મારે છે.
૨૦. વૃક્ષો પાણી વડે ઊગે છે.
૨૧. વાંદરા ફળો વડે સંતોષ પામે છે.
૨૨. વસંતઋતુ ઝાડોને પાંદડાં વડે શણગારે છે. (વસન્ત પુ)
૨૩. તળાવો તડકા વડે સુકાઈ જાય છે.
૨૪. માથું ભાર વડે નીચે નમી જાય છે.

દા.ત. રામો હરયે શતં નિષ્કાન્ ધારયતિ ।

↑ ↑ ↑

દેવાદાર લેણદાર દેવાની વસ્તુ

૫. જે નામને નમઃ કે સ્વસ્તિ જોડવામાં આવે તે ચતુર્થીમાં આવે છે. તથા વિના જોડવામાં આવે તે દ્વિતીયા, તૃતીયા કે પંચમીમાં આવે છે

દા.ત. જિનાય નમઃ । સ્વસ્તિ સંઘાય । ધર્મ / ધર્મેણ / ધર્માત્ વિના ન મોક્ષઃ ।

૬. ક્રોધ, દ્રોહ, ઈર્ષ્યા કે અસૂયા અર્થના ક્રિયાપદો સાથે ક્રોધ વગેરે જેના પ્રત્યે બતાવવામાં આવે છે તેને ચતુર્થી વિભક્તિ આવે છે. વળી સ્પૃહ ક્રિયાપદની સાથે ઈચ્છિત વસ્તુવાચક શબ્દ (એટલે કર્મ) પણ ચોથીમાં આવે છે.

દા.ત. શ્રેષ્ઠી કિઙ્કરાય કુપ્યતિ । મોદકાય સ્પૃહયતિ ।

૭. પ્રતિ + દા નું કર્મ દ્વિતીયામાં અને બદલામાં લેવાનું હોય તે પંચમીમાં આવે છે.

દા.ત. તિલેભ્યો માષાન્ પ્રતિયચ્છતિ ।

૮. 'આપવું' એ અર્થના ક્રિયાપદનું પ્રધાન કર્મ દ્વિતીયામાં અને ગૌણ કર્મ ચતુર્થીમાં આવે છે.

દા.ત. બ્રાહ્મણેભ્યો મોદકાન્ દદાતિ / ચચ્છતિ ।

૯. ૨૦ + ધોષ કે સ્વર = સ્વવર્ગનો ત્રીજો મુકાય છે.

દા.ત. ઉત્ + ગમઃ = ઉદ્ગમઃ । વનાત્ + આગચ્છતિ = વનાદાગચ્છતિ ।

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

અધિ + ગમ્ - મેળવવું
પ્રતિ + આ + ગમ્ - પાછું આવવું
પ્રતિ + દા [ચચ્છ] - ના બદલામાં આપવું
ભજ્ - ભજવું, આશરો કરવો
ઉદ્ + ભૂ - ઉદ્ભવ થવો, ઉત્પન્ન થવું,
નીપજવું
ઉદ્ + સ્થા [તિષ્ઠ] - ઊઠવું, ઊભા થવું

છઠ્ઠો ગણ

ઉપ + દિશ્ - ઉપદેશ કરવો, શિખવવું,
સમજાવવું

દશમો ગણ

ઘૃ - ધારણ કરવું, પહેરવું, દેણદાર
હોવું, દેવું હોવું

10

ବିଶେଷ

અશ્વપતિ - વિશેષ નામ
આચાર્ય - આચાર્ય,
ધર્મગુરુ, ગુરુ
કૃષીવલ - ખેડૂત
કૃષ્ણ - વિશેષ નામ
ક્રોધ - ક્રોધ, ગુસ્સો
ક્રોશ - કોશ, બે માઈલ
તિલ - તલ
દ્વીપ - દ્વીપ, બેટ, ખંડ
નિષ્ક - સોનામહોર
પર્વત - પર્વત
પાપ - પાપી, દુષ્ટ
પ્રાસાદ - મહેલ
ભૂત્ય - ચાકર
માષ - અડદ
મોદક - લાડુ
યાચક - યાચક, માગણ
લોક - લોક, દુનિયા

વધ - વધ, ધાત
 વરાહ - ભૂંડ, ડુક્કર
 વિનય - નમ્રતા
 શિખર - શિખર, ટોચ
 સાર્થ - સાર્થ, કાફલો, ટોળું
 સેનાપતિ - સેનાપતિ
 સૈનિક - લશ્કરી સિપાઈ
 નપુંસકલિંગ

नपुंसकलिंग

અજ્ઞાન - અજ્ઞાન
 આકાશ - આકાશ
 આસન - આસન, બેઠક
 ઉદ્યાન - વાડી, બાગ
 કલ્યાણ - કલ્યાણ, ભલું
 કુસુમ - ફૂલ
 ક્ષેત્ર - ખેતર
 જાડ્ય - આળસ, જડતા
 જ્ઞાન - જ્ઞાન, સમજ
 તારક - તારો, ચાંદરું
 પદ - પગલું

પલ્લવ - તલાવડું,
 ખાબોચિયું
 ભોજન - ભોજન
 મૌન - શાંતતા
 યોજન - જોજન,
 ચારકોશ, ચારગાઉ
 રાજ્ય - રાજ્ય
 વન - વન
 શત - સો
 સિંહાસન - સિંહાસન
 સ્વકૃત્ય - સ્વધર્મ,
 પોતાની ફરજ
 વિશેષણ

विशेषण

मूक - भूगुं
अव्यय
नमस् - नमस्कार
विना - सिवाय
स्वस्ति - स्वस्ति, अभ्यंउ
कल्याण

અવ્યય

स्वाध्याय

પ્રશ્ન-૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

१. हरिर्ब्राह्मणेभ्यो निष्कान् यच्छति ।	७. खेलोकः सुखमधिगच्छति ।
२. कल्याणाय हरिं भजति ।	८. शिष्याय शास्त्रमुपदिशति ।
३. हरये नृपतिः कुप्यति ।	९. शिखरात्पतन्ति गजाः ।
४. नगरादागच्छति ।	१०. भृत्यं क्रोधाद्रामस्ताडयति ।
५. अतिथिभ्योऽन्नं यच्छति ।	११. नमो देवेभ्यः ।
६. आसनेभ्य उत्तिष्ठन्त्याचार्याः ।	१२. पल्वलेभ्यो वराहा उत्तिष्ठन्ति ।

૧૩. નિષ્કાન્ ધારયતિ રામાય હરિઃ ।
૧૪. મનુષ્યો ગ્રામાય ગચ્છતિ ।
૧૫. ફલેભ્યો ગચ્છમિ ।
૧૬. મોદકેભ્યો બાલઃ સ્પૃહયતિ ।
૧૭. અશ્વાત્પતતિ ।
૧૮. તિલેભ્યઃ પ્રતિયચ્છતિ માષાન્ ।
૧૯. વધાદ્વિનાર્નિ શામ્યતિ ।

૨૦. પ્રાસાદાજ્જનં પશ્યતિ નૃપઃ ।
૨૧. કલિભ્યો દુઃખાન્યુદ્ભવન્તિ ।
૨૨. દ્વીપાદ્ દ્વીપમટતિ સાર્થઃ ।
૨૩. નગરં વનાદ્યોજનમ્ ।
૨૪. સ્વસ્તિ હરયે ।
૨૫. વિનયઃ સુખાય ભવતિ ।

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. રામ ભોજનને વાસ્તે ઘેર જાય છે.
૨. ફળો વૃક્ષો ઉપરથી પડે છે.
૩. (હું) યાચકોને ધન આપું છું.
૪. હરિએ અશ્વપતિને સો મહોર (કરજ પેટે) દેવી છે.
૫. ડાહ્યો માણસ મોક્ષ માટે ઈશ્વરને ભજે છે.
૬. સેનાપતિ લશ્કરી સિપાઈઓને (એક) ગામથી (બીજે) ગામ લઈ જાય છે.
૭. રામ સ્વધર્મથી ચૂકે છે.
૮. (બે) ઢગલાઓમાંથી (તે) ચોખા લાવે છે.
૯. શિષ્યો (પોતાના) આચાર્યો પાસેથી જ્ઞાન મેળવે છે.
૧૦. રાજાઓ (પોતાના) રાજ્યોને શત્રુઓથી રક્ષે છે.
૧૧. રાજા સિંહાસન ઉપરથી (પોતાના) સેનાપતિને કહે છે.

૧૨. આળસને લીધે (તે) (એક) પગલું પણ ચાલતો નથી.
૧૩. બ્રાહ્મણો રાજાઓ પાસેથી ધન મેળવે છે.
૧૪. પર્વત સમુદ્રથી (બે) યોજન છે.
૧૫. હરિ ફૂલોને માટે બાગ તરફ જાય છે.
૧૬. દુઃખ પાપમાંથી નીપજે છે.
૧૭. દેવો પાપીઓને સ્વર્ગમાંથી ફેંકી દે છે.
૧૮. વિનયને લીધે (તે) મૂંગો ઊભો રહે છે.
૧૯. (હું) બાગમાંથી પાછો ફરું છું.
૨૦. ખેડૂતો ધાન્યને માટે ખેતર ખેડે છે.
૨૧. છોકરો બાપ પાસેથી ધન મેળવે છે.
૨૨. મુખી અજ્ઞાનને લીધે બબડે છે.
૨૩. ડુકરો તળાવમાંથી પાણી પીએ છે.
૨૪. આકાશમાંથી તારા પડે છે.
૨૫. કવિઓને અખંડ કલ્યાણ !

ષષ્ઠી, સપ્તમી અને સંબોધન વિભક્તિ

પ્રત્યયો

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
અકારાંત પુંલિંગ -	પ. સ્ય સ. ઙ	ઓસ્ ઓસ્	નામ્ ષુ
	અકારાંત નપુંસકલિંગ પુંલિંગ પ્રમાણે		
ઇકારાંત પુંલિંગ -	પ. અસ્ સ. ઔ	ઓસ્ ઓસ્	નામ્ ષુ
ષષ્ઠી	રામસ્ય	રામયોઃ	રામાણામ્
સપ્તમી	રામે	રામયોઃ	રામેષુ
સંબોધન	રામ	રામૌ	રામાઃ
ષષ્ઠી	હરેઃ	હર્યોઃ	હરીણામ્
સપ્તમી	હરૌ	હર્યોઃ	હરિષુ
સંબોધન	હરે	હરી	હરયઃ
ઈકારાંત નપુંસકલિંગ -	પ. અસ્ સ. ઙ	ઓસ્ ઓસ્	નામ્ ષુ
ષષ્ઠી	વારિણઃ	વારિણોઃ	વારીણામ્
સપ્તમી	વારિણિ	વારિણોઃ	વારિષુ
સંબોધન	વારે, વારિ	વારિણી	વારીણિ

ભૂમિકા

૧. અ કારાંત નામના સંબોધન એકવચનમાં મૂળ રૂપ જ વપરાય છે અને ઇ કારાંત નામનું સંબોધન એકવચન મૂળ રૂપના અંત્ય ઇ કારનો એ કરવાથી થાય છે, બંનેના દ્વિવચન અને બહુવચન પ્રથમાના તે તે રૂપો જેવાં જ છે.
૨. ઇકારાંત નપુંસકલિંગના સંબોધનનું એકવચન, મૂળ રૂપના અન્ત્ય ઇકારનો વિકલ્પે ગુણ કરવાથી થાય છે તથા દ્વિવચન અને બહુવચન પ્રથમાના તે તે રૂપો જેવાં જ છે.

નિયમો

૧. નામ્ પ્રત્યયની પહેલાં અન્ત્ય હ્રસ્વ સ્વર દીર્ઘ થાય છે. ઓસ્ તથા ષુ પ્રત્યય લાગતાં અન્ત્ય અ નો એ થાય છે.

૨. ઔ પ્રત્યય લાગતા પૂર્વની ઙ લોપાય છે.

૩. શ્રેષ્ઠ , પ્રધાન , પ્રથમ વગેરેની પૂર્વે ષષ્ઠી-સપ્તમી બંને આવે છે.

દા.ત. જિનો નૃણાં નૃષુ વા શ્રેષ્ઠ : ।

ધાતુઓ

<u>પહેલો ગણ</u>	<u>ચોથો ગણ</u>	<u>છઠ્ઠો ગણ</u>
પ્ર + રુહ - ઊગવું	ક્ષમ્ [ક્ષામ્] - ક્ષમા કરવી, માફ કરવું	ઉપ + વિશ્ - બેસવું

નામ

પુંલિંગ

અવકાશ - જગ્યા, અવકાશ
આચાર - આચાર, યોગ્ય ચાલ
ખડ્ગ - ખડ્ગ, તલવાર
ગ્રીષ્મ - ગ્રીષ્મ, ઉષ્ણકાળ, ઉનાળો
ચન્દ્ર - ચન્દ્ર
દીપ - દીવો
ધનપતિ - કુબેર
ધનિક - પૈસાદાર, તવંગર
ધર્મ - ધર્મ, ફરજ
નિધિ - ભંડાર, ખજાનો
પરાક્રમ - પરાક્રમ, પુરુષાર્થ
પાલક - પાળનાર, રક્ષણ કરનાર
પ્રકાશ - પ્રકાશ, તેજ
પ્રસાદ - મહેરબાની
યક્ષ - કુબેરનો ચાકર
વર્ણ - વર્ણ, જાતિ, રંગ
વાસ - વાસ, રહેઠાણ
વીર - વીર, લડવૈયો
વૃષ - બળદ
શ્વાપદ - શિકારી પશુ

સુમન્ત્ર - વિશેષ નામ (રામનો સારથિ)

નપુંસકલિંગ

ઔષધ - ઔષધ, ઓસડ
કારણ - કારણ
ઘૃત - ઘી
ચરિત - સંસારમાં વર્તવાની રીત
ચિત્ત - ચિત્ત, મન
પ્રમાણ - પ્રમાણ, સાબિતી
યુદ્ધ - યુદ્ધ, લડાઈ
યૂથ - જથ્થો, ટોળું
લવણ - મીઠું
લાઙ્ગુલ - પૂંછડું
વચન - વચન, વેણ
વૈર - વેર, દુશ્મનાઈ
સૌન્દર્ય - સુંદરપણું, ખૂબસુરતી
હિમ - હિમ, બરફ
હર્મ્ય - ઘર, હવેલી

વિશેષણ

આહ્વાદક - ખુશકારક
ગર્હ્ય - નિંદવા લાયક

થાઉં છું.

૧૪. (તે) ઝાડનું પાંદડું લાવે છે.
 ૧૫. (હું) દેવતામાં ધી નાખું છું.
 ૧૬. ખલાસીઓનું વેર લડાઈનું કારણ છે.
 ૧૭. મુખાઓને (સુધારવાને) માટે (કશું) ઓસડ નથી.
 ૧૮. હે હરિ, લોકો વિનયથી સંતુષ્ટ થાય છે.
 ૧૯. વાદળા આકાશમાં ચાલે છે.

૨૦. યોગીઓનું રહેઠાણ જંગલોમાં હોય છે.
 ૨૧. દરિયામાં ઘણા રત્ન હોય છે.
 ૨૨. ડાહ્યો માણસ (પોતાના) મનમાં ક્રોધને જગા આપતો નથી.
 ૨૩. ઈશ્વર પાપીઓના પાપ ક્ષમા કરે છે.
 ૨૪. કમળો પાણીમાં ઊગે છે.
 ૨૫. ફૂલો બાગમાં ઝાડોને શણગારે છે.

સારાંશ તથા સવાલ

નૃપ - પું. રાજા

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	નૃપઃ	નૃપૌ	નૃપાઃ
દ્વિતીયા	નૃપમ્	નૃપૌ	નૃપાન્
તૃતીયા	નૃપેણ	નૃપાભ્યામ્	નૃપૈઃ
ચતુર્થી	નૃપાય	નૃપાભ્યામ્	નૃપેભ્યઃ
પંચમી	નૃપાત્	નૃપાભ્યામ્	નૃપેભ્યઃ
ષષ્ઠી	નૃપસ્ય	નૃપયોઃ	નૃપાણામ્
સપ્તમી	નૃપે	નૃપયોઃ	નૃપેષુ
સંબોધન	નૃપ	નૃપૌ	નૃપાઃ

કલિ - પું. કળયો, કળિયુગ

	કલિઃ	કલી	કલયઃ
પ્રથમા	કલિઃ	કલી	કલયઃ
દ્વિતીયા	કલિમ્	કલી	કલીન્
તૃતીયા	કલિના	કલિભ્યામ્	કલિભિઃ
ચતુર્થી	કલયે	કલિભ્યામ્	કલિભ્યઃ
પંચમી	કલેઃ	કલિભ્યામ્	કલિભ્યઃ
ષષ્ઠી	કલેઃ	કલ્યોઃ	કલીનામ્
સપ્તમી	કલૌ	કલ્યોઃ	કલિષુ
સંબોધન	કલે	કલી	કલયઃ

વન - ન. જંગલ

પ્રથમ	વનમ્	વને	વનાનિ
દ્વિતીયા	વનમ્	વને	વનાનિ
તૃતીયા	વનેન	વનાભ્યામ્	વનૈ:
ચતુર્થી	વનાય	વનાભ્યામ્	વનેભ્ય:
પંચમી	વનાત્	વનાભ્યામ્	વનેભ્ય:
ષષ્ઠી	વનસ્ય	વનયો:	વનાનામ્
સપ્તમી	વને	વનયો:	વનેષુ
સંબોધન	વન	વને	વનાનિ

સુરભિ - ન. સુગંધવાળું

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમ	સુરભિ	સુરભિણી	સુરભીણિ
દ્વિતીયા	સુરભિ	સુરભિણી	સુરભીણિ
તૃતીયા	સુરભિણા	સુરભિભ્યામ્	સુરભિભિ:
ચતુર્થી	સુરભિણે	સુરભિભ્યામ્	સુરભિભ્ય:
પંચમી	સુરભિણ:	સુરભિભ્યામ્	સુરભિભ્ય:
ષષ્ઠી	સુરભિણ:	સુરભિણો:	સુરભીણામ્
સપ્તમી	સુરભિણિ	સુરભિણો:	સુરભિષુ
સંબોધન	સુરભિ, સુરભે	સુરભિણી	સુરભીણિ

(પુંલિંગના રૂપ કલિ જેવાં થાય)

પ્રશ્ન - ૧ નીચેના પ્રશ્નોના જવાબ આપો.

૧. છેલ્લા ચાર સ્વરો સિવાયના સજાતીય સ્વરની સંધિ શી ?
૨. અ કે આ પછી હ્રસ્વ કે દીર્ઘ ઇ, ઊ, ઋ કે લૃ આવે તો સંધિ શી ?
૩. અ કે આ પછી એ, ઐ, ઓ, ઔ આવે તો સંધિ શી ?
૪. પદાંતે એ કે ઓ પછી અ આવે તો સંધિ શી ?
૫. નામના દ્વિવચનને છોડે આવેલા ઈ, ઋ, એ પછી કોઈ પણ સ્વર આવે તો, અને છેલ્લા ચાર સિવાય કોઈ પણ સ્વર પછી ઋ આવે તો સંધિ શી ?
૬. પદાંતે મ્ આવે તો શું થાય ?
૭. જોડે આવેલા દંત્ય અને તાલવ્ય વ્યંજનની સંધિ શી ?
૮. ૨૦ + ઘોષ કે સ્વર હોય તો સંધિ શી ?

વર્તમાનકાળ : આત્મનેપદ

એકવચન

પ્રત્યય : પુરુષ ૧ - ઇ પુરુષ ૨ - સે પુરુષ ૩ - તે
વન્દે વન્દસે વન્દતે

નિયમો

૧. જે પદ જોડવાના હોય કે છૂટા પાડવાના હોય તે સઘળાને છેડે એક જ વાર કે દરેકને છેડે જુદી જુદી વાર **ચ** કે **વા** મુકાય છે.

દા. ત. હરિશ્ચ ગોવિન્દશ્ચ । = હરિર્ગોવિન્દશ્ચ (જલ્પતઃ) ।

૨. આત્મનેપદના રૂપાખ્યાન કરતાં પહેલાં પણ વિકરણ પ્રત્યય ધાતુઓમાં ઉમેરવા જોઈએ અને ગુણ - વૃદ્ધિ - આદેશ જે થતાં હોય તે કરવા જોઈએ.

૩. છઠ્ઠા ગણના ધાતુના અન્ત્ય ઋ નો રિ થાય છે અને એમાં વિકરણ પ્રત્યય અ ઉમેરતાં રિય થાય છે.

દા.ત. દૃ = દ્રિયતે । પૃ = પ્રિયતે । મૃ = મ્રિયતે ।

૪. મૂળ ધાતુના ઉપાન્ત્ય સ્વરનો ગુણ થતો નથી. જુઓ પાઠ - ૩ નો નિયમ-૨. આ ધાતુ કેવળ આત્મનેપદી છે. બાકી સામાન્ય રીતે ૧૦મા ગણના ધાતુ ઉભયપદી છે.

૫. રુચ્ અને એવા અર્થના બીજા ક્રિયાપદોમાં જેને ગમે = જે વ્યક્તિ ખુશ થાય તેને ચતુર્થી લાગે અને જે વસ્તુ ગમે તેને પ્રથમા લાગે.

દા.ત. રામાય મોદકો રોચતે ।

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

ઈક્ષ્ - જોવું,

અપ + ઈક્ષ્ - આશા રાખવી, જરૂર હોવી,

પ્ર + ઈક્ષ્ - પેખવું, જોવું,

પરિ + ઈક્ષ્ - પરીક્ષા કરવી, તપાસવું.

કમ્પ્ - ધૂજવું, હાલવું.

પ્ર + કાશ્ - પ્રકાશવું, ઝળકવું

ભાષ્ - ભાખવું, કહેવું

મુદ્ (મોદ્) - ખુશ થવું

યત્ - યત્ન કરવો

આ + રમ્ - આરંભ કરવો, શરૂ કરવું

રમ્ - રમવું

રુચ્ (રોચ્) - રુચિ હોવી, પસંદ પડવું,
 ગમવું, ચાહવું
 લભ્ - મેળવવું
 વન્દ્ - વંદન કરવું, નમવું
 વર્ત્ (વર્ત્) - વર્તવું, હોવું
 વૃધ્ (વર્ધ્) - વધવું
 વેષ્ - ધ્રુજવું
 શઙ્ક - શંકા લાવવી, વહેમ આણવો
 આ + શંસ્ - આશા રાખવી, તકાસવું
 શિક્ષ્ - શિક્ષણ લેવું, શીખવું
 શુભ્ (શોભ્) - શોભવું
 શ્લાઘ્ - વખાણવું
 સહ્ - સહન કરવું

સેવ્ - સેવા કરવી

ચોથો ગણ

જન્ [જા] - જન્મ થવો, ઉત્પન્ન થવું
 યુધ્ - યુદ્ધ કરવું, લડવું

છઠ્ઠો ગણ

મૃ [મ્રિય્] - મરવું
 વિદ્ [વિન્દ્] - મેળવવું

દશમો ગણ

અવ + ધીર્ - તિરસ્કારવું
 મૃગ્ - માર્ગ શોધવો, શોધવું
 નિ + સૂદ્ [નિષૂદ્] - નાશ કરવો

નામ

પુંલિંગ

ઉદ્ગમ - જન્મ, ઉત્પત્તિ, દેખાવ
 ઉદ્યમ - ઉદ્યમ, મહેનત
 કટ - સાદડી
 કૃષ્ણ - કૃષ્ણ (વિશેષ નામ)
 ક્લેશ - ક્લેશ, દુઃખ
 દણ્ડ - દંડ, શિક્ષા, લાકડી
 દુરાચાર - દુરાચાર, ખરાબ ચાલ,
 ગેરવર્તણૂક
 નારાયણ - માણસનું નામ
 નાશ - નાશ, નુકશાન
 ન્યાય - ન્યાય, ન્યાયશાસ્ત્ર
 ભક્ત - ભક્ત, ભગત
 મણિકાર - ઝવેરી, હીરામાણેકનો
 વેપારી
 માસ - માસ મહિનો

લાભ - લાભ, ફાયદો
 વાત - વાત, પવન
 વિશ્વામિત્ર - ઋષિનું નામ
 શુક્લપક્ષ - શુક્લ પક્ષ, સુદિ
 સદાચાર - સદાચાર, સારી ચાલ
 સ્નેહ - સ્નેહ, પ્રેમ

નપુંસકલિંગ

અધ્યયન - અભ્યાસ
 અર્ચન - અર્ચા, પૂજા
 અસત્ય - અસત્ય, જૂઠું
 અસ્ત્ર - અસ્ત્ર, મંત્ર ભણીને ફેંકવાનું
 ચમત્કારિક હથિયાર
 ધ્યાન - ધ્યાન, વિચાર
 પારિતોષિક - ઈનામ
 બિંબ - બિંબ
 ભય - ભય, બીક

શાસન - શાસન, હુકમ
સ્વાસ્થ્ય - સ્વસ્થતા, શાંતિ
વિશેષણ

અસંખ્યેય - અસંખ્ય, અગણિત, ઘણું
આધ્યાત્મિક - આધ્યાત્મિક, આત્માની

સાથે સંબંધ રાખનારું
પ્રબલ - પ્રબળ, જોરદાર, મજબૂત
અવ્યય

પ્રાયસ્ - ઘણું કરીને, મોટે ભાગે

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન-૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. દેવં વન્દે ।
૨. ભયં શઙ્કસે ।
૩. ભયાદ્વેપતે હૃદયમ્ ।
૪. સૂર્યઃ પ્રકાશતે ।
૫. વ્યાગ્રો મ્નિયતે ।
૬. અસત્યં ભાષસે ।
૭. હરેરુદ્ધમં શ્લાઘે ।
૮. પુસ્તકાનિ મૃગયસે ।
૯. વીરોઽર્જિં નિષૂદયતે ।
૧૦. મોદકો બાલકાય રોચતે ।
૧૧. કટઃ કુત્ર વર્તતે ।
૧૨. મળીન્યરીક્ષતે મળિકારઃ ।
૧૩. પુત્રસ્ય લાભેન મોદતે ।

૧૪. બુદ્ધો મોક્ષં લભતે ।
૧૫. હે રામ સુષ્ટુ શોભસે વિનયેન ।
૧૬. જ્ઞાનાત્સુખં જાયતે ।
૧૭. નારાયણે રામસ્ય સ્નેહો વર્ધતે ।
૧૮. જનાનાં કલ્યાણાય નૃપો યતતે ।
૧૯. આચાર્ય શિષ્યઃ સેવતે ।
૨૦. વિશ્વામિત્રાદસ્ત્રાણિ શિક્ષતે રામઃ ।
૨૧. સદાચારેણ મનુષ્યઃ સ્વાસ્થ્યં લભતે ।
૨૨. પુત્રસ્ય દુરાચારાત્સુખં નાશંસે ।
૨૩. દેવાનામર્ચનમારભે ।
૨૪. પ્રબલેનાપિ વાતેન પર્વતો ન કમ્પતે ।
૨૫. ઈશ્વરસ્ય ધ્યાને રમે ।

પ્રશ્ન-૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. (હું) ન્યાયનો અભ્યાસ શરૂ કરું છું.
૨. (તું) દુઃખ સહન કરે છે.
૩. કૃષ્ણ છોકરા જોડે રમે છે.
૪. ઝાડ હાલે છે.
૫. (તું) રાજાઓને સેવે છે.
૬. (હું) ધન મેળવું છું.
૭. (તે) ઋષિઓને વંદન કરે છે.
૮. યોદ્ધો શત્રુ જોડે લડે છે.

૯. (તું) ઈનામ (ની) આશા રાખે છે.
૧૦. (હું) મિત્રોના ભલાથી ખુશ થાઉં છું.
૧૧. લુચ્ચો રાજાના હુકમને તિરસ્કારે છે.
૧૨. (હું) વાંદરો જોઉં છું.
૧૩. રામ (પોતાના) અસંખ્ય ગુણો વડે પ્રકાશે છે.
૧૪. ઈશ્વરના ભયથી (તે) અસત્ય બોલતો નથી.

૧૫. ચંદ્રનું બિંબ મહિનાના શુક્લપક્ષમાં વધે છે.	૨૦. ઘણું કરીને માણસ ધનને માટે યત્ન કરે છે.
૧૬. પાપી મિત્રોની પણ શંકા આણે છે.	૨૧. ભક્તને ઈશ્વરની પૂજા ગમે છે.
૧૭. ઝાડ ફળોના દેખાવથી શોભે છે.	૨૨. (હું) દંડના ભયથી ધ્રૂજું છું.
૧૮. પાપમાંથી આધ્યાત્મિક નાશ ઉત્પન્ન થાય છે.	૨૩. (હું) આચાર્ય પાસેથી ધર્મ શીખું છું.
૧૯. (તે) રત્નો શોધે છે.	૨૪. કવિ રાજાને વખાણે છે.
	૨૫. (હું) શત્રુઓના બાણોથી મરું છું.

૨૧. ભક્તને ઈશ્વરની પૂજા ગમે છે.

૨૨. (હું) દંડના ભયથી ધૂજું છું.

૨૩. (હું) આચાર્ય પાસેથી ધર્મ શીખું છું.

૨૪. કવિ રાજાને વખાણે છે.

૨૫. (હું) શત્રુઓના બાણોથી મરું છું.

અસ્થિરં જીવિતં લોકે । - જગતમાં જીવન અસ્થિર છે.

અસ્થિરાઃ પુત્રદારાશ્ચ - પુત્ર અને કલત્ર અસ્થિર છે.

અસ્થિરે ધનયૌવને । - ધન અને યૌવન અસ્થિર છે.

કાલસ્ય કુટિલા ગતિઃ । - કાળની ગતિ વિચિત્ર છે.

વર્તમાનકાળ : આત્મને પદ

દ્વિવચન અને બહુવચન

પ્રત્યયો

	પુ.૧	પુ.૨	પુ.૩
દ્વિવચન	વહે	ઇથે	ઇતે
બહુવચન	મહે	ધ્વે	અન્તે
	પુ.૧	પુ.૨	પુ.૩
દ્વિવચન	વન્દાવહે	વન્દેથે	વન્દેતે
બહુવચન	વન્દામહે	વન્દધ્વે	વન્દન્તે

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

કત્થ - વખાણવું, ખુશામત કરવી
 ક્ષમ્ - ક્ષમા કરવી
 પ્ર + ગત્થ્ - બડાઈ મારવી
 ડી (ડય) - ઊડવું
 ભિક્ષ - ભિક્ષા, ભીખ માંગવી, માગવું
 યાચ્ - યાચના કરવી, જાચવું, માગવું
 સ્પન્દ - ધડકવું, ફરકવું

સ્મિ (સ્મય) - હસવું, મો મલકાવવું,
 વિ + સ્મિ (સ્મય) - વિસ્મય પામવું
 સ્વાદ્ - સ્વાદ લેવો, ચાખવું, ખાવું

ચોથો ગણ

અનુ + રુધ્ - માનવું, અનુસરવું, તાબે
 રહેવું

દશમો ગણ

અભિ + વાદ્ - નમવું, પગે પડવું

નામ

પુંલિંગ

અપરાધ - ગુનો
 અભ્યુદય - ઉદય, આબાદી, ચડતી
 ઉદ્યોગ - ઉદ્યોગ, મહેનત
 ઉપાલમ્મ - ઠપકો
 ગાયક - ગાનારો

ગુણ - ગુણ
 તળડુલ - ચોખા
 નિર્દેશ - ફરમાન, હુકમ
 ભક્ત - ભંગ, ભાંગવું
 ભોગ - ઉપભોગ
 મયૂર - મોર

વસન્ત - વસંત ઋતુ

વિહગ - પક્ષી

શુક - સૂડો, પોપટ

નપુંસકલિંગ

આમ્ર - આંબાનું ફળ, કેરી

આરાધન - આરાધના, કૃપા સંપાદન
કરવી

કપટ - કપટ

ગાત્ર - અવયવ

ગાન - ગાન, ગાયન

ચાતુર્ય - ચતુરાઈ, હોશિયારી

દ્રવ્ય - દ્રવ્ય, પૈસો

નયન - નેન, આંખ

નૃત્ય - નાચ, નાચવું

વચનીય - નિંદા, નિંદાને લાયક વસ્તુ

વાક્ય - વાક્ય

વાતાયન - બારી

વૈયાત્ય - અસભ્યતા, ધૃષ્ટતા

શસ્ત્ર - શસ્ત્ર, હથિયાર

સંગીત - ગાન

વિશેષણ

વિવિધ - વિવિધ, જુદી જુદી જાતનું

સત્ય - સાચું

સ્વીય - પોતાનું

હિતકર - હિતકર, ફાયદાકારક

અવ્યય

દિવા - દિવસે

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન-૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. મોદકાન્ સ્વાદન્તે બ્રાહ્મણાઃ ।
૨. ધનિકં દ્રવ્યં યાચેતે ભિક્ષુકૌ ।
૩. સ્વીયાન્ ગુણાન્ કત્થેથે ।
૪. ઉદ્યોગાદ્ધનં લભધ્વે ।
૫. વૃથા પ્રગલ્ભધ્વે ।
૬. બુધા મોક્ષં વિન્દન્તે ।
૭. કપટં શઙ્કેથે ।
૮. મિત્રાણામભ્યુદયે નરા મોદન્તે ।
૯. મુનીનભિવાદયાવહે ।
૧૦. મૂર્ખાણાં વૈયાત્યં ન સહામહે ।
૧૧. વૃક્ષેષુ કુસુમાનિ વર્તન્તે ।
૧૨. આચાર્યસ્ય નિર્દેશમનુરુદ્ધયધ્વે ।
૧૩. ભૃત્યાનામપરાધાન્ ક્ષમામહે ।

૧૪. રામસ્ય નયને સ્પન્દેતે ।
૧૫. આકાશે વિહગા ડયન્તે ।
૧૬. કૃષ્ણસ્ય ચાતુર્યેણ વિસ્મયન્તે જનાઃ ।
૧૭. દેવસ્યારાધનાય ગાનમારભામહે ।
૧૮. દિવા તારકાણિ ન પ્રકાશન્તે ।
૧૯. પાપા ન વચનીયમીક્ષન્તે ।
૨૦. સત્યં હિતકરં ચ વાક્યં ભાષન્તે પ્રજ્ઞાઃ ।
૨૧. શાસનસ્ય ભઙ્ગં ન ક્ષમન્તે નૃપતયઃ ।
૨૨. ગાયકાત્સંગીતં શિક્ષાવહે ।
૨૩. મોક્ષાય યતન્તે બુધાઃ ।
૨૪. વાતેન વૃક્ષાઃ કમ્પન્તે ।
૨૫. દેવાન્ ભોગાન્ ભિક્ષન્તે નરાઃ ।

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. (આપણે) વસંત ઋતુમાં ફળો મેળવીએ છીએ.
 ૨. (તમે) જૂઠું બોલો છો.
 ૩. તારા પ્રકાશે છે.
 ૪. (તમે) નાય શીખો છો.
 ૫. વાઘ ઘાસ અને ઝાડોના પાંદડા ચાખતા નથી.
 ૬. (અમે બે) ઋષિઓને નમીએ છીએ.
 ૭. દુઃખ અને સુખ સંસારમાંથી ઉત્પન્ન થાય છે.
 ૮. (તમે બે) કારણ વિના યુદ્ધ કરો છો.
 ૯. (બે) છોકરા વાડીમાં રમે છે.
 ૧૦. (અમે બે) હરિ તરફથી કલ્યાણ(ની) આશા રાખીએ છીએ.
 ૧૧. (તમે બે) મિત્રોના અપરાધ માફ કરો છો.
 ૧૨. (તેઓ) ડાહ્યા માણસોના ગુણ વખાણે છે.
 ૧૩. નારાયણના ઉદયને માટે (એના બે) મિત્ર યત્ન કરે છે.
 ૧૪. (અમે બે) રાજાને સેવીએ છીએ.
 ૧૫. (તમે બે) કેરીઓ ચાખો છો.
 ૧૬. (અમે) હવેલીની ટોચે મોર જોઈએ છીએ.
 ૧૭. પાપથી દુઃખો ઉત્પન્ન થાય છે.
 ૧૮. માણસો મરે છે.
 ૧૯. યાચકો ચોખા માગે છે.
 ૨૦. પોપટો બારીએ ઊડે છે.
 ૨૧. માણસો (પોતાના) યત્નોનું ફળ મેળવે છે.
 ૨૨. મૂર્ખના અવયવ વધે છે, પણ (એનું) જ્ઞાન વધતું નથી.
 ૨૩. (અમે બે) દુશ્મનોના ઠપકા સહન કરીએ છીએ.
 ૨૪. યોદ્ધા વિવિધ શસ્ત્રો વડે (પોતાના) શત્રુઓનો નાશ કરે છે.
 ૨૫. પર્વતો હાલે છે.

[illegible][illegible]

કર્મણિ રૂપ અને ભાવે રૂપ

ભૂમિકા

૧. ગુજરાતી વ્યાકરણમાં એને સહ્યભેદ કહે છે. (જેટલા સકર્મક ક્રિયાપદ છે. તેઓના ત્રણે પુરુષોમાં કર્મણિરૂપ થાય છે. જ્યારે અકર્મક ક્રિયાપદના ભાવે રૂપ થાય છે અને ત્રીજા પુરુષ એકવચનમાં જ.)
૨. ધાતુના વિશેષ રૂપ કે આદેશને કર્મણિનો ચ લાગતો નથી તથા ગણનો વિકરણ પ્રત્યય પણ લાગતો નથી પરંતુ સીધો ધાતુને જ ચ લાગે છે.
દા.ત. ગમ્ [ગच्छ] ઉપરથી ગच्छ्यते । નહિ, પરંતુ ગમ્યते ।
૩. કર્મણિરૂપ કે ભાવે રૂપ ગણભેદે કરી જુદા જુદા થતા નથી. એ રૂપો તો બધાએ ધાતુ ઉપરથી એકસરખી રીતે જ થાય છે. માત્ર કેટલાક ધાતુઓમાં જ અમુક ફેરફાર થાય છે. આથી કરીને, જે ગણો ગૂંચવણ ભરેલા છે તે આ પુસ્તકમાં દાખલ કર્યા નથી પણ તે ગણના ધાતુ ચાલુ પાઠમાં આપ્યા છે. અલબત્ત, શીખનાર તેઓના કર્તરિ રૂપ હાલ કરી શકશે નહિ.
૪. કર્મણિ રૂપ કે ભાવે રૂપનો ચ લાગતાં, ધાતુનું જે વિશેષ રૂપ થાય છે તે અહીં [] કૌંસમાં મૂકેલું છે.
૫. ૧, ૪, ૬, ૧૦, (ગ. ૨, અદ્, અસ્) સિવાય બાકીના ગણોના કર્મણિ રૂપ જ આ પુસ્તકમાં વાપર્યા છે.

નિયમો

૧. કર્મણિ રૂપો મૂળ ધાતુને ચ લગાડીને, અને આત્મનેપદ પ્રત્યયો ઉમેરવાથી થાય છે.
દા.ત. ત્યજ્ + ચ + તે = ત્યજ્યતે । ગમ્ + ચ + તે = ગમ્યતે ।
૨. ધાતુને અંતે હ્રસ્વ ઋ હોય તો તેનો રિથાય છે, સંયુક્ત વ્યંજન પરના હ્રસ્વ ઋ નો અર્, ઋ તથા જાગૃ નો અર્ થાય છે.
દા.ત. કૃ = ક્રિયતે । સ્મૃ = સ્મર્યતે । ઋ = અર્યતે ।
૩. ધાતુને અંતે દીર્ઘ ઋ હોય તો ઙ્, ઓષ્ઠ્ય તથા વ પર હોય તો તેનો ઙ્ થાય છે.
દા.ત. જૃ = જીર્યતે । પૃ = પૂર્યતે । વૃ = વૂર્યતે ।

૪. ધાતુના અંતે હ્રસ્વ ઇ , ડ હોય તો દીર્ઘ ઈ , ઋ થાય છે.

દા.ત. જિ = જીયતે । નુ = નૂયતે ।

૫. દશમા ગણના ધાતુમાં ગુણ - વૃદ્ધિ રૂપ ફેરફાર થયા પછી ચ લાગે.

દા.ત. ચુર = ચોર્યતે ।

૬. જે ધાતુમાં ઉપાન્ત્ય ન્ કે અનુસ્વાર હોય તો, કેટલાક ખાસ ધાતુ સિવાય બીજે બધે ચ પ્રત્યય લાગતા, એ ન્ કે અનુસ્વાર લોપાય છે. (આ પ્રથમ ભાગમાં માત્ર શંસ, ધ્વંસ અને સ્વંશ એ ત્રણ ધાતુઓના જ અનુસ્વાર લોપાય છે. બાકીનાના લોપાતા નથી.)

દા.ત. શંસ = શસ્યતે ।

૭. ઢા , ઢા , મા , સ્થા , ગૈ , પા , સો , હા આટલા ધાતુમાં અંત્ય સ્વરનો દીર્ઘ ઈ થાય છે.

દા.ત. ઢા = ઢીયતે ।

૮. વચ્, યજ્, વપ્, વહ્, વસ્, વશ્, વે, વ્યે, હ્વે, શ્વિ, વદ્, સ્વપ્, જ્યા, વ્યચ્, પ્રચ્છ, વ્રશ્ચ, ભ્રસ્જ, ગ્રહ, વ્યધ્ માં સંપ્રસારણ થાય છે. (સંપ્રસારણ = ય્, વ્, ર્ લ્ ને બદલે ઇ, ડ, ઋ લ્ થાય.)

દા.ત. યજ્ = ઇજ્યતે । વચ્ = ડચ્યતે । ગ્રહ = ગૃહ્યતે ।

ધાતુઓ

પહેલો ગણ
કૃ - ઉ. કરવું
ઢા [ઢી] - પ. ઢાન કરવું, આપવું
પઢ - પ. ભણવું, શીખવું
પા [પી] - પ. પાન કરવું, પીવું
સ્થા [સ્થી] - પ. ઊભા રહેવું
બીજો ગણ
રુઢ - પ. રડવું, રોવું
હન્ - પ. હણવું, મારવું

પાંચમો ગણ
શ્રુ - પ. શ્રવણ કરવું, સાંભળવું
છઠ્ઠો ગણ
આ + ઢિશ્ - ઉ. ફરમાવવું
નવમો ગણ
જ્ઞા - ઉ. જાણવું, ઓળખવું
દશમો ગણ
પ્ર + અર્થ - આ. પ્રાર્થના કરવી, વીનવવું

નામ

પુંલિંગ	ચાપ - કામઠું, ધનુષ	ધ્વનિ - ધ્વનિ, અવાજ
આદેશ - ફરમાન, હુકમ	છાત્ર - વિઢાર્થી	પૌર - પુરમાં રહેનારો,

પ્રશ્ન-૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

१. निष्का ब्राह्मणेभ्यो दीयन्ते ।
२. नृपतेरादेशः क्रियते ।
३. अग्निना काष्ठं दह्यते ।
४. शठौ पुरुषैस्ताडयेते ।
५. आचार्यैर्धर्म उपदिश्यते ।
६. भृत्यैः सेव्यसे ।
७. मित्रैस्त्यज्ये ।
८. जनैर्दृश्यामहे ।
९. व्याधिभिः पीड्यध्वे ।
१०. प्रेक्ष्यसे जनेन ।
११. पुत्रैः पूज्यथे ।
१२. धान्यस्य राशयो नीयन्ते ।
१३. तत्त्वं बुध्यते प्राज्ञैः ।

१४. नृपेणारयो जीयन्ते ।
१५. बालकै रुद्यते ।
१६. सारथी हन्येते ।
१७. ऋषयो जनेन वन्द्यन्ते ।
१८. सूर्येण प्रकाश्यते ।
१९. ईश्वरेण भूयते ।
२०. लोकैः प्रशस्यध्वे ।
२१. शिष्यैर्नम्यावहे ।
२२. मोदकाः स्वाद्यन्ते बालैः ।
२३. छात्रैः श्लोकाः पठ्यन्ते ।
२४. ओदनः पच्यते सूदैः ।
२५. देवो वन्द्यते ।

પ્રશ્ન-૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. શત્રુ તીર વડે હણાય છે.	૧૦. સંસાર યોગીઓ વડે તજાય છે.
૨. બાળકના હાથ પાણીએ ધોવાય છે.	૧૧. (બે) ઘોડા ચોર વડે લઈ જવાય છે.
૩. (તું) કવિઓ વડે વખણાય છે.	૧૨. પાણી ઝાડો ઉપર છંટાય છે.
૪. (તમે) મનુષ્યો વડે શોધાઓ છો.	૧૩. શરીર ખોરાક વડે પોષાય છે.
૫. (હું) ચાકરો વડે સેવાઉં છું.	૧૪. ધાન્યના ઢગલા રચાય છે.
૬. (આપણે) ઈશ્વર વડે રક્ષાઈએ છીએ.	૧૫. કૃષ્ણનું શરીર ઘરેણા વડે શણગારાય છે.
૭. (તમે બે) લોકો વડે ઓળખાઓ છો.	૧૬. ડાહ્યા માણસોના ગુણ કવિઓ વડે પ્રસિદ્ધ કરાય છે.
૮. હાથીઓ પલાણાય છે.	૧૭. શબ્દ સંભળાય છે.
૯. (અમે બે) નગરવાસીઓ વડે વિનવાઈએ છીએ.	૧૮. ચોરો રાજા વડે દંડાય છે.

૧૯. (બે) ફળ હરિ વડે ખવાય છે.
 ૨૦. (બે) તીર ફેંકાય છે.
 ૨૧. (તમે) રાજા વડે ફરમાવાઓ છો.
 ૨૨. હંમેશાં સુખ માણસો વડે ઈચ્છાય છે.

૨૩. સમુદ્રનું પાણી પીવાતું નથી.
 ૨૪. દેવો સદાયરણથી ખુશ કરાય છે.
 ૨૫. સિપાઈઓ સેનાપતિ વડે ગણાય છે.

સારાંશ તથા સવાલ

સ્મિ- ગણ ૧ આત્મને. હસવું

વર્તમાનકાળ : કર્તરિ રૂપ

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુરુષ ૧	સ્મયે	સ્મયાવહે	સ્મયામહે
પુરુષ ૨	સ્મયસે	સ્મયેથે	સ્મયધ્વે
પુરુષ ૩	સ્મયતે	સ્મયેતે	સ્મયન્તે

શ્રુ - સાંભળવું

વર્તમાનકાળ : કર્મણિ રૂપ

	શ્રૂયે	શ્રૂયાવહે	શ્રૂયામહે
પુરુષ ૧	શ્રૂયે	શ્રૂયાવહે	શ્રૂયામહે
પુરુષ ૨	શ્રૂયસે	શ્રૂયેથે	શ્રૂયધ્વે
પુરુષ ૩	શ્રૂયતે	શ્રૂયેતે	શ્રૂયન્તે

કૃ - કરવું

વર્તમાનકાળ - કર્મણિ રૂપ

પુરુષ ૧	ક્રિયે	ક્રિયાવહે	ક્રિયામહે
પુરુષ ૨	ક્રિયસે	ક્રિયેથે	ક્રિયધ્વે
પુરુષ ૩	ક્રિયતે	ક્રિયેતે	ક્રિયન્તે

દૃ - ગણ ૧૦

વર્તમાનકાળ : કર્મણિ રૂપ

પુરુષ ૧	દાર્યે	દાર્યાવહે	દાર્યામહે
પુરુષ ૨	દાર્યસે	દાર્યથે	દાર્યધ્વે
પુરુષ ૩	દાર્યતે	દાર્યેતે	દાર્યન્તે

હ્રે - ગણ ૧ પરસ્મૈ. બોલાવવું.

વર્તમાનકાળ : કર્મણિ રૂપ

	હ્રૂયે	હ્રૂયાવહે	હ્રૂયામહે
પુરુષ ૧	હ્રૂયે	હ્રૂયાવહે	હ્રૂયામહે

પ્રશ્ન-૧ નીચેના પ્રશ્નોના જવાબ આપો.

- પ્રશ્ન-૨ નીચેના ધાતુઓના વર્તમાનકાળ કર્તારિ રૂપ લખો.

પ્રશ્ન-૩ નીચેના ધાતુઓના કર્મણિ રૂપ કે ભાવે રૂપ આપો.

આ કારાંત તથા ઈ કારાંત સ્ત્રીલિંગ નામો

પ્રથમા અને દ્વિતીયા વિભક્તિ

પ્રત્યયો

		એકવચન		દ્વિવચન		બહુવચન
આ કારાંત	પ્ર.	૦		ઈ		અસ્
	દ્વિ.	આમ્		ઈ		અસ્
	પ્ર.	સ્મા		સ્મે		સ્મા:
ઈ કારાંત	દ્વિ.	સ્મામ્		સ્મે		સ્મા:
	પ્ર.	૦		ઔ		અસ્
	દ્વિ.	મ્		ઔ		ઈસ્
	પ્ર.	નદી		નદ્યૌ		નદ્ય:
	દ્વિ.	નદીમ્		નદ્યૌ		નદી:

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

સમ્ + ગમ્ - આ. સાથે જોડાવું, મળવું
 આ + ચર્ - પ. આચરવું, કરવું
 તૃ (તર્) - પ. તરવું, ઓળંગવું,
 અવ + તૃ (તર્) - ઊતરવું
 પરિ + ની - ઉ. પરણવું,
 અપ + ની - લઈ જવું, ખસેડવું

સમ્ + વૃધ્ - આ. વધવું
 શુચ્ - પ. શોક કરવો
 અનુ + સૃ - પ. અનુસરવું, પાછળ જવું.
 હ - ઉ. મન હરવું, મોહ પમાડવો

દશમો ગણ

તન્ - આ. સંભાળવું

નામ

પુંલિંગ

આધાર - આધાર
 આરમ્ભ - આરંભ, શરૂઆત
 કળ્થ - કંઠ, ગળું, ડોક
 જનક - રામની પત્ની સીતાનો બાપ,

જનક રાજા
 નારદ - નારદ
 પ્રાસાદ - મહેલ
 ભર - ભાર, બોજો
 સૂત્રધાર - સૂત્રધાર

हरिण - હરણ

સ્ત્રીલિંગ

અરુન્ધતી - વસિષ્ઠ ઋષિની પત્નીનું નામ

આજ્ઞા - આજ્ઞા, હુકમ

કથા - કથા, વાત

કન્યા - કન્યા, દીકરી, છોકરી

કલા - કલા, હુન્નર

કુમારી - કુમારી, ન પરણેલી છોકરી

ક્ષમા - ક્ષમા, માફી

ગङ્ગા - ગંગા

જનની - મા

નદી - નદી, સૂત્રધારની પત્ની

નદી - નદી

નારી - નારી, સ્ત્રી

પત્ની - પત્ની, વહુ

પૃથ્વી - પૃથ્વી

પ્રજા - પ્રજા, સંતતિ

પ્રમદા - જુવાન સ્ત્રી

ભાર્યા - ભાર્યા, પત્ની

મહી - પૃથ્વી

માલા - માળા, હાર

રજની - રાત્રિ

લજ્જા - શરમ, શરમાળપણું

લતા - લતા, વેલ, વેલો

લલના - સ્ત્રી

વાપી - વાવ

શોભા - શોભા

સચ્ચી - સખી, બહેનપણી

સહચરી - સહિયર, સોબતણ

નપુંસકલિંગ

ઉપવન - બાગ, વાડી

ગમન - ગમન, જવું, નીકળવું

નાટક - નાટક

તલ - તળિયું

પ્રાસાદતલ - મહેલનું ઉપલું પૃષ્ઠ, અગાશી

બલ - લશ્કર, જોર, તાકાત

ભૂષણ - ધરણું, ભૂષણ

વિશ્વ - વિશ્વ, દુનિયા, સંસાર

વિશેષણ

આત્મીય - આપણું, પોતાનું

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન-૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. વસિષ્ઠસ્ય પત્ન્યરુન્ધતી ।
૨. કૃષ્ણઃ કલાઃ શિક્ષતે ।
૩. નદૌ સંગચ્છતે ।
૪. વરાહઃ સહચરીઃ શોચન્તિ ।
૫. નદી સૂત્રધારસ્ય ભાર્યા ।
૬. ઉદ્યાનસ્ય શોભાં પશ્યતિ ।

૭. ગંગા સમુદ્રં ગચ્છતિ ।
૮. નારાયણો જનનીમાહ્વયતિ ।
૯. લતે સ્પૃશતિ ।
૧૦. નૃપસ્યાન્ને અનુરુદ્ધ્યેતે ।
૧૧. રામસ્ય કથાઃ શ્રૂયન્તે ।
૧૨. નાર્યો હર્મ્યાણાં વાતાયનેભ્યઃ પશ્યન્તિ ।

આ કારાંત તથા ઈ કારાંત સ્ત્રીલિંગનામ

તૃતીયા, ચતુર્થી અને પંચમી વિભક્તિ

પ્રત્યયો

		એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
આ કારાંત અને ઈ કારાંત નામ	તૃ.	આ	ભ્યામ્	ભિસ્
	ચ.	એ	ભ્યામ્	ભ્યસ્
	પં.	અસ્	ભ્યામ્	ભ્યસ્

૧. ચતુર્થી, પંચમી, ષષ્ઠી અને સપ્તમીના એકવચનના પ્રત્યય લાગતાં આ કારાંત નામોમાં યા અને ઈ કારાંત નામોમાં આ ઉમેરાય છે.

દા.ત. માલા + યા + એ = માલાયૈ । નદી + આ + એ = નદૈ ।

અથવા એકવચનના પ્રત્યયો નીચે પ્રમાણે સમજવા.

	ચતુર્થી	પંચમી	ષષ્ઠી	સપ્તમી
આ કારાંત	યૈ	યાસ્	યાસ્	યામ્
ઈ કારાંત	ૈ	આસ્	આસ્	આમ્
	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન	
તૃતીયા	માલયા	માલાભ્યામ્	માલાભિઃ	
ચતુર્થી	માલાયૈ	માલાભ્યામ્	માલાભ્યઃ	
પંચમી	માલાયાઃ	માલાભ્યામ્	માલાભ્યઃ	
	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન	
તૃતીયા	નદ્યા	નદીભ્યામ્	નદીભિઃ	
ચતુર્થી	નદૈ	નદીભ્યામ્	નદીભ્યઃ	
પંચમી	નદ્યાઃ	નદીભ્યામ્	નદીભ્યઃ	

નિયમો

૧. તૃતીયા વિભક્તિનો એકવચનનો પ્રત્યય લાગતાં છેલ્લા આ નો ઇ થાય છે.
 ૨. ‘આપવું’ અર્થના ક્રિયાપદોનું તેમજ ગતિ-અર્થના ની , હ , કૃષ્ અને વહ નું પ્રધાન કર્મ કર્મણિ પ્રયોગ હોય ત્યારે પ્રથમામાં આવે છે. જ્યારે યાચ્ , મિશ્ , પચ્ , દણ્ઙ્ , પ્રચ્ચ્ , જિ ના ગૌણ કર્મ પ્રથમામાં આવે છે.
- દા.ત. ગોપેન અજા ગ્રામં નીયતે । બ્રાહ્મણેન નૃપો ગાં યાચ્યતે ।

ધાતુઓ

ਪਛੇਲੀ ਗਲ

નિર્ + ગમ્ - પ. નીકળવું, બહાર
આવવું, જતા રહેવું

પ્ર + દા - પ. આપવું, દાન કરવું

द्युत् (द्योत्) - આ. પ્રકાશવું

उद् + पत् - ५. ॐऽवुं, ॐ५२ ॐवुं

नि + वृत् - आ. पाछा इरवुं

પ્ર + સ્થા - આ.. નીકળવું

પાંચમો ગણ

परि + वृ - ३. घेरवुं

પ્ર + હિ - પ. મોકલવું

દશમો ગણ

આ + હ્રાદ્ - ઉં. આહ્લાદિક કરવું, ખુશ
કરવું

नाम

પુંલિંગ

અનુરાગ - અનુરાગ, પ્રીતિ

કરમક - હાથીનું બચ્ચું, નાનો હાથી

કલહ - કલહ, કજિયો

જરઠ - ઘરડો માણસ

દૂત - દૂત, જાસૂસ

નાગ - હાથી

પલ્લવ - પલ્લવ, ફણગો

સંદેશ - સંદેશો

स्त्रीलिंग

અવન્તી - એક શહેરનું નામ, ઉજ્જૈન

कान्ता - कान्ता, वहाली, वहु, प्रिया

કૌશામ્બી - એક શહેરનું નામ

ક્રીડા - કીડા, રમત, ખેલ

ચિન્તા - ચિંતા, ફિકર

જરા - ધડપણ

दासी - दासी

देवता - देव કે દેવી

પન્નવટી - દંડકારણના એક ભાગનું નામ

पाठशाला - निशाण

पुरी - पुर, नगर

પૂજા - પૂજા, અર્ચા

પ્રભા - પ્રભા, તેજ
મહિષી - પટરાણી
વાચા - વાચા, વાણી
વ્યથા - વ્યથા, ઈજા, પીડા
સીતા - સીતા

નપુંસકલિંગ

ગીત - ગીત

મૌક્તિક - મોતી
હિત - હિત

વિશેષણ

રક્ત - રાતું, લાલ
વિરૂપ - વિરૂપ, બેડોળ, કદરૂપું
સ્વસ્થ - સ્વસ્થ, શાંત
હિત - ફાયદાકારક

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન-૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. દેવતાઓ બર્લિ ચઢ્છતિ ।
૨. કાન્તાયૈ સંદેશઃ પ્રહીયતે ।
૩. કૃષ્ણસ્ય પત્ન્યૈ ફલાનિ રોચન્તે ।
૪. જરયા ક્ષીયતે શરીરમ્ ।
૫. લજ્જયા પ્રવિશતિ ગૃહમ્ ।
૬. પ્રજાઓ હિતમિચ્છન્તિ નૃપતયઃ ।
૭. ક્રીડાયૈ પ્રવિશત્યુદ્યાનમ્ ।
૮. સહચરીર્યામનુગમ્યતે નાગઃ ।
૯. લતાઓ શોભતે વૃક્ષઃ ।
૧૦. વાપીઓ જલં વહતિ ।
૧૧. ચિન્તયા દહ્યતે ચિત્તં નરાણામ્ ।
૧૨. હરિઃ કન્યાઓ મોક્તિકાનાં માલાઃ પ્રયચ્છતિ ।
૧૩. ગજસ્ય કરમ્ભકઃ સીતયા પલ્લવૈઃ પુષ્યતે ।

પ્રશ્ન-૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. હરિ વાણી વડે મિત્રને શાન્ત કરે છે.
૨. શહેર નદીઓ વડે ઘેરાયેલું છે.
૩. ક્ષમા થકી માણસ ચિત્તની સ્વસ્થતા

૧૪. ચિત્તસ્ય વ્યથયા રામો મુહ્યતિ ।
૧૫. અવન્ત્યા આગચ્છતિ ।
૧૬. દાસ્યા સેવ્યતે મહિષી ।
૧૭. મળીનાં પ્રભાભિર્દ્યોતતે પ્રાસાદઃ ।
૧૮. દેવસ્ય પૂજાયાઃ સુખં લ્ભતે ।
૧૯. કૌશામ્બ્યા નિવર્તતે દૂતઃ ।
૨૦. સખીભિઃ પરિવ્રિયતે સીતા ।
૨૧. પન્નવટ્યા નિર્ગચ્છતિ રામઃ ।
૨૨. ગઙ્ગાયાઃ પુરી ક્રોશૌ ।
૨૩. બાલકાઃ પાઠશાલાભ્ય આગચ્છન્તિ ।
૨૪. યથા કલહસ્તથાનુરાગોઽપિ વાચાયાઃ ઉદ્ભવતિ ।
૨૫. સ્વસ્થેન ચિત્તેન શ્રૂયતે મહિષ્યા નૃપતેઃ સંદેશઃ ।

મેળવે છે.

૪. ડાહ્યા માણસ પૃથ્વી પરથી સ્વર્ગમાં જાય છે.

૫. વસિષ્ઠ અરુન્ધતીની જોડે આવે છે.
 ૬. રામ દીકરીઓને ઘરેણાં આપે છે.
 ૭. મા (પોતાના) છોકરા કદરૂપા હોય તો પણ (તેને ચાહે) છે.
 ૮. (બે) યોદ્ધાઓ (બે) નગરોમાંથી શસ્ત્રો સહિત નીકળે છે.
 ૯. આકાશ સૂર્યના રાતા પ્રકાશથી સુશોભિત થાય છે.
 ૧૦. લોકોનું સુખ કળાઓ વડે વધે છે.
 ૧૧. માણસો દેવો પાસેથી સુખનો લાભ ઈચ્છે છે.
 ૧૨. (બે) કુમારિકાઓ વડે બલિદાન કરાય છે.
 ૧૩. ફિક્કરથી દુઃખ ઉત્પન્ન થાય છે.
 ૧૪. (તે) હારો વડે શરીર શણગારે છે.
 ૧૫. પટરાણી દાસી ઉપર ગુસ્સે થાય છે.

૧૬. (તે) ઘરડા આદમીની વાતોથી સુખ મેળવે છે.
 ૧૭. નારાયણની વહુ વડે ચોખા રંધાય છે.
 ૧૮. રાજાના હુકમને લીધે (હું) અવન્તી જાઉં છું.
 ૧૯. સીતા બહેનપણીઓ પાસેથી ગીતો શીખે છે.
 ૨૦. સેનાપતિના હુકમે લશ્કરના સિપાઈઓ શહેરમાંથી બહાર આવે છે.
 ૨૧. છોકરા રમતો વડે બાપના અંતઃકરણને ખુશ કરે છે.
 ૨૨. (તે) દેવોની પૂજાને માટે ફૂલો લાવે છે.
 ૨૩. દાસીને રાણીથી ઈનામ અપાય છે.
 ૨૪. પક્ષીઓ પૃથ્વી ઉપરથી આકાશમાં ઊડે છે.

❀ ક: પર: પ્રિયવાદિનામ્ । - મધુરભાષીનો કોઈ શત્રુ હોતો નથી ❀

❀ કામિનશ્ચ કુતો વિદ્યા । - કામીને વિદ્યા ક્યાંથી ? ❀

ષષ્ઠી, સપ્તમી અને સંબોધન વિભક્તિ

પ્રત્યયો

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
આ કારાંત અને	અસ્	ઓસ્	નામ્
ઈ કારાંત નામો	આમ્	ઓસ્	સુ
ષષ્ઠી	માલાયા:	માલયો:	માલાનામ્
સપ્તમી	માલાયામ્	માલયો:	માલાસુ
સંબોધન	માલે	માલે	માલા:
ષષ્ઠી	નદ્યા:	નદ્યો:	નદીનામ્
સપ્તમી	નદ્યામ્	નદ્યો:	નદીષુ
સંબોધન	નદિ	નદ્યૌ	નદ્ય:

ભૂમિકા

૧. આ કારાંત અને ઈ કારાંતના સંબોધનરૂપોમાં એ.વ. આ નો એ થાય છે. તથા ઈ નું ડ થાય છે અને દ્વિવચન તથા બહુવચનના તે તે રૂપો પ્રથમા જેવા જ થાય છે.
૨. સંસ્કૃતમાં સામાન્યથી સ્ત્રીલિંગના પ્રત્યય આ અને ઈ છે. આ કારાંત વિશેષણો હંમેશાં તો નહિ પરંતુ ઘણું કરીને સ્ત્રીલિંગમાં આ પ્રત્યય લે છે.

નિયમો

૧. ઈ કારાંત સ.બ.વ.માં સુ નો ષુ થાય છે. ઓસ્ પ્રત્યય લાગતાં અન્ત્ય આ નો એ થાય છે.
૨. સ્નિહ અને એ ઉપરથી થયેલા શબ્દના પ્રયોગમાં જેના તરફ સ્નેહ બતાવવાનો હોય, તેને સપ્તમી વિભક્તિ લાગે છે.

દા.ત. પૂત્રો જનકે સ્નિહાતિ ।

ધાતુઓ

ਪਛੇਲੀ ਗਲ

અર્હ - પ. લાયક હોવું
 ક્રીડ્ - પ. કીડા કરવી, રમવું
 ચર્ - પ. ચાલવું
 ફલ્ - પ. ફળદાયક થવું

પુંલિંગ

અવચય - એકઠું કરવું એ, જથ્થો
 કામ - ઈચ્છા
 ચકોર - એક જાતનું પક્ષી
 જયન્ત - ઈંદ્રના પુત્રનું નામ
 દશાસ્થ - એક રાજાનું નામ, રામના પિતા
 દેશ - દેશ
 નિશાચર - રાક્ષસ, દુષ્ટ માણસ
 પ્રવાહ - પ્રવાહ
 મળ્ડપ - મંડપ
 મત્સ્ય - માછલું
 માનવ - માનવ, માણસ
 વલ્લભ - વહાલો, પ્રીતમ, ધણી
 વિવાહ - વિવાહ
 શૂદ્રક - એક રાજાનું નામ
 સંઘાત - જથ્થો, સમુદાય
 સંભાર - તૈયારી (બ.વ.) સાંભળી

સ્ત્રીલિંગ

અયોધ્યા - એક શહેરનું નામ
 ઇન્દ્રાણી - ઈન્દ્રની વહુ
 કૌમ્દી - ચાંદની

वि + ह - ७. विहार करवो

યોથો ગણ

सम् + ऋध् - ५. आजाह् थवुं

સાતમો ગણ

નિ + રુધ્ - અટકવું

નિમ

ગોદાવરી - નદીનું નામ

छाया - छाया

તૃષ્ણા - તૃષ્ણા, તરસ, ઈચ્છા

દણ્ડકા - એક જંગલનું નામ

निशा - रात

रथ्या - शेरी

વાણી - વાણી, વાયા, ભાષા

શકુન્તલા - એક સ્ત્રીનું નામ

શિલા - પથ્થર

श्रद्धा - श्रद्धा, विश्वास

નપુંસકલિંગ

અનુષ્ઠાન - કરવું એ, કામ બજાવવું એ

उदक - ७६५, पाणी

તીર - તીર, કાંઠો

पुण्य - पुण्य

प्रतिष्ठापन - स्थापना

પ્રવર્તન - પ્રેરણા

પ્રાવીણ્ય - હોંશિયારી

ବାହୁଲ୍ୟ - ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା, ପୁଷ୍ଟତା

માધુર્ય - મધુરપણું, સુંદરતા

वचन - वयन, उपदेश, विनंती

સંમાર્જન - વાસીદું વાળવું એ, કચરો
કાઢવો

વિશેષણ

દક્ષ - ઉદ્યોગી, મહેનતુ
નિરતિશય - પૂર્ણ, જેનાથી બીજું ચડિયાતું
ન હોય તેવું, અનુપમ
પરમ - પરમ, ધણું

પુણ્ય - પવિત્ર

પ્રિય - પ્રિય, વહાલું

સ્નિગ્ધ - માયાળુ, સ્નેહાળ, મમતાળુ

અવ્યય

અતીવ - અતિશય, ધણું

સદૈવ (સદા + એવ) - સદા, હંમેશાં

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન-૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. અવન્ત્યાં શૂદ્રકો વસતિ ।
૨. ગદ્ગાયાં પ્રભૂતં જલં વર્તતે ।
૩. પ્રજાનાં ધર્મે પ્રવર્તનં નૃપૈઃ ક્રિયતે ।
૪. ઉજ્જયિન્યાં શિવસ્ય પૂજાસુ નૃત્યન્તિ નાર્યઃ ।
૫. સરિખ ગચ્છામિ નદ્યાસ્તીરમ્ ।
૬. ગોદાવર્યાં જલે ગંજૌ વિહરતઃ ।
૭. ગ્રીષ્મે નદીનામુદકેષુ નૃપાઃ પ્રમદાભિઃ ક્રીડન્તિ ।
૮. લતાનાં મળ્ડપં પ્રવિશન્તિ લલનાઃ ।
૯. વાપ્યાં કમલાનિ પ્રરોહન્તિ ।
૧૦. વૃક્ષાણાં છયાસુ શિલાયામુપવિશ્તિ ।
૧૧. કૃષ્ણો ભાર્યાયા વિનયં શંસતિ ।
૧૨. ચન્દ્રો નિશાયા વલ્લભઃ ।
૧૩. કન્યયોર્વિવાહસ્ય સંભારાઃ ક્રિયન્તે ।
૧૪. જનન્યોરાજ્ઞામનુરુદ્ધ્યતે રામઃ ।

પ્રશ્ન-૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. ગંગાના કાંઠાઓ ઉપર વૃક્ષો છે.
૨. જયન્ત ઈદ્રાણીનો દીકરો છે.

૧૫. પ્રિયે પુત્રો ગ્રામં ગચ્છતિ ।

૧૬. સખ્યોઃ પરમઃ સ્નેહઃ શકુન્તલાયાઃ ।

૧૭. કૌમુદ્યાઃ શોભા ચિત્તં હરતિ ।

૧૮. બુધાનાં વાળ્યાં સદૈવ માધુર્યં વર્તતે ।

૧૯. કાન્તાયા વચનં ક્રિયતે રામેણ ।

૨૦. દાસ્યોર્વચનેષુ મહિષ્યા નિરતિશયા શ્રદ્ધા ।

૨૧. પાઠશાલાનાં પ્રતિષ્ઠાપનેન જનેષુ જ્ઞાનં વર્ધતે ।

૨૨. રથ્યાનાં સંમાર્જનં ક્રિયતે પૌરૈઃ ।

૨૩. અયોધ્યાયા નૃપો દશરથઃ ।

૨૪. જરાયામપિ માનવાનાં તૃષ્ણા ન શામ્યતિ ।

૨૫. દેવતાનાં પૂજયા કામાઃ ફલન્તિ નરાણામ્ ।

૩. રામના મિત્ર શહેરમાં રહે છે.

૪. ચકોર ચાંદનીમાં ખુશ થાય છે.

૫. (તે) વેલનું ફૂલ લાવે છે.
 ૬. હરિ (પોતાની) દીકરીઓના ગુણ વખાણે છે.
 ૭. નદીઓમાં માછલાં હોય છે.
 ૮. (હું) અયોધ્યાના રસ્તામાં રથો જોઉં છું.
 ૯. શકુન્તલા સખીઓના પ્રેમ(ને) લાયક છે.
 ૧૦. રામની વાણીમાં મધુરપણું છે ?
 ૧૧. સીતાના (બે) દીકરા ક્યાં છે ?
 ૧૨. દંડકામાં રાક્ષસો છે.
 ૧૩. પૃથ્વી ઉપર દ્વીપો છે.
 ૧૪. (હું) ઝાડની છાયામાં માણસો જોઉં છું.

૧૫. ઘણું કરીને રાક્ષસો રાત્રિમાં ફરે છે.
 ૧૬. માનું મન (પોતાની) કન્યા તરફ ઘણું મમતાવાળું હોય છે.
 ૧૭. ગંગા (નદી)નું પાણી પવિત્ર છે.
 ૧૮. રાણીના હુકમથી ઠગ દંડાય છે.
 ૧૯. કળાઓની પુષ્કળતાથી દેશ આબાદ થાય છે.
 ૨૦. નદીનો પ્રવાહ પથ્થરોના જથ્થાથી અટકે છે.
 ૨૧. દાસી અર્યાની સામગ્રી લાવે છે.
 ૨૨. (હું) વેલોના ફૂલ એકઠાં કરવાને જાઉં છું.
 ૨૩. (તે) રાજાના હુકમ બજાવવામાં ઉઘોગી છે.

સારાંશ તથા સવાલ

શાલા - સ્ત્રી. સ્થાન

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	શાલા	શાલે	શાલા:
દ્વિતીયા	શાલામ્	શાલે	શાલા:
તૃતીયા	શાલાયા	શાલાભ્યામ્	શાલાભિ:
ચતુર્થી	શાલાયૈ	શાલાભ્યામ્	શાલાભ્ય:
પંચમી	શાલાયા:	શાલાભ્યામ્	શાલાભ્ય:
ષષ્ઠી	શાલાયા:	શાલયો:	શાલાનામ્
સપ્તમી	શાલાયામ્	શાલયો:	શાલાસુ
સંબોધન	શાલે	શાલે	શાલા:

દાસી - સ્ત્રી. દાસી

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	દાસી	દાસ્યૌ	દાસ્ય:
દ્વિતીયા	દાસીમ્	દાસ્યૌ	દાસી:
તૃતીયા	દાસ્યા	દાસીભ્યામ્	દાસીભિ:

હિસ્તન ભૂતકાળ

પરસ્મૈપદ - પ્રત્યય

	પુરુષ-૧	પુરુષ-૨	પુરુષ-૩
એકવચન	અમ્	સ્	ત્
દ્વિવચન	વ	તમ્	તામ્
એકવચન	અબોધમ્	અબોધઃ	અબોધત્
દ્વિવચન	અબોધાવ	અબોધતમ્	અબોધતામ્

નિયમો

૧. આ કાળના રૂપોમાં ધાતુની પહેલાં આગમ અ મુકાય છે, જો ઉપસર્ગ સહિત ધાતુ હોય તો ઉપસર્ગની પછી અને ધાતુની પૂર્વે એ મૂકવો જોઈએ.

દા. ત. બુધ્ = અબોધમ્ । પ્ર + બુધ્ = પ્રાબોધમ્ ।

૨. હિસ્તન ભૂતકાળના પ્રત્યય લગાડતા પહેલા ગણોનો વિકરણ પ્રત્યય ઉમેરવો. સ્ અને ત્ પ્રત્યયો પૂર્વે અસ્ (હોવું-ગ. ૨.) ધાતુમાં ઈ અને અદ્ (ખાવું. - ગ. ૨.) ધાતુમાં અ ઉમેરવામાં આવે છે.

દા.ત. અદ્ = આદઃ । આદત્ । અસ્ = આસીઃ । આસીત્ ।

૩. જો પ્રત્યયના અંતે જ્ + શ્ + સ્વર, અંતઃ સ્થ કે અનુનાસિક = શ્ નો વિકલ્પે છ થાય.

દા.ત. સત્ + શાસ્ત્રમ્ = સચ્છાસ્ત્રમ્ / સચ્શાસ્ત્રમ્ ।

અવદત્ + શઠઃ = અવદચ્છઠઃ / અવદચ્શઠઃ ।

૪. (A) ૨૦ + અનુનાસિક જો પ્રત્યયનો આઘાક્ષર હોય તો = સ્વવર્ગનો અનુનાસિક અવશ્ય મૂકવો.

દા.ત. ચિત્ + મય = ચિન્મય ।

(B) ૨૦ + અનુનાસિક = વિકલ્પે સ્વવર્ગનો અનુનાસિક મૂકવો.

દા.ત. એતત્ + મુરારિ = એતન્મુરારિ / એતદ્મુરારિ ।

૫. કથં ધાતુનો કર્મ દ્વિતીયા, ચતુર્થી કે ષષ્ઠીમાં મુકાય છે.

દા.ત. આચાર્યઃ શિષ્યં/ શિષ્યાય/ શિષ્યસ્ય કથાં કથયતિ ।

ધાતુ → પહેલો ગણ → ગૈ - ૫. ગાન કરવું, ગાવું

નામ

પુંલિંગ

અજ - બકરો

ગોષ્ઠ - કોઢ, ગાયનો વાડો, ગોઠડું (ન.)

ગ્રન્થ - ગ્રન્થ, પુસ્તક

તનય - તનય, દીકરો

મહિષ - પાડો

મુષ્ટિ - મૂઠી

સ્ત્રીલિંગ

અસારતા - નિરુપયોગિતા

આશા - આશા

સભા - કચેરી

સેના - લશ્કર

નપુંસકલિંગ

સંકટ - સંકટ, સંકડામણ, આફત

સમરાઙ્ગણ - રણભૂમિ

અવ્યય

પુરતસ્ - આગળ, સમક્ષ

શનૈસ્ - હળવે હળવે

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન-૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. રામો રાવણમજયત્ ।
૨. ગઙ્ગાયા જલમપિબમ્ ।
૩. લલને છાયાયામુપાવિશતામ્ ।
૪. સીતાં વનેડત્યજાવ ।
૫. ગિરેઃ શિખરાદજાવપતતામ્ ।
૬. શિષ્યાવાચાર્યમનમતામ્ ।
૭. અયોધ્યાયામાસીઃ ।
૮. હરિશ્ચમારોહત્ ।
૯. દેવાનયજાવ ।
૧૦. સ્તેનૌ ધનિકસ્ય ધનમચોરયતામ્ ।
૧૧. ઈશ્વરસ્ય પ્રસાદેન હરેઃ ક્લેશોડ-
નશ્યત્ ।

૧૨. સંસારસ્યાસારતામબોધમ્ ।
૧૩. તદા મૂર્ખોઽસ્મીત્યવાગચ્છમ્ ।
૧૪. સીતા ગોદાવર્યાસ્તીરમગચ્છત્ ।
૧૫. યોધોઽરૌ શરાનક્ષિપત્ ।
૧૬. પુત્રાણાં ધર્મમકથયઃ ।
૧૭. સંકટેભ્યો જનમરક્ષઃ ।
૧૮. પુરા ભાર્યયા સહોજ્જયિન્યામવસમ્ ।
૧૯. અવન્ત્યામભવઃ ।
૨૦. રથં સમરાઙ્ગણમનયમ્ ।
૨૧. ભિક્ષુકેભ્યો નિષ્કાનયચ્છમ્ ।
૨૨. અરણ્યે મહિષાનપશ્યમ્ ।
૨૩. દશરથસ્તનયમાહ્વયત્ ।

૨૪. અગ્નિર્વનમદહત્ ।

૨૫. નૃપસ્ય પુસ્તોઽસત્યમવદચ્છઃ ।

પ્રશ્ન-૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. સરોવરનું પાણી સુકાયું.
૨. સેનાપતિ લશ્કરને રણભૂમિ ઉપર લઈ ગયો.
૩. કૃષ્ણે પગ ધોયા.
૪. યોદ્ધે શત્રુથી નારીઓનું રક્ષણ કર્યું.
૫. કાચબો હળવે હળવે ચાલ્યો.
૬. રામને (બે) મિત્રોએ સંભાર્યો.
૭. (તું) રામની ચાલ વડે ખુશ થયો.
૮. (અમે બેએ) ઋષિઓને શાંત કર્યા.
૯. પરમેશ્વરે પૃથ્વી સરજી.
૧૦. બે માણસ વાડીમાં પેઠા.
૧૧. (મેં) હરિને નિંદ્યો.
૧૨. (તમે બે) વનમાં રહ્યા.
૧૩. સંઘ (એક) શહેરથી (બીજે) શહેર ભટક્યો.
૧૪. (મેં) પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કર્યું.

૧૫. (તમે બે) હરિની વાડીમાંથી ફળો હરી ગયા.
૧૬. (તમે) રામને વાત કહી.
૧૭. (બે) વાઘ કોઢ તરફ દોડ્યા.
૧૮. ત્યારે આબાદીની આશા વગર (હું) જીવ્યો.
૧૯. (અમે બેએ) ભોજનને માટે ચોખા રાંધ્યા.
૨૦. રાણીએ રાજાની સભામાં ગાયું.
૨૧. અનાજની મૂઠીઓ વડે (તે) હરણને ખવડાવતી હતી.
૨૨. (તેં) તારી સ્ત્રીને કારણ વિના તજી.
૨૩. (તમે બેએ) કારણ વિના ગામ બાળ્યું.
૨૪. (તે) ઝાડના શિખર ઉપરથી પડ્યો અને નાશ પામ્યો.
૨૫. બાળક હર્ષને લીધે નાચ્યું.

* ધર્મક્ષયકરઃ ક્રોધઃ । - ક્રોધ ધર્મનો નાશક છે. *

* ધર્મેણ હીનાઃ પશુભિઃ સમાનાઃ । - ધર્મહીન નર પશુ તુલ્ય છે. *

હ્યસ્તન ભૂતકાળ

પરસ્મૈપદ - બહુવચન અને આત્મનેપદ - એકવચન

પ્રત્યયો

પરસ્મૈ. બહુ..	મ	ત	અન્
	અગચ્છામ	અગચ્છત	અગચ્છન્
આત્મને. એક.	ઈ	થાસ્	ત
	અલભે	અલભથાઃ	અલભત

નિયમો

૧. (A) જે ધાતુને આરંભે સ્વર હોય છે તેની પહેલાં અ ને બદલે આ મૂકવામાં આવે છે, એ આ માં ધાતુની શરૂઆતનો ઙ કે ઙ્ મળવાથી એ થાય છે અને ઙ કે ઙ્ મળવાથી ઔ થાય છે.

દા.ત. આ + ઙ્ક્ષ + અ + ત = એક્ષત ।

(B) એ જ પ્રમાણે ઋ કે ઋ હોય તો આર્ થાય.

દા.ત. સમ્ + આ + ઋઘ્યત્ = સમાર્ઘ્યત્ ।

(C) અને અ કે આ હોય તો આ થાય છે.

દા.ત. આ + અદમ્ = આદમ્ । આ + અસમ્ = આસમ્ ।

ધાતુ → અતિ + સૃજ્ - ગ. ૪ આ. આપવું.

નામ

પુંલિંગ

આશીર્વાદ - આશીર્વાદ

ગોપ - ગોવાળ

ચન્દ્રાપીડ - એક રાજપુત્રનું નામ

ચિત્રકૂટ - એક પર્વતનું નામ

ધાર્તરાષ્ટ્ર - ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર

પન્નર - પાંજરું

પણિડત - પંડિત

પાણડવ - પાંડુ નામના રાજાનો પુત્ર

બલિ - એક રાજાનું નામ

માણવક - વિશેષ નામ

મારુત - પવન, પવનનો અધિષ્ઠાતા દેવ

માર્ગ - મારગ, માર્ગ, રસ્તો

वसुधा - पृथ्वी

उज्ज्वलम् - यणकाटथी त्रिजणुं

પ્રશ્ન-૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. (અમે) ઝાડની છાયામાં બેઠા.
 ૨. (તેણે) ચાકરોના ગુના માફ કર્યા.
 ૩. બ્રાહ્મણો ગંગાના જળમાં પડ્યા.
 ૪. રામે બાપના હુકમ માન્યા.
 ૫. હરિ નારાયણ પાસેથી ગાયન શીખ્યો.
 ૬. (તમે) ત્યારે કૌશામ્બીમાં રહ્યા.
 ૭. (તે) રામના પરાક્રમોથી આશ્ચર્ય પામ્યો.
 ૮. (તું) શત્રુ જોડે લડ્યો.
 ૯. લુચ્ચાને રાજાના હુકમથી મારવામાં આવ્યો.
 ૧૦. (મેં) કેરીઓ ચાખી.
 ૧૧. જાસૂસ અયોધ્યા ગયા.
 ૧૨. (તું) જૂઠું બોલ્યો.
 ૧૩. કૃષ્ણ મિત્રની આબાદીથી ખુશ થયો.
 ૧૪. ગઈકાલે સૂર્ય ચળકાટથી (ઊજળો)
 - પ્રકાશ્યો.
 ૧૫. રાત્રિએ ચોર વડે ઘરમાં પ્રવેશ થયો.
 ૧૬. (તમે) સોનામહોરો ગણી.
 ૧૭. રામ વડે ઋષિ પાસેથી આશીર્વાદ ઈચ્છવામાં આવ્યો.
 ૧૮. દેવોના પ્રસાદથી તમે (તમારા) શત્રુઓને જીત્યા.
 ૧૯. અમે દારૂને ઠેકાણે પાણી પીધું.
 ૨૦. તમે (અહીંથી તમારે) ઘેર પુસ્તકો લઈ ગયા.
 ૨૧. અમે સેનાપતિને અને (એના) લશ્કરને જોયું.
 ૨૨. તેઓ રણસંગ્રામમાંથી રાજાને લઈ ગયા.
 ૨૩. તેઓએ શત્રુઓ તરફ બાણ ફેંક્યા.
 ૨૪. (મેં) ફૂલોની માળા ગૂંથવાનો આરંભ કર્યો.

❖ ધર્મદંભસ્તુ દુસ્તરઃ । - ધર્મનો દંભ દુસ્તર છે. ❖

❖ ન ચ ધર્મો દયાપર: । - દયાથી મોટો કોઈ ધર્મ નથી. ❖

❖ ન ચ વિદ્યાસમો બન્ધુઃ । - વિદ્યા સમાન કોઈ ભાઈ નથી. ❖

હ્યસ્તન ભૂતકાળ

આત્મનેપદ - પ્રત્યય

	પુરુષ-૧	પુરુષ-૨	પુરુષ-૩
દ્વિવચન	વહિ	ઇથામ્	ઇતામ્
બહુવચન	મહિ	ધ્વમ્	અન્ત
દ્વિવચન	અલભાવહિ	અલભેથામ્	અલભેતામ્
બહુવચન	અલભામહિ	અલભધ્વમ્	અલભન્ત

નિયમો

૧. કર્મણિ રૂપમાં પ્રચ્છ નું પૃચ્છ થાય છે. આ ધાતુ દ્વિકર્મક છે.
૨. ર૦ + હ = હના સ્થાને વિકલ્પે સ્વવર્ગનો ચોથો મુકાય છે.
દા.ત. વાક્ + હરિઃ = વાઘરિઃ । વાઘરિઃ ।

ધાતુઓ

પહેલો ગણ
 ધ્વંસ્ - આ. ફના થવું, નાશ પામવું
 રમ્ - આ. આનંદ પામવો
 સ્પર્ધ - આ. સ્પર્ધા કરવી, સરસાઈ કરવી
 સ્વંસ્ - આ. પડી જવું, ખરી પડવું
 વિ + હસ્ - પ. મશ્કરીમાં હસવું

ચોથો ગણ
 અવ + મન્ - આ. અવજા કરવી,

તિરસ્કાર કરવો

છઠ્ઠો ગણ
 વિ + મૃશ્ - પ. વિચારવું, વિચાર કરવો
 લજ્જ - આ. લજ્જા પામવી, શરમાવું, લાજવું

દશમો ગણ
 નિ + મન્ - આ. નિમંત્રણ દેવું, તેડવું, નોતરવું

નામ

પુંલિંગ
 અસુર - (બ.વ.) દેવના શત્રુ, ભ્રેષ્ઠ,
 યવન
 ઉપદેશ - ઉપદેશ, શિખામણ

ગન્ધર્વ - સ્વર્ગમાં રહેનારા દેવોની એક

જાત

ચોર - ચોર

ત્યાગ - ત્યાગ, તજવું એ

નાયક - નાયક, આગેવાન

પાન્થ - મુસાફર

પ્રાશ્નિક - પ્રશ્ન કરનારો

ભૂપ - ભૂપ, ભૂપાળ, રાજા

રમણ - ધણી, કાન્ત

વ્યાધ - શિકારી

સચિવ - પ્રધાન

સમૂહ - સમૂહ, સમુદાય

સ્ત્રીલિંગ

અવધીરણા - અવજ્ઞા, નિંદા

કબરી - અંબોડો, વેણી

જ્યોત્સ્ના - ચાંદની

પ્રાચી - પૂર્વ દિશા

નપુંસકલિંગ

અનિષ્ટ - અનિષ્ટ, દુઃખ, સંકટ

આરોપણ - રોપવું એ

કાર્ય - કાર્ય, કામ

ગ્રહણ - પકડવું એ

જાલ - જાળ, પાશ

દર્શન - દર્શન

દુષ્કૃત - દુષ્કૃત, દુષ્ટ કામ

બલ - બળ, જોર

બીજ - બી, બીજ

રાજ્ય - રાજ્ય

વીર્ય - પરાક્રમ, બહાદુરી

અવ્યય

પરમ્ - તો પણ, પણ

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન-૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. પાણ્ડવા રાજ્યમવિદન્ત ।
૨. સચિવા ભૂપમભાષન્ત ।
૩. જનેન વ્યહસ્યધ્વમ્ ।
૪. રામસ્ય દુઃખાન્યધ્વંસન્ત ।
૫. વૃક્ષેભ્યઃ શુકા ઉદ્ભવન્ત ।
૬. જનાનાં સુખાયાયતામહિ ।
૭. રમણૈઃ સહ જ્યોત્સ્નાયામરમન્ત નાર્યઃ ।
૮. વાતેન વૃક્ષા અકમ્પન્ત ।
૯. ગૃહં પ્રાવિશંશ્ચોરાઃ પરં નાલભન્ત ધનમ્ ।

૧૦. આચાર્યાદસ્ત્રાણ્યશિક્ષામહિ ।
૧૧. બીજસ્યારોપણમારભન્ત કૃષીવલાઃ ।
૧૨. ઉદામાદ્ધરેર્ધનાન્યવર્ધન્ત ।
૧૩. ધનસ્ય રાશયો બ્રાહ્મણેભ્યોઽ - દીયન્ત ।
૧૪. આચાર્યાન્ શિષ્યા અભ્યવાદયન્ત ।
૧૫. નાર્યાઃ કબર્યાઃ પુષ્પે અસ્ત્રંસેતામ્ ।
૧૬. સ્થ્યાયાં જનાનાં સમૂહમૈક્ષામહિ ।
૧૭. મિત્રાણાં ત્યાગેનાલજ્જેથામ્ ।
૧૮. મુગાવહન્યેતાં વ્યાથૈઃ ।
૧૯. દેવૈઃ સહાસુરા અસ્પર્ધન્ત ।

૨૦. ડજ્જયિન્યાઃ કદા ન્યવર્તધ્વમિતિ
જનૈરપૃચ્છામહિ ।

૨૧. અરીણાં પરાજયેનામોદન્ત સેનાપતયઃ ।

૨૨. કન્યા અવન્દન્ત જનકમ્ ।

પ્રશ્ન-૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. વાંદરા રાક્ષસો સાથે લડ્યા.
૨. (અમે બે) કાશીમાં પંડિતો સાથે બોલ્યા.
૩. (તેઓએ) સ્વસ્થતાથી મહેણા સહ્યા.
૪. (બે) તારા પૂર્વમાં પ્રકાશ્યા.
૫. (તમે) માણસો વડે વખાણાયા.
૬. (તમે બે) રામ વડે ફરમાવાયા.
૭. અમે જમવા સારુ ઋષિઓને નોતર્યા.
૮. (અમે) હરિ પાસેથી મહેરબાનીની આશા ન રાખી.
૯. (અમે) નિશાળમાં ચોપડીઓ મેળવી.
૧૦. (બે) પરીક્ષકોએ નૃત્યમાં (બે) કન્યાઓની પરીક્ષા લીધી.
૧૧. (અમે બે) માના દર્શનથી આનંદ પામ્યા.
૧૨. (તમે બેએ) કામ શરૂ ન કર્યું.
૧૩. (અમે બે) ઋષિને નમ્યા.

૨૩. વીર્યેણ વિદ્યાયાશ્ચ બલેન પ્રાક્રશન્ત ।

૨૪. નારાયણસ્ય દુષ્કૃતાનિ નારોચન્ત
જનકાય ।

૨૫. નાનિષ્ટમાશઙ્કામહિ ।

૧૪. (તેઓ બેએ) રાજા પાસેથી અવજ્ઞાની શંકા રાખી.
૧૫. (અમે) ગંધર્વોના વંશમાં જન્મ્યા.
૧૬. પક્ષીઓએ (પોતાના) નાયકના ઉપદેશનો તિરસ્કાર કર્યો, અને જાળમાં પડ્યા.
૧૭. અયોધ્યાથી જાસૂસો ક્યારે પાછા આવ્યા ?
૧૮. બ્રાહ્મણોના અપરાધ રાજા વડે માફ કરાયા.
૧૯. (તમે બે) વાઘના દર્શનથી કંપ્યા.
૨૦. (તમે) હાથીને પકડવાનો યત્ન કર્યો.
૨૧. (બે) છોકરા (પોતાની) મા વિના આનંદ ન પામ્યા.
૨૨. રામના ગુણ કવિઓ વડે વખણાયા.
૨૩. ઉદ્યોગ વડે તેઓએ ઘણું દ્રવ્ય મેળવ્યું.
૨૪. (બે) કેરી (બે) મુસાફરો વડે ચખાઈ.
૨૫. તેઓ બેએ અરણ્યમાં (પોતાની) કન્યા શોધી.

સારાંશ તથા સવાલ

ની - ગ. ૧ પરસ્મૈ. લઈ જવું

એકવચન

દ્વિવચન

બહુવચન

પુરુષ ૧

અનયમ્

અનયાવ

અનયામ

પુરુષ ૨

અનયઃ

અનયતમ્

અનયત

ૐ કારાંત અને ઋ કારાંત પુંલિંગ તથા નપુંસકલિંગ નામો

પ્રથમા થી ચતુર્થી વિભક્તિ

ઋ કારાંત પુંલિંગ - પ્રત્યય

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	સ્	ઔ	અસ્
દ્વિતીયા	અમ્	ઔ	ન્
તૃતીયા	આ	ભ્યામ્	ભિસ્
ચતુર્થી	એ	ભ્યામ્	ભ્યસ્

ગુરુ - પું. ગુરુ

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	ગુરુઃ	ગુરૂ	ગુરવઃ
દ્વિતીયા	ગુરુમ્	ગુરૂ	ગુરૂન્
તૃતીયા	ગુરુણા	ગુરુભ્યામ્	ગુરુભિઃ
ચતુર્થી	ગુરવે	ગુરુભ્યામ્	ગુરુભ્યઃ

મધુ - ન. મધ

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	મધુ	મધુની	મધૂનિ
દ્વિતીયા	મધુ	મધુની	મધૂનિ
તૃતીયા	મધુના	મધુભ્યામ્	મધુભિઃ
ચતુર્થી	મધુને	મધુભ્યામ્	મધુભ્યઃ

કર્તૃ - ન. કર્તા

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	કર્તૃ	કર્તૃણી	કર્તૃણિ
દ્વિતીયા	કર્તૃ	કર્તૃણી	કર્તૃણિ
તૃતીયા	કર્તૃણા	કર્તૃભ્યામ્	કર્તૃભિઃ
ચતુર્થી	કર્તૃણે	કર્તૃભ્યામ્	કર્તૃભ્યઃ

નેતૃ - પું. નાયક, દોરનાર

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	નેતા	નેતારૌ	નેતારઃ
દ્વિતીયા	નેતારમ્	નેતારૌ	નેતૃન્
તૃતીયા	નેત્રા	નેતૃભ્યામ્	નેતૃભિઃ
ચતુર્થી	નેત્રે	નેતૃભ્યામ્	નેતૃભ્યઃ

ભ્રાતૃ - પું. ભાઈ

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	ભ્રાતા	ભ્રાતરૌ	ભ્રાતરઃ
દ્વિતીયા	ભ્રાતરમ્	ભ્રાતરૌ	ભ્રાતૃન્
તૃતીયા	ભ્રાત્રા	ભ્રાતૃભ્યામ્	ભ્રાતૃભિઃ
ચતુર્થી	ભ્રાત્રે	ભ્રાતૃભ્યામ્	ભ્રાતૃભ્યઃ

ભૂમિકા

૧. ઉ કારાંત પુંલિંગ નામોના રૂપ ઇ કારાંત પુંલિંગ નામોના રૂપો જેવા જ થાય છે, તફાવત એટલો જ છે કે ઇ કારાંત નામોમાં જ્યાં ઇ, ઈ, એ અથવા ય આવે છે, ત્યાં ઉ કારાંત નામોમાં અનુક્રમે ઉ, ઝ, ઓ અથવા વ્ થાય છે.
૨. ઉ કારાંત અને ઋ કારાંત નપુંસકલિંગ નામોના રૂપ વારિ ના જેવા જ થાય છે. વારિ માં અન્ત્ય ઇ, ઈ કે એ થાય છે તેને બદલે ઉ કારાંતમાં અનુક્રમે ઉ, ઝ કે ઓ અને ઋ કારાંતમાં ઋ, ઋ કે અર્ થાય છે.
૩. ઋ કારાંત પુંલિંગ નામના ઋ નો પ્રથમાના ત્રણે વચનના અને દ્વિતીયાના એકવચન તથા દ્વિવચનના પ્રત્યય લાગતાં આર્ થાય છે. પિતૃ, ભ્રાતૃ, જામાતૃ, દેવૃ, નૃ અને સવ્યેષ્ઠૃ જેવા થોડાંક જ નામોના અન્ત્ય ઋ નો અર્ થાય છે. બધાયે ઋ કારાંત નામોની પ્રથમાના એકવચનમાં છેવટે આ રહે છે અને રૂની જેમ પ્રત્યયના સ્ નો લોપ થાય છે.

નિયમો

૧. ઋ કારાંત દ્વિ. બ. વ. નો ન્ પ્રત્યય લાગતાં, પૂર્વનો ઋ દીર્ઘ થાય છે.
૨. નિષેધ બતાવવા માટે વ્યંજનથી શરૂ થતા શબ્દને આરંભે અ અને સ્વરથી શરૂ થતા શબ્દને આરંભે અન્ મુકાય છે.

દા.ત. અ + ધર્મ = અધર્મ । અન્ + આચાર = અનાચાર ।

૩. (A) હ્રસ્વ સ્વર, મા અવ્યય કે આ ઉપસર્ગ + છ = છ નો અવશ્ય ચ્છ થાય.

દા.ત. મા + છિન્દ્વિ = માચ્છિન્દ્વિ । આ + છિદ્યન્તે = આચ્છિદ્યન્તે ।

(B) પરંતુ પદાંતે દીર્ઘ સ્વર + છ = છ નો ચ્છ વિકલ્પે થાય છે.

દા.ત. લક્ષ્મી + છયા = લક્ષ્મીછયા / લક્ષ્મીચ્છયા ।

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

અનુ + ગમ્ - પ. અનુસરવું, પાછળ જવું
ગલ્ - પ. નીગળવું, ઝરવું
પ્ર + ની - ઉ. રચવું
ભૃ - ઉ. ભરવું (કર્મણિ - ધ્રિયતે)
વાઙ્ - પ. વાંછા કરવી, ચાહવું, ઇચ્છવું

બીજો ગણ

નિર્ + મા - પ. નિર્માણ કરવું

ચોથો ગણ

અનુ + ઇષ્ - પ. શોધવું
અનુ + મન્ - આ. કબૂલ રાખવું

સાતમો ગણ

છિદ્ - ઉ. કાપવું

નામ

પુંલિંગ

ઇષુ - તીર, બાણ
ઋતુર્ણ - એક રાજાનું નામ
કપોલ - ગાલ
ગુરુ - ગુરુ, આચાર્ય, પૂજ્ય માણસ
જામાતૃ - જમાઈ
તડાગ - તળાવ
તરુ - ઝાડ
ત્વષ્ટ - વિશ્વકર્મા
દુર્જન - દુર્જન, ખરાબ માણસ
દેવૃ - દિયર
દ્વેષ્ટ - શત્રુ

ધાતૃ - પેદા કરનાર

નૃ - નર, પુરુષ

પરશુ - ફરસી, કુહાડો

પરશુરામ - પૃથ્વી નક્ષત્રિય કરનાર બ્રાહ્મણ
યોદ્ધો

પાંસુ - ધૂળ, રજ

પિતૃ - પિતા, બાપ

પ્રભુ - પ્રભુ, ધણી

બાહુ - હાથ, બાંહ

બિન્દુ - ટીપું

ભર્તૃ - પતિ, ધણી, માલિક

ભીમ - પાંડુના છોકરાઓમાંના એકનું

નામ, ભીમસેન
 ભ્રમર - ભમરો
 મનુ - હિંદુ ધર્મશાસ્ત્રના રચનાર મનુ
 રક્ષિતૃ - રક્ષક
 લક્ષ્મણ - રામનો ભાઈ
 વાયુ - વા, પવન, વાયુ
 વિઘ્ન - વિઘ્ન, અડચણ
 વિમાર્ગ - ખોટો રસ્તો, આડો રસ્તો
 વિષ્ણુ - વિષ્ણુ
 શત્રુ - શત્રુ, દુશ્મન
 શમ્ભુ - શંભુ, શિવ
 શિશુ - બાળક
 સવ્યેષ્ટ - સારથિ

સ્ત્રીલિંગ

અમરાવતી - ઈંદ્રની રાજધાની
 જિહ્વા - જીભ

નપુંસકલિંગ

અગ્ર - અગ્ર, ટોચ

અશ્રુ - આંસુ
 તાલુ - તાળવું
 મધુ - મધ
 રાષ્ટ્ર - રાષ્ટ્ર, દેશ
 વસુ - વસુ, ધન

વિશેષણ

કર્તૃ - કર્તા, કરનાર, રચનાર
 ક્ષુધિત - ભૂખ્યું
 ગન્તૃ - ગમન કરનાર, જનાર
 દાતૃ - દાતા, આપનાર
 દ્રષ્ટૃ - દર્શન કરનાર, જોનાર
 દ્વેષ્ટૃ - દ્વેષ કરનાર, દુશ્મન
 રક્ષિતૃ - રક્ષણ કરનાર
 શ્યામ - કાળું

અવ્યય

અનેકશસ્ - વારંવાર, અનેકવાર
 તુ - પણ (વાક્યની શરૂઆતમાં વ પરાતો નથી)

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન-૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. શમ્ભુર્જયતિ ।
૨. વાયુના તરવઃ કમ્પન્તે ।
૩. નરો વસૂનિ વાઙ્મન્તિ ।
૪. યોધોઽરાવિષૂ ક્ષિપતિ ।
૫. વિષ્ણવે પૂજા રોચતે ।
૬. પાણ્ડવા દ્વેષ્ટન્ યુદ્ધેઽજયન્ ।
૭. મનુના ધર્મઃ પ્રાણીયત ।

૮. ગુરુભ્યઃ શિષ્યસ્યાવિનયં કથયામિ ।
૯. કન્યાયા ભર્તારં જામાતરં વદન્તિ ।
૧૦. નાર્યાઃ કપોલયોર્નયનાભ્યામશ્રૂણિ ગલન્તિ ।
૧૧. પિતરો વન્દ્યન્તે પુત્રૈઃ ।
૧૨. તડાગસ્ય જલં માર્ગે ગન્તૃભિરપીયત ।
૧૩. ધાત્રા પ્રજાઃ સૃજ્યન્તે ।
૧૪. બાહૂ સ્ફુરતઃ ।

૧૫. ધ્રમરા મધુ પિબન્તિ ।

૧૬. ઇન્દ્રઃ શત્રૂનજયત્ ।

૧૭. ચાતકો જલસ્ય બિન્દુમપિ ન લભતે ।

૧૮. પ્રભુભિર્ભૂત્યા આદિશ્યન્ત ।

૧૯. ભર્તારમનુસરતિ કિઙ્કરઃ ।

૨૦. વિશ્વસ્ય કર્તારં નમામિ ।

૨૧. સીતા લક્ષ્મણં દેવરમન્વગચ્છત્ ।

૨૨. ભર્ત્રે સન્દેશઃ પ્રહીયતે ।

૨૩. ત્વષ્ટામરાવતી નિરમીયત ।

૨૪. રામો જનકસ્ય જામાતા ।

૨૫. યાચકા દાતારં નાલભન્ત ।

પ્રશ્ન. ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. રામ છોકરાઓને લાડુ આપે છે.

૨. આકાશ ધૂળથી ભરાઈ જાય છે.

૩. પરશુરામે ફરશી વડે શત્રુઓને માર્યા.

૪. પાણીના ટીંપા વાદળમાંથી પડે છે.

૫. રાજાએ શહેરના રક્ષણ કરનારાઓને બોલાવ્યા.

૬. પોતાના હાથ વડે ભીમ શત્રુ સાથે લડ્યો.

૭. દેવો અનર્થ કરનારાઓને શિક્ષા કરે છે.

૮. ખોટે રસ્તે જનારા, લોકો વડે નિંદાય છે.

૯. બાળક બાપને તાબે રહે છે.

૧૦. અવન્તીના ધણીએ પ્રધાનોને કહ્યું.

૧૧. હરિ જીભ વડે તાળવાને અડક્યો.

૧૨. સ્ત્રીઓ સ્વામી સાથે વાડીએ ગઈ.

૧૩. ઋષિઓ મંત્રના જોનારા હતા.

૧૪. લોકો વિષ્ણુને ભજે છે.

૧૫. ઋતુપર્ણે સારથિઓને કહ્યું.

૧૬. રામ (પોતાના) ભાઈ લક્ષ્મણ સાથે વનમાં ગયા.

૧૭. બાણોથી રામ વડે રાવણના માથા કપાયા.

૧૮. વારંવાર વિઘ્નના ભયને લીધે માણસો વડે કામ શરૂ કરાતું નથી.

૧૯. નાશમાંથી દેશ (પ્રજા)નો રક્ષણકર્તા સદ્ગુણ છે.

૨૦. દુર્જનની જીભની ટોચ ઉપર મધ હોય છે, પણ હૃદયમાં ઝેર હોય છે.

૨૧. વૃક્ષો છાયા વડે મુસાફરોને આનંદ પમાડે છે.

૨૨. વિશ્વામિત્રની સાથે રામનું વનમાં જવું પિતા વડે કબૂલ રખાયું.

૨૩. પવન કાળા વાદળાને વિખેરે છે.

૨૪. ભૂખ્યાને અન્નદાન કરનારાઓને લોકો વખાણે છે.

૨૫. સીતાના ભર્તા અને દિયરે સીતાને વનમાં શોધી.

૩ કારાંત અને ઋ કારાંત પુંલિંગ તથા નપુંસકલિંગ નામો

પંચમીથી સંબોધન વિભક્તિ

ગુરુ - પું. ગુરુ

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પંચમી	ગુરો:	ગુરુભ્યામ્	ગુરુભ્યઃ
ષષ્ઠી	ગુરો:	ગુર્વો:	ગુરુણામ્
સપ્તમી	ગુરૌ	ગુર્વો:	ગુરુષુ
સંબોધન	ગુરો	ગુરુ	ગુરવઃ

મધુ - ન. મધ

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પંચમી	મધુનઃ	મધુભ્યામ્	મધુભ્યઃ
ષષ્ઠી	મધુનઃ	મધુનો:	મધૂનામ્
સપ્તમી	મધુનિ	મધુનો:	મધુષુ
સંબોધન	મધો, મધુ	મધુની	મધૂનિ

ઋ કારાંત પું. - પ્રત્યય

પંચમી	૦	ભ્યામ્	ભ્યસ્
ષષ્ઠી	૦	ઓસ્	નામ્
સપ્તમી	ઇ	ઓસ્	ષુ

નેતૃ - પું. નાયક

પંચમી	નેતુઃ	નેતૃભ્યામ્	નેતૃભ્યઃ
ષષ્ઠી	નેતુઃ	નેત્રો:	નેતૃણામ્
સપ્તમી	નેતરિ	નેત્રો:	નેતૃષુ
સંબોધન	નેતર્	નેતારૌ	નેતારઃ

કર્તૃ - ન. કર્તા

પંચમી	કર્તૃણઃ	કર્તૃભ્યામ્	કર્તૃભ્યઃ
ષષ્ઠી	કર્તૃણઃ	કર્તૃણો:	કર્તૃણામ્

સપ્તમી
સંબોધન

કર્તૃણિ
કર્તર્ / કર્ત

કર્તૃણોઃ
કર્તૃણી

કર્તૃષુ
કર્તૃણિ

ભૂમિકા

૧. પંચમી અને ષષ્ઠીનું એકવચન ઋ ને બદલે ઝર્ મૂકવાથી થાય છે. સપ્તમીના એકવચનનો ઙ પ્રત્યય લાગતાં ઋ નો પ્રથમ અર્થાય છે. વળી ષષ્ઠીના બહુવચનનો નામ્ પ્રત્યય લાગતાં ઋ ને ઠેકાણે દીર્ઘ ઋ થાય છે. પરંતુ નૃ શબ્દમાં ઋ વિકલ્પે દીર્ઘ થાય છે. સંબોધનનું એકવચન ઋ ને બદલે ઝર્ મૂકવાથી થાય છે, અને દ્વિવચન તેમજ બહુવચન પ્રથમાના તે તે રૂપો જેવા જ છે.

નિયમો

૧. લક્ષ્મી શબ્દના પ્રથમાના એકવચનમાં સ્ પ્રત્યય લાગે છે.

ધાતુઓ → પહેલો ગણ - લઙ્ - આ. ઓળંગવું, તોડવું

નામ

પુંલિંગ

અર્જુન - પાંડુના પાંચ પુત્રોમાંના ત્રીજાનું
નામ

અવસ્ત્વારોપ - મિથ્યા પદાર્થની કલ્પના

આદર - આદર, માન, સત્કાર

આરોપ - આરોપ, આરોપણ

આર્ય - આર્ય, સજ્જન, હિંદુનો પ્રાચીન
પૂર્વજ

ઇન્દુ - ચંદ્ર

ઉત્સાહ - ઉત્સાહ, હોંશ

કર્ણ - એક શૂરવીરનું નામ

કલઙ્ક - લાંછન, ડાઘો

કુરુ - (બ. વ.) એક દેશનું નામ

જ્ઞાતિ - સગો

તૂલ - કપાસ, રૂ

દ્વિજ - દ્વિજ, બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય
જાતિનો કોઈ માણસ

નપ્ - દીકરાનો દીકરો, પૌત્ર

નિર્બંધ - કાલાવાલા, આજીજી

પશુ - પશુ, ઢોર

પાત - પડવું એ, પતન

પિતૃવ્ય - કાકો

બન્ધુ - બંધુ, સગો, ભાઈ

ભારતવર્ષીય - ભારત વર્ષ એટલે હિંદનો
રહેવાસી, હિંદી

ભ્રાતૃ - ભાઈ

મદ - મદ, ખુમારી

મૃગ - મૃગ, હરણ

મૃત્યુ - મૃત્યુ, મોત

રઘુ - (બહુ.) રઘુ રાજાના વંશજો,
રઘુવંશી પુરુષો

વિભવ - ધન

સાધુ - સાધુ, સત્પુરુષ

સ્ત્રષ્ટ - સૃષ્ટિકર્તા (વિશે.)

સ્ત્રીલિંગ

અનુજ્ઞા - રજા, પરવાનગી

ઇચ્છા - ઈચ્છા, મરજી

ઉત્કળતા - ઉત્કંઠા, ઈચ્છા

કૃતજ્ઞતા - કૃતજ્ઞતા, કદર

કૃપા - કૃપા, મહેરબાની

રમા - વિશેષ નામ

લક્ષ્મી - લક્ષ્મી, વિષ્ણુની પત્ની, ધનની દેવી

વાર્તા - વાર્તા, વાત, ખબર

નપુંસકલિંગ

અવસ્તુ - અવાસ્તવિક ચીજ, મિથ્યા પદાર્થ

કારુણ્ય - કરુણા, દયા

પથ્ય - હિતકારક વસ્તુ

ભૂત - પ્રાણી

વસ્તુ - વસ્તુ, ચીજ

વૈકુળ્ઠ - વિષ્ણુનું રહેવાનું ઠેકાણું, વૈકુંઠ લોક

વિશેષણ

અપ્રિય - અપ્રિય, નાપસંદ

અલઙ્ઘનીય - નહિ ઓળંગાય એવું

તનુ - નાનું

નિશિત - તીક્ષ્ણ ધારવાળું

મુખ્ય - મુખ્ય

વક્તૃ - વક્તા, બોલનાર

શ્રોતૃ - શ્રોતા, શ્રવણ કરનાર, સાંભળનાર

સાધુ - સાધુ

અવ્યય

અલમ્ - બસ. (તૃતીયા વિભક્તિ સાથે વપરાય છે.)

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન-૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. તરોઃ પુષ્પાણ્યપતન્ ।
૨. શમ્ભોઃ કૃપયા કલ્યાણં ભવતિ ।
૩. ગુરુણામાદેશાનનુરુધ્યામહે ।
૪. સાધવો મૃત્યોર્ભયં ન ગણયન્તિ ।
૫. પિતરિ રામસ્ય પરમ આદરઃ ।
૬. વિશ્વસ્ય સ્ત્રષ્ટરિચ્છડલઙ્ઘનીયા ।
૭. દ્વેષ્ટૃણામુત્સાહં ન સહતે ।
૮. ઇન્દૌ કલઙ્ઘો દૃશ્યતે ।

૯. તૂલસ્ય રાશાવગ્નેરિવ મૃદુનિ મૃગસ્ય શરીરે નિશિતસ્ય બાણસ્ય પાતઃ ।
૧૦. તનુષુ વિભવેષુ જ્ઞાતિભિસ્ત્યજ્યન્તે નરાઃ ।
૧૧. પશુષ્વપિ કૃતજ્ઞતા દૃશ્યતે ।
૧૨. શ્રોતૃણાં નિર્બન્ધાત્કથામારભત ।
૧૩. રામો બન્ધુષુ સ્નેહેન વર્તતે ।
૧૪. મધુનિ માધુર્યમસ્તિ ।

૧૫. નૃષુ દ્વિજઃ શ્રેષ્ઠઃ ।
૧૬. દાતૃભ્યો ધનં લભન્તે ।
૧૭. કુરુભ્યો દૂત આગચ્છત્ ।
૧૮. પિતૃવ્યઃ પિતૃધર્તા ।
૧૯. વસ્તુન્યવસ્ત્વારોપોઽજ્ઞાનમ્ ।
૨૦. બાહ્યોર્બલેન પૃથ્વીમજયત્ ।
૨૧. ભીમસ્ય ભ્રાતર્યર્જુને કર્ણો

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. રામ રઘુઓમાં મુખ્ય હતા.
૨. (મैं) રચનાર પાસેથી ચોપડી મેળવી.
૩. લક્ષ્મી વિષ્ણુની પત્ની હતી.
૪. (તે) સાંભળનારાઓ પાસે માફી માગે છે.
૫. જનકે (પોતાના) પૌત્રોના રથ જોયા.
૬. નારાયણે હરિના જમાઈઓના ઘોડા જોયા.
૭. આર્યો કુરુ દેશમાં રહેતા.
૮. પોપટ ઝાડ ઉપર બેઠો.
૯. હરિના પૌત્રનો ચાકર ગામ ગયો.
૧૦. કર્ણ દાતારોમાં પ્રથમ હતો.
૧૧. સિંહ પશુઓનો પ્રભુ છે.
૧૨. હરિ રમાના ધણીનો મિત્ર છે.
૧૩. ચંદ્રનું બિંબ વધે છે અને ઓછું થાય છે.
૧૪. (પોતાના) ભાઈ રામની આજ્ઞાથી લક્ષ્મણે સીતાને વનમાં તજી.
૧૫. બ્રહ્માથી વિશ્વ ઉત્પન્ન થયું.

બાણાનમુચ્ચત્ ।

૨૨. અપ્રિયસ્યાપિ પથ્યસ્ય વક્તૃણ મિત્રેઽલં ક્રોધેન ।
૨૩. નપ્તુર્લાભેઽતીવોત્કળા ભારતવર્ષીયાણામ્ ।
૨૪. પરમં કારુણ્યં સાધૂનાં ભૂતેષુ ।
૨૫. કન્યાં જામાતુર્ગૃહં નયતિ ।

૧૬. (તેણીએ પોતાના) ધણીની ખબર મેળવી.
૧૭. (તેણે પોતાના) હાથના બળ વડે શત્રુને જીત્યા.
૧૮. જોરાવર પવનથી પણ પર્વતોને ભય નથી.
૧૯. ડાહ્યા માણસ બાળકો પાસેથી પણ જ્ઞાન મેળવે છે.
૨૦. હે શંભુ, (મારા) પાપ (મારા) દુદયને ડંબે છે.
૨૧. ઋષિઓમાં ઈશ્વર તરફ ઘણો પ્રેમ દેખાય છે.
૨૨. પક્ષીઓ ઝાડોની શાખાઓ ઉપર બેસે છે.
૨૩. ચાકરો શેઠના હુકમોનું ઉલ્લંઘન કરતા નથી.
૨૪. માને ઘેર જવાને માટે ધણી પાસેથી તેણે પરવાનગી મેળવી.
૨૫. વિષ્ણુના ભક્તો વડે વૈકુંઠમાં રહેઠાણ મેળવાય છે.

સારાંશ અને સવાલ

પ્રશ્ન - ૧ નીચેના શબ્દોના રૂપાખ્યાન કરો :-

द्रष्टृपुं. न., मधु, मनु, जामातृ, अश्रु, धातृपुं. नृ, देवृ, शत्रु, विभुपुं. न.,
भर्तृ, स्वष्टृपुं., वस्तु, वायु वगैरे.

પ્રશ્ન - ૨ ઉકારાંત પુંલિંગ, અને ઉકારાંત તથા ઋકારાંત નપુંસકલિંગ નામોના રૂપોને
ઙકારાંત નામોના રૂપો સાથે સરખાવો.

પ્રશ્ન - ૩ પહેલા પાંચ રૂપોમાં ॠ કારાંત પુંલિંગ નામોમાં જે ફેરફાર થાય છે તે જણાવો.

પ્રશ્ન - ૪ છૂનો છૂ ક્યારે થાય છે ? એનો આવશ્યક અને વૈકલ્પિક નિયમ શો છે ?

ન મુક્તે: પરમા ગતિ: । - મોક્ષથી ઊંચી કોઈ સ્થિતિ નથી.

नानृतात्पातकं परम् । - જૂઠ સમાન કોઈ પાપ નથી.

નિર્ધનતા સર્વાપદામાસ્પદમ્ । - દરિદ્રતા સર્વ દુઃખોનું કારણ છે.

પુણ્યં ભાવાનુસારતઃ । - ભાવને અનુસરીને પુણ્ય બંધાય છે.

वृक्षं क्षीणफलं त्यजन्ति विहगाः । - ફળ-હીન વૃક્ષને પક્ષી છોડી દે છે. ❖

इ कारांत, उ कारांत, ऊ कारांत અને ऋ कारांत स्त्रीલिंग નામો

श्रू - स्त्री. सासु

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	श्रूः	श्रूवौ	श्रूवः
द्वितीया	श्रूम्	श्रूवौ	श्रूः
तृतीया	श्रूवा	श्रूभ्याम्	श्रूभिः
चतुर्थी	श्रूवै	श्रूभ्याम्	श्रूभ्यः
पंचमी	श्रूवाः	श्रूभ्याम्	श्रूभ्यः
षष्ठी	श्रूवाः	श्रूवोः	श्रूणाम्
सप्तमी	श्रूवाम्	श्रूवोः	श्रूषु
संबोधन	श्रू	श्रूवौ	श्रूवः

मति - स्त्री. मति, बुद्धि

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	मतिः	मती	मतयः
द्वितीया	मतिम्	मती	मतीः
तृतीया	मत्या	मतिभ्याम्	मतिभिः
चतुर्थी	मत्यै/मतये	मतिभ्याम्	मतिभ्यः
पंचमी	मत्याः/मतेः	मतिभ्याम्	मतिभ्यः
षष्ठी	मत्याः/मतेः	मत्योः	मतीनाम्
सप्तमी	मत्याम्/मतौ	मत्योः	मतिषु
संबोधन	मते	मती	मतयः

धेनु - स्त्री. गाय

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	धेनुः	धेनू	धेनवः
द्वितीया	धेनुम्	धेनू	धेनूः
तृतीया	धेन्वा	धेनुभ्याम्	धेनुभिः
चतुर्थी	धेन्यै/धेनवे	धेनुभ्याम्	धेनुभ्यः

પંચમી	ધેન્વાઃ/ધેનોઃ	ધેનુભ્યામ્	ધેનુભ્યઃ
ષષ્ઠી	ધેન્વાઃ/ધેનોઃ	ધેન્વોઃ	ધેનૂનામ્
સપ્તમી	ધેન્વામ્/ધેનૌ	ધેન્વોઃ	ધેનુષુ
સંબોધન	ધેનો	ધેનૂ	ધેનવઃ

માતૃ - સ્ત્રી. માતા

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	માતા	માતરૌ	માતરઃ
દ્વિતીયા	માતરમ્	માતરૌ	માતૃઃ
તૃતીયા	માત્રા	માતૃભ્યામ્	માતૃભિઃ
ચતુર્થી	માત્રે	માતૃભ્યામ્	માતૃભ્યઃ
પંચમી	માતુઃ	માતૃભ્યામ્	માતૃભ્યઃ
ષષ્ઠી	માતુઃ	માત્રોઃ	માતૃણામ્
સપ્તમી	માતરિ	માત્રોઃ	માતૃષુ
સંબોધન	માતર્	માતરૌ	માતરઃ

નિયમો

૧. ઋ કારાંત સ્ત્રીલિંગ નામોના રૂપ ई કારાંત સ્ત્રીલિંગ નામો જેવા જ થાય છે. ई કારાંત નામોમાં જ્યાં જ્યાં इ, ई કે य આવે છે, ત્યાં ત્યાં ઋ કારાંત નામોમાં અનુક્રમે ઊ, ઋ કે વ આવે છે. પ્રથમાનું એકવચન સ્ પ્રત્યય લગાડવાથી થાય છે.
૨. इ કારાંત અને ઊ કારાંત સ્ત્રીલિંગ નામોની તૃતીયાના એકવચનનો પ્રત્યય આ છે. દ્વિતીયાના બહુવચનનો પ્રત્યય સ્ છે, આ સ્ પ્રત્યય લાગતાં, પૂર્વનો સ્વર દીર્ઘ થાય છે. બીજી બધી વાતે આ નામોના રૂપ इ કારાંત અને ઊ કારાંત પુલિંગ નામોના જેવા જ છે. ચતુર્થી, પંચમી, ષષ્ઠી અને સપ્તમીના એકવચનના રૂપ વિકલ્પે ई કારાંત કે ઋ કારાંત સ્ત્રીલિંગ નામોના જેવા થાય છે.
૩. ॠ કારાંત સ્ત્રીલિંગ નામોમાં સગાઈવાચક શબ્દો આવે છે, તે આ છે :- સ્વસૃ, માતૃ, દુહિતૃ, નનાન્દુ અને યાતૃ. દ્વિતીયાના બહુવચનનો પ્રત્યય સ્ છે. એ પ્રત્યય લાગતાં, આ નામોનો અન્ત્ય સ્વર દીર્ઘ થાય છે. બીજી બધી વાતે સ્વસૃ ના રૂપ નપ્તૃ કે ગન્તૃ પું. જેવા, અને બાકીનાનાં પિતૃ જેવા થાય છે.
૪. શ્રોતૃ, ગન્તૃ અને એવા જ બીજા ॠ કારાંત વિશેષણોનું સ્ત્રીલિંગ અંગ ई ઉમેરવાથી

થાય છે, જેમકે શ્રોત્રી, ગન્ત્રી વગેરે, (અને પછી દીર્ઘ ઈ કારાંત સ્ત્રીલિંગ જેવા રૂપ થાય છે.)

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

અધિ + કૃ - ઉ. અધિકાર આપવો,
ઠરાવવું, (કર્મણિમાં) અધિકારી થવું
ચલ્ - પ. ચાલવું
નિ + સદ્ [નિષીદ્] - પ. બેસવું
પ્ર + સૃ - પ. પ્રસરવું, ફેલાવું

ત્રીજો ગણ

અભિ + ઘા - ઉ. બોલાવવું, નામ દેવું

ચોથો ગણ

ઉદ્ + પદ્ - આ. ઉપજવું, ઉત્પન્ન થવું,
નીપજવું

આ + શિલ્ષ - પ. ભેટવું

સ્નિહ - પ. સ્નેહ રાખવો

છઠ્ઠો ગણ

આ + પ્રચ્છ [પૃચ્છ] - આ. નીકળતી
વેળાએ પૂછવું, વિદાય માગવી

નામ

પુંલિંગ

આઙ્ગલ - અંગ્રેજ

આશ્રમ - આશ્રમ

ઋષ્યશૃઙ્ગ - દશરથનો જમાઈ, રામનો
બનેવી

ધીર - ધીરજવાળો, બહાદુર પુરુષ

પરિણામ - પરિણામ

પિણ્ડ - પિંડ, મરનારને બલિ આપવામાં
આવે છે તે

પ્રકર્ષ - અત્યંતતા, મહત્તા, મોટાઈ

મદન - કામદેવ

લોભ - લોભ

વિકાસ - વિકાસ, પ્રકાશ, વિસ્તાર

શમ્બૂક - વિશેષ નામ

શૂદ્ર - શૂદ્ર

સંનિધિ - પડોશ

સુજન - સજ્જન, સારો માણસ

સ્ત્રીલિંગ

અઙ્ગલભૂમિ - ઈંગ્લાંડ

અનુરક્તિ - પ્રીતિ

કાન્તિ - તેજ

કીર્તિ - યશ

કૃતિ - કૃતિ, કામ

ગતિ - ચાલનારની ઢબ, જવું એ

જાતિ - જાતિ, જાત, નાત, લિંગ

દુષ્કૃતિ - દુષ્ટ કૃતિ, ખરાબ કામ

દુહિતૃ - દીકરી

ધૃતિ - હિંમત, ધીરજ

ધેનુ - ધેનુ, ગાય

નનાન્દ - નણંદ

નિન્દા - નિંદા, ખરાબ બોલવું

નીતિ - નીતિ, રાજનીતિ

પ્રકૃતિ - પ્રધાનમંડળી, પ્રકૃતિ, સ્વભાવ
 પ્રતિકૃતિ - છબી, નામ
 પ્રીતિ - પ્રીતિ, પ્રેમ
 બુદ્ધિ - બુદ્ધિ, અક્કલ
 ભક્તિ - ભક્તિ
 ભૂતિ - આબાદી
 ભૂમિ - ભૂમિ, ભોંય
 માતૃ - મા, માતા
 મુક્તિ - મોક્ષ
 મૂર્તિ - મૂર્તિ, પ્રતિમા
 યાતૃ - દેરાણી, જેઠાણી
 રતિ - ખુશી, મજા, કામદેવની સ્ત્રી
 રાત્રિ - રાત્રિ, રાત
 વધૂ - વહુ, જુવાન સ્ત્રી
 વસતિ - વાસ, રહેઠાણ
 વૃત્તિ - વૃત્તિ, ધંધો
 શાન્તા - રામની બહેન
 શ્રુતિ - સાંભળવું એ, વેદ, શ્રુતિ, કાન
 શ્વશ્રૂ - સાસુ
 સુકૃતિ - સારીકૃતિ, સારું કામ

સૃષ્ટિ - સૃષ્ટિ, સર્જન
 સ્તુતિ - સ્તુતિ, વખાણ
 સ્મૃતિ - સ્મૃતિ, સ્મરણ, યાદદાસ્ત, હિંદુ
 ધર્મશાસ્ત્રનું પુસ્તક
 સ્વસૃ - બહેન

નપુંસકલિંગ

આધ્યાન - ધ્યાન
 એલાપુર - શહેરનું નામ, વેરુળ
 ચિહ્ન - ચિહ્ન
 વિવર - ગુફા
 શૌર્ય - શૌર્ય, પરાક્રમ

વિશેષણ

નિપુણ - નિપુણ, હોશિયાર
 પર - પરમ, શ્રેષ્ઠ
 બહુ - બહુ, ઘણું
 મન્દ - મંદ, ધીમું

અવ્યય

પશ્ચાત્ - પછી

નોંધ :- ૩ કારાંત વિશેષણનું સ્ત્રીલિંગ અંગ મૂળ જેવું રહે છે અથવા તો મૂળમાં ઈ ઉમેરીને થાય છે.

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. સુજનસ્ય કીર્તિલોકે પ્રસરતિ ।
૨. સંકટે ધીરો ધૃતિં ન મુચ્ચતિ ।
૩. રામઃ પ્રીત્યા પુત્રમાશિલ્પ્યતિ ।
૪. મુક્તયે દેવં ભજતિ ।
૫. યક્ષાણાં વસત્યા આગચ્છત્ ।

૬. દુઃખં દુષ્કૃતેરુત્પદ્યતે ।
૭. મદનો રતેર્વલ્લભઃ ।
૮. સૃષ્ટ્યાઃ પાલક ईશ્વરઃ ।
૯. બુદ્ધેઃ પ્રકર્ષઃ કીર્તયે ભવતિ ।
૧૦. ભૂમૌ નિષીદતિ ।

૧૧. જામાતુર્ઋષ્યશૃંગ્ણસ્યાશ્રમં રામસ્ય માતરોઽગચ્છન્ ।
૧૨. યાતૃર્નનાન્દરં ચાપૃચ્છત સીતા પશ્ચાદગચ્છત્પિતૃર્ગમ્ ।
૧૩. રથોઃ પિતા વસિષ્ઠસ્ય ધેનુમરક્ષત્ ।
૧૪. નારાયણસ્ય કૃતયો હરેઃ પ્રીત્યૈ ન ભવન્તિ ।
૧૫. શ્રુત્યાં શૂદ્રો નાધિક્રિયતે ।
૧૬. મૂર્ખાણાં સ્તુતીર્નિન્દા વા ન ગણયન્તિ બુધાઃ ।

૧૭. પ્રકૃતિભિર્નૃપઃ સેવ્યતે ।
૧૮. ગોપો ધેનૂ રક્ષતિ ।
૧૯. વધ્વો નદ્યા જલમાનયન્તિ ।
૨૦. શ્વશ્રૂર્જામાતરિ સ્નિહ્યતિ ।
૨૧. ચન્દ્રસ્ય કાન્તિં પશ્યતિ ।
૨૨. સુકૃતીનાં ફલમનુભવતિ ।
૨૩. લોભેન બુદ્ધિશ્ચલતિ ।
૨૪. હરિઃ પ્રકૃત્યા સાધુર્વર્તતે ।
૨૫. રામઃ પિત્રે માત્રે ચ પિણ્ડાનયચ્છત્ ।
૨૬. સ્મૃત્યાં ધર્મઃ કથ્યતે ।

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. સીતા નણંદના વર ઋષ્યશૃંગને નમી.
૨. વિશ્વામિત્ર જાતે ક્ષત્રિય હતા, પછી (એ) બ્રાહ્મણ થયા.
૩. સ્મૃતિઓમાં મનુની સ્મૃતિ શ્રેષ્ઠ છે.
૪. મહારાષ્ટ્ર દેશમાં જુવાન સ્ત્રીઓનો વિનય વખાણવા લાયક છે.
૫. રામ (પોતાની) બહેન શાંતાને મળ્યો અને માને નમ્યો.
૬. રામે (તે) માણસને (એની) જાત પૂછી.
૭. માણસો આબાદી ચાહે છે.
૮. અંગ્રેજો અહીં ઈંગ્લાંડથી આવે છે.
૯. વેરુળની પડોશમાં ગુફાઓમાં દેવોની ઘણી પ્રતિમા છે.
૧૦. હરિએ ધ્યાનમાં રાત ગાળી.
૧૧. કૃષ્ણને ઘણી દીકરીઓ છે.
૧૨. શંબૂક ધંધે ખેડૂત છે.

૧૩. સીતા સાસુને હંમેશા ખુશ કરતી.
૧૪. રાજાનો પ્રધાન રાજનીતિમાં હોંશિયાર છે.
૧૫. માણસનો સ્વભાવ (એના) કૃત્યો ઉપરથી જણાય છે.
૧૬. નારાયણનો નાશ (એના) ખરાબ કામનું પરિણામ છે.
૧૭. ધૈર્ય માણસોનું શ્રેષ્ઠ ભૂષણ છે.
૧૮. પરમેશ્વર વિશે ઘણી પ્રીતિ (એ) ભક્તિ કહેવાય છે.
૧૯. માણસની બુદ્ધિનો વિકાસ (એ) શિક્ષણનું પરિણામ છે.
૨૦. કાંતિમાં સીતાનું મોં ચંદ્ર જેવું છે.
૨૧. હાથીની ચાલ ધીમી હોય છે.
૨૨. બાપે કન્યાઓને પુષ્કળ ધન આપ્યું.
૨૩. બહેનની ભેટ પ્રીતિનું ચિહ્ન હતું.
૨૪. પરાક્રમ કીર્તિ (મેળવવા) માટે છે.

સારાંશ અને સવાલ

પ્રશ્ન - ૧ (A) ઋ કારાંત અને ૠ કારાંત સ્ત્રીલિંગ નામોના રૂપ સરખાવો.

(B) ઉ કારાંત તથા ઙ કારાંત પુંલિંગ નામોના રૂપો સાથે ઙ કારાંત અને ઙ કારાંત સ્ત્રીલિંગ નામોના રૂપ સરખાવો. એવા સ્ત્રીલિંગ નામોમાં જે વિકલ્પે રૂપ થાય છે તે શાને મળતાં આવે છે ?

(C) સ્વસૃ, માતૃ, પિતૃ, નપ્તૃ અને ગન્તૃ પું. ના રૂપ માંહેમાંહે સરખાવો.

પ્રશ્ન - ૨ ઉ કારાંત તથા ઋ કારાંત વિશેષણોનું સ્ત્રીલિંગ રૂપ શી રીતે થાય છે ?

પ્રશ્ન - ૩ નીચેના શબ્દોના રૂપ આપો :-

નનાન્દ, સ્વસૃ, રુચિ, કીર્તિ, વધૂ, રજ્જુ (સ્ત્રી.), નીતિ, પૃથુ પું. સ્ત્રી.
વગેરે

શરીરમાદ્યં ધર્મસાધનમ્ । - ધર્મનું પ્રથમ સાધન શરીર જ છે.

શુભસ્ય શીઘ્રમ્ । - શુભ કાર્ય શીઘ્ર કરો.

શ્રોત્રસ્ય ભૂષણં શાસ્ત્રમ્ । - શાસ્ત્ર કાનનું ભૂષણ છે.

શીલં પરં ભૂષણમ્ । - શીલ સર્વોત્તમ ભૂષણ છે.

શીલં ભૂષયતે કુલમ્ । - શીલ કુળને શોભાવે છે.

આજ્ઞાર્થ

પરસ્મૈપદ - પ્રત્યય

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુરુષ ૧	આનિ	આવ	આમ
પુરુષ ૨	૦	તમ્	ત
પુરુષ ૩	તુ	તામ્	અન્તુ
પુરુષ ૧	વદાનિ	વદાવ	વદામ
પુરુષ ૨	વદ	વદતમ્	વદત
પુરુષ ૩	વદતુ	વદતામ્	વદન્તુ

ભૂમિકા

૧. અસ્ અને, અદ્ ના આજ્ઞાર્થના રૂપ બીજી ચોપડીમાં આપ્યા છે.
૨. જેને સહાયકારક 'દો' લાગ્યું હોય તે ક્રિયાપદને આજ્ઞાર્થમાં વાપરવું. 'દો' ના અનુપસ્થ (ગૌણ) કર્મને પ્રથમામાં મૂકવું, અને એના પુરુષ તથા વચન પ્રમાણે આજ્ઞાર્થનું રૂપ કરવું.

નિયમો

૧. આજ્ઞાર્થના પ્રત્યય લાગતાં પહેલાં ધાતુઓને વિકરણ પ્રત્યય જોડવામાં આવે છે. (અને ગુણ-વૃદ્ધિ આદેશ વગેરે જેમ હોય તેમ થાય છે.)

ધાતુઓ

પહેલો ગણ	ચોથો ગણ
અનુ + ભૂ - પ. અનુભવવું, ભોગવવું	પ્ર + મદ્ - પ. ભૂલ કરવી
અનુ + સ્થા - પ. પ્રમાણે ચાલવું, હુકમનો અમલ કરવો.	વિ + શ્રમ્ - પ. વિશ્રામ લેવો, થાક ખાવો

પુંલિંગ

ડિમ્ભ - બચ્ચું, બાળક

પાઠ - પાઠ

પિતૃ - (દ્વિ.વ.માં) માબાપ

સ - રસ

વંશ - વંશ, કુળ

વત્સ - બચ્ચું

વયસ્ય - મિત્ર

સત્ત્વ - પ્રાણી

સુવર્ણકાર - સોની

સોમ - યજ્ઞમાં વપરાતો એક વેલો કે એનો રસ

સ્ત્રીલિંગ

પ્રતિક્રિયા - વેર, વેર વાળવું એ

શઙ્કા - શંકા, વહેમ

નપુંસકલિંગ

અનૃત - અસત્ય

અભિધાન - નામ

દુર્ગ - સંકડામણ

મદ્ર - ભલું, કલ્યાણ

સત્ત્વ - સત્ય, બળ

વિશેષણ

પૂજ્ય - પૂજ્ય, પૂજવાને યોગ્ય

અવ્યય

દૃઢમ્ - દઢ, મજબૂત રીતે

મા - મા, નહિ, ના

રેરે - અરે અરે

સર્વદા - સદા, હંમેશા, સર્વદા

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. સત્ત્વં જયતુ ।
૨. વત્સ ! પિતરં પ્રણમ ।
૩. અયોધ્યાં દુતા ગચ્છન્તુ ।
૪. પુત્રાવશ્વમારોહતામ્ ।
૫. રેરે ! મા વિનયં ત્યજત ।
૬. સચ્ચૌ ! પુષ્પાણ્યાનયતમ્ ।
૭. વયસ્યોપવનં પ્રવિશાવ ।
૮. જલં ત્યજ ઘૃતં પિબ ।
૯. કથં વ્યાઘ્રાણાં સંનિધૌ નિવસાનિ ।
૧૦. લોકો દુર્ગાણિ તરતુ મદ્રાણિ

પશ્યતુ ।

૧૧. નરાણાં વ્યાધયો નશ્યન્તુ ।
૧૨. મયૂરૌ પ્રાસાદસ્ય શિખરે નૃત્યતામ્ ।
૧૩. બાલકા અનૃતં મા વદત ।
૧૪. આસનયોર્નિષીદતમ્ ।
૧૫. ડિમ્ભ, જનનીમાહ્વય ।
૧૬. ભૂપતયઃ સર્વદા પ્રજા ધર્મેણ રક્ષન્તુ ।
૧૭. જનઃ સદાનન્દમનુભવતુ ।
૧૮. શત્રોઃ પ્રતિક્રિયામુપદિશત ।

१८. पितरौ ! प्रसीदतम् ।

२०. सत्यान्मा प्रमाद्याम ।

२१. सुवर्णकारस्सुवर्णं तोलयतु ।

२२. पित्रोर्गुरोश्च वचनमनुतिष्ठ ।

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. (તમારા) ભાઈનું નામ કહો.

૨. હે બાળકો, (તમે) નિશાળે જાઓ
અને પાઠ શીખો.

૩. ઈશ્વર રાજાનું રક્ષણ કરો.

૪. (આપણે) ડાહ્યા માણસોની
શિખામણોને અનુસરીએ.

૫. દેવો પ્રસન્ન થાઓ.

૬. અરે હરિ અને માધવ, (તમે) બબડો
મા.

૭. રાજાની ફતેહ વિશે શક તજો.

૮. આ પ્રમાણે માણસોના શત્રુ ફના થાઓ.

૯. ગરીબોને ધન આપ.

૧૦. હે ચાંડાળ, બ્રાહ્મણને અડક મા.

૧૧. (તે) સોમ રસ પીએ.

૧૨. (તે પોતાના) કુળના સારા કામ
સંભારે.

२३. पूज्यान्पूजय ।

२४. विश्राम्यन्तु पान्थास्तरोऽच्छायायाम् ।

२५. क्षालयतां हस्तौ बालौ ।

૧૩. (અમે) માણસોના વખાણોને લાયક થઈએ.

૧૪. (આપણા) મિત્રોના અપરાધ
(આપણે) માફ કરીએ.

૧૫. હે બાળક, (તું) પિતાને દઢ
આલિંગન કર.

૧૬. હે બાળકો, મૂંગા પ્રાણીઓને દુઃખ દેતાં નહિ.

૧૭. હરિનું મન ક્રોધથી ભરાય નહિ.

૧૮. પાપમાં (આપણે) આળોટીએ નહિ.

૧૯. ગોવાળને ગાયો ઘેર લઈ જવા દો.

૨૦. સોના વિશેનો લોકનો લોભ ઓછો થાઓ.

૨૧. (બે) છોકરા માને ખુશ કરો.

૨૨. ત્રિખારીઓને યોજા વીણવા દો.

૨૩. મૂખાઓને બબડવા દો.

❧ यथा भूमिस्तथा तोयम् । - જેવી ભૂમિ તેવું પાણી ❧

❖ ❖ ❖ **યથા રાજા તથા પ્રજા । - જેવો રાજા તેવી પ્રજા** ❖ ❖ ❖

આજ્ઞાર્થ

આત્મનેપદ - પ્રત્યય

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુરુષ ૧	એ	આવૈ	આમૈ
પુરુષ ૨	સ્વ	ઇથામ્	ધ્વમ્
પુરુષ ૩	તામ્	ઇતામ્	અન્તામ્
પુરુષ ૧	મોદૈ	મોદાવૈ	મોદામૈ
પુરુષ ૨	મોદસ્વ	મોદેથામ્	મોદધ્વમ્
પુરુષ ૩	મોદતામ્	મોદેતામ્	મોદન્તામ્

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

વિ + જિ - આ. વિજય પામવો, ફતેહ
મેળવવી
અવ + લઘ્ - આ. આશરો લેવો,
પકડવું
પ્ર + વૃત્ - આ. પ્રવૃત્તિ કરવી, મંડવું,

કામે લાગવું

ચોથો ગણ

પ્રતિ + પદ્ - આ. તરફ પગલાં ભરવાં,
આચરવું, રાખવું, પામવું
મન્ - આ. માનવું, ધારવું, વિચારવું

નામ

પુંલિંગ

અભિલાષ - અભિલાષા, કોડ
આચાર - આચાર, યોગ્ય વર્તણૂંક, ચાલ
ખલ - લુચ્ચો, ખળ
દેવદત્ત - વિશેષ નામ
પાર્થિવ - રાજા
પ્રશ્રય - સભ્યતા, વિનય
શ્રમ - શ્રમ, મહેનત

સૂનુ - પુત્ર, દીકરો

સ્ત્રીલિંગ

ઋજુતા - પ્રમાણિકપણું
વિદ્યા - વિદ્યા
સમૃદ્ધિ - પુષ્કળતા, સમૃદ્ધિ, સંપત્તિ

નપુંસકલિંગ

પાત્ર - યોગ્ય માણસ કે વસ્તુ

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

१. शत्रुभिः सह युध्यस्व ।
 २. चित्तं स्वास्थ्यं लभताम् ।
 ३. शिष्या गुरुन् वन्दध्वम् ।
 ४. प्रजाया हिताय पार्थिवाः प्रवर्तन्ताम् ।
 ५. कन्ये गीतं शिक्षेताम् ।
 ६. भर्तारं सेवेथाम् ।
 ७. कथं दुःखं सहै ।
 ८. कीर्तये यतामहै ।
 ९. भूपते विजयस्व ।
 १०. भ्रातुर्गुणान् मा श्लाघध्वम् ।
 ११. नरा धान्यस्य समृद्ध्या मोदन्ताम् ।
 १२. आचारं प्रतिपद्येथाम् ।
 १३. जनानां धर्मेऽभिलाषो वर्धताम् ।
 १४. शृगालौ प्रियेताम् ।
 १५. वार्ताः श्रूयन्ताम् ।
 १६. प्रश्रयमवलम्बस्व ।
 १७. प्रकाशन्तां पराक्रमेण नृपस्य
सूनवं ।
 १८. स्मृतां चित्तं छात्राणां विद्यायाम् ।
 १९. संगीतमारभामहै ।
 २०. प्रजानां कल्याणाय क्लेशाः सह्यन्तां
नृपैः ।
 २१. प्रेक्षस्व वनस्य शोभाम् ।
 २२. संकटेऽप्यनृतं मा भाषावहै ।
 २३. मानिष्टमाशङ्केथाम् ।
 २४. शोभन्तां तरवः फलानामुद्गमेन ।
 २५. दुराचारेभ्यः कल्याणं माशंशध्वम् ।

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. રાજાના શત્રુ થરથરો.
 ૨. (તું) કેરી ચાખ.
 ૩. (તમે) સંસ્કૃતનો અભ્યાસ શરૂ કરો.
 ૪. (આપણે) ઈશ્વરના હુકમને તાબે થઈએ.
 ૫. ચંદ્રને પ્રકાશવા દો.
 ૬. (બે) પુસ્તક અહીં અણાય.
 ૭. (તમે બે) દેવદત્તને શત્રુ ન ધારો.
 ૮. (તમે) માણસોની આબાદીમાં ખુશ થાઓ.
 ૯. હે લુચ્યા, (તું) મર.
 ૧૦. માણસો ખરાબ કામથી લજ્જા પામો.
 ૧૧. ઓસડના ગુણો (ની) પરીક્ષા કરાઓ.
 ૧૨. યોગ્ય માણસને ધન અપાઓ.
 ૧૩. માણસો હંમેશાં સત્ય શોધો.
 ૧૪. પાપીઓને વખાણતા નહિ.
 ૧૫. પક્ષીઓને ઝાડની શાખાઓ ઉપરથી ઊડવા દો.
 ૧૬. સાધુ લોકોના પ્રમાણિકપણાને લુચ્યા હસો.
 ૧૭. બ્રાહ્મણોને અનાજના ઢગલા અપાઓ.

૧૮. રાજાને પુત્ર થાઓ.

૧૯. (તું) (તારી) ઈચ્છાઓ મેળવ.

૨૦. (મારા) પિતાના હુકમોની (હું)
અવજા કરું નહિ.

૨૧. (અમે બે) શત્રુઓનો નાશ કરીએ.

૨૨. ચાકરના બે અપરાધ શેઠ વડે માફ
થાઓ.

૨૩. શ્રમ વડે દ્રવ્ય મેળવો, ભીખ માગતા
નહિ.

૨૪. (બે) બાળકોને મોદકો ચાખવા દો.

૨૫. (અમે બે) લડાઈમાં ન મરી જઈએ.

૫૨ન - ૩ નીચેના ધાતુઓના બધા આજ્ઞાર્થરૂપ લખો.

જીવ્, ઈક્ષ, જન્, સ્પૃશ, હ, દૃ, સ્થા (કર્તરિ રૂપ અને કર્મણિ રૂપ), પા
(પીવું), સ્ફુર, અદ, નિન્દ, શુભ્, અનુ + ભૂ (કર્તરિ રૂપ અને કર્મણિ રૂપ),
સદ્ વગેરે.

યથા વૃક્ષસ્તથા ફલમ્ । - જેવું વૃક્ષ તેવું ફળ

યથા શક્તિસ્તથા ભક્તિઃ । - જેવી શક્તિ તેવી ભક્તિ

રાગાજ્જાયતે દ્વેષઃ । - રાગથી દ્વેષ ઉત્પન્ન થાય છે.

નાસ્તિ ચક્ષુઃસમં તેજઃ । - નેત્ર સમાન કોઈ તેજ નથી.

નાસ્તિ આત્મસમં બલમ્ । - આત્મા સમાન કોઈ બળ નથી.

કેટલાંક બહુ ઉપયોગી કૃદંત

ભૂમિકા

૧. કૃદંત બે પ્રકારે છે. વિશેષણ રૂપ કૃદંત અને અવ્યય રૂપ કૃદંત
૨. હેત્વર્થ અને સંબંધક ભૂતકૃદંત અવ્યય રૂપ કૃદંત છે, જેથી તેમને કોઈ વિભક્તિ લાગતી નથી.
૩. કર્મણિ ભૂતકૃદંત, કર્તરિ ભૂતકૃદંત, વર્તમાન કર્તરિકૃદંત અને વર્તમાન કર્મણિ કૃદંત એ વિશેષણ રૂપ કૃદંત છે. તેના ત્રણેય લિંગમાં રૂપો થાય છે.

નિયમો

૧. હેત્વર્થ કૃદંત

૧. ધાતુને તુમ્ લગાડવાથી આ કૃદંત બને છે. તેનો અર્થ '...વાને માટે' એવો થાય છે.

દા.ત. શ્રુ (સાંભળવું) = શ્રોતુમ્ । (સાંભળવાને માટે)

૨. તુમ્ લગાડતા પહેલા અન્ત્ય સ્વરનો તથા ઉપાન્ત્ય હ્રસ્વ સ્વરનો ગુણ થાય છે.

દા.ત. ની = નેતુમ્ । ક્ષિપ્ = ક્ષેપ્તુમ્ ।

૩. દશમા ગણનો ગુણ-વૃદ્ધિનો નિયમ લાગે છે તથા દશમા ગણની નિશાની લાગે અને ઙ ઉમેરાય, તે પહેલાં અય નો અંત્ય અ લોપાય.

દા.ત. ચુર = ચોરયિતુમ્ । દૃ = દારયિતુમ્ । તઙ્ = તાઙયિતુમ્ ।

૪. તુમ્ લગાડતાં પૂર્વે સેટ્ ધાતુને ઙ લાગે, અનિટ્ને ઙ ન લાગે તથા વેટ્ ને વિકલ્પે ઙ લાગે છે. (કારિકા માટે મન્દિ. પાઠ ૧૩ જુઓ)

દા.ત. મદ્ (૪. ૫૨. સેટ્) = મદિતુમ્ ।, મન્ (૪. આ. અનિટ્) = મન્તુમ્ ।

અઙ્ (૭. ૫૨. વેટ્) = અઙ્ગિતુમ્ । અઙ્ક્તુમ્ ।

૨. સંબંધક ભૂતકૃદંત

૧. ધાતુને ત્વા લગાડવાથી આ કૃદંત થાય છે. તેનો અર્થ '...ઈને' એવો થાય છે.

દા.ત. શ્રુ = શ્રુત્વા । (સાંભળીને)

૨. ઉપસર્ગવાળા ધાતુને તથા **ચ્વિ** પ્રત્યયાન્ત ધાતુઓને **ત્વા** ને બદલે **ય** પ્રત્યય લાગે છે તથા ઉપસર્ગવાળા ધાતુને છેડે હ્રસ્વ સ્વર હોય તો **ત્ય** લગાડાય છે.

દા.ત. અનુ + ભૂ = અનુભૂય । અનુ + કૃ = અનુકૃત્ય ।

શુક્લીભૂય (ચ્વિ પ્રત્યયાંત - જુઓ મન્દિ. પાઠ ૧૮)

૩. હેત્વર્થ કૃદંતનો નિયમ ૩ અને ૪ લાગુ પડે છે.

६।.त. चुर् = चोरयित्वा । अञ्ज् = अञ्जित्वा / अंक्त्वा । मद् = मदित्वा ।

અપવાદ :- ચ લાગતા પૂર્વે ગુણ- વૃદ્ધિ થાય છે પણ ફ નથી લાગતી. તેમજ ગણની નિશાની અચ પણ નથી લાગતી.

Et.t. अव + दृ = अवदर्य । वि + दृ = विदर्य ।

૪. ઇન લાગે ત્યારે કર્મણિ ભૂતકૃદંતનો નિયમ ૯, ૧૦, ૧૧ લાગે પરંતુ ઉપસર્ગવાળા ધાતુને નિયમ ૯ વિકલ્પે લાગે.

Et.t. नम् = नत्वा । प्रणत्य । प्रणम्य ।

૫. કર્મણિ ભૂતકૃદંતનો ત્રીજો નિયમ લાગે

Et.t. वस् = उषित्वा ।

૩. કર્મણિ ભૂતકૃદંત

૧. (A) ધાતુને તલગાડવાથી આ કૃદંત બને છે. તેનો અર્થ ‘...લું’ એવો થાય છે.

દા.ત. શ્રુ = શ્રુત । (સાંભળેલું)

(B) પુલિંગ - રામ ની જેમ, નપુસકલિંગ - વન ની જેમ, સ્ત્રીલિંગ અંગમાં આ ઉમેરી શાલા ની જેમ રૂપો થાય છે.

૨. દશમા ગણના ધાતુઓને ત લાગતાં **इ** ચોક્કસ ઉમેરાય છે અને ગુણ - વૃદ્ધિ થાય છે.

६।.त. चुर = चोरित । दू = दारित ।

૩. સંપ્રસારણ થાય છે. (સંપ્રસારણ એટલે ધાતુની શરૂઆતના ય, વ, ર, લ, ના સ્થાને **હ, ડ, ઝ, લૃ** મૂકવું)

દા.ત. વસ્ = ઉષિતઃ ।

૪. ગતિ અર્થક ધાતુ, પિબ્ , ખુજ્ અને અકર્મક ધાતુઓનું કર્મ ભૂ.કૃ. એ કર્ત.ભૂ.કૃ.

તરીકે પણ વપરાય છે.

દા.ત.

કર્તરિ

રામો ગ્રામમગચ્છત્ ।

રામો ગ્રામં ગતઃ ।

રામો ગ્રામં ગતવાન્ ।

કર્મણિ

રામેણ ગ્રામોડગમ્યત ।

રામેણ ગ્રામો ગતઃ ।

૫. કર્મનું વિશેષણ બનતાં કર્મના લિંગાદિ લાગે.

દા.ત. અજેન ઘટાઃ કૃતાઃ ।

૬. કર્મ. ભૂ. કૃ. ભાવે પ્રયોગમાં નપું. એ.વ.માં વપરાય.

દા.ત. બાલઃ સુપ્તઃ । = બાલેન સુપ્તમ્ ।

૭. હેત્વર્થ કૃદંતનો નિયમ ૪, ૫૪-૧૨ નો નિયમ ૩ લાગે છે. પરંતુ હ્રસ્વ કે દીર્ઘ ઓ - ઋ કરાંતમાં આ નિયમ લાગતો નથી.

દા.ત. ચલ્ = ચલિતઃ । નુ = નુતઃ । भू = भूतઃ ।

કૃ = કીર્ણઃ । કૃ = કૃતઃ ।

૮. (A) ર્- ડ્ અંતવાળા ધાતુમાં ત ના બદલે ન લાગે.

દા.ત. શૃ = શીર્ણઃ । भिद् = भिन्नઃ ।

(B) સંયુક્ત વ્યંજનવાળા ધાતુમાં બીજો વર્ણ અંતઃસ્થ હોય તથા એકસ્વરી અને આ કરાંત હોય તો ત ના બદલે ન લાગે.

દા.ત. ग्लै = ग्ला = ग्लानઃ ।

અપવાદ :- ધ્યા , ય્યા , મદ્ માં ત નો ન ન થાય.

દા.ત. ધ્યાતઃ । મત્તઃ ।

(C) નુદ્ , વિદ્ , ઉન્દ્ , ત્રૈ , ઘા , હ્રી ધાતુમાં વિકલ્પે ન લાગે

દા.ત. નુદ્ = નુન્નઃ / નુત્તઃ ।

૯. યમ્ , રમ્ , નમ્ , ગમ્ , હન્ , મન્ , તન્ , ક્ષળ્ , ક્ષિળ્ , ઋળ્ અને વન્ માં અનુનાસિક લોપાય.

ગમ્ = ગતઃ । રમ્ = રતઃ । નમ્ = નતઃ ।

૧૦. નિયમ ૯ સિવાયના અમ્ કે અન્ અંતવાળા ધાતુઓમાં ઙ ન લાગે ત્યારે ઉપાન્ત્ય સ્વર દીર્ઘ થાય છે.

દા.ત. ક્ષમ્ = ક્ષાન્તઃ । શમ્ = શાન્તઃ ।

Et.t. रञ्ज = रक्तः । अञ्ज = अक्तः ।

६।त. शी = शयित । धृष् = धर्षित ।

Et.t. गम् = गतवत् ।

६।.त. रामो घटानकरोत् । = रामो घटान् कृतवान् ।

Et.t. कृत = कृतवत् ।

Et.t. नीयन्ते = नीय + मानः = नीयमानः ।

६।.त. हरिणा नीयमानं घटं पश्यति ।

(હરિવડે લઈ જવાતા ઘડાને તે જુએ છે.)

Et.t. नयन्ति = नय + अत् = नयत् ।

वन्दन्ते = वन्द + मानः = वन्दमानः ।

(B) ગણકાર્ય રહિત કાળમાં માન ને બદલે આન લાગે છે.
નિયમ - સ્થા ધાતુના સ્ નો ઉદ્ ઉપસર્ગ પૂર્વે લોપ થાય છે.

કેટલાક ધાતુઓના ભૂતકૃદંતોની યાદી

	<u>ધાતુ</u>	<u>અર્થ</u>	<u>ભૂ.કૃ.</u>
૧.	અસ્	ફેંકવું	અસ્ત
૨.	આપ્	પ્રાપ્ત કરવું, મેળવવું	આપ્ત
૩.	કમ્	ચાહવું	કાન્ત
૪.	કૃષ્	લિસોટા કરવા, ખેડવું	કૃષ્ટ
૫.	ક્રમ્	આક્રમણ કરવું, જવું	ક્રાન્ત
૬.	ક્રુધ્	કોપ કરવો, કોપવું	ક્રુદ્ધ
૭.	ક્લમ્	થાકી જવું	ક્લાન્ત
૮.	ક્ષમ્	ક્ષમા કરવી, ખમવું, માફ કરવું	ક્ષાન્ત
૯.	ક્ષુભ્	ખળભળવું, વ્યાકુળ થવું	ક્ષુબ્ધ
૧૦.	ખન્	ખણવું, ખોદવું	ખાત
૧૧.	ગમ્	ગમન કરવું, જવું	ગત
૧૨.	ગુહ્	સંતાડવું	ગૂઢ
૧૩.	જન્	જન્મ પામવો, ઉત્પન્ન થવું	જાત
૧૪.	તુષ્	સંતોષ પામવો, ધરાવું	તુષ્ટ
૧૫.	ત્યજ્	ત્યાગ કરવો, તજવું	ત્યક્ત
૧૬.	દહ્	દહન કરવું, બાળવું	દગ્ધ
૧૭.	દિશ્	દેખાડવું, બતાવવું	દિષ્ટ
૧૮.	દુષ્	દોષ દેવો, દોષિત કરવું	દુષ્ટ
૧૯.	દૃશ્	દર્શન કરવું, જોવું	દૃષ્ટ
૨૦.	ધા	મૂકવું, ધારણ કરવું	હિત
૨૧.	ધૃષ્	તિરસ્કારપૂર્વક વર્તવું	ધૃષ્ટ
૨૨.	નમ્	નમન કરવું, નમવું	નત
૨૩.	નશ્	નાશ પામવો, ફના થવું, જતા રહેવું	નષ્ટ
૨૪.	પચ્	રાંધવું	પક્ક

૨૫.	પદ્	જવું	પત્ર
૨૬.	પુષ્	પોષણ કરવું, પોષવું	પુષ્ટ
૨૭.	પ્રચ્છ	પ્રશ્ન કરવો, પૂછવું	પૃષ્ઠ
૨૮.	બન્ધ	બાંધવું	બદ્ધ
૨૯.	ભજ્	ભજવું, સેવવું	ભક્ત
૩૦.	ભુજ્	ભોગવવું, ખાવું	ભુક્ત
૩૧.	મન્	માનવું, વિચારવું	મત
૩૨.	મસ્જ્	મગ્ન થવું, ડૂબવું	મગ્ન
૩૩.	મુચ્	મૂકવું	મુક્ત
૩૪.	મુહ	મોહ પામવો, ઘેલા થવું	મૂઢ, મુગ્ધ
૩૫.	મૃ	મરવું	મૃત
૩૬.	યજ્	યજ્ઞ કરવો, પૂજવું	ઇષ્ટ
૩૭.	યુજ્	યોજના કરવી, જોડાવું	યુક્ત
૩૮.	રભ્	આરંભવું	રબ્ધ
૩૯.	રમ્	રમવું	રત
૪૦.	રુહ	ઊગવું	રૂઢ
૪૧.	લભ્	લાભ થવો, મળવું	લબ્ધ
૪૨.	લુભ્	લોભ કરવો	લુબ્ધ
૪૩.	વચ્	વચન કહેવું, બોલવું	ઉક્ત
૪૪.	વદ્	વદવું, બોલવું	ઉદિત
૪૫.	વપ્	વાવવું	અપ
૪૬.	વહ	વહેવું, લઈ જવું	ઝૂઢ
૪૭.	વિશ્	પ્રવેશ કરવો, પેસવું	વિષ્ટ
૪૮.	વૃત્	વર્તવું, હોવું	વૃત્ત
૪૯.	શંસ્	પ્રશંસા કરવી	શસ્ત
૫૦.	શમ્	શાંત થવું	શાન્ત
૫૧.	શિલષ્	ભેટવું	શિલષ્ટ
૫૨.	સહ	સહન કરવું, ખમવું	સોઢ
૫૩.	સૃજ્	સરજવું, તજવું	સૃષ્ટ
૫૪.	સ્પૃશ્	સ્પર્શ કરવો	સ્પૃષ્ટ
૫૫.	હન્	હણવું, મારી નાખવું	હત

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

ઉદ્ + યન્ - ઉ. ખોદવું
 ઉદ્ + ધૃ - ઉ. ઉદ્ધાર કરવો, ખેંચી કાઢવું,
 ઉદ્ધરવું
 વિ + ની - ઉ. શિખવવું
 ભજ્ - ઉ. આશરો લેવો, પકડવું
 પ્રતિ + ભાષ્ - આ. ઉત્તર આપવો, જવાબ
 આપવો
 મૂર્છ્ - પ. મૂર્છા આવવી, બેભાન થવું
 આ + રુહ - પ. ચડવું

પ્રતિ + નિ + વૃત્ - આ. પાછા આવવું
 પરિ + હ - ઉ. ખસેડવું, દૂર કરવું

ત્રીજો ગણ

નિ + ધા - ઉ. મૂકવું

ચોથો ગણ

નિર્ + અસ્ - પ. વિખેરવું

છઠ્ઠો ગણ

નિર્ + દિશ્ - ઉ. બતાવવું, દેખાડવું

નામ

પુંલિંગ

અભિષેક - અભિષેક
 ઝટજ - ઝૂંપડું
 ઉપાય - ઉપાય, ઈલાજ
 કુમ્ભકાર - કુંભાર
 કૂર્પ - કૂવો
 ઘટ - ઘડો
 પક્ક - કાદવ
 મદ - મદ, ગર્વ
 રાજપુરુષ - રાજાનો માણસ, અધિકારી,
 અમલદાર.
 સર્પ - સર્પ, સાપ
 સારમેય - કૂતરો

સ્ત્રીલિંગ

પીડા - પીડા

મતિ - મતિ, બુદ્ધિ

નપુંસકલિંગ

કારાગૃહ - કેદખાનું, જેલ
 ક્ષેત્ર - ખેતર, તીર્થ
 મૂલ - મૂળ, તળિયું

વિશેષણ

અચિલ - સઘળું, આખું
 યજ્ઞિય - યજ્ઞ સંબંધી
 સમર્થ - સમર્થ, શક્તિમાન

અવ્યય

તૂષ્ણીમ્ - મૂંગું
 પ્રાતઃ - પ્રાતઃ, સ્વારે, પરોઢિયે
 સમ્યક્ - સારું, ઠીક

કૃદંત (વિશેષણ)

ઉદ્યત - (ઉદ્ + યમ્ નું કર્ત. ભૂ. કૃ.) તૈયાર, તૈયાર - સજ્જ થયેલું

स्वाध्याय

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

१. जलं पातुं नदीमगच्छत् ।
२. कुम्भकरेण घटः कृतः ।
३. हरिणा सर्पो दृष्टः ।
४. ग्रामं गन्तुमिच्छामि ।
५. जनानां पीडाः परिहर्तुमीश्वरः
समर्थोऽस्ति ।
६. भार्या त्यक्त्वा वनं गतः ।
७. रामस्य पीडा नष्टा ।
८. उपायश्चिन्तितः ।
९. गृहं प्रविष्टः किङ्करः ।
१०. शम्बूकेन कथितां वार्तां श्रुत्वा
रामोऽमुह्यत् ।
११. नद्यास्तीरे चिरं विहृत्योटजं
निवृत्ता सीता ।
१२. गृहं प्रविश्य क्व मातेत्यपृच्छत् ।
१३. लक्ष्म्या मदेन स्पृष्टोऽसि ।
१४. रामेण बहवः
कृपास्तडागाश्चोत्खाताः ।

१५. एवमुक्तो हरिर्बाह्याणाय
धनमयच्छत् ।
१६. अश्वमारोढुं मतिर्जाता ।
१७. शत्रूञ् जित्वा नगरीं प्राविशत् ।
१८. सखीभिः पृष्ट्वा ललनाऽलज्जत ।
१९. क्लेशः सोढः सीतया ।
२०. पृथिव्यां चरितुं यज्ञियोऽश्वो
मुक्तः ।
२१. वनात्प्रतिनिवृत्य रामो राज्यं
कर्तुमारभत ।
२२. पङ्के पतितान् धेनुमुद्धरति ।
२३. रक्षितोऽस्मि देवेन ।
२४. बहूनि काव्यानि पठितानि
हरिणा ।
२५. आतपेन क्लान्तास्तरोर्मूलं
भजामः ।

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. વાદળા પવન વડે વિખેરાયા છે	૪. પરવાનગી આપી.
૨. ખેતર ખેડૂતો વડે ખેડાયાં છે અને અનાજ વવાયું છે.	૫. સમુદ્ર પવનથી ખળભળેલો છે.
૩. શિષ્યને સારી રીતે શીખવીને આચાર્યે (એને) પરણવાની	૬. કૂતરાના પગલાને અનુસરીને દેખાડેલી જગ્યાએ (તે) આવ્યો.
	૭. શિવ રાવણની ભક્તિથી સંતુષ્ટ

- થયા.
૭. ઈશ્વર વડે સદ્ગુણોનું બી માણસોના હૃદયમાં મુકાયેલું છે.
૮. (તમારા) શત્રુને જીતવા તૈયાર થાઓ.
૯. યુદ્ધમાં ઘણા સિપાઈઓ મરાયા.
૧૦. (પોતાના) મરી ગયેલા ભત્રીંનું સ્મરણ કરીને (તે) ફરીથી મૂર્છા પામી.
૧૧. અભિષેકની વેળાએ બધા માણસ કેદખાનામાંથી મુક્ત થયા.
૧૨. બાળક ચંદ્રને પકડવા ઈચ્છે છે.
૧૩. (પોતાના) શ્રમનું ફળ નારાયણે મેળવ્યું છે.
૧૪. દેવીને નમીને (તે) દેવાલયથી પાછો આવ્યો.
૧૫. હરિના અપરાધ પિતા વડે માફ કરાયા.

૧૬. પર્વત ઉપર ચડીને (તેણે એક) તળાવ જોયું.
૧૭. ભયનું કારણ જતું રહ્યું છે.
૧૮. સજ્જનોને રસ્તે દુર્જનોને દોરવાનો (તે) યત્ન કરે છે.
૧૯. બાળક સમુદ્રના કિનારા ઉપર મૂકી દેવાયું હતું.
૨૦. જગતના દુઃખ અનુભવીને તે જોગી થયો.
૨૧. માર્ગમાં સિપાઈઓ વડે ઘણા ગામ બાળવામાં આવ્યા.
૨૨. (પોતાના) મિત્રને જવાબ આપીને (તે) મૂંગો ઊભો રહ્યો.
૨૩. હરિની સ્ત્રીને પુત્ર જન્મ્યો છે.
૨૪. પરોઢિયે ઊઠીને માણસ (પોતાના) મોઢા ધુએ છે.
૨૫. રાજપુરુષો વડે ચોરો બંધાયા હતા.

પ્રશ્ન - ૩ કર્મણિ ભૂતકૃદંત, કર્તરિ વર્તમાનકૃદંત, કર્મણિ વર્તમાનકૃદંત, હેત્વર્થકૃદંત તથા ઉપસર્ગરહિત અને ઉપસર્ગસહિત સંબંધક ભૂતકૃદંત શી રીતે થાય છે, એ જણાવો.

પ્રશ્ન - ૪ નીચેના ધાતુના હેત્વર્થ આદિ બધા કૃદંતોના રૂપ લખો :
મન્, યજ્, મુચ્, ખન્, વહ્, સૂજ્, વહ્, લભ્, રભ્, શિલષ્ ।

પ્રશ્ન - ૫ સ્થા ધાતુનો સ્ ક્યારે લોપાય છે ?

❏ નાસ્તિ પ્રાણસમં ભયમ્ । - પ્રાણભય સમાન કોઈ ભય નથી. ❏

વ્યંજનાંત નામ

પ્રત્યયો

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	સ	ઔ	અસ્
દ્વિતીયા	અમ્	ઔ	અસ્
તૃતીયા	આ	ભ્યામ્	ભિસ્
ચતુર્થી	એ	ભ્યામ્	ભ્યસ્
પંચમી	અસ્	ભ્યામ્	ભ્યસ્
ષષ્ઠી	અસ્	ઓસ્	આમ્
સપ્તમી	ઇ	ઓસ્	સુ
સંબોધન	સ	ઔ	અસ્

મરુત્ - પું. ૫વન

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	મરુત્ - દ્	મરુતૌ	મરુતઃ
દ્વિતીયા	મરુતમ્	મરુતૌ	મરુતઃ
તૃતીયા	મરુતા	મરુદ્ભ્યામ્	મરુદ્ભિઃ
ચતુર્થી	મરુતે	મરુદ્ભ્યામ્	મરુદ્ભ્યઃ
પંચમી	મરુતઃ	મરુદ્ભ્યામ્	મરુદ્ભ્યઃ
ષષ્ઠી	મરુતઃ	મરુતોઃ	મરુતામ્
સપ્તમી	મરુતિ	મરુતોઃ	મરુત્સુ
સંબોધન	મરુત્ - દ્	મરુતૌ	મરુતઃ

વાચ્ - સ્ત્રી. વાયા, વાણી

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	વાક્ - ગ્	વાચૌ	વાચઃ
દ્વિતીયા	વાચમ્	વાચૌ	વાચઃ
તૃતીયા	વાચા	વાગ્ભ્યામ્	વાગ્ભિઃ
ચતુર્થી	વાચે	વાગ્ભ્યામ્	વાગ્ભ્યઃ

પંચમી	વાચઃ	વાગ્ધ્યામ્	વાગ્ધ્યઃ
ષષ્ઠી	વાચઃ	વાચોઃ	વાચામ્
સપ્તમી	વાચિ	વાચોઃ	વાક્ષુ
સંબોધન	વાક્ - ગ્	વાચૌ	વાચઃ
	ભગવત્ - પું. ભગવાન		
	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	ભગવાન્	ભગવન્તૌ	ભગવન્તઃ
દ્વિતીયા	ભગવન્તમ્	ભગવન્તૌ	ભગવતઃ
તૃતીયા	ભગવતા	ભગવદ્ધ્યામ્	ભગવદ્ભિઃ
ચતુર્થી	ભગવતે	ભગવદ્ધ્યામ્	ભગવદ્ધ્યઃ
પંચમી	ભગવતઃ	ભગવદ્ધ્યામ્	ભગવદ્ધ્યઃ
ષષ્ઠી	ભગવતઃ	ભગવતોઃ	ભગવતામ્
સપ્તમી	ભગવતિ	ભગવતોઃ	ભગવત્સુ
સંબોધન	ભગવન્	ભગવન્તૌ	ભગવન્તઃ

વ્યંજનાંત નપુંસકલિંગ નામોની પ્રથમા, સંબોધન અને દ્વિતીયાના રૂપોના પ્રત્યય નીચે મુજબ છે.

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
	૦	ई	इ
	જગત્ - નપું. જગત, દુનિયા		
	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્ર.દ્વિ. અને સં.	જગત્	જગતી	જગન્તિ
પ્ર.દ્વિ. અને સં.	ગચ્છત્	ગચ્છન્તી	ગચ્છન્તિ
પ્ર.દ્વિ. અને સં.	વિશત્	વિશતી-વિશન્તી	વિશન્તિ

ભૂમિકા

૧. ઉપરોક્ત પ્રત્યયો કોઈપણ ફેરફાર થયા વિના પુંલિંગ તથા સ્ત્રીલિંગ વ્યંજનાંત નામોને લગાડાય છે, પરંતુ એ લાગતા પહેલા નામોના મૂળ રૂપમાં જ કેટલાક ફેરફાર થાય છે તે આગળ જણાવીશું.
૨. કેટલાક નામ એવા હોય છે કે એઓનું મૂળ રૂપ પ્રત્યય લાગતા એવું ને એવું જ રહે છે. આ નામો પુંલિંગ હોય કે સ્ત્રીલિંગ હોય, તો પણ એમના એકસરખા જ રૂપ થાય છે.

६।.त. भूभृत् (पुं.), मरुत् (पुं.), दृशद् (स्त्री.)

નિયમો

૧. પદાંતે અનેક વ્યંજન હોય તો પ્રથમ વ્યંજન રહે, બાકીના વ્યંજન લોપાય અને પ્રથમ વ્યંજનના સ્થાને સ્વર્ગર્ગનો પ્રથમ કે તૃતીયા થાય છે.

Et.t. मरुत् + स् = मरुत् / मरुद् ।

૨. ચૂકે જૂ + અધોષ વ્યંજન = ચૂકે જૂનો ક્થાય.

Et.t. वाच् = वाक् ।

૩. ચ્કેજ્ + ૨૪માંનો ધોષ વ્યંજન = ચ્કેજ્નો ગ્થાય.

Et.t. वाच् + भ्याम् = वाग्भ्याम् ।

૪. અ, આ સિવાયનો સ્વર, કંઠ્ય કે રૂ + સ્ = સ્ નો ષ્ થાય.

Et.t. वाक् + सु = वाक् + षु = वाक्षु ।

૫. વત્ અને મત્ અતવાળા પુંલિંગ નામોમાં પહેલા પાંચ રૂપોમાં તથા સંબોધનમાં છેલ્લા ત્ ની પૂર્વે ન્ હોય છે. ત્યારે પ્ર.એ.વ.માં વાન્ અને માન્ તથા સંબોધન એ.વ.માં. વન્ અને મન્ થાય છે.

૬. આ રૂપોમાં અને વર્તમાનકૃદંતના પુંલિંગ રૂપોમાં માત્ર એટલો જ તફાવત છે કે પ્રથમાના એકવચનમાં ઉપર જે આ દીર્ઘ કરવામાં આવ્યો છે તે વર્તમાનકૃદંતના રૂપમાં હ્રસ્વ જ રહે છે.

દા.ત. ગચ્છત્ - વ.ફ., ગચ્છન્ - પ્ર.એ.

૭. વ્યંજનાંત નપુંસકલિંગમાં અન્ત્ય વ્યંજન જો અનુનાસિક કે અંતઃસ્થ ન હોય તો એને બહુવચનનો ફ પ્રત્યય લગાડતાં, એ અન્ત્ય વ્યંજનની પૂર્વે ન્ ઉમેરાય છે. અ કારાંત નપુંસકલિંગ નામોની પેઠે અહીં પણ, બાકીની વિભક્તિના રૂપ એઓને મળતા પુંલિંગ નામોના રૂપો જેવા જ હોય છે.

૮. વર્તમાન કૃદંતના નપુંસકલિંગ રૂપના પ્ર.દ્વિ. અને સં. ના દ્વિવચનમાં ૧લા, ૪થા અને ૬શમા ગણના ધાતુના વર્તમાનકૃદંતોને પ્રત્યય લાગતા પહેલા અંત્ય ત્ ની પૂર્વે ન્ અવશ્યે, અને દ્વિજા ગણના ધાતુઓના વ.કૃ.ને વિકલ્પે ઉમેરાય છે.

૯. વત્ અને મત્ છેડાવાળા વિશેષણોનું સ્ત્રીલિંગ અંગ ર્ઈ ઉમેરવાથી થાય છે.

દા.ત. આયુષ્યમતી ।

૧૦. વર્તમાનકૃદંતોની બાબતમાં નપું. પ્ર.ના દ્વિવ. નું રૂપ તે જ તેનું સ્ત્રીલિંગ અંગ

દા.ત. ભવત્ = ભવન્તી ।

દા.ત. ભવાનાગચ્છતુ !

જ્યારે પહેલી ક્રિયાના આધાર પર બીજી ક્રિયા થતી હોય ત્યારે પહેલી ક્રિયાના ધાતુનું વ.કૃ. બનાવી તેના કર્તાનું વિશેષણ બનાવવું અને બંનેને સપ્તમી વિભક્તિ લગાડવી.

૧૩. અનાદર અર્થે ષષ્ઠી

જ્યારે બીજી ક્રિયા પ્રથમ ક્રિયા પ્રત્યે અનાદર વ્યક્ત કરતી હોય ત્યારે પ્રથમ ક્રિયાના વ.ક્ર. અને કર્મને વિકલ્પે ષષ્ઠી વિભક્તિ લાગે છે.

६।१. गुरोः पश्यतः (सतः) शिष्योऽविनयमकरोत् । अथवा
गुरौ पश्यति (सति) शिष्योऽविनयमकरोत् ।

પહેલો ગણ

અપ + ૠક્ષ - આ. નહિ સાંભળવું, નહિ
ગણકારવું, બેદરકાર રહેવું, જતું કરવું

ચોથો ગણ

વિદ્ - આ. વિધમાન હોવું, હોવું

દશમો ગણ

અભિ + અર્થ - આ. પ્રાર્થના કરવી,
વિનંતી કરવી

નામ

पुंलिंग

અકાલ - (અ + કાલ = પું.કાળ,
વખત) અયોગ્ય કાળ

અત્યય - નાશ, જવું એ

અધમર્ણ - (અધમ + ઋણ) દેવાદાર,

કરજદાર

उद्भव - ४२५

कार्तिक - कार्तिक महिनो

નલ - એક રાજાનું નામ

પ્રાણ - (બ.વ.માં) પ્રાણ, જીવ

ભૂભૃત્ - રાજા, પર્વત
 મરુત્ - પવન, વાયુદેવ, દેવ
 મહોત્સવ - મોટો ઓચ્છવ
 મૃગ - મૃગ, હરણ, પશુ
 વાસુદેવ - કૃષ્ણનું નામ
 વિકાર - ફેરફાર, વિકાર
 સંદેહ - સંદેહ, શંકા
 સત્ - સજ્જન, સાધુ, ભલો માણસ
 સુહૃદ્ - મિત્ર
 હુતભુજ્ - અગ્નિ
 હોતૃ - હવન કરનારો, ગોર

સ્ત્રીલિંગ

આપદ્ - આપદા, આફત, પડતી
 દૃશદ્ - પથ્થર
 પ્રતિપદ્ - પડવો
 પ્રવૃત્તિ - પ્રવૃત્તિ, વલણ, ખબર
 મૃદ્ - માટી, મટોડી
 વાચ્ - વાયા, વાણી
 વિદ્યુત્ - વીજળી
 વિપદ્ - વિપત્તિ, સંકટ, દુઃખ
 શરદ્ - શરદઋતુ
 સંપદ્ - સંપત, ચડતી

નપુંસકલિંગ

અન્તઃકરણ - અંતઃકરણ
 જગત્ - જગત
 જીવિત - જીવતર, જિંદગી
 વિયત્ - આકાશ
 વૃન્ત - સાંઠો, થડ, ડાંખળી

વિશેષણ

આયુષ્મત્ - લાંબી ઉંમરવાળું, દીર્ઘાયુ
 ગુણવત્ - ગુણવાન, ગુણી
 ચञ્ચલ - ચંચળ, ક્ષણિક
 ધીમત્ - બુદ્ધિમાન, ડાહ્યું
 પરવત્ - પરાધીન, પરવશ
 ભગવત્ - દિવ્ય, પૂજ્ય
 મૂર્તિમત્ - પ્રત્યક્ષ, આબેહુબ
 મૃદુ - મૃદુ, નરમ, સુંવાળું
 યશસ્વત્ - યશવાળું, પ્રખ્યાત
 શ્રીમત્ - શ્રીમંત, આબાદ, સુખી
 શ્લથ - ઢીલું થયેલું
 સુખભાજ્ - સુખી, સુખ ભોગવનાર

અવ્યય

ઇહ - અહીં
 ઉચ્ચૈસ્ - તાણીને, ઉમદા મનથી, ઊંચેથી
 બહુશસ્ - ઘણી વખત, વારંવાર, ઘણી
 બાબતોમાં
 સર્વથા - સર્વ રીતે

સર્વનામ

ભવત્ - આપ, તમે

કૃદંત (વિશેષણ)

ઋદ્રત - (ડ્ + હન્ નું કર્મ. ભૂ.કૃ.)
 ઉદ્રત, તોછડો, ગર્વિષ્ઠ
 કુર્વત્ - વ.કૃ. કરતું
 ગચ્છત્ - વ.કૃ. જતું
 ચોદયત્ - વ.કૃ. પ્રેરતું, હાંકતું
 જયત્ - વ.કૃ. જીતતું

નિષણ્ણ - (નિ + સ્વ + ક્રમ. ભૂ.) બેઠેલું
પશ્યત્ - વ.કૃ. જોતું
વસત્ - વ.કૃ. વસતું

વિહિત - (વિ + ધા + ક્રમ. ભૂ. કૃ.)
ફરમાવેલું, કહેલું
શાસત્ - વ.કૃ. રાજ્ય કરતું

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. નૃશંસેભ્યો ગુણવતામપિ ભયં વિદ્યતે ।
૨. ચન્દ્રસ્ય પ્રકાશઃ શરદ્યાહ્વાદકો ભવતિ ।
૩. વત્સ, આયુષ્માન્ ભવ ।
૪. ધીમન્તો લોકે યશસ્વન્તો ભવન્તિ ।
૫. ભવન્તઃ પુત્રૈઃ સહાગચ્છન્તિવિતિ શ્રીમતો દેવસ્યાજ્ઞા ।
૬. રામો મૂર્તિમાન્ ધર્મ ઇવ ।
૭. જયતઃ શત્રૂન્ મોપેક્ષસ્વ ।
૮. ભવદ્ધિરાદિષ્ટઃ કિઙ્કારો નગર-મગચ્છત્ ।
૯. નમો ભગવતે વાસુદેવાય ।
૧૦. વિદ્યુતા સહ મેઘો વિયતિ વર્તતે ।
૧૧. પશ્યતો ગુરોઃ શિષ્યેણાવિનયઃ કૃતઃ ।
૧૨. હુતભુજા દગ્ધમરણ્યમપશ્યન્નલઃ ।
૧૩. દિનેષુ ગચ્છત્સુ નારાયણઃ પણ્ડિતોઽભવત્ ।

૧૪. મહી શાસતિ દશરથે ભૂભૃતિ જનાઃ સુખભાજોઽભવન્ ।
૧૫. મરુતાં ભર્તાર્જુનં દ્રષ્ટુમિચ્છતિ ।
૧૬. કવીનાં વાક્ષુ માધુર્યમસ્તિ ।
૧૭. સુહૃદોર્વચનમલઙ્ગનીયમ્ ।
૧૮. ઘટા મૃદો વિકારા અલઙ્કારાશ્ચ સુવર્ણસ્ય ।
૧૯. પ્રાણાનામત્યયેઽપ્યસન્ત સદ્ધિર્નાશ્યર્થ્યન્તે ।
૨૦. ઇહ જગતિ પુત્રસ્યોદ્ભવ ઉત્સવસ્ય હેતુઃ ।
૨૧. સંદેહે સતામન્તઃકરણસ્ય પ્રવૃત્તયઃ પ્રમાણમ્ ।
૨૨. વિપદ્યુચ્ચૈઃ સ્થીયતે સદ્ધિઃ ।
૨૩. દૃશદિ નિષણ્ણો ગુરુઃ શિષ્યાન્ ધર્મમુપાદિશત્ ।
૨૪. અધમર્ણાઃ સર્વથા પરવન્તો ભવન્તિ ।
૨૫. અકાલો નાસ્તિ ધર્મસ્ય જીવિતે ચચ્ચલે સતિ ।

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. નારાયણ પરાધીન નથી.
૨. હરશો જંગલમાં મથ્યરો ઉપર બેસે છે.

૩. ઈન્દ્ર દેવોનો રાજા છે.
૪. કાર્તિકને પડવે ઓચ્છવ છે.
૫. (મેં) એક છોકરાને નિશાળે જતો

- જોયો.
૬. ચડતીમાં માણસને બહુ જણ અનુસરે છે.
૭. પડતીમાં માણસ મિત્રો વડે તજાય છે.
૮. કૃષ્ણે માણસોને ઘોડા હાંકતા જોયા.
૯. યોગીઓ જગતને જંગલ માને છે.
૧૦. બુદ્ધિમાન નારાયણ વડે (એક) પુસ્તક લખાય છે.
૧૧. ગુણવાન માણસો પણ દુર્જનો વડે નિંદાય છે.
૧૨. માણસો હંમેશાં લાંબી ઉંમરવાળા થવાને ઈચ્છે છે.
૧૩. ભગવાન મનુ વડે એવું ફરમાવાયેલું છે.
૧૪. ક્રોધ નરમ વાણી વડે શાંત થાય છે.
૧૫. નારદ આકાશમાંથી (નીચે) ઊતર્યા.
૧૬. સજ્જનો ધન વડે ગર્વિષ્ઠ થતા નથી.

૧૭. સ્વર્ગમાં જતી વખતે (=જતા) (આપણા) ગુરુએ એવું કહ્યું.
૧૮. વનમાં રહેતા રામ અને લક્ષ્મણે ઘણા રાક્ષસોનો નાશ કર્યો.
૧૯. આપના દર્શનથી હું ઘણો સંતુષ્ટ થયો.
૨૦. બુદ્ધિમાન માણસો રાજાઓની સભાઓમાં પૂજાય છે.
૨૧. પવન ડાંખળીમાંથી ઢીલા થયેલા ફૂલોનું હરણ કરે છે.
૨૨. વીજળી કવિઓ વડે વાદળાની સ્ત્રી ગણાય છે.
૨૩. સ્પર્શ કરવામાં આવેલો અગ્નિ યજ્ઞ કરનારને પણ બાળે છે.
૨૪. સુખ ભોગવનારાઓની સુખ માટેની ઈચ્છા સુખના ભોગથી અનેક રીતે વધે છે.
૨૫. રામ આબાદ અયોધ્યા શહેરમાં રહ્યા.

સારાંશ અને સવાલ

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃત વ્યાકરણના વિભક્તિના સામાન્ય પ્રત્યય આપો.

પ્રશ્ન - ૨ વર્તમાન કૃદંતની સાથે, તથા ભૂભૃત્ જેવા વ્યંજનાંત નામો સાથે વત્ અને મત્ પ્રત્યયવાળા નામોના રૂપ સરખાવો.

પ્રશ્ન - ૩ વર્તમાન કૃદંતના તથા વત્ અને મત્ છેડાવાળા વિશેષણોના સ્ત્રીલિંગ અંગ તથા નપુંસકલિંગ દ્વિવચન શી રીતે થાય છે ?

પ્રશ્ન - ૪ ચ્ અથવા જ્ પછી અધોષ વ્યંજન આવ્યો હોય ત્યારે, ધોષ વ્યંજન આવ્યો હોય ત્યારે, અને કશુંયે ન આવ્યું હોય ત્યારે શું થાય છે ?

અન્ અને ઇન્ અંતવાળા નામ

રાજન્ - પું. રાજા

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	રાજા	રાજાનૌ	રાજાનઃ
દ્વિતીયા	રાજાનમ્	રાજાનૌ	રાજઃ
તૃતીયા	રાજા	રાજભ્યામ્	રાજભિઃ
ચતુર્થી	રાજે	રાજભ્યામ્	રાજભ્યઃ
પંચમી	રાજઃ	રાજભ્યામ્	રાજભ્યઃ
ષષ્ઠી	રાજઃ	રાજોઃ	રાજામ્
સપ્તમી	રાજિ-રાજનિ	રાજોઃ	રાજસુ
સંબોધન	રાજન્	રાજાનૌ	રાજાનઃ

નામન્ - ન. નામ

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	નામ	નામ્ની-નામની	નામાનિ
દ્વિતીયા	નામ	નામ્ની-નામની	નામાનિ
તૃતીયા	નામ્ના	નામભ્યામ્	નામભિઃ
ચતુર્થી	નામ્ને	નામભ્યામ્	નામભ્યઃ
પંચમી	નામ્નઃ	નામભ્યામ્	નામભ્યઃ
ષષ્ઠી	નામ્નઃ	નામ્નોઃ	નામ્નામ્
સપ્તમી	નામ્નિ-નામનિ	નામ્નોઃ	નામસુ
સંબોધન	નામન્-નામ	નામ્ની-નામની	નામાનિ

શશિન્ - પું. ચંદ્ર

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	શશી	શશિનૌ	શશિનઃ
દ્વિતીયા	શશિનમ્	શશિનૌ	શશિનઃ
તૃતીયા	શશિના	શશિભ્યામ્	શશિભિઃ
ચતુર્થી	શશિને	શશિભ્યામ્	શશિભ્યઃ

પંચમી	શશિન:	શશિભ્યામ્	શશિભ્ય:
ષષ્ઠી	શશિન:	શશિનો:	શશિનામ્
સપ્તમી	શશિનિ	શશિનો:	શશિષુ
સંબોધન	શશિન્	શશિનૌ	શશિન:

ભાવિન્ - ન. થવાનું

એકવચન દ્વિવચન બહુવચન

પ્ર. તથા દ્વિ. ભાવિ ભાવિની ભાવીનિ

સંબોધન ભાવિન્-ભાવિ ભાવિની ભાવીનિ

બાકીના રૂપ શશિન્ પ્રમાણે

નિયમો

૧. પ્રથમા તથા સંબોધનના એકવચનનો સ્પ્રત્યય લોપાય છે. (પાઠ ૨૫, નિયમ - ૧ જુઓ.)
૨. પ્રથમાના એકવચનમાં અને બધા વ્યંજનાદિ પ્રત્યય આગળ અન્ત્ય ન્ લોપાય છે.
૩. પહેલા પાંચ રૂપોમાં અદીર્ઘ થાય છે. ફ માત્ર પ્રથમાના એકવચનમાં જ દીર્ઘ થાય છે. આ નિયમ નપુંસકલિંગ નામોને લાગુ પડતો નથી પરંતુ એ લિંગમાં પ્રથમા, દ્વિતીયા અને સંબોધનના બહુવચનમાં અ તથા ઙ દીર્ઘ થાય છે.
૪. દ્વિતીયાના બહુવચનના અસ્પ્રત્યયથી શરૂ થતો કોઈ પણ સ્વરાદિ પ્રત્યય લોગતા અ લોપાય છે પરંતુ જ્યારે અન્ ના અ ની પૂર્વે એવો જોડાક્ષર આવ્યો હોય કે જેનો બીજો વ્યંજન મ્ કે વ્ હોય ત્યારે અ ઊડી જતો નથી. પુંલિંગ અને નપુંસકલિંગ સપ્તમીના એકવચનમાં અને નપુંસકલિંગની પ્રથમા, દ્વિતીયા અને સંબોધનના દ્વિવચનમાં આ નિયમ વિકલ્પે લાગુ પડે છે.
૫. સંબોધનનું એકવચન મૂળ રૂપથી ભિન્ન નથી. નપુંસકલિંગમાં ન્ વિકલ્પે લોપાય છે.
૬. રાજન્ ની દ્વિતીયા બહુવચનના અન્ત્ય અન્ માં અ નો લોપ કરવાથી રાજ્ + ન્ થયો. પછી પૃ. ૨૭, નિયમ ૨ મુજબ ન્ નો જ્ થયો, તે પૂર્વના જ્ સાથે જોડાઈ જ્ થયો.
૭. ઇન્ અંતવાળા વિશેષણોનું સ્ત્રીલિંગ અંગ માત્ર ઈ ઉમેરવાથી થાય છે.
દા. ત. મેધાવિન્ = મેધાવિની ।
૮. ઉપાનહ શબ્દના અંત્ય હ નો અઘોષ વ્યંજનાદિ પ્રત્યયની પહેલા ત્ થાય છે. ઘોષ વ્યંજનાદિ પ્રત્યયની પહેલા દ્ થાય છે અને પદાંતે આવતા ત્ અથવા દ્ થાય છે.

६।. त। भगवन् + इति = भगवन्निति ।

દા. ત. મન્યતે + આત્માનમ્ = મન્યતયાત્માનમ્ । અથવા મન્યત આત્માનમ્ ।

વિશ્વાસ - વિશ્વાસ
શિખરિન્ - પર્વત
શૂલિન્ - શિવનું એક નામ
શ્રવણ - કાન
શ્રીષેણ - વિશેષ નામ
સ્વપ્ન - સ્વપ્ન
સ્વામિન્ - સ્વામી, ધણી

સ્ત્રીલિંગ

આત્મજા - દીકરી
ઉપાનહ - જોડો, ખાસડું
કૈકેયી - દશરથ રાજાની સ્ત્રીનું નામ,
ભરતની માતા
જીવિકા - આજીવિકા, ગુજરાન
બુદ્ધિ - બુદ્ધિ
વિશુદ્ધિ - શુદ્ધિ
વ્યાલી - વાઘણ, સાપણી
શ્યામિકા - અસ્વચ્છતા, કાળાશ
સીમન્ - સીમા, હદ

નપુંસકલિંગ

અન્તઃપુર - જનાનખાનું, રાણીવાસ
અમ્બર - આકાશ
કર્મન્ - કર્મ, કામ
કૌશલ - કુશળપણું, હોશિયારી
ચર્મન્ - ચામડું
જીવિત - જીવતર, જિંદગી, જીવન
દિન - દિવસ
દૈન્ય - દીનપણું, નમ્રતા, હલકાપણું
નામન્ - નામ
પ્રિયવાદિત્વ - મીઠા બોલાપણું

વર્ત્મન્ - રસ્તો
શ્રવણ - શ્રવણ કરવું એ, સાંભળવું એ
સુખ - સુખ, સ્વસ્થતા, નિરાંત
હેમન્ - સુવર્ણ, સોનું

વિશેષણ

અપરાધિન્ - અપરાધી, ગુનેગાર
ઉત્સન્નવર્તિન્ - (ઉત્સન્ન - પુ. ખોળો)
ખોળામાં બેઠેલું
કુશલિન્ - કુશળ, સુખી
ક્ષયિન્ - ક્ષય પામતું, ઓછું થતું
ક્ષેત્રગામિન્ - તીર્થ ભણી જતું
ગુરુ - લાંબું, ભારે મોટું
દૂર - દૂર
નિર્વૃત્તિમત્ - નિરાંતવાળું, સુખી
પુણ્યવત્ - પુણ્યવાન, પુણ્યશાળી
પ્રિયવાદિન્ - મીઠું બોલનાર
ફલાશિન્ - ફળ ખાનાર
ભાવિન્ - ભાવી, થનાર, થવાનું
મેધાવિન્ - બુદ્ધિમાન, ડાહ્યું
લઘુ - નાનું, લઘુ, ટૂંકું
વૃદ્ધિમત્ - વધતું, લંબાતું
શુભ - શુભ, માંગલિક, સારું
સાશઙ્ક - શંકાશીલ, વહેમી, વહેમીલું
સોત્કળ્ઠ - આતુર

અવ્યય

કેવલમ્ - કેવળ, ફક્ત
ન કદાપિ - કદી પણ નહિ
પશ્ચાત્ - પછી
મધુરમ્ - મધુર રીતે

કૃદંત (વિશેષણ)

अवतरत् - (अव + तृ नुं व. ३.)

ઊત્તરતું

કુણિઠત - (કુણ્ડ નું કર્મ. ભૂ. કૃ.)

અટકેલું, અટકાયેલું

દુષ્ટ - (દુષ્ નું કર્મ. ભૂ.કૃ.) દુષ્ટ, ખરાબ

નિર્મિત - (નિર્ + મા નું કર્મ. ભૂ.કૃ.)

નિર્માણ કરેલું, નીમેલું, બનેલું, બનાવેલું

निवेशित - (नि + विष् + ना प्रेरकनुं कर्म.

(મૂ.કૃ.) મૂકેલું

પ્રસન્ન - (પ્ર + સદ્ + નું કર્મ. ભૂ.કૃ.) ખુશ થયેલું

विशेष

ક્રમેણ - (ક્રમ ની તૃતીયાનું એકવચન)

ક્રમથી, ધીમે ધીમે

स्वाध्याय

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

१. योगिनः फलाशिनो भवन्ति ।
२. अपराधिनं मा क्षमस्व ।
३. अनुजीविने कुप्यति भर्ता ।
४. दशरथस्य पुत्रो नाम्ना रामः ।
५. ब्रह्मणः प्रजाः प्रजायन्ते ।
६. राजन् ! कुशली भव ।
७. कञ्चुकी राज्ञामन्तःपुरेऽधिकृतः
पुरुषः ।
८. भाविनोऽनर्थाञ् ज्ञातुं न
समर्थोऽस्ति जनः ।
९. अश्मभिरश्वस्य गतिः कुण्ठिता ।
१०. जगत्कर्तुर्महिम्नां फलं सर्वत्र
दृश्यते ।
११. क्षेत्रगामिना वर्त्मना गच्छन्तं
यात्रिकमपश्यम् ।
१२. जनस्य कल्याणाय यतमानेन
रामेणात्मा क्लेशमुपानीयत ।
१३. प्राणिनामुपकारायैव साधूनां
जगति जीवितम् ।

१४. प्रियवादिनां प्रियवादित्वं दैन्यं
गण्यते शठैः ।
१५. अज्ञानादात्मनो विनाशायैव केवलं
राज्ञा दशरथेन व्यालीव
कैकेय्यात्मनः सद्गानि निवेशिता ।
१६. आत्मनः पुत्राणां कर्मसु कौशलं
प्रशंसति ।
१७. कृष्णो वसुदेवस्य सद्गानि
वसन्तम्बरादवतरन्तं नारदम्-
पश्यत् ।
१८. श्रीषेणस्य राज्ञो महिषी सूर्यं चन्द्रं
चात्मन उत्सङ्गवर्तिनौ
स्वप्नेऽपश्यत् ।
१९. अपराधिनः पुरुषान् दण्डयन्तु
राजानः ।
२०. अश्मनेव निर्मितं दुष्टानां हृदयं
परकीयस्य दुःखस्य श्रवणेन न
कदापि द्रवति ।
२१. शूभानां कर्मणामारम्भः

કલ્યાણાય।

૨૨. જગતા કુટુમ્બિનં મન્યત આત્માનં
સાધુઃ ।

૨૩. પ્રસન્નો ભવતોઽન્તરાત્મા ।

૨૪. દિનસ્ય પૂર્વાર્ધે વૃક્ષાણાં છાયા

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. દેવદત્ત બુદ્ધિમાન છે.
૨. બાપ દીકરાને સ્નેહથી ભેટ્યો.
૩. નળ વિશ્વકર્માનો પુત્ર હતો.
૪. પંખીઓ આકાશમાં ઊડે છે.
૫. ચાકરો ધણીને અનુસરે છે.
૬. વૃક્ષો પર્વતો ઉપર ઊગે છે.
૭. (હું) છોકરાઓના નામ સંભારતો નથી.
૮. ચામડાના જોડા કરાય છે.
૯. હરિનો નાશ (એના) કામોનું પરિણામ છે.
૧૦. ગુનેગાર માણસનું મન હંમેશાં શંકાશીલ હોય છે.
૧૧. રાણીનો સંદેશો કંચુકી વડે રાજા પાસે લઈ જવાયો.
૧૨. માણસો ભવિષ્યના બનાવ જાણવાને વારંવાર આતુર હોય છે.
૧૩. યોગીઓ વડે હૃદયમાં શિવ(ની) પ્રાર્થના કરાય છે.
૧૪. શત્રુઓના મસ્તકો ઉપર રાજા વડે પગ મુકાયો.

આરમ્ભે ગુર્વ્યઃ ક્રમેણ ચ ક્ષયિણ્યઃ,
પરાર્ધે તુ પુરા લઘવઃ પશ્ચાત્ત્વ
વૃદ્ધિમત્યઃ ।

૨૫. હેમ્નઃ સંલક્ષ્યતે હ્યગ્નૌ વિશુદ્ધિઃ
શ્યામિકાપિ વા ।

૧૫. વિદ્વાન માણસ સદાયરણની હદ ઓળંગતો નથી.
૧૬. દૂર દેશમાં (પોતાના) સુખી દીકરાઓની વાર્તા સાંભળીને તે ખુશ થયો.
૧૭. પશુઓ વડે પણ પોતાના બચ્ચા ઉપર સ્નેહ દેખાડાય છે.
૧૮. અરણ્યમાં ફળ ખાનારાઓ વડે સુખેથી ગુજરાન કરાય છે.
૧૯. (હું) મધુર રીતે બોલતાં છતાં પણ સત્ય કહું છું.
૨૦. સર્વ સૃષ્ટિ બ્રહ્માથી ઉત્પન્ન થઈ.
૨૧. માણસ બુદ્ધિના મહિમાથી પ્રખ્યાત થાય છે.
૨૨. સારા રાજા ઉપર પ્રજાઓનો વિશ્વાસ વધે છે.
૨૩. (તેણે) ઘરમાં પરોણાઓને દેવો પ્રમાણે પૂજ્યા.
૨૪. માણસોનું હલકાપણું (એઓના) કૃત્યોથી થાય છે.
૨૫. બ્રહ્માએ પ્રાણીઓ, પથરાઓ અને આકાશ સરજ્યાં.

પ્રશ્ન - ૩ ક્યારે અન્ અંતવાળા નામોના ન્ નો અને ક્યારે અ નો લોપ થાય છે ? અ નો લોપ થતો હોય એવા નામોના દાખલા આપો.

પ્રશ્ન - ૫ નીચેના નામોના રૂપાખ્યાન આપો :-

પ્રશ્ન - ૬ ઇન્ અંતવાળા નામોના સ્ત્રીલિંગ અંગ શી રીતે થાય છે ?

પ્રશ્ન - ૭ ઇ, જ્ઞ, ન્ ક્યારે બેવડાય છે ?

હસ્તસ્ય ભૂષણં દાનમ્ । - દાન હાથનું ભૂષણ છે.

સતાં હિ સઙ્ગઃ સક્તલં પ્રસૂતે । - સત્સંગતિથી સર્વ પ્રાપ્ત થાય છે.

સત્ત્વાધીના હિ સિદ્ધયઃ । - સફળતાઓ ઉત્સાહને આંધીન છે.

સભાયા ભૂષા સૂક્તિઃ । - સુભાષિત સભાનું ભૂષણ.

संतोषतुल्यं धनमस्ति जान्यत् । - संतोष समान धन नथी.

સ, વસ્ અને ઈયસ્ અથવા ઈયસ્ અંતવાળા નામ

ચન્દ્રમસ્ - પું. ચંદ્ર

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	ચન્દ્રમાઃ	ચન્દ્રમસૌ	ચન્દ્રમસઃ
દ્વિતીયા	ચન્દ્રમસમ્	ચન્દ્રમસૌ	ચન્દ્રમસઃ
તૃતીયા	ચન્દ્રમસા	ચન્દ્રમોઽભ્યામ્	ચન્દ્રમોઽભિઃ
ચતુર્થી	ચન્દ્રમસે	ચન્દ્રમોઽભ્યામ્	ચન્દ્રમોઽભ્યઃ
પંચમી	ચન્દ્રમસઃ	ચન્દ્રમોઽભ્યામ્	ચન્દ્રમોઽભ્યઃ
ષષ્ઠી	ચન્દ્રમસઃ	ચન્દ્રમસોઃ	ચન્દ્રમસામ્
સપ્તમી	ચન્દ્રમસિ	ચન્દ્રમસોઃ	ચન્દ્રમઃસુ-સ્સુ
સંબોધન	ચન્દ્રમઃ	ચન્દ્રમસૌ	ચન્દ્રમસઃ

વિદ્વસ્ - પું. વિદ્વાન

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	વિદ્વાન્	વિદ્વાંસૌ	વિદ્વાંસઃ
દ્વિતીયા	વિદ્વાંસમ્	વિદ્વાંસૌ	વિદુષઃ
તૃતીયા	વિદુષા	વિદ્વદ્ઽભ્યામ્	વિદ્વદ્ઽભિઃ
ચતુર્થી	વિદુષે	વિદ્વદ્ઽભ્યામ્	વિદ્વદ્ઽભ્યઃ
પંચમી	વિદુષઃ	વિદ્વદ્ઽભ્યામ્	વિદ્વદ્ઽભ્યઃ
ષષ્ઠી	વિદુષઃ	વિદુષોઃ	વિદુષામ્
સપ્તમી	વિદુષિ	વિદુષોઃ	વિદ્વત્સુ
સંબોધન	વિદ્વાન્	વિદ્વાંસૌ	વિદ્વાંસઃ

અધ્યૂષિવસ્ - વિશે. રહેલું

પુંલિંગ

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	અધ્યૂષિવાન્	અધ્યૂષિવાંસૌ	અધ્યૂષિવાંસઃ
દ્વિતીયા	અધ્યૂષિવાંસમ્	અધ્યૂષિવાંસૌ	અધ્યૂષુષઃ
તૃતીયા	અધ્યૂષુષા	અધ્યૂષિવદ્ઽભ્યામ્	અધ્યૂષિવદ્ઽભિઃ

ચતુર્થી	અધ્યૂષુષે	અધ્યૂષિવદ્ભ્યામ્	અધ્યૂષિવદ્ભ્યઃ
પંચમી	અધ્યૂષુષઃ	અધ્યૂષિવદ્ભ્યામ્	અધ્યૂષિવદ્ભ્યઃ
ષષ્ઠી	અધ્યૂષુષઃ	અધ્યૂષુષોઃ	અધ્યૂષુષામ્
સપ્તમી	અધ્યૂષુષિ	અધ્યૂષુષોઃ	અધ્યૂષિવત્સુ
સંબોધન	અધ્યૂષિવન્	અધ્યૂષિવાંસૌ	અધ્યૂષિવાંસઃ

નપુંસકલિંગ

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્ર. દ્વિ. અને સં.	અધ્યૂષિવત્	અધ્યૂષુષી	અધ્યૂષિવાંસિ
બાકીના રૂપો પુંલિંગ જેવા જાણવા.			

શ્રેયસ્ - પું. કલ્યાણકારક

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	શ્રેયાન્	શ્રેયાંસૌ	શ્રેયાંસઃ
દ્વિતીયા	શ્રેયાંસમ્	શ્રેયાંસૌ	શ્રેયસઃ
તૃતીયા	શ્રેયસા	શ્રેયોભ્યામ્	શ્રેયોભિઃ
ચતુર્થી	શ્રેયસે	શ્રેયોભ્યામ્	શ્રેયોભ્યઃ
પંચમી	શ્રેયસઃ	શ્રેયોભ્યામ્	શ્રેયોભ્યઃ
ષષ્ઠી	શ્રેયસઃ	શ્રેયસોઃ	શ્રેયસામ્
સપ્તમી	શ્રેયસિ	શ્રેયસોઃ	શ્રેયઃસુ-સ્સુ
સંબોધન	શ્રેયન્	શ્રેયાંસૌ	શ્રેયાંસઃ

મનસ્ - નપું. મન

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્ર.દ્વિ. અને સં.	મનઃ	મનસી	મનાંસિ

(બાકીના રૂપ ચન્દ્રમસ્ પ્રમાણે)

તસ્થિવસ્ - નપું. ઊભેલું

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્ર.દ્વિ. અને સં.	તસ્થિવત્	તસ્થુષી	તસ્થિવાંસિ

(બાકીના રૂપ વિદ્વસ્ પ્રમાણે)

અર્ચિસ્ - સ્ત્રી. જયોત

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	અર્ચિઃ	અર્ચિષૌ	અર્ચિષઃ

દ્વિતીયા	અર્ચિષમ્	અર્ચિષૌ	અર્ચિષઃ
તૃતીયા	અર્ચિષા	અર્ચિષ્યામ્	અર્ચિર્ધિઃ
ચતુર્થી	અર્ચિષે	અર્ચિષ્યામ્	અર્ચિર્ધ્યઃ
પંચમી	અર્ચિષઃ	અર્ચિષ્યામ્	અર્ચિર્ધ્યઃ
ષષ્ઠી	અર્ચિષઃ	અર્ચિષોઃ	અર્ચિષામ્
સપ્તમી	અર્ચિષિ	અર્ચિષોઃ	અર્ચિઃષુ - ષ્ણુ
સંબોધન	અર્ચિઃ	અર્ચિષૌ	અર્ચિષઃ

નિયમો

૧. સ્ અંતવાળા નામોનું પ્રથમાનું એકવચન સ્ પ્રત્યયનો લોપ કરી અને ઉપાન્ત્ય અ હોય એને દીર્ઘ કરવાથી થાય છે. પછી નામના અન્ત્યનો સ્ વિસર્ગ થાય છે. પાઠ ૨, નિયમ ૩ જુઓ.
૨. વ્યંજનાદિ પ્રત્યય લાગતાં સ્ નો વિસર્ગ થાય છે, પછી આ વિસર્ગની પ્રત્યયોના પ્રથમાક્ષરના સંબંધમાં આવતા પહેલા આવી ગયેલા વિસર્ગ સંધિના નિયમો પ્રમાણે સંધિ થાય છે. પૃ. ૧૮ નિયમ-૬, પૃ. ૨૨ નિયમ-૩ અને નિયમ-૬ જુઓ.
૩. વસ્ અને ઈયસ્ કે એયસ્ અંતવાળા પુલિંગ નામોના અન્ત્ય સ્ ની પૂર્વે પહેલા પાંચ રૂપોમાં ન્ ઉમેરાય છે. તથા ઉપાન્ત્ય અ દીર્ઘ થાય છે. પ્રથમાના એકવચનને છેડે વાન્ અને યાન્ થાય છે.
૪. પુલિંગ નામોમાં દ્વિતીયાના બહુવચનથી શરૂ થતા સ્વરાદિ પ્રત્યય લાગતા અને નપુંસકલિંગમાં પ્રથમા, દ્વિતીયા અને સંબોધનના દ્વિવચનનો ઈ પ્રત્યય લાગતાં વસ્ અંતવાળા નામોના વ્ નો ઉત્થાય છે. જેના પછીનો વ માંનો અ લોપાય છે. અને વ્યંજનાદિ પ્રત્યય લાગતા તથા નપુંસકલિંગની પ્રથમા, દ્વિતીયા અને સંબોધનના એકવચનમાં અન્ત્ય સ્ નો ત્ કે દ્ થાય છે.
૫. વસ્ ની પૂર્વે જો કોઈ નામમાં ઙ આવ્યો હોય તો વ્ નો ઉત્થયો હોય ત્યારે એ ઙ લોપાય છે.

દા.ત. સેદિવસ્ = સેદુષઃ । (દ્વિ.બ.વ.)

૬. બીજો નિયમ ઈયસ્ અને એયસ્ અંતવાળા નામોને પણ લાગે છે.
૭. નુંસકલિંગમાં ઉપાન્ત્યે જો અ હોય તો પ્રથમા, દ્વિતીયા અને સંબોધનના એકવચનમાં એ અ દીર્ઘ થતો નથી. બહુવચનનો ઙ પ્રત્યય લાગતા ઉપાન્ત્યે

જે કોઈ સ્વર આવ્યો હોય તે સ્વર દીર્ઘ થાય છે. અને એની પછી અનુસ્વાર ઉમેરાય છે.

૮. આ બધા શબ્દોમાં સંબોધનના એકવચનમાં ઉપાન્ત્ય સ્વર દીર્ઘ થતો નથી.

દા.ત. ચન્દ્રમસ્ । વિદ્વન્ ।

૯. પદાંતે ન્ + ઉખાક્ષર, રૂકે હ = ન્ નો અનુસ્વાર થાય.

દા.ત. હન્ + સિ = હંસિ । રન્ + રમ્યતે = રંમ્યતે ।

૧૦. વસ્ અંતવાળા નામોનું સ્ત્રીલિંગ અંગ નપુંસકલિંગની પ્રથમા, દ્વિતીયા અને સંબોધનના દ્વિવચન જેવું હોય છે.

દા.ત. વિદ્વસ્ = વિદુષી । (પ્ર.દ્વિ.સં.દ્વિવ.)

૧૧. ઈયસ્ અને ઐયસ્ અંતવાળા વિશેષણોનું સ્ત્રીલિંગ અંગ માત્ર ઈં ઉમેરવાથી જ થાય છે.

દા.ત. શ્રેયસ્ = શ્રેયસી ।

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

વિ + આપ્ - ૫. વ્યાપવું, છાઈ રહેવું

વ્રજ્ - ૫. જવું

આ + શ્રિ - ૩. આશ્રય લેવો, આધાર રાખવો

આ + હ - ૩. આહાર કરવો, ખાવું, યજ કરવો

ચોથો ગણ

પ્ર + અસ્ - ૫. નાખવું

નામ

પુંલિંગ

અધર્મ - અધર્મ, પાપ

કણ્ટક - કાંટો

કીચક - વિરાટ રાજાના સેનાપતિનું નામ

કુશ - રામના પુત્રનું નામ

ચન્દ્રમસ્ - ચંદ્રમા, ચંદ્ર

દિવૌકસ્ - દેવ, સ્વર્ગમાં રહેનાર

દુર્વાસસ્ - એક ઋષિનું નામ

ભગીરથ - એક સૂર્યવંશી રાજા

મહારાજ - મોટો રાજા, મહારાજા

વર - વરદાન, બક્ષિસ, પ્રસાદ

વેધસ્ - બ્રહ્મા

સ્ત્રીલિંગ

અભૂમિ - અવિષય, અગોચર

દ્વારકા - એક શહેરનું નામ

પ્રિયંવદા - શકુંતલાની સખીનું નામ

શાખા - શાખા, ડાળ, ડાળી

નપુંસકલિંગ

ચક્ષુસ્ - ચક્ષુ, આંખ

છન્દસ્ - છંદ, વેદ

તપસ્ - તપ

તમસ્ - અંધકાર, અંધારું

તેજસ્ - તેજ, તાપ

ધનુસ્ - ધનુષ, કામરું

નભસ્ - આકાશ

પયસ્ - પાણી, દૂધ

પૂજાસ્થાન - પૂજાનો વિષય, સત્કાર

કરવા લાયક વસ્તુ

મનસ્ - મન

યશસ્ - યશ, જશ, કીર્તિ

રક્ષસ્ - રાક્ષસ

રજસ્ - રજ, ધૂળ, પરાગ

લિङ્ગ - જાતિ (સ્ત્રી-વર્ગ કે પુરુષ-વર્ગ),
ચિહ્ન

વક્ષસ્ - છાતી

વચસ્ - વચન

વયસ્ - વય, ઉંમર

વાસસ્ - વસ્ત્ર, લૂગડું, કપડું

શિરસ્ - શિર, માથું

શ્રેયસ્ - કલ્યાણ

સરસ્ - સરોવર

હરણ - હરણ, લઈ જવું એ

હવિસ્ - બલિદાન

વિશેષણ

અધ્યૂષિવસ્ - રહેલું

કનીયસ્ - વધારે નાનું

ગુણિન્ - ગુણી, ગુણવાન

જ્યાયસ્ - વધારે મોટું

તસ્થિવસ્ - ઊભેલું

દરિદ્ર - દરિદ્ર, ગરીબ

દારુણ - ભયંકર, દારુણ

નવ - નવું

નિશ્ચેષ્ટ - સ્તબ્ધ, સ્થિર, નિશ્ચળ

પ્રેયસ્ - વધારે પ્રિય, વહાલું

ભૂયસ્ - વધારે મોટું

વનૌકસ્ - વનમાં રહેનાર

વિદ્વસ્ - વિદ્વાન, ભણેલું

શ્રેયસ્ - ચઢિયાતું, આબાદ

શ્વેત - સફેદ, ધોળું

અવ્યય

અનન્તરમ્ - પછી

કૃતે - માટે, સારુ, વાસ્તે

સહસા - એકદમ, એકાએક

કૃદંત (વિશેષણ)

અવિચલિત - (અ + વિચલિત, વિ +

ચલ્ નું કર્મ. ભૂ.કૃ.) સ્થિર, હાલેચાલે

નહિ એવું

કૃત - (કૃ નું કર્મ. ભૂ.કૃ.) કરાચેલું,

કરેલું

જીર્ણ - (જૃ નું કર્મ. ભૂ.કૃ.) જીર્ણ, જૂનું,

ઘસાચેલું

પરિહિત - (પરિ + ધા નું કર્મ. ભૂ.કૃ.)

પહેરેલું

સંતપ્ત - (સમ્ + તપ્ નું કર્મ. ભૂ.કૃ.)

તપેલું, તાપથી બળેલું

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. મુનયો વનૌકસોઽભવન્ ।
૨. દેવાન્ દિવૌકસો વદન્તિ ।
૩. કનીયાસં ભ્રાતરમાહ્વય ।
૪. કુશો લવસ્ય જ્યાયાન્ ભ્રાતા ।
૫. પ્રેયસો જનાન્ સ્મરતિ કૃષ્ણઃ ।
૬. ઉદ્યન્તં ચન્દ્રમસં પ્રેક્ષસ્વ ।
૭. તમોર્ધિર્નભો વ્યાપ્યતે ।
૮. વાસસી પરિહિતે કન્યયા ।
૯. શ્રેયસે યતતે ।
૧૦. શત્રૂજ્ શિરસ્સુ પ્રહરતિ ।
૧૧. વિદ્વદ્ધિરુપદિષ્ઠો દશરથો
યજ્ઞમાહરત્ ।
૧૨. ભીમેન વક્ષસિ તાઙિતઃ
કીચકોઽમુહ્યત્ ।
૧૩. બેહૂનિ હર્વીષ્યગ્નૌ પ્રાસ્યતિ ।
૧૪. નગરસ્ય સમીપે
તસ્થિવદ્રાજસૈન્યમપશ્યમ્ ।
૧૫. સૂર્યસ્ય તેજસા સંતપઃ
પાન્થશ્છાયામાશ્રયતે ।

૧૬. દ્વારકામધ્યૂષુષો જનસ્ય સંપદો
મનસોઽપ્યભૂમિરભવન્ ।
૧૭. વસિષ્ઠસ્ય વચાંસિ શ્રુત્વા
વિશ્વામિત્રેણ સહ રામસ્ય ગમનં
દશરથોઽન્વમન્યત ।
૧૮. ગુણાઃ પૂજાસ્થાનં ગુણિષુ ન ચ લિઙ્ગં
ન ચ વયઃ ।
૧૯. કૈકેય્યાઃ દારુણં વચઃ શ્રુત્વા
મહારાજો દશરથઃ સહસા
ભૂમાવપતન્નિશ્ચેષ્ટશ્ચાભવત્ ।
૨૦. મનસા હરિં વ્રજતિ ।
૨૧. તપસાં ફલમનુભવતુ ।
૨૨. દુર્વાસાઃ પાણ્ડવાનાં
વસતિમગચ્છત્ ।
૨૩. ભૂયાંસોઽત્ર ધાન્યસ્ય રાશયો
વર્તન્તે ।
૨૪. રામો રક્ષાંસિ હત્વા યશોઽવિન્દત ।
૨૫. ગઙ્ગાયાઃ પયાંસિ શ્વેતાનીતિ
શ્રૂયતે ।

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. હરિએ વાણી વડે માને શાંત કરી.
૨. નારાયણનો નાનો ભાઈ કાશીમાં
છે.
૩. પાંજિનિ વેદોને “છંદસ્” કહે છે.
૪. પવન ફૂલોમાંથી પરાગ લાવે છે.
૫. રાજાની કીર્તિ પૃથ્વી ઉપર પ્રસરે.
૬. પ્રિયંવદા દુર્વાસા પાસે ગઈ અને

- એની માફી માંગી.
૭. હરિએ (પોતાની) આંખો વડે
સારથિને ઘોડા હાંકતો જોયો.
૮. રામના નાના ભાઈઓ વડે સેવા
થઈ.
૯. વનમાં રહેનારા ઋષિઓના મઠ
આડોની ડાળીઓ અને પાંદડાઓના

કરવામાં આવ્યા હતા.

૧૦. ભગીરથે બ્રહ્માને (પોતાના) તપ વડે વશ કર્યા.
૧૧. સરોવરના પાણીમાં કમળો છે.
૧૨. રાજા વિદ્વાનોને પૂજે છે.
૧૩. જેમ માણસ જૂના કપડા તજી દે છે અને નવા ધારણ કરે છે તેમ જીવ જૂના શરીર તજે છે અને નવામાં પેસે છે.
૧૪. રઘુએ ધનુષ અને બાણ વડે પૃથ્વીને જીતી.
૧૫. અગ્નિમાં નંખાયેલા બલિદાન અગ્નિ વડે દેવતાઓ પાસે લઈ જવાય છે.
૧૬. અયોધ્યામાં રહેલા લોકો સુખી હતા.
૧૭. પ્રકાશ પછી અંધકાર આવે છે અને

અંધકાર પછી પ્રકાશ આવે છે.

૧૮. કાંટાઓ ઉપર જાળ છોડી દઈને
પક્ષીઓ આકાશમાં ઊડ્યા.
૧૯. દરિદ્ર લોકોનું ધન હરણ કરવામાં
ઘણું મોટું પાપ છે.
૨૦. યોદ્ધાઓ કીર્તિને સારુ મૃત્યુને પણ
ગણકારતા નથી.
૨૧. નાનો ભાઈ મોટા ભાઈની પાછળ
ચાલ્યો.
૨૨. દેવો પાસેથી ઘણા વરદાન એણે
મેળવ્યા.
૨૩. પ્રામાણિક માણસોને (પોતાના)
જીવ કરતાં સત્ય વધારે પ્રિય હોય
છે.
૨૪. સ્થિર મનથી (પોતાના) ભક્તો વડે
ઈશ્વર શોધાય છે.
૨૫. વિદ્વાન માણસ બધે પૂજાય છે.

પ્રશ્ન - ૩ અસ્, ઇસ્, ઈયસ્ અથવા એયસ્ અને વસ્ અંતવાળા નામોના રૂપ સરખાવો.

પ્રશ્ન - ૪ વસ્ના વનો ઉપ્યારે થાય છે ? અને એમ થતાં પૂર્વના ફનું શું થાય છે ?

પ્રશ્ન - ૫ વસ્ અને ઈયસ્ અથવા એયસ્ અંતવાળા નામોના સ્ત્રીલિંગ રૂપ શી રીતે થાય છે ?

પ્રશ્ન - ૬ નીચેના નામોના રૂપ લખો :-

नभस्, धनुस्, जग्मिवस्, लघीयस्, पयस्, चक्रवस्, ज्यायस्, चक्षुस्,
वनौकस् (पुं.स्त्री.), सेदिवस्, वगेरे.

✠ સર્વઃ કાલવશેન નશ્યતિ । - સમયે સર્વ નષ્ટ થાય છે. ✠

XX

વિધ્યર્થ

પરસ્મૈપદ - પ્રત્યય

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુરુષ ૧	ઈયમ્	ઈવ	ઈમ
પુરુષ ૨	ઈસ્	ઈતમ્	ઈત
પુરુષ ૩	ઈત્	ઈતામ્	ઈયુસ્

આત્મનેપદ - પ્રત્યય

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુરુષ ૧	ઈય	ઈવહિ	ઈમહિ
પુરુષ ૨	ઈયાસ્	ઈયાથામ્	ઈધ્વમ્
પુરુષ ૩	ઈત	ઈયાતામ્	ઈર્ન

વસ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. વસવું

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુરુષ ૧	વસેયમ્	વસેવ	વસેમ
પુરુષ ૨	વસે:	વસેતમ્	વસેત
પુરુષ ૩	વસેત્	વસેતામ્	વસેયુ:

યુધ્ - ગ. ૪ આ. યુદ્ધ કરવું

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પુરુષ ૧	યુધ્યેય	યુધ્યેવહિ	યુધ્યેમહિ
પુરુષ ૨	યુધ્યેથા:	યુધ્યેયાથામ્	યુધ્યેધ્વમ્
પુરુષ ૩	યુધ્યેત	યુધ્યેયાતામ્	યુધ્યેર્ન

ભૂમિકા

૧. અસ્ અને અદ્ ના વિધ્યર્થ રૂપ બીજી ચોપડીમાં આપ્યા છે.
૨. વિધ્યર્થ.....

(A) મુખ્ય ફરમાન, સંભવ, આજ્ઞા, પ્રાર્થના, ઈચ્છા, આજ્ઞા વગેરે બતાવે છે.

(B) એવા અર્થના પેટા વાક્યોમાં પણ વપરાય છે.

સમાજ - સમાજ, સભા

સ્ત્રીલિંગ

તમિસ્રા - રત્રિ

દુર્દશા - ખરાબ દશા, અવદશા, માઠી હાલત

ન્યાયસભા - (ન્યાય - પું. ઈન્સાફ +

સભા - સ્ત્રી. કચેરી) ઈન્સાફની કચેરી

ભાગીરથી - ગંગા

રજ્જુ - દોરડું

વિપત્તિ - વિપત્તિ, સંકટ, આફત

નપુંસકલિંગ

અનુરજ્ઞન - પ્રસન્ન કરવું એ

અહિત - હિત નહિ તે, નુકશાન

આવરણ - આચ્છાદન, અંતરાય, ઢાંકવું એ, આવરણ

દારિદ્ર્ય - દબદર, ગરીબ હાલત

પ્રથમસુકૃત - (પ્રથમ- વિશે. પહેલું, પૂર્વનું + સુકૃત - ન. સત્કર્મ) પૂર્વનું સત્કર્મ

રક્ષણ - રક્ષણ, બચાવ

સુકૃત - સત્કર્મ

સુચરિત - સત્કર્મ

વિશેષણ

ક્ષુદ્ર - હલકું, નજીવું, તુચ્છ

તૃષિત - તરસ્યું

દીન - દીન, કંગાળ, ગરીબ

ધીર - ધીરજવાળો, ડાહ્યો

નીચૈરાંચ્ય - (નીચૈસ્ અને આચ્યા -

સ્ત્રી. નામ) જેનું નીચૈસ્ નામ છે તે

પરકીય - પારકું

ભૂરિ - બહુ

વિમુખ - ફેરવેલા મોંવાળું

શોભન - સારું, ઠીક

સુરભિ - ખુશબુદાર, સુંદર

સુવૃત્ત - સારું, સદ્ગુણી

અવ્યય

ઉત - અથવા

તર્હિ - તો

બહિસ્ - બહાર

ભોસ્ - અરે, અહો, રે

યદિ - જો

કૃદંત (વિશેષણ)

અભિભૂત - (અભિ + ભૂ નું કર્મ. ભૂ.કૃ.)

જિતાયેલું, હરાવાયેલું

પ્રતિહત - (પ્રતિ + હન્ નું કર્મ. ભૂ.કૃ.)

અડચણમાં આવેલું, અટકાવેલું

પ્રાપ્ત - (પ્ર + આપ્ નું કર્મ. ભૂ.કૃ.) પામેલું

પહોંચેલું, મળેલું

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. વિપદાભિભૂતોઽપિ ન ધર્મ ત્યજેયમ્ |

૨. इच्छामि सोमं पिबेद् भवान् ।

૩. કિં ભો નૃત્યં શિક્ષેયોત ગાનમ્ ।	૧૬. વત્સૌ, માતુરાજ્ઞામનુરુદ્ધેયાથામ્ ।
૪. ભૂરિણા પ્રયત્નેન તત્ત્વમવગચ્છેઃ ।	૧૭. ધૈર્યમવલમ્બ્ય શત્રુભિઃ સહ
૫. પુત્રાઃ સુચરિતૈઃ પિતરૌ પ્રીણયેયુઃ ।	યુદ્ધેથાઃ ।
૬. ईश्वरस्य पूजया शान्तिं विन्देवहि ।	૧૮. નારાયણસ્યાલસ્યાદારિદ્યં નિષ્પદ્યોત ।
૭. रज्जुं सर्पं न मन्येध्वम् ।	૧૯. શિષ્યસ્યાવિનયં ગુરુર્ન સહેત ।
૮. दुर्दशां गते नरि क्षुद्रोऽप्य -	૨૦. વિપત્તૌ ધીરો ન મુહ્યેદ્ધર્મ વા ન
हितमाचरेत् ।	પરિત્યજેત્ ।
૯. वर्धमानं व्याधिं जयन्तं शत्रुं च	૨૧. इच्छामि पुनरपि पुण्यां
नोपेक्षेत ।	भागीरथीमवगाहेवहीत्यवदद्राम
૧૦. पण्डितानां समाजेऽपण्डिता मौनं	सीता ।
भजेयुः ।	૨૨. संश्रयाय प्राप्ते मित्रे प्रथमसुकृतानि
૧૧. कुसुमैः सुरभिणि हर्म्येऽध्वखेदं	स्मृत्वा क्षुद्रोऽपि न विमुखो
नयेथाः ।	भवेत् ।
૧૨. प्रजानामनुरञ्जनाय राजानो	૨૩. तृषिताय जलं यच्छेद्भरेद्दीनस्य
यतेरन् ।	चापदम् ।
૧૩. सुवृत्ताय नृपतये प्रजा न द्रुह्येयुઃ ।	૨૪. नीचैराख्यं गिरिमधिवसेस्तत्र
૧૪. यदि हरिर्विमार्गांन्निवर्तेत शोभनं	विश्रामहेतोः ।
भवेत् ।	૨૫. सूर्ये तपत्यावरणाय दृष्टेः कल्पेत
૧૫. धर्मे स्ताઃ પ્રજા હરિં પશ્યેયુઃ ।	लोकस्य कथं तमिस्रा ।

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. ઘેર પાછા આવો ત્યારે (તમારે	બેસીએ.
બેએ) હાથ પગ ધોવા.	૭. રાજાઓએ પ્રજાઓને ઈજામાંથી
૨. માણસોએ મિત્રોને વિસારવા નહિ.	બચાવવી.
૩. (તુ) જો ઝેર ખાય તો મરી જાય.	૮. (આપણે) પરમેશ્વરને શુદ્ધ
૪. (બે) ચોપડીઓ (બે) હાથમાં લઈ	અંતઃકરણથી પૂજીએ.
જવાય.	૯. (તારે) ગરીબ માણસોને ધન
૫. (તમારે બે જણાએ) ગુરુ પાસે	આપવું.
ન્યાયશાસ્ત્ર શીખવું.	૧૦. (તમારી) ફરજોમાં (તમારે) ચૂકવું
૬. અહીં ઝાડની છાયામાં (આપણે)	નહિ.

૧૧. માણસોએ કારણ વિના ગભરાવું નહિ.
૧૨. માણસે બીજાના ધનનો લોભ રાખવો નહિ.
૧૩. (બે) લુચ્ચાઓને મારવા એવું રાજાએ ફરમાવ્યું.
૧૪. (આપણે) દેશના રક્ષણમાં મરીએ તો કીર્તિ મેળવીએ.
૧૫. સાક્ષીઓએ ઈન્સાફની કચેરીમાં હંમેશાં સાચું બોલવું.
૧૬. જો (હું) કાશીએ જાઉં તો ઘણા સંસ્કૃત પુસ્તકો લાવું.
૧૭. જો (તમે) જૂઠું બોલો, તો અધિપતિ વડે શિક્ષા પામો.
૧૮. (હું) શત્રુ સાથે લડું (એવું વિચારીને) રાજા સિપાઈઓને

શહેર બહાર લઈ ગયો.

૧૯. જો (હું) ખરાબ કામ કરતો જોવાઉં તો અધિપતિઓ વડે દંડાઉં.
૨૦. જો ગરીબ બ્રાહ્મણો શહેરમાં ભીખ માગે તો એઓ કંઈક ધન મેળવે.
૨૧. (મારા) મા-બાપ ખુશ થાય (એટલા માટે) મેં બહેનોને બહુ ધન આપ્યું.
૨૨. વર-વહુએ દરરોજ ઘરમાં અગ્નિને પૂજવો.
૨૩. માણસે ફરજ અદા કરવામાં શ્રમને ગણકારવો નહિ.
૨૪. શિષ્યોએ આચાર્યને નમવું.
૨૫. વિઘ્નોથી અડચણ આવેલી હોય તો પણ તમારે શરૂ કરેલું કામ તજવું નહિ.

પ્રશ્ન - ૩ હ્યસ્તન ભૂત અને વિધ્યર્થના પ્રત્યય સરખાવો.

પ્રશ્ન - ૪ વિધ્યર્થ શા-શા અર્થમાં વપરાય છે ?

પ્રશ્ન - ૫ મોસ્ ના સ્ નો લોપ ક્યારે થાય છે ?

પ્રશ્ન - ૬ નીચેના ધાતુઓના વિધ્યર્થ રૂપ આપો :-

મૃ, ईक्ष, नि+मन्त्र, सृज्, ह, डी, मृग्, स्था, जन्, पा (કર્તરિ રૂપ અને કર્મણિ રૂપ), कृ (કર્મણિ રૂપ), अनु + भू (કર્તરિ રૂપ અને કર્મણિ રૂપ), श्रु (કર્મણિ રૂપ), मुच् (કર્તરિ રૂપ અને કર્મણિ રૂપ) વગેરે.

XX

✠ मौर्न विधेयं सततं सुधीभिः । - બુદ્ધિમાને હંમેશાં મૌન રહેવું જોઈએ. ✠

XX

સર્વનામ

૧. અ કારાંત સર્વનામના પ્રત્યય અ કારાંત નામના જેવા છે, માત્ર નીચેના પાંચ પ્રત્યય પુંલિંગમાં જુદા છે.

પ્ર. બ. વ. ય. એ. વ. પં. એ. વ. ષ. બ. વ. સ. એ. વ.

ઇ સ્મૈ સ્માત્ ઇષામ્ સ્મિન્

૨. આ કારાંત સ્ત્રીલિંગ સર્વનામના રૂપ આ કારાંત સ્ત્રીલિંગ નામોના જેવાં જ થાય છે. જે પ્રત્યય જુદા છે તે નીચે પ્રમાણે છે.

ય. એ. વ. પં. એ. વ. ષ. એ. વ. ષ. બ. વ. સ. એ. વ.

સ્યૈ સ્યાસ્ સ્યાસ્ સામ્ સ્યામ્

સર્વ - પું. બધા

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	સર્વઃ	સર્વૌ	સર્વે
દ્વિતીયા	સર્વમ્	સર્વૌ	સર્વાન્
તૃતીયા	સર્વેણ	સર્વાભ્યામ્	સર્વેઃ
ચતુર્થી	સર્વસ્મૈ	સર્વાભ્યામ્	સર્વેભ્યઃ
પંચમી	સર્વસ્માત્	સર્વાભ્યામ્	સર્વેભ્યઃ
ષષ્ઠી	સર્વસ્ય	સર્વયોઃ	સર્વેષામ્
સપ્તમી	સર્વસ્મિન્	સર્વયોઃ	સર્વેષુ

સર્વા - પું. બધી

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	સર્વા	સર્વે	સર્વાઃ
દ્વિતીયા	સર્વામ્	સર્વે	સર્વાઃ
તૃતીયા	સર્વયા	સર્વાભ્યામ્	સર્વાભિઃ
ચતુર્થી	સર્વસ્યૈ	સર્વાભ્યામ્	સર્વાભ્યઃ
પંચમી	સર્વસ્યાઃ	સર્વાભ્યામ્	સર્વાભ્યઃ
ષષ્ઠી	સર્વસ્યાઃ	સર્વયોઃ	સર્વાસામ્
સપ્તમી	સર્વસ્યામ્	સર્વયોઃ	સર્વાસુ

પ્ર. તથા દ્વિ. સર્વમ્ સર્વે સર્વાણિ

(બાકીના રૂપ પુંલિંગ પ્રમાણે)

૩. પુંલિંગમાં તદ્, એતદ્, યદ્ અને કિમ્ એ સર્વનામોના રૂપ ત, એત, ય અને ક એટલે અ કારાંત હોય અને જેવા રૂપ એઓના થાય, તેવા થાય છે, પરંતુ તદ્ અને એતદ્ નું પ્રથમાનું એકવચન અનુક્રમે સઃ અને એષઃ થાય છે.
૪. સ્ત્રીલિંગમાં આ સર્વનામોના રૂપ અનુક્રમે તા, એતા, યા અને કા એટલે, આ કારાંત હોય ને જેવા રૂપ એઓના થાય તેવા થાય છે, પરંતુ તદ્ અને એતદ્ નું પ્રથમાનું એકવચન અનુક્રમે સા અને એષા થાય છે.

નપુંસકલિંગ	}	તદ્	તે	તાનિ
પ્રથમા અને		એતદ્	એતે	એતાનિ
દ્વિતીયા		યદ્	યે	યાનિ
		કિમ્	કે	કાનિ

(બાકીના રૂપ પુંલિંગ પ્રમાણે)

૫. ત્રણે લિંગમાં, દ્વિતીયાના ત્રણે વચનોમાં, તૃતીયાના એકવચનમાં અને ષષ્ઠી-સપ્તમીના દ્વિવચનમાં, એત ને બદલે વિકલ્પે એન વપરાય છે. (વાક્યમાં એકવાર કોઈ નામ કે સર્વનામ પ્રયોજાઈ ગયા બાદ ફરી આ સર્વનામ પ્રયોજાતાં આ રૂપો વપરાય છે.)

પુંલિંગ

		એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
દ્વિતીયા	}	એતમ્ કે એનમ્	એતૌ કે એનૌ	એતાન્ કે એનાન્
તૃતીયા		એતેન કે એનેન		
ષષ્ઠી-સપ્તમી			એતયોઃ કે એનયોઃ	

સ્ત્રીલિંગ

		એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
દ્વિતીયા	}	એતામ્ કે એનામ્	એતે કે એને	એતાઃ કે એનાઃ
તૃતીયા		એતયા કે એનયા		
ષષ્ઠી-સપ્તમી			એતયોઃ કે એનયોઃ	

નપુંસકલિંગ

દ્વિતીયા	એતદ્ કે એનદ્	એતે કે એને	એતાનિ કે એનાનિ
----------	--------------	------------	----------------

(તૃતીયાનું એકવચન તથા ષષ્ઠી-સપ્તમીનું દ્વિવચન પુંલિંગ પ્રમાણે થાય છે, એતેન-

एनेन अने एतयोः-एनयोः)

ભૂમિકા

૧. સંસ્કૃતમાં મુખ્ય સર્વનામ આ છે :- સર્વ-સર્વ, સઘળું, તદ્- તે, એ, એતદ્- આ, એ, યદ્- જે, કિમ્- કોણ અથવા શું, અસ્મદ્- હું અથવા અમે, યુષ્મદ્- તું અથવા તમે, ઇદમ્- આ, અદસ્- આ કે પેલું.

નિયમો

૧. આ કારાંત સ્ત્રીલિંગ સર્વનામના ષ. બ.વ. સામ્ પ્રત્યય સિવાય બાકીના ચાર પ્રત્યય લાગતાં આ હ્રસ્વ થાય છે.
૨. સઃ, ઇષઃ + અ સિવાય કોઈપણ વર્ણ = વિસર્ગ લોપાય.
દા.ત. સઃ, ઇષઃ + આગચ્છતિ = સ, ઇષ આગચ્છતિ ।
સઃ, ઇષઃ + ગચ્છતિ = સ, ઇષ ગચ્છતિ ।
૩. વ્યંજનથી શરૂ થતા પ્રત્યય આવે ત્યારે તેમજ પ્ર. એ.વ.માં દિશ્ શબ્દના શ્ નો ક્, ગ્ થાય છે. અઘોષ વ્યંજન પહેલાં ક્ અને ઘોષ પહેલાં ગ્ થાય છે. પાઠ ૮, નિયમ-૯ જુઓ.
૪. વસ્ અને ઈયસ્ કે ઇયસ્ જેને છેડે આવે છે તેવા નામની માફક મહત્ શબ્દનો ઉપાન્ત્ય અ પુંલિંગના પ્રથમ પાંચ રૂપોમાં અને નપું. ના પ્ર.દ્વિ. અને સં. ના બ.વ.માં દીર્ઘ થાય છે અને અન્ત્ય ત્ ની પહેલાં ન્ મૂકવામાં આવે છે. સમાસમાં પૂર્વ ભાગમાં મહત્ શબ્દ વાપરતાં એનો મહા થઈ જાય છે.
૫. કિમ્ સર્વનામના રૂપોને ચિત્ અથવા અપિ (અને ચન) પ્રત્યય લગાડવાથી પ્રશ્નાર્થ જતો રહીને અનિશ્ચયાર્થ થાય છે.
દા.ત. કિંચિત્ - ન. કોઈ, કશ્ચિત્ - પું. કોઈ
(આમ કિમ્ ના ત્રણે જાતિના રૂપને ચિત્-અપિ-ચન લાગે છે.)

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

ગૈ - પ. ગાવું

દશમો ગણ

પ્ર + અર્થ - આ. માંગવું, પ્રાર્થના કરવી
નાદ્ - ઉ. નાટક કરવું, ભજવવું

નામ

પુંલિંગ

આત્મજ - દીકરો
 આયાસ - પ્રયત્ન, શ્રમ
 કપિલ - એક ઋષિનું નામ
 જાત્મ - લુચ્ચો, ઠગ, ખળ
 મહિષાસુર - પાડાના આકારનો એક દૈત્ય
 રાજપુત્ર - રાજપુત્ર
 સગર - સૂર્યવંશી રાજાનું નામ

સ્ત્રીલિંગ

અટવી - જંગલ, વગડો
 દક્ષિણા - દક્ષિણ
 દિશ્ - દિશા
 દુર્ગા - દેવીનું નામ, દુર્ગા
 દ્યાવાપૃથિવી - (દ્વિ.વ.) આકાશ અને પૃથ્વી
 મેદિની - પૃથ્વી
 રાણી - રાણી

નપુંસકલિંગ

કાઞ્ચન - સોનું
 ચૌર્ય - ચોરી
 દેવાયતન - દેવળ, દેવાલય
 પુરાણ - પુરાણ
 પ્રયાગ - પ્રયાગ, અલાહાબાદ

રોદન - રુદન, રડવું એ
 વિક્ત - દોલત, ધન
 સામર્થ્ય - સામર્થ્ય, જોર

વિશેષણ

અક્ષર - સ્થિર, નિત્ય, અવિકારી, જેમાં ફેરફાર થતો નથી તે
 અખિલ - અખિલ, બધું, સઘળું
 અલ્પ - અલ્પ, નાનું, થોડું
 અવદાત - સ્વચ્છ, ઉમદા
 કુલીન - કુળવાન, ખાનદાન
 ગુણજ્ઞ - (ગુણ-ગુણ + જ્ઞા - જાણવું)
 ગુણ જાણનાર, કદરદાન
 ચારુ - સુંદર
 દર્શનીય - દેખાવડું, ખુબસૂરત
 દુરાપ - મુશ્કેલીથી મળી શકે એવું, દુર્લભ
 નિષ્ણાત - પ્રવીણ, હોંશિયાર
 પુરાણ - પુરાણું
 બ્રહ્મવિદ્ - બ્રહ્મને જાણનાર તત્ત્વજ્ઞાની,
 બ્રહ્મવેત્તા
 મહત્ - મોટું, મહાન
 શ્રદ્ધેય - વિશ્વાસ રાખવા યોગ્ય, ભરોસા પાત્ર
 શ્રુતિમત્ - વેદ જાણનાર, વિદ્વાન
 સાધ્ય - મળે એવું, લભ્ય

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. કોઽત્રાગતઃ ૧

૨. કસ્યૈતાનિ પુસ્તકાનિ ૧

સુબોધ સંસ્કૃતમાર્ગોપદેશિકા ૧૩૭ પાઠ - ૨૯

૩. કસ્યા: પુત્રા એતે ?
૪. યં પુરુષં હ્યોઽપશ્યં તમેવાહ્વામિ।
૫. સા બાલા ન કિંચિદવદત્ ।
૬. તેભ્યો બ્રાહ્મણેભ્યો
દક્ષિણામયચ્છમ્ ।
૭. કસ્માન્નગરાદુત આગતઃ ।
૮. એતેષાં યદ્યદિષ્ટં તત્તત્ક્રિયતામ્ ।
૯. યાઃ કથાઃ પુરાણેષુ શ્રૂયન્તે તા
એવૈતે નાટયન્તિ ।
૧૦. સ એવૈષ પ્રદેશો યસ્મિન્પ્રિયયા સહ
ચિરમવસમ્ ।
૧૧. યેનૈતદરિલં જગન્નિરમીયત તસ્મૈ
નમ ઈશ્વરાય ।
૧૨. તેષુ તેષુ શાસ્ત્રેષુ નિષ્ણાતૈઃ
પણ્ડિતૈઃ સહ રાજાઽભાષત ।
૧૩. કયોસ્તે વાસસી ?
૧૪. યયાત્માનં પૂતં મન્યતે
વસિષ્ઠસ્તામરુન્ધતીં વન્દસ્વ ।
૧૫. સર્વાસુ કલાસુ પ્રાવીણ્યમુપગતો
રાજપુત્રઃ ।
૧૬. યયા મહિષાસુરો હતસ્તસ્યૈ દુર્ગાયૈ
નમઃ ।
૧૭. તે નદ્યૌ પ્રયાગે સંગચ્છેતે ।

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. આઓ કોણ છે ?
૨. તેઓને ધંધો શો છે ?
૩. તે હરિની દીકરી છે.
૪. તેનું નામ શું છે ?
૫. રામે કોને એમ કહ્યું ?

૧૮. યાભ્યાં ચૌર્યં કૃતં તૌ પુરુષૌ
રાજાઽદળ્ડયત્ ।
૧૯. એતસ્યામટવ્યાં પુરા બ્રહ્મવિદો મુનયો
ન્યવસન્ ।
૨૦. યૈર્મેદિન્યુત્ત્રાતા યે ચ કપિલસ્ય
કોપેન દગ્ધાસ્તાન્ સગસ્યાત્મજાન્
ભગીરથો ગઙ્ગાયા જલેનોદધરત્ ।
૨૧. યાસાં વિવાહાઃ સ્વપુત્રૈઃ સહ
સમજાયન્ત તાભિર્જનકસ્ય
કન્યાભિઃ પ્રપન્નો રાજા
દશરથોઽયોધ્યામગચ્છત્ ।
૨૨. ન દૃશ્યતેઽત્ર કોઽપિ રોદનં તુ
શ્રૂયતે ।
૨૩. પુરા યાનિ વસ્તૂનિ મહતા શ્રમેણ
સાધ્યાન્યાસંસ્તાન્યધુના યન્ત્રાણાં
સામર્થ્યાદલ્પેનૈવાયાસેન
સાધ્યાનિ ।
૨૪. કિં તયા ધેન્વા ક્રિયતે યસ્યા દુગ્ધં
નોપલભ્યતે ।
૨૫. યસ્યાસ્તિ વિક્તં સ નરઃ કુલીનઃ
સ પળ્ડિતઃ સ શ્રુતિમાન્ ગુણજ્ઞઃ ।
સ એવ વક્તા સ ચ દર્શનીયઃ
સર્વે ગુણાઃ કાઞ્ચનમાશ્રયન્તે ॥

૬. તે ગોવિંદનો ભાઈ છે.
૭. (હું) તે (છોકરા) સાથે નિશાળે
ગયો.
૮. તેણે નારાયણને પેલા છોકરાઓ
સાથે રમતો જોયો.

૯. તેના મિત્રોમાંથી તે કોને સંભારે છે ?
૧૦. તે નદીમાં માછલા છે.
૧૧. તે તેનાથી અનુસરાય છે.
૧૨. જે માણસો ગામમાંથી આવેલા છે તેઓ ક્યાં છે ?
૧૩. જે દેશનો રાજા શૂદ્રક છે ત્યાંથી તેઓ આવે છે.
૧૪. પાસે (=પાડોશમાં) જે દાસીઓ હતી તેઓને રાણીએ પોતાને માટે ફૂલો લાવવા ફરમાવ્યું.
૧૫. મહારાષ્ટ્રિયોનો રાજા આ ઘરમાં રહ્યો હતો.
૧૬. તે છોકરીઓમાંથી કઈ (બ.વ.) (ગીત) ગાય છે ?
૧૭. અહીં આ પુસ્તક કોણે મૂક્યું ?
૧૮. આ અવિકારી આત્માના સામર્થ્ય વડે આકાશ અને પૃથ્વી ધારણ કરાઈ રહ્યાં છે.
૧૯. તેઓ (બે) એ ઉમદા કૃત્ય કર્યું નથી. (કર્મણિ)
૨૦. તે અરણ્યમાં (હું) લાંબા વખત સુધી રહ્યો.
૨૧. કઈ દિશામાં પેલો લુચ્ચો ગયો ?
૨૨. પેલા દેવાલયમાં લક્ષ્મીની સુંદર મૂર્તિ છે.
૨૩. હરિએ તેને વિશ્વાસ ન રખાય તેવી વાર્તા કહી.
૨૪. જે (માણસ)ને લક્ષ્મી શોધે છે તે તે (લક્ષ્મી)ને મળવો મુશ્કેલ કેમ હોય ?

પ્રશ્ન - ૩ નામના રૂપોથી સર્વનામના રૂપ શી બાબતમાં જુદા પડે છે ?

પ્રશ્ન - ૪ દર્શક, સંબંધાર્થ અને પ્રશ્નાર્થ સર્વનામના મૂળ રૂપ વ્યંજનાંત છે કે સ્વરાંત છે ? અને એમના રૂપ વ્યંજનાંત કે સ્વરાંત નામના રૂપોને મળતાં છે ?

પ્રશ્ન - ૫ વાક્યની સંધિમાં સઃ અને एषઃ ના વિસર્ગનું શું થાય છે ?

પ્રશ્ન - ૬ यद्, तद्, किम् અને एतद् ના ત્રણે લિંગમાં, તથા महत् (પુંલિંગ અને નપુંસકલિંગ) અને दिष् ના રૂપ લખો.

પ્રશ્ન - ૭ किम् ના અનિશ્ચિત સર્વનામ તરીકે ત્રણે જાતિના રૂપ લખો.

XX

✠ મૌનં સર્વાર્થસાધકમ્ । - મૌનથી સર્વે કાર્યો સિદ્ધ થાય છે. ✠

XX

પહેલો તથા બીજો પુરુષ સર્વનામ

અસ્મદ્ - હું અથવા અમે

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	અહમ્	આવામ્	વયમ્
દ્વિતીયા	મામ્ - મા	આવામ્ - નૌ	અસ્માન્ - ન:
તૃતીયા	મયા	આવાભ્યામ્	અસ્માભિ:
ચતુર્થી	મહામ્ - મે	આવાભ્યામ્ - નૌ	અસ્મભ્યમ્ - ન:
પંચમી	મત્	આવાભ્યામ્	અસ્મત્
ષષ્ઠી	મમ - મે	આવયો: - નૌ	અસ્માકમ્ - ન:
સપ્તમી	મયિ	આવયો:	અસ્માસુ

યુષ્મદ્ - તું કે તમે

	ત્વમ્	યુવામ્	યૂયમ્
પ્રથમા	ત્વામ્ - ત્વા	યુવામ્ - વામ્	યુષ્માન્ - વ:
દ્વિતીયા	ત્વયા	યુવાભ્યામ્	યુષ્માભિ:
તૃતીયા	તુભ્યમ્ - તે	યુવાભ્યામ્-વામ્	યુષ્મભ્યમ્ - વ:
ચતુર્થી	ત્વત્	યુવાભ્યામ્	યુષ્મત્
પંચમી	તવ - તે	યુવયો: - વામ્	યુષ્માકમ્ - વ:
ષષ્ઠી	તવિ	યુવયો:	યુષ્માસુ

ધાતુઓ

પહેલો ગણ

અવ્ - પ. રક્ષણ કરવું
વશમ્ કે શરણમ્ + ગમ્ - પ. તાબે થવું,
શરણે જવું
ત્વર્ - આ. ત્વરા કરવી, અધીરા થવું,

ઝટ કરવું

આ + પત્ - પ. પડવું

દશમો ગણ

પાર્ - ઉ. પાર જવું, ઓળંગવું

નિમ

પુંલિંગ

અપરાધલવ - થોડો અપરાધ

ऋत्विज् - यज्ञ करनेवाले

જેતૃ - જીતનારો

દાસજન - દાસ, સેવક

भूतार्थ - सत्य, सायेसायुं

માર્ગદર્શક - ભોમિયો

રઘુનાથ - રઘુઓના રાજા, રામ

वियोग - वियोग

સવિતૃ - સવિતા, સૂર્ય

સાક્ષિન્ - સાક્ષી, સાહેદી

સોમવાસર - સોમવાર

स्त्रीलिंग

આર્યા - માન આપવા લાયક સ્ત્રી

નન્દિની - છોકરી

મતિ - વિચાર, લાગણી, બુદ્ધિ

માનિની - મદમાન ભરેલી સ્ત્રી

नपुंसकलिंग

તાડન - મારવું એ, માર

ਦੈਵ - ਦੈਵ, ੬੨॥

નિમિત્ત - નિમિત્ત, કારણ, બહાનું

મેઘજાલ - વાદળાની ઘટા

શિવ - કલ્યાણ, સુખ

विशेषण

અવિશ્વાસ્ય - વિશ્વાસ નહિ રાખવા

લાયક, ભરોસાદાર નહિ

उचित - उचित, योग्य

एतादृश - आ जतनुं, आवुं

કારુણિક - દયાળુ, કૃપાવાળું

निष्फल - निष्फल, व्यर्थ, ફળ રહિત

पर्याकुल - गम्भीरायेष्टुं

પ્રતનુ - થોડું, નાનું

અવ્યય

दूरम् - ६२

स्वाध्याय

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

१. नाहमपराधी ।
२. रघुनाथः स्निह्यत्यावयोः ।
३. कुत्रास्ति मे पुत्रकः ।
४. भगवति त्वामहं वन्दे ।
५. मास्मानवधीरय ।
६. युष्मदधिगतां वार्तां सर्वेभ्यः
शंसांमि ।

७. तस्य पीडां हर्तुमस्माभिश्चिन्तित
उपायो निष्फलोऽभवत् ।
८. विष्णुर्वोऽवतु ।
९. त्वया सहोपवनं गन्तुमिच्छामि ।
१०. आर्ये कथयामि ते भूतार्थम् ।
११. मह्यं धनं न यच्छसि ।
१२. शिवो वः शिवाय भवतु ।

૧૩. બાલકૌ યુવયોઃ પિતા ક્વાસ્તિ ૧
 ૧૪. પૃથિવી રક્ષત્સુ યુષ્માસુ કુતો નો
 ભયમ્ ।
 ૧૫. દીનેષ્વસ્માસ્વપ્યેતાદૃશો ભવતઃ
 સ્નેહઃ ।
 ૧૬. મરુતા મેઘજાલમિવ દૈવેનાસ્માકં
 સર્વે મનોરથા નિસ્તાઃ ।
 ૧૭. કિં તવ પાપે રામેણ મયા વા પાપં
 કતમિત્યપૃચ્છત્ક્રુદ્ધો દશરથઃ
 કૈકેયીં યેન નિમિત્તેન તસ્યૈવં
 ત્વમનર્થાયાદ્યોદ્યતા ।
 ૧૮. કમપરાઘલવં મયિ પશ્યસિ
 ત્વજસિ માનિનિ દાસજનં યતઃ ।

૧૯. તવ સુચરિતં મમેવ પ્રતનુ યતો ન
 દીર્ઘ કાલમાવાં સુખમન્વભવાવ ।
 ૨૦. ત્વરતે મમ મનોઽધ્યયનાય ।
 ૨૧. અસ્માકમશ્ચ ઇષઃ ।
 ૨૨. ક્વ ગતા તે માતા ૧
 ૨૩. એતસ્ય વૃત્તાન્તસ્ય શ્રવણેન
 પર્યાકુલમાવયોર્મનઃ ।
 ૨૪. તેષાં વધૂસ્ત્વમસિ નન્દિનિ પાર્થિવાનાં
 યેષાં કુલેષુ સવિતા ચ ગુરુર્વયં ચ ।
 ૨૫. યૂયં વયં વયં
 યૂયમિત્યાસીન્મતિરાવયોઃ ।
 કિં જાતમધુના યેન યૂયં યૂયં વયં
 વયમ્ ॥

પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૧. તું ડાહ્યો માણસ છે.
 ૨. હું ભરોસાદાર માણસ નથી એમ
 તું વહેમ લાવે છે ?
 ૩. જ્યારે તમે પર્વત ઉપર ચડ્યા,
 ત્યારે તમારો ભોમિયો કોણ હતો ?
 ૪. તને આ વાત કોણે કહી.
 ૫. મારા બાપ કાશી ગયા, અને જ્યારે
 એ પાછા આવ્યા ત્યારે એ બહુ
 પુસ્તકો લાવ્યા અને મને એ
 આપ્યા.
 ૬. ત્યાં જે થયું તે અમને કહો.
 ૭. મારી ચોપડી ક્યાં છે, એમ મેં તેમને
 પૂછ્યું.
 ૮. અમારાથી છૂટા પડવામાં દિલગીર
 થાઓ મા.

૯. તારી મહેરબાનીથી અમે સઘળા
 સંકટ ઓળંગ્યા.
 ૧૦. તેઓએ એ વખતે જે ક્યું તે મને
 યાદ છે.
 ૧૧. સાક્ષીઓને મેં સોમવારે આવવાનો
 હુકમ કર્યો. (કર્મણિ)
 ૧૨. જ્યારે તમે મારે ઘેર આવ્યા ત્યારે
 મેં તમને ધાન્યના ઢગલા આપ્યા.
 ૧૩. તું હરાવાયો એટલે તારા સિપાઈઓ
 જીતનારને તાબે થયા.
 ૧૪. અમે (બેએ) ઘણા ઋષિઓના
 આશ્રમ જોયા.
 ૧૫. આ ફૂલો અમે લાવ્યા. (કર્મણિ)
 ૧૬. મારી પાસેથી એ વાર્તા એને મળી.
 ૧૭. તમે (બે) સઘળા માણસોને નિંદો

છો.	છોકરા ઉપર ગુસ્સે ન થા.
૧૮. હું તને આ બક્ષિસ આપું છું.	૨૨. અમે-તેના મિત્રોથી એ દૂર ભટક્યો.
૧૯. તારી પાસેથી ડાહ્યા માણસોનો માર્ગ મેં જાણ્યો. (કર્મણિ)	૨૩. તારા વડે એ કૂતરાને મારવામાં આવ્યો એ અયોગ્ય કૃત્ય કરાયું.
૨૦. અપરાધ વિના યજ્ઞ કરનારાઓએ મને માર્યો.	૨૪. તું પાળનાર છતાં, તારી પ્રજા વિપત્તિ કેમ ભોગવે ?
૨૧. હે દયાળુ પિતા, અમો-તારા	૨૫. આપણામાં હરિ શ્રેષ્ઠ છે.

ૐ મૌનિનઃ કલહો નાસ્તિ । - મૌનીને કોઈની સાથે કલહ થતો નથી. ૐ

ૐ યતો ધર્મસ્તતો ધનમ્ । - જ્યાં ધર્મ છે ત્યાં ધન છે. ૐ

ૐ યતઃ સત્યં તતો ધર્મઃ । - જ્યાં સત્ય છે ત્યાં ધર્મ છે. ૐ

ૐ યજ્ઞઃ પુણ્યૈસ્વાપ્યતે । - યજ્ઞ પુણ્યથી જ મળે છે. ૐ

ૐ હિતપ્રયોજનં મિત્રમ્ । - મિત્ર ભલાઈ માટે હોય છે. ૐ

ૐ હિતં મનોહારિ ચ દુર્લભં વચઃ । - હિતકર અને મનોહર વચન દુર્લભ છે. ૐ

સર્વનામ

અદસ્ - આ કે પેલું, ઇદમ્ - આ

અદસ્ - પું. આ કે પેલું

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	અસૌ	અમૂ	અમી
દ્વિતીયા	અમુમ્	અમૂ	અમૂન્
તૃતીયા	અમુના	અમૂખ્યામ્	અમીભિઃ
ચતુર્થી	અમુષ્ઠૈ	અમૂખ્યામ્	અમીખ્યઃ
પંચમી	અમુષ્માત્	અમૂખ્યામ્	અમીખ્યઃ
ષષ્ઠી	અમુષ્ય	અમુયોઃ	અમીષામ્
સપ્તમી	અમુષ્મિન્	અમુયોઃ	અમીષુ

સ્ત્રીલિંગ

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	અસૌ	અમૂ	અમૂઃ
દ્વિતીયા	અમૂમ્	અમૂ	અમૂઃ
તૃતીયા	અમુયા	અમૂખ્યામ્	અમૂભિઃ
ચતુર્થી	અમુષ્ઠૈ	અમૂખ્યામ્	અમૂખ્યઃ
પંચમી	અમુષ્યાઃ	અમૂખ્યામ્	અમૂખ્યઃ
ષષ્ઠી	અમુષ્યાઃ	અમુયોઃ	અમૂષામ્
સપ્તમી	અમુષ્યામ્	અમુયોઃ	અમૂષુ

નુપંસકલિંગ

પ્ર. તથા દ્વિ.	અદઃ	અમૂ	અમૂનિ
----------------	-----	-----	-------

(બાકીના રૂપ પુંલિંગ પ્રમાણે)

ઇદમ્ - પું. આ

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમ.	અયમ્	ઇમૌ	ઇમે
દ્વિતીય.	ઇમમ્ (એનમ્)	ઇમૌ (એનૌ)	ઇમાન્ (એનાન્)
તૃતીયા	અનેન (એનેન)	આખ્યામ્	એભિઃ

ચતુર્થી	અસ્મે	આખ્યામ્	અખ્ય:
પંચમી	અસ્માત્	આખ્યામ્	અખ્ય:
ષષ્ઠી	અસ્ય	અનયો: (એનયો:)	અષામ્
સપ્તમી	અસ્મિન્	અનયો: (એનયો:)	અષુ

સ્ત્રીલિંગ

	એકવચન	દ્વિવચન	બહુવચન
પ્રથમા	ઇયમ્	ઇમે	ઇમા:
દ્વિતીયા	ઇમામ્ (એનામ્)	ઇમે (એને)	ઇમા: (એના:)
તૃતીયા	અનયા (એનયા)	આખ્યામ્	આભિ:
ચતુર્થી	અસ્યૈ	આખ્યામ્	આખ્ય:
પંચમી	અસ્યા:	આખ્યામ્	આખ્ય:
ષષ્ઠી	અસ્યા:	અનયો: (એનયો:)	આસામ્
સપ્તમી	અસ્યામ્	અનયો: (એનયો:)	આસુ

નપુંસકલિંગ

પ્રથમા	ઇદમ્	ઇમે	ઇમાનિ
દ્વિતીયા	ઇદમ્ (એનત્)	ઇમે (એને)	ઇમાનિ (એનાનિ)

(બાકીના રૂપ પુલિંગ પ્રમાણે)

ભૂમિકા

- પ્રથમાના એકવચન વગર અદસ્ ના પુલિંગ રૂપ શિખવાની ટૂંકી રીત. - એમ ધારો કે અદસ્ ને બદલે મૂળ શબ્દ અદ છે, એના સર્વ પ્રમાણે પુલિંગ રૂપ કરો, એ રૂપોમાં દ્ ને ઠેકાણે મ્ મૂકો, અને સર્વ ના વ માં મળેલો સ્વર જો હ્રસ્વ હોય તો એને બદલે ડ મૂકો, અને દીર્ઘ હોય તો ઙ મૂકો. વળી, એ રૂપોમાં બહુવચનમાં જ્યાં એ હોય ત્યાં ફ મૂકો, એટલે ઉપર લખેલા રૂપ થશે. તૃતીયાના એકવચનના અને બહુવચનના રૂપ અદેન અને અદૈ: ન ધારતાં, અદના અને અદેભિ: ધારી બનાવવા. સ્ નો ષ્ થવા બાબતે પૂર્વે જે નિયમ આપેલા છે તે લાગુ પાડવા. આવી જ રીતે સ્ત્રીલિંગમાં પણ મૂળ અદા ધારી સર્વા પેઠે રૂપ ઉપજાવવા.
- ઇદમ્ સર્વનામના દ્વિતીયાના ત્રણે વચનોમાં, તૃતીયાના એકવચનમાં અને ષષ્ઠી તથા સપ્તમીના દ્વિવચનમાં ત્રણે લિંગમાં, પૂર્વે આપેલા એન થી થયેલા રૂપ પણ વિકલ્પે વપરાય છે. (આ સર્વનામના એતદ્ ની જેમ વિકલ્પે રૂપ થાય છે, તે ત્યાં ત્યાં કૌંસમાં આપ્યાં છે.)

નિયમો

૧. દંત્ય + લ્ = દંત્યનો લ્ થાય.
દા.ત. ભગવત્ + લીલા = ભગવल्लीલા ।
૨. ન્ + લ્ = ન્ નો સાનુનાસિક લ્ થાય.
દા.ત. અસ્મિન્ + લોકે = અસ્મિલ્લોકે ।

ધાતુઓ

ਪਛੇਲੀ ਗਲ

અલમ્ + કૃ - ૩. શણગારવું
વિ + રમ્ - ૫. અટકવું, થોભવું

દશમો ગણ

પૂર - ૩. પૂરવું, ભરવું

નામ

પુંલિંગ

કદર્ય - કંજુસ માણસ, કદરી
કવીશ - (કવિ અને ईश - રાજા)
કવિરાજ
ગૃધ્રરાજ - ગીધ પક્ષીઓનો રાજા, જટાયુ
જવ - ઉતાવળ, ત્વરા
દેવદારુ - દેવદારનું વૃક્ષ
પ્રભવ - ઉત્પત્તિ, ઉત્પત્તિ સ્થાન
મધુકર - મધ કરનારો ભમરો
રથ્ય - ધોડો
વાસ - રહેઠાણ
વૃષભધ્વજ - શિવ
શિવાલય - શિવનું દેતું
સંગમ - સંગમ, મેળાપ
સારઙ્ગ - એક જાતનું પક્ષી

स्त्रीलिंग

અક્ષમા - અદેખાઈ, હરીફાઈ

उर्वशी - એક અપ્સરા

ગર્તા - ખાડો

પ્રિયાપ્રવૃત્તિ - (પ્રિયા - વહાલી + પ્રવૃત્તિ
- ખબર) વહાલીની ખબર

भिक्षा - भिक्षा

ભીરુ - બીકણ સ્ત્રી

મદિરાક્ષી - મનોહર આંખવાળી

रीति - रीत

વશા - હાથીની પત્ની, સહચરી

વીથિ - શેરી, રસ્તો

नपुंसकलिंग

લતાગૃહ - લતામાંડપ, વેલનો માંડવો

વિપ્રિય - વાંક

સંગત - સંગતિ, દોસ્તી

साहस - साहस, कर्म

સ્ત્રીરત્ન - રત્નરૂપ શ્રેષ્ઠ સ્ત્રી

વિશેષણ

દુઃખિત - દુઃખી, દિલગીર
 દૃશ્ય - દૃશ્ય, દેખાય એવું
 પુત્રીકૃત - (પુત્ર - દીકરો + કૃત-કરેલું)
 દીકરા તરીકે માનેલું, દત્તક લીધેલું
 પુષ્પધારિન્ - પુષ્પ ધારણ કરનારું,
 ફૂલવાળું
 પ્રદેય - દેવા યોગ્ય, લગ્નમાં આપવાનું
 પ્રિયતમ - સૌથી પ્રિય, વહાલામાં વહાલું
 વરતનુ - સુંદર અંગવાળું, ખુબસૂરત
 વિપ્રિય - અપ્રિય
 વ્યાખ્યેય - સમજાવવાનું

સંગમોત્સુક - મળવાને આતુર
 સ્વાદુ - સ્વાદિષ્ટ

અવ્યય

અથવા - અથવા, કે, કિંવા, અગર, યા
 કિલ - ખરેખર
 દ્રુતમ્ - જલદી, તરત
 પુરસ્ - સંમુખ, આગળ

કૃદંત (વિશેષણ)

છન્ન - (છદ્ નું કર્મ. ભૂ.કૃ.) છુપાવેલું,
 ઢાંકેલું

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન - ૧ સંસ્કૃતનું ગુજરાતી કરો.

૧. ઇદમાસનમલઙ્ક્રિયતાં ભવતા ।
૨. મૃગસ્ય જવસ્યાક્ષમયેવામી રથ્યા
ધાવન્તિ ।
૩. અનયા રીત્યા વ્યાખ્યેયોઽયં ગ્રન્થઃ ।
૪. વત્સ વિરમાસ્માત્સાહસાત્ ।
૫. અમૂ તૌ તરૂ યૌ હ્યોઽપશ્યમ્ ।
૬. અસ્મૈ વિદુષે બ્રાહ્મણાય દક્ષિણાં
પ્રયચ્છ ।
૭. અનયોઃ કન્યયોઃ સંગતં મે રોચતે ।
૮. ઇમં સારઙ્ગં પ્રિયાપ્રવૃત્તયેઽભ્યર્થયે ।
૯. અયં સ તે તિષ્ઠતિ સંગમોત્સુકો
વિશઙ્કસે भीरु यतोऽवधीरणाम् ।
૧૦. અમું પુરઃ પશ્યસિ દેવદારં
પુત્રીકૃતોઽસૌ વૃષભધ્વજેન ।
૧૧. સ્ત્રીરત્નેષુ મમોર્વશી પ્રિયતમા યૂથે

તવેયં વશા ।

૧૨. મધુકર મદિરાક્ષ્યાઃ શંસ તસ્યાઃ
પ્રવૃત્તિ વરતનુરથવાસૌ નૈવ દૃષ્ટા
ત્વયા મે ।
૧૩. હંસ પ્રયચ્છ મે કાન્તાં
ગતિરસ્યાસ્ત્વયા હતા ।
૧૪. અસ્મિન્નેવ લતાગૃહે ત્વમભવઃ ।
૧૫. અસ્યૈવાસીન્મહતિ શિખરે
ગૃધ્રરાજસ્ય વાસઃ ।
૧૬. મનોહરા અમી વૃક્ષા દૃશ્યન્તે
પુષ્પધારિણઃ ।
૧૭. અગચ્છદમુયા વીથ્યા દાસ્યમું
દ્રુતમાનય ।
૧૮. કૃતં કિમેભિસ્તવ વિપ્રિયં
યદનિષ્ઠમેષામસિ કર્તુમુદ્યતઃ ।

૧૯. પાદાનમીષાં પ્રણતો યતોઽસૌ ભદ્રં
તતોઽમીભિરમુષ્ય કાર્યમ્ ।
૨૦. પુર્યાં પુરાઽસ્યાં કિલ કાલિદાસો
નામ્નામવદ્યો ન્યવસત્ કવીશઃ ।
૨૧. યદિ પ્રસન્ના ભગવતીમં વરં યાચે ।
- પ્રશ્ન - ૨ ગુજરાતીનું સંસ્કૃત કરો.

૨૨. અસ્મિલ્લોકે યત્ક્રિયતે તસ્ય
ફલમમુષ્મિલ્લોકેઽનુભૂયતે ।
૨૩. એભિર્વચોભિઃ સાન્ત્વય મે દુઃખિતાં
ભાર્યામ્ ।
૨૪. હે સીતે પુત્રાવિમૌ તે ।

૧. આ મારી ચોપડી છે.
૨. આ માણસો પોતાનાં રાજાની
જીતથી ખુશ થાય છે.
૩. આ છોકરીઓ નૃત્ય શીખે છે.
૪. આ ગામોમાં બહુ વિદ્વાનો છે.
૫. હું આ આંખોએ દેખતો નથી.
૬. આ ઝાડ ઉપર વાંદરો છે.
૭. આ નદીઓમાં બહુ પાણી છે.
૮. આ પર્વતો ઉપરથી બહુ પથ્થરો
પડેલા છે.
૯. મેં આ લાકડી વડે ચોરને માર્યો.
૧૦. મેં આ સ્ત્રીઓને શિવના દેરામાં જોઈ.
૧૧. આ નદીઓના ઉત્પત્તિસ્થાન
હિમાલયમાં છે.
૧૨. આ છોકરાઓને અને પેલી
છોકરીઓને કેટલાક લાડુ આપો.
૧૩. મેં પેલા પર્વતના શિખર પરથી
ઊતરતા વાઘને જોયો.

૧૪. મેં મારું સોનું આ (બે) ચોરો પાસેથી
બચાવ્યું.
૧૫. રણસંગ્રામમાંથી દોડતા એ
સિપાઈને મેં જોયો હતો.
૧૬. મુસાફર પેલા માર્ગથી ગયો.
૧૭. કંજૂસ માણસની પાસેથી હું
ભિક્ષાની આશા રાખતો નથી.
૧૮. આ નદીથી રાજાનો મહેલ (બે)
કોશ છે.
૧૯. એ સ્વાદિષ્ટ કેરી મને આપ.
૨૦. આ હરણ વડે શો અપરાધ કરાયો?
૨૧. આ નદીઓનો સંગમ પવિત્ર છે.
૨૨. આ વસ્ત્ર વડે ઢંકાયેલો હું અદૃશ્ય
થાઉં છું.
૨૩. આ (બે) કન્યાઓ પણ લગ્નમાં
આપવાની છે.
૨૪. માટીથી આ ખાડા પૂરો.

પ્રશ્ન - ૩ કયા સર્વનામના રૂપ કેવળ વિલક્ષણ થાય છે ?

પ્રશ્ન - ૪ અદસ્ અને ઇદમ્ (ત્રિ.) તથા અસ્મદ્ અને યુષ્મદ્ ના રૂપ આપો.

પ્રશ્ન - ૫ અદસ્ ના રૂપ બનાવવાની ટૂંકી રીત સમજાવો.

પ્રશ્ન - ૬ દંત્ય વ્યંજન પછી લ્ આવે તો સંધિ શી થાય ?

સુભાષિત સંદોહ

નોંધ :- કેટલાક ધાતુ તથા નામ આ પુસ્તકમાં આપેલ નથી એવાઓનો પણ ઉપયોગ આ સુભાષિત સંદોહમાં થયેલ છે. તે નીચે પ્રમાણે છે

૧. હન્ ગ. ૨, ૫૨સ્મૈ. હણવું - કર્તરિ વર્ત. કા. તૂ. પુ. એ. વ.
૨. એક સર્વનામ છે, તેના સર્વ જેવા રૂપ થાય છે.
૩. કૃ ગ. ૮ આત્મને. કર્તરિ વર્ત. કૃ. નું પું. પ્ર. એ. વ.
૪. નૌ શબ્દના રૂપ, સંધિના નિયમો પ્રમાણે પાઠ ૨૫ ને મથાળે આપેલા સામાન્ય પ્રત્યય લગાડવાથી થાય છે.
૫. સઘા શબ્દના રૂપ અનિયમિત રીતે થાય છે.

વિદ્વત્ત્વં નૃપત્વં ચ નૈવ તુલ્ય કદાચન ।
સ્વદેશે પૂજ્યતે રાજા વિદ્વાન્ સર્વત્ર પૂજ્યતે ॥

વરમેકો ગુણી પુત્રો ન ચ મૂર્ખશતાન્યપિ ।
એકશ્ચન્દ્રસ્તમો હન્તિ ન ચ તારાગણોઽપિ ચ ॥

એકેનાપિ સુવૃક્ષેણ પુષ્પિતેન સુગન્ધિના ।
વાસિતં તદ્વનં સર્વં સુપુત્રેણ કુલં યથા ॥

ઉત્સવે વ્યસને ચૈવ દુર્ભિક્ષે શત્રુવિગ્રહે ।
રાજદ્વારે શ્મશાને ચ યસ્તિષ્ઠતિ સ બાન્ધવઃ ॥

દુર્જનઃ પ્રિયવાદી ચ નૈતદ્ વિશ્વાસકારણમ્ ।
મધુ તિષ્ઠતિ જિહ્વાગ્રે હૃદયે તુ હલાહલમ્ ॥

દુર્જનઃ પરિહર્તવ્યો વિદ્યાયાલઙ્કૃતોપિ સન્ ।
મણિના ભૂષિતઃ સર્પઃ કિમસૌ ન ભયંકરઃ ॥

કુલીનૈઃ સહ સંપર્કઃ પણ્ડિતૈઃ સહ મિત્રતામ્ ।
જ્ઞાતિભિશ્ચ સમં મેલં કુર્વાણો ન વિનશ્યતિ ॥

યો ધ્રુવાણિ પરિત્યજ્ય અધ્રુવં પરિષેવતે ।
ધ્રુવાણિ તસ્ય નશ્યન્તિ અધ્રુવં નષ્ટમેવ ચ ॥

पादपानां भयं वातः पद्मानां शिशिरो भयम् ।

पर्वतानां भयं वज्रः साधूनां दुर्जनो भयम् ॥

तस्मात्स्वविषये रक्षा कर्तव्या भूतिमिच्छता ।

यज्ञैर्नावाप्यते स्वर्गो रक्षणात्प्राप्यते यथा ॥

यथा फलानां पक्वानां नान्यत्र पतनाद्भयम् ।

एवं नरस्य जातस्य नान्यत्र मरणाद्भयम् ॥

न भीतो मरणादस्मि केवलं दूषितं यशः ।

विशुद्धस्य हि मे मृत्युः पुत्रजन्मसमः किल ॥

अपापानां कुले जाते मयि पापं न विद्यते ।

यदि संभाव्यते पापमपापेन च किं मया ॥

अर्थमनर्थं भावय नित्यं नास्ति ततः सुखलेशः सत्यम् ।

पुत्रादपि धनभाजां भीतिः सर्वत्रैषा विहिता रीतिः ।

का तव कान्ता कस्ते पुत्रः संसारोऽयमतीव विचित्रः ।

कस्य त्वं वा कुत आयातस्तत्त्वं चिन्तय तदिदं भ्रातः ।

शत्रौ मित्रे पुत्रे बन्धौ मा कुरु यत्नं विग्रहसंघौ ।

भव समचितः सर्वत्र त्वं वाञ्छस्यचिराद्यदि सत्तत्त्वम् ॥

महता पुण्यपुण्येन क्रीतेयं कायनौस्त्वया ।

पारं दुःखोदधेर्गन्तुं तर यावन्न भिद्यते ॥

धैर्यं यस्य पिता क्षमा च जननी शान्तिश्चिरं गेहिनी

सत्यं सूनुरयं दया च भगिनी भ्राता मनःसंयमः ।

शय्या भूमितलं दिशोऽपि वसनं ज्ञानामृतं भोजनमेते

यस्य कुटुम्बिनो वद सखे कस्माद् भयं योगिनः ॥

विपदि धैर्यमथाभ्युदये क्षमा

सदसि वाक्पटुता युधि विक्रमः ।

यशसि चाभिरुचिर्व्यसनं श्रुतौ

प्रकृतिसिद्धमिदं हि महात्मनाम् ॥

आलस्यं हि मनुष्याणां शरीरस्थो महारिपुः ।

नास्त्युद्यमसमो बन्धुः कृत्वा च नावसीदति ॥

અસ્તિ બ્રહ્મારણ્યે કર્પૂરતિલકો નામ હસ્તી । તમવલોક્ય સર્વે શૃગાલાશ્ચિન્તયન્તિ
સ્મ, યદ્યયં કેનાપ્યુપાયેન પ્રિયતે તદાસ્માકમેતદ્દેહેન માસચતુષ્ઠયસ્ય ભોજનં ભવિષ્યતિ।
તત્રૈકેન વૃદ્ધશૃગાલેન પ્રતિજ્ઞાતં, મયા બુદ્ધિપ્રભાવાદસ્ય મરણં સાધયિતવ્યમ્ । અનન્તરં
સ વઙ્ચકઃ કર્પૂરતિલકસમીપં ગત્વા સાષ્ટાઙ્ગપાતં પ્રણમ્યાવદદ્દેવ દૃષ્ટિપ્રસાદં કુરુ ।
હસ્તી બ્રૂતે, કસ્ત્વં, કુતઃ સમાયાતઃ । સોઽવદજ્જમ્બૂકોઽહં સર્વૈર્વનવાસિભિઃ
પશુભિર્મિલિત્વા ભવત્સકાશં પ્રસ્થાપિતો, યદ્વિના રાજ્ઞાઽવસ્થાતું ન યુક્તં
તદત્રાટવીરાજ્યેઽભિષેક્તું ભવાન્સર્વસ્વામિગુણોપેતો નિરૂપિતસ્તદ્વથા લગ્નવેલા ન
વિચલતિ તથા કૃત્વા સત્વરમાગમ્યતાં દેવેન । ઇત્યુક્ત્વોત્થાય ચલિતઃ । તતોઽસૌ
રાજ્યલોભાકૃષ્ઠઃ કર્પૂરતિલકઃ શૃગાલવર્ત્મના ધાવન્ મહાપદ્મે નિમગ્નઃ । તતસ્તેન
હસ્તિનોક્તં, સખે શૃગાલ, કિમધુના વિધેયં, પદ્મે નિપતિતોઽહં પ્રિયે, પરાવૃત્ય પશ્ય ।
શૃગાલેન વિહસ્યોક્તં, દેવ મમ પુચ્છકાવલમ્બનં કૃત્વોત્તિષ્ઠ । યન્મદ્વચસિ ત્વયા પ્રત્યયઃ
કૃતસ્તદનુભૂયતામશરણં દુઃખમ્ ।

ક્રોધો મૂલમનર્થાનામ્ । - ક્રોધ અનર્થોની જડ છે.

સંસર્ગજા દોષગુણા ભવન્તિ । - દોષ અને ગુણ સંગતિથી થાય છે.

વિનાશકાલે વિપરીતબુદ્ધિઃ । - વિનાશ સમયે બુદ્ધિ ફરી જાય છે.

વિભૂષણં મૌનમપણ્ડિતાનામ્ । - મૌન મૂર્ખાઓનું ભૂષણ છે.

વિદ્યાયા ન પરમં ચક્ષુઃ । - વિદ્યાથી મોટી આંખ નથી.

સંસ્કૃત ગુજરાતી શબ્દકોશ

અ

અકાલ - (અ + કાલ) પું. અયોગ્ય
વખત

અક્ષમા - સ્ત્રી. અદેખાઈ, હરીફાઈ

અક્ષર - વિશે. બદલાય નહિ એવું,
અવિકારી, સ્થિર, નિત્ય, પું. પરમાત્મા

અખિલ - વિશે.બધું, સઘળું

અગદ - ઓસડ

અગ્નિ - પું. અગ્નિ, દેવતા

અગ્ર - ન. અગ્ર, ટોચ

અઙ્ગલ (આઙ્ગલ) - પું. અંગ્રેજ

અઙ્ગલ (આઙ્ગલ) ભૂમિ - સ્ત્રી.

ઈંગ્લાંડ

અચિરાત્ - (અવ્યય) જલદી

અજ - પું. બકરો

અજ્ઞાન - ન. અજ્ઞાન

અટ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. આંટો મારવો,

ભટકવું, ભમવું

અટવી - સ્ત્રી. જંગલ, વન

અતઃ - (અવ્યય) આથી, તેથી

અતિથિ - પું. પરોણો

અતીવ - (અવ્યય) અત્યંત

અત્યય - પું. નાશ, જવું એ

અત્ર - (અવ્યય) અહીં

અથવા - (અવ્યય)અથવા, કે, કિંવા

અદ્ - ગ. ૨ પરસ્મૈ. ખાવું

અદ્ય - (અવ્યય) આજ

અધમર્ણ - પું. કરજદાર, દેવાદાર

અધર્મ - પું. અધર્મ, પાપ

અધિપતિ - પું. અધિપતિ, ઉપરી

અધુના - (અવ્યય) હમણાં

અધ્યયન - ન. અધ્યયન, અભ્યાસ

અધ્યૂષિવસ્ - વિશે. વસેલું, રહેલું

અધ્રુવ - વિશે. અનિશ્ચિત

અધ્વખેદ - (અધ્વન્ - પું. રસ્તો + ખેદ
- પું. થાક) મુસાફરીનો થાક

અનન્તરમ્ - (અવ્યય) પછી

અનર્થ - પું. અનર્થ, અનિષ્ટ

અનલ - પું. અગ્નિ

અનિષ્ટ - ન. સંકટ, અનિષ્ટ, દુઃખ

અનુજીવિન્ - વિશે. ચાકરી કરનાર,

ચાકર, સેવક, આશ્રિત

અનુજ્ઞા - સ્ત્રી. પરવાનગી, રજા

અનુરક્ષન - ન. મનોરંજન, પ્રસન્નતા

અનુરાગ - પું. પ્રીતિ

અનુષ્ઠાન - ન. કરવું એ, કૃત્ય, કાર્ય

અનૃત - ન.અસત્ય, જૂઠું, વિશે.

અસત્ય, જૂઠું

અનેકશસ્ - (અવ્યય) વારંવાર

અન્તઃકરણ - ન. અંતઃકરણ

અન્તઃપુર - ન. જનાનખાનું

અન્તરાત્મન્ - પું. અંદરનોજીવ, આત્મા

અત્ર - ન. અત્ર

અન્યત્ર - (અવ્યય) અન્ય-બીજે ઠેકાણે

અપખિન્દત - પું. પંડિત નહિ તે, મૂર્ખ

અપરાધ - પું. અપરાધ, વાંક, ગુનો

અપરાધલવ - પું. થોડો અપરાધ
 અપરાધિન્ - વિશે. અપરાધી, ગુનેગાર
 અપાય - પું. અપાય, નુકશાન, હરકત
 અપિ - (અવ્યય) વળી, પણ
 અપ્રિય - વિશે. અપ્રિય
 અભિધાન - ન. નામ
 અભિભૂત - (અભિ+ભૂ નું ભૂ. કૃ.)
 હરાયેલું, જિતાયેલું.
 અભિરુચિ - સ્ત્રી. રુચિ, ઇચ્છા
 અભિલાષ - પું. ચાહના, ઇચ્છા
 અભિષેક - પું. અભિષેક
 અભિષેક્તુમ્ - (અભિ+સિચ્નું હે. કૃ.)
 અભિષેક કરવાને, રાજા બનાવવાને
 અભૂમિ - સ્ત્રી. અવિષય, અગોચર
 અભ્યુદય - પું. ઉદય, ચડતી
 અમરાવતી - સ્ત્રી. ઈંદ્રની રાજધાની
 અમાત્ય - પું. પ્રધાન
 અમ્બર - ન. આકાશ
 અયોધ્યા - સ્ત્રી. અયોધ્યા
 અરણ્ય - ન. અરણ્ય, જંગલ
 અરિ - પું. શત્રુ
 અરુન્ધતી - સ્ત્રી. વસિષ્ઠ ઋષિની સ્ત્રી
 અર્ચ્ય - પૂજાનો સામાન
 અર્ચન - ન. પૂજા, અર્ચા
 અર્જુન - પું. અર્જુન
 અર્થ - ગ. ૧૦ આત્મને. (પ્ર અથવા
 અભિ ઉપસર્ગ સાથે) પ્રાર્થના કરવી,
 વીનવવું.
 અર્થ - પું. પૈસો, ધન, વસ્તુ, બનાવ
 અર્હ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. લાયક થવું

અલક્ષર - પું. અલંકાર, ઘરેણું
 અલક્ષ્ણીય - વિશે. ન ઓળંગાય એવું
 અલમ્ - (અવ્યય) પૂરતું, બસ (તૃતીયા
 વિભક્તિ સાથે વપરાય છે)
 અલિ - પું. ભમરો
 અલ્પ - વિશે. અલ્પ, નાનું
 અવ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. રક્ષવું
 અવકાશ - પું. અવકાશ, જગ્યા
 અવચય - પું. જથ્થો, એકઠું કરવું
 અવતરત્ - (અવ+તૃ ગ. ૧ પરસ્મૈ. નું
 વ. કૃ.) ઊતરતું
 અવદાત - વિશે. સ્વચ્છ, ઉચ્ચ
 અવધીરણા - સ્ત્રી. અવજ્ઞા
 અવન્તી - સ્ત્રી. ઉજ્જયિની
 અવલોક્ય - (અવ+લોક નું સંબંધક
 ભૂ. કૃ.) અવલોકન કરીને, જોઈને
 અવસ્તુ - ન. વસ્તુ નહિ તે, મિથ્યા પદાર્થ
 અવસ્ત્વારોપ - મિથ્યાપદાર્થની કલ્પના
 અવિચલિત - (અ+વિચલિત, વિ+ચલ્
 નું ભૂતકૃદંત) સ્થિર, હાલેચાલે નહિ એવું
 અવિશ્વાસ્ય - વિશે. વિશ્વાસ મૂકવાને
 નાલાયક, અણભરોસાદાર
 અશરણ - વિશે. જેનું શરણ (રક્ષણ
 કરનાર) નથી તે, અનાથ
 અશ્મન્ - પું. પથ્થર
 અશ્રુ - ન. અશ્રુ, આંસુ
 અશ્વ - પું. અશ્વ ધોડો
 અશ્વપતિ - પું. વિશેષ નામ
 અસ્ - ગ. ૨ પરસ્મૈ. હોવું
 અસ્ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. ફેંકવું,

નિર્ + અસ્ (નિર્સ્) - વિખેરવું,
 પ્ર + અસ્ (પ્રાસ્) - ફેંકવું
 અસંખ્યેય - વિશે. અસંખ્ય, અગણિત
 અસત્ય - ન. અસત્ય, જૂઠું
 અસારતા - સ્ત્રી. નિરુપયોગિતા
 અસિ - પું. તલવાર
 અસુર - પું. અસુર, દૈત્ય
 અસ્ત્ર - ન. ચમત્કારી હથિયાર
 અહિત - ન. હિત નહિ તે, નુકશાન,
 ઈજા

આ

આકાશ - પું. ન. આકાશ
 આફૂલભૌમ - પું. અંગ્રેજ
 આચાર - પું. આચાર, ચાલ, યોગ્ય
 વર્તણુંક
 આચાર્ય - પું. આચાર્ય, ગુરુ
 આજ્ઞા - સ્ત્રી. આજ્ઞા, હુકમ
 આતપ - પું. તડકો
 આત્મજ - પું. દીકરો
 આત્મજા - સ્ત્રી. દીકરી
 આત્મન્ - પું. આત્મા, પોતે
 આત્મીય - વિશે. પોતાનું
 આદર - પું. આદર, સત્કાર
 આદેશ - પું. હુકમ
 આધ્યાત્મિક - વિશે. આધ્યાત્મિક
 આધ્યાન - ન. ધ્યાન
 આપ્ - મેળવવું, (પ્ર કે અવ ઉપસર્ગ
 સાથે) મેળવવું, પામવું, (વિ ઉપસર્ગ
 સાથે) વ્યાપવું

આપદ્ - સ્ત્રી. આપત્તિ, આફત
 આપ્ર - ન. કેરી
 આયાસ - પું. પ્રયત્ન, શ્રમ
 આયુષ્મત્ - વિશે. લાંબી આવરદાવાળું
 આરમ્ભ - પું. આરંભ, શરૂઆત
 આરાધના - ન. આરાધના, મહેરબાની
 મેળવવી એ
 આરોપ - પું. આરોપ
 આરોપણ - ન. રોપવું, વાવવું એ
 આર્ય - પું. આર્ય, આબરૂદાર માણસ
 આર્યા - સ્ત્રી. શાણી સ્ત્રી
 આવરણ - ન. આચ્છાદન, અંતરાય,
 ઢાંકવું એ
 આશા - સ્ત્રી. આશા
 આશીર્વાદ - પું. આશીર્વાદ
 આશ્રમ - પું. આશ્રમ, મઠ
 આસન - ન. આસન
 આહ્લાદક - વિશે. ખુશકારક

ઇ

ઇચ્છા - સ્ત્રી. ઇચ્છા
 ઇતિ - (અવ્યય) ઇતિ, એમ
 ઇત્યમ્ - (અવ્યય) એવી રીતે
 ઇન્દુ - પું. ચંદ્ર
 ઇન્દ્ર - પું. ઇંદ્ર
 ઇન્દ્રાણી - સ્ત્રી. ઇંદ્રની સ્ત્રી
 ઇન્ધન - ન. બળતણ
 ઇવ - (અવ્યય) પેઠે, જાણે
 ઇષ્ (ઇચ્છ) - ગ. ૬ પરસ્મૈ. ઇચ્છવું
 ઇષ્ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. (અનુ ઉપ. સાથે)

શોધવું

ઇષુ - પું. તીર

ઇષ્ટ - (ઇષ્ નું ભૂ. કૃ.) ઈષ્ટ, ઈચ્છેલું

ઇહ - (અવ્યય) અહીં

ई

ईक्ष - ગ. ૧ આત્મને. જોવું,

અપ + ईक्ष - આશા રાખવી,

પ્ર + ईक्ष - પેખવું,

પરિ + ईक्ष - પરીક્ષા લેવી, તપાસવું,

ઉપ + ईक्ष - ઉપેખવું, બેદરકાર રહેવું

ईश्वर - પું. ઈશ્વર, પરમેશ્વર

उ

उक्त - (વચ્ નું ભૂ. કૃ.) કહેલું, બોલેલું

उचित - વિશે. ઉચિત, યોગ્ય

उच्चैस् - (અવ્યય) ઊંચેથી

उज्जयिनी - સ્ત્રી. એક નગરીનું નામ,

ઉજ્જૈન

उज्ज्वलम् - (અવ્યય) ચળકાટથી,

પ્રકાશિત રીતે

उज्छ - ગ. ૬ પરસ્મૈ. વીણવું

उटज - પું. ઝૂંપડું

उत - (અવ્યય) કે, અથવા

उत्कण्ठा - સ્ત્રી. ઉત્કંઠા, ઈચ્છા

उत्खात - (उद् + खन् નું કર્મ. ભૂ. કૃ.) ખોદેલું

उत्थाय - (उद् + स्था નું સંબંધક ભૂ. કૃ.) ઊઠીને

उत्सङ्गवर्तिन् - વિશે. (उत्सङ्ग - પું.

ખોળો) ખોળામાં બેઠેલું

उत्सव - પું. ઓચ્છવ

उत्साह - પું. ઉત્સાહ

उदक - ન. ઉદક, પાણી

उदधि - પું. સમુદ્ર, દરિયો

उद्गम - પું. ઉદ્ભવવું એ, દેખાવ

उद्धत - (उद् + हन् નું કર્મણિ ભૂત - કૃદંત) ઉદ્ધત, ગર્વિષ્ઠ, તોછડો

उद्भव - પું. ઉદ્ભવ, જન્મ

उद्यत - (उद् + यम् નું કર્મણિ ભૂ. કૃ.)

તૈયાર, તત્પર

उद्यमसम - વિશે. (सम - વિશે. જેવું)

उद्यम જેવું

उद्यान - ન. વાડી

उद्योग - પું. ઉદ્યોગ

उपकार - પું. ઉપકાર

उपदेश - પું. ઉપદેશ

उपवन - ન. બાગ, વાડી

उपहार - પું. ભેટ

उपानह - સ્ત્રી. જોડો, ખાસડું

उपाय - પું. ઉપાય

उपालम्भ - પું. ઠપકો

उर्वशी - સ્ત્રી. વિશેષ નામ

ऋ

ऋजुता - સ્ત્રી. પ્રામાણિકપણું

ऋतुपर्ण - પું. વિશેષનામ, એક રાજા

ऋत्विज् - પું. યજ્ઞ કરનારો

ऋध् - ગ. ૪ પરસ્મૈ. (सम् + ऋध्)

આબાદ થવું

ઋષિ - પું. ઋષિ

ઋષ્યશૃંગ - પું. રામનો બનેલી

એ

એક - સર્વ. એક

એતાદૃશ - વિશે. આ જાતનું, આવું

એલાપુર - ન. શહેરનું નામ, વેરુળ

એવ - (અવ્યય) નકકી, જ

એવમ્ - (અવ્યય) એ પ્રમાણે

ઓ

ઓદન - પું. ભાત

ઔ

ઔષધ - ન. ઔષધ, ઓસડ

ક

કચ્છિકિન્ - પું. કંચુકી, અંત:પુરની વડો
અધિકારી

કટ - પું. સાદડી

કણ્ટક - પું. કાંટો

કણ્ઠ - પું. કંઠ, ગળું

કથ્ - ગ. ૧ આત્મને. વખાણવું,
ખુશામત કરવી

કથ્ - ગ. ૧૦ કથન કરવું, કહેવું

કથમ્ - (અવ્યય) કેમ, શી રીતે

કથા - સ્ત્રી. કથા, વાત

કવર્ય - પું. કંજુસ માણસ

કવા - (અવ્યય) ક્યારે

કનીયસ્ - વિશે. વધારે નાનું, નાનું

કન્યા - સ્ત્રી. કન્યા, કુમારિકા

કપટ - ન. કપટ

કપિ - પું. વાદરો

કપિલ - પું. એક ઋષિનું નામ

કપોલ - પું. ગાલ

કબરી - સ્ત્રી. અંબોડો, વેણી

કમ્ - ગ. ૧ આત્મને. કંપવું, હાલવું

કમલ - ન. કમળનું ફુલ

કર - પું. હાથ

કરભક્ - પું. હાથીનું બચ્ચું

કર્ણ - પું. કાન, કર્ણ રાજા

કર્તવ્ય - ન. કર્તવ્ય

કર્તૃ - વિશે. કર્તા, કરનાર

કર્પૂરતિલક - પું. વિશેષ નામ

કર્પૂરતિલકસમીપમ્ - કર્પૂરતિલકની
પાસે

કર્મન્ - ન. કર્મ, કામ

કલક - પું. કલંક, ડાઘ

કલહ - પું. કલહ, કજીયો, કંકાસ

કલા - સ્ત્રી. કળા

કલિ - પું. કળિ, ટંટો

કલ્યાણ - ન. કલ્યાણ

કવિ - પું. કવિ

કવીશ - પું. (કવિ + ईश - પું. રાજા)

કવિરાજ

કાઞ્ચન - ન. સોનું

કાન્તા - સ્ત્રી. વહાલી, વહુ

કાન્તિ - સ્ત્રી. કાંતિ, શોભા

કામ - પું. ઇચ્છા

કારણ - ન. કારણ

કારાગૃહ - ન. કારાગૃહ, કેદખાનું, જેલ

કારુણિક - વિશે. કરુણાયુક્ત, દયાળુ
 કારુણ્ય - ન. કરુણા, દયા
 કાર્તિક - પું. કાર્તિક મહિનો
 કાર્ય - ન. કાર્ય, કામ
 કાલ - પું. કાળ, વખત
 કાશ્ - ગ. ૧ આત્મને. (પ્ર ઉપ. સાથે)
 પ્રકાશવું, ચળકવું
 કાષ્ઠ - ન. કાષ્ઠ, લાકડું
 કાસાર - પું. તળાવ
 કિઙ્કર - પું. ચાકર
 કિન્તુ - (અવ્યય) પરન્તુ, પણ
 કિરિ - પું. ભૂંડ
 કિલ - (અવ્યય) ખરેખર
 કીચક - પું. વિરાટ રાજાનો સેનાપતિ
 કીર્તિ - સ્ત્રી. કીર્તિ
 કુટુમ્બિન્ - પું. કુટુંબનું માણસ
 કુણ્ઠ - (કુણ્ઠ નું ભૂ.કૃ.)
 અટકાયેલું, રોકાયેલું
 કુતઃ - (અવ્યય) ક્યાંથી
 કુત્ર - (અવ્યય) ક્યાં
 કુપ્ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. કોપ કરવો, ગુસ્સે
 થવું
 કુમારી - સ્ત્રી. કુંવારી, કુમારીકા
 કુમ્ભકાર - પું. કુંભાર
 કુરુ - પું. (બ.વ.) એક દેશનું નામ
 કુર્વત્ - (કૃ નું પરસ્મૈ. વ.કૃ.) કરતું
 કુર્વાણ - (કૃ નું આત્મને. વ.કૃ.) કરતું
 કુલીન - વિશે. કુળવાન
 કુશ - પું. રામના પુત્રનું નામ
 કુશલિન્ - વિશે. કુશળ, સુખી

કુસ્ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. ભેટવું
 કુસુમ - ન. ફૂલ
 કૂપ - પું. કૂવો
 કૂર્મ - પું. કાચબો
 કૃ - કરવું,
 અધિ + કૃ - અધિકાર આપવો,
 ઠરાવવું,
 અલમ્ + કૃ - અલંકૃત કરવું,
 શણગારવું,
 આવિસ્ + કૃ (આવિષ્કૃ) - દેખાડવું,
 બતાવવું
 કૃત - (કૃ નું ભૂ.કૃ.) કરાયેલું
 કૃતજ્ઞતા - સ્ત્રી. કૃતજ્ઞતા
 કૃતિ - સ્ત્રી. કૃત્ય, કામ
 કૃતે - (અવ્યય) માટે, સારુ, વાસ્તે
 કૃપા - સ્ત્રી. કૃપા, મહેરબાની
 કૃષ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. અથવા ગ. ૬
 ઉભય. આકર્ષણ કરવું, ખેડવું
 કૃષીવલ - પું. ખેડૂત
 કૃષ્ણ - પું. કૃષ્ણ
 ક્લૃપ્ - ગ. ૧ આત્મને. સમર્થ થવું
 કેવલ - વિશે. કેવળ
 કેવલમ્ - (અવ્યય) કેવળ, માત્ર
 કૈકેયી - સ્ત્રી. દશરથ રાજાની એક
 રાણીનું નામ
 કોશ - પું. ભંડાર
 કૌમુદી - સ્ત્રી. ચાંદની
 કૌશલ - ન. કુશળતા, હોશિયારી,
 પ્રવીણતા
 કૌશામ્બી - સ્ત્રી. એક શહેર

કૌશિક - પું. કુશિક નો વંશજ
 ક્રમેણ - (ક્રમ શબ્દની તૃતીયાનું
 એકવચન) ધીમે ધીમે, આસ્તે
 ક્રીડ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. ક્રીડા કરવી,
 ખેલવું, રમવું
 ક્રીડા - સ્ત્રી. ક્રીડા, રમત
 ક્રીત - (ક્રી નું ભૂ.કૃ.) વકરાથી લીધેલું,
 ખરીદેલું
 ક્રુધ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. ક્રોધ કરવો, ગુસ્સે
 થવું
 ક્રોધ - પું. ક્રોધ
 ક્રોશ - પું. ક્રોશ, ગાઉ
 ક્લેશ - પું. ક્લેશ, દુઃખ
 ક્લ - (અવ્યય) ક્યાં
 ક્ષમ - ગ. ૧ આત્મને. ક્ષમા કરવી, માફ
 કરવું, ખમવું
 ક્ષમ (ક્ષામ) - ગ. ૪ પરસ્મૈ. ક્ષમા
 કરવી, માફ કરવું
 ક્ષમા - સ્ત્રી. ક્ષમા, માફી
 ક્ષયિન્ - વિશે. ક્ષય પામવું, ઓછું થતું
 ક્ષલ્ (ક્ષાલ્) - ગ. ૧૦ ધોવું,
 પ્ર + ક્ષલ્ - પખાળવું, ધોવું
 ક્ષિ (ક્ષય) - ગ. ૧ પરસ્મૈ. ક્ષય થવો,
 ઘસાઈ જવું
 ક્ષિપ્ - ગ. ૬ ઉભય. ફેંકવું
 ક્ષુદ્ર - વિશે. ક્ષુદ્ર, તુચ્છ, હલકું
 ક્ષુભ્ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. ખળભળવું,
 ગભરાવું
 ક્ષુધિત - વિશે. ક્ષુધિત, ભૂખ્યો
 ક્ષેત્ર - ન. ક્ષેત્ર, ખેતર

ક્ષેત્રગામિન્ - વિશે. તીર્થ ભણી જતું

ખ

ખણ્ - પું. લંગડો, વિશે. લંગડું
 ખડ્ - પું. ખડગ, તલવાર
 ખન્ - ગ. ૧ ઉભય. ખણવું, ખોદવું,
 ઉદ્ + ખન્ - ખોદવું
 ખનિત્ર - ન. કોદાળો
 ખલ - પું. લુચ્ચો

ગ

ગઙ્ગા - સ્ત્રી. ગંગા નદી
 ગચ્છત્ - (ગમ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ. નું વ.કૃ.)
 જતું
 ગજ - પું. હાથી
 ગણ - ગ. ૧૦ ગણવું, ધારવું,
 ગણકારવું
 ગત - (ગમ્ નું ભૂ.કૃ.) ગયેલું
 ગતિ - સ્ત્રી. ગતિ
 ગન્તુ - વિશે. ગમન કરનાર, જનાર
 ગન્ધર્વ - પું. ગંધર્વ, સ્વર્ગમાં રહેનારા
 દેવોની એક જાત
 ગમ્ [ગચ્છ] - ગ. ૧ પરસ્મૈ. ગમન
 કરવું, જવું,
 અધિ + ગમ્ - મેળવવું,
 અનુ + ગમ્ - અનુસરવું, પાછળ જવું,
 અવ + ગમ્ - જાણવું,
 નિર્ + ગમ્ - નીકળવું,
 શરણમ્ કે વશમ્ + ગમ્ - શરણે જવું,
 તાબે થવું,

સમ્ + ગમ્ - આત્મને. એકઠા થવું,
 મળવું,
 પ્રતિ + આ + ગમ્ - પાછા આવવું.
 ગમન - ન. ગમન, જવું એ
 ગર્તા - સ્ત્રી. ખાડો
 ગર્હ્ય - વિશે. નિંદવા લાયક
 ગલ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. ગળવું, ટપકવું
 ગલ્મ્ - ગ. ૧ આત્મને. (પ્ર સાથે) બડાઈ
 મારવી
 ગાત્ર - ન. અવયવ
 ગાન - ન. ગાયન
 ગાહ - ગ. ૧ આત્મને. (અવ સાથે)
 નાહવું
 ગાયક - પું. ગાયક, ગવૈયો
 ગિરિ - પું. ગિરિ, પર્વત
 ગીત - ન. ગીત
 ગુણ - પું. ગુણ
 ગુણજ્ઞ - વિશે. (ગુણ- ગુણ+જ્ઞા-
 જ્ઞાણવું) ગુણ જ્ઞાણનાર
 ગુણવત્ - વિશે. ગુણવાન
 ગુણિન્ - વિશે. ગુણવાન
 ગુરુ - વિશે. ગુરુ, લાંબું
 ગુરુ - પું. ગુરુ, આચાર્ય, પૂજ્ય માણસ
 ગૃધ્રરાજ - પું. ગીધ પક્ષીઓનો રાજા,
 જટાયુ, જે દશરથનો મિત્ર થાય
 ગૃહ - ન. ઘર
 ગેહિની - સ્ત્રી. વહુ
 ગૈ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. ગાવું
 ગોત્ર - ન. ગોત્ર, કુળ
 ગોદાવરી - સ્ત્રી. ગોદાવરી નદી

ગોપ - પું. ગોપ, ગોવાળ
 ગોષ્ઠ - પું. ન. ગાયની ગમાણ
 ગ્રંથન - ન. ગૂંથવું એ
 ગ્રન્થ - પું. ગ્રંથ, પુસ્તક
 ગ્રહણ - ન. ગ્રહણ કરવું એ, પકડવું એ
 ગ્રામ - પું. ગામ
 ગ્રીષ્મ - પું. ગ્રીષ્મ ઋતુ, ઉનાળો

ઘ

ઘટ - પું. ઘડો
 ઘુષ્ - ગ. ૧૦ જાહેર કરવું
 ઘૃત - ન. ઘી

ચ

ચ - (અવ્યય) અને
 ચકોર - પું. ચકોર પક્ષી
 ચક્ર - ન. ચક્ર, પૈડું
 ચક્ષુસ્ - ન. ચક્ષુ, આંખ
 ચચ્ચલ - વિશે. ચંચળ, ચપળ
 ચણ્ડ - વિશે. પ્રચંડ, ઉગ્ર
 ચન્દ્ર - પું. ચંદ્ર
 ચન્દ્રાપીડ - પું. એક રાજપુત્રનું નામ
 ચર્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. ચાલવું,
 આ + ચર્ - આચરણ કરવું
 ચરિત - ન. ચરિત્ર, આચરણ
 ચર્મન્ - ન. ચામડું
 ચલ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. ચાલવું, વળવું
 ચાતુર્ય - ન. ચતુરાઈ
 ચામ્પ - પું. કામદું
 ચારુ - વિશે. સુંદર

ચિત્ત - ન. ચિત્ત

ચિત્રકુટ - પું. એક પહાડનું નામ

ચિન્ - ગ. ૧૦ ચિંતન કરવું, વિચારવું

ચિન્તા - સ્ત્રી. ચિંતા, ફિકર

ચિન્તિત - (ચિન્ત્ નું ભૂ.કૃ.), ચિંતન કરેલું, વિચારેલું

ચિર - વિશે. ચિરકાળનું, લાંબા વખતનું

ચિરમ્ - (અવ્યય) ચિરકાળ, લાંબા વખત સુધી

ચિહ્ન - ન. ચિહ્ન

ચુર્ (ચોર્) - ગ. ૧૦ ચોરવું

ચોદયત્ - (ચુદ્ ગ. ૧૦ નું વર્તમાન કૃદંત) પ્રેરતું, હાંકતું

ચોર - પું. ચોર

ચૌર્ય - ન. ચોરી

છ

છન્દસ્ - ન. છંદ, વેદ

છન્ન - (છદ્ નું કર્મણિ ભૂતકૃદંત) ઢાંકેલું, સંતાડેલું

છાત્ર - પું. વિદ્યાર્થી, શિષ્ય

છાયા - સ્ત્રી. છાયા

છિદ્ - (કર્મણિ પ્રયોગમાં) કપાવું

જ

જગત્ - ન. જગત

જગત્કર્ત્વ - પું. જગતનો રચનાર, પરમેશ્વર

જન્ [જા] - ગ. ૪ આત્મને. જનમવું, ઉત્પન્ન થવું.

જન - પું. માણસ, લોક

જનક - પું. બાપ, સીતાનો બાપ

જનની - સ્ત્રી. મા

જમ્બુક - પું. શિયાળ

જયત્ - (જિ ગ. ૧ પરસ્મૈ. નું વ. કૃ.)

જીતતું, વિજયી

જયન્ત - પું. ઈંદ્રનો પુત્ર

જઠ - પું. ઘરડો માણસ

જરા - સ્ત્રી. ઘડપણ

જલ - ન. જળ, પાણી

જલ્પ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. બડબડવું

જવ - પું. ઉતાવળ, ત્વરા

જાઙ્ય - ન. આળસ, સુસ્તી

જાત - (જન્ નું ભૂ.કૃ.) જન્મેલું

જાતિ - સ્ત્રી. જાતિ

જામાત્ - પું. જમાઈ

જાયાપતી - પું. (દ્વિ. વ.) વરવહુ

જાલ - ન. જાળ, પાશ

જાત્મ - લુચ્ચો, ઠગ

જિ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. જય પામવો,

જીતવું,

વિ + જિ - આત્મને. વિજય પામવો,

જીતવું

જિહ્વા - સ્ત્રી. જીભ

જિહ્વાગ્ર - ન. (જિહ્વા - સ્ત્રી. જીભ +

અગ્ર - ન. ટોચ) જીભનું ટેરવું

જીર્ણ - (જૃ નું ભૂ.કૃ.) જીર્ણ

જીવ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. જીવવું

જીવ - પું. જીવ

જીવિકા - સ્ત્રી. આજીવિકા

જીવિત - ન. જીવિત, જિંદગી
 જેતૃ - વિશે. જીતનાર
 જ્યાયસ્ - વિશે. વધારે મોટું
 જ્યોત્સ્ના - સ્ત્રી. ચાંદની
 જ્ઞા - જ્ઞાન થવું, જાણવું
 જ્ઞાતિ - સ્ત્રી. સગું
 જ્ઞાન - ન. જ્ઞાન
 જ્ઞાનામૃત - ન. (જ્ઞાન - ન. જ્ઞાન +
 અમૃત - ન. અમૃત) જ્ઞાનરૂપી અમૃત

ડ

ડિમ્બ - પું. બાળક
 ડી - ગ. ૧ આત્મ ને. ઊડવું

ત

તડ (તાડ) - ગ. ૧૦ તાડન કરવું,
 મારવું
 તડાગ - પું. તળાવ
 તળડુલ - પું. ચોખા
 તતઃ - (અવ્યય) તેથી, પછી
 તત્ત્વ - ન. તત્ત્વ
 તત્ર - (અવ્યય) ત્યાં
 તથા - (અવ્યય) તે પ્રમાણે
 તદા - (અવ્યય) ત્યારે
 તનય - પું. તનય, દીકરો
 તનુ - વિશે. નાનું, થોડું
 તન્ત્ર - ગ. ૧૦ આત્મને. સંભાળવું,
 રક્ષણ કરવું
 તપ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. તપવું
 તપસ્ - ન. તપ

તમસ્ - ન. તમ, અંધારું
 તમિસ્ત્રા - સ્ત્રી. રાત
 તરુ - પુ. ઝાડ
 તસ્થિવસ્ - વિશે. ઊભેલું
 તાડન - ન. મારવું એ
 તારક - ન. તારો
 તારાગણ - પું. (તારા - સ્ત્રી. તારો +
 ગણ - પું. જથ્થો) તારાનો જથ્થો
 તાલુ - ન. તાળવું
 તિલ - પું. તલ
 તીર - ન. તીર, તટ, કાંઠો
 તુ - (અવ્યય) પરંતુ, પણ, તોપણ
 (વાક્યની શરૂઆતમાં વપરાતો નથી)
 તુદ્ - ગ. ૬ ઉભય. કનડવું, દુઃખ દેવું
 તુલ્ (તોલ્) - ગ. ૧૦ તોળવું
 તુલ્ય - વિશે. તુલ્ય, સરખું
 તુષ્ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. સંતોષ પામવો,
 ધરાવું
 તૂલ - પું. કપાસ, રૂ
 તૂળ્ણીમ્ - (અવ્યય) મૂંગાં, શાંતતાથી
 તૃણ - ન. તરણું, તણખલું
 તૃષિત - વિશે. તરસ્યું
 તૃષ્ણા - સ્ત્રી. તૃષ્ણા, તરસ, ઈચ્છા,
 લોભ
 તૃ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. તરવું, ઓળંગવું,
 અવ + તૃ - ઊતરવું
 તેજસ્ - ન. તેજ
 ત્યજ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. તજવું
 ત્યાગ - પું. ત્યાગે
 ત્વર્ - ગ. ૧ આત્મને. ઉતાવળ કરવી,

અધીરા થવું

ત્વષ્ટ - પું. વિશ્વકર્મા, દેવોનો શિલ્પી

દ

દક્ષ - વિશે. ઉદ્યોગી, ખંતીલું, મહેનતુ
દક્ષિણા - સ્ત્રી. દક્ષિણ

દણ્ડ - ગ. ૧૦ દંડવું, સજા કરવી

દણ્ડ - પું. લાકડી, શિક્ષા

દણ્ડકા - સ્ત્રી. એ નામનું વિધ્યાયળ
ઉપરનું જંગલ

દરિદ્ર - વિશે. દરિદ્રી, ગરીબ

દર્શન - ન. દર્શન, દેખાવ

દર્શનીય - વિશે. દર્શન કરવા યોગ્ય,
ખુબસૂરત

દશરથ - પું. સૂર્યવંશી રાજા, રામનો
બાપ

દહ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. દાહ કરવો, બાળવું

દા - (કર્મણિરૂપ દી) દાન કરવું, આપવું

દા [યચ્છ] - ગ. ૧ પરસ્મૈ. દાન કરવું,
આપવું,

પ્ર + દા - આપવું, દાન કરવું,

પ્રતિ + દા - બદલે આપવું

દાતૃ - વિશે. દાતા, દાતાર, આપનાર

દારિદ્ર્ય - ન. દળદર, ગરીબપણું

દારુણ - વિશે. ભયંકર, ધોર

દાસજન - પું. (દાસ - પું. દાસ + જન

- પું. માણસ) દાસ, ચાકર માણસ

દાસી - સ્ત્રી. દાસી

દિન - ન. દિવસ

દિવા - (અવ્યય) દિવસે

દિવૌકસ - પું. દેવ

દિશ્ - સ્ત્રી. દિશા

દિશ્ - ગ. ૬ ઉભય. દેખાડવું,
બતાવવું,

આ + દિશ્ - ફરમાવવું,

ઉપ + દિશ્ - ઉપદેશ કરવો, સમજાવવું,
શિખવવું,

નિર્ + દિશ્ - બતાવવું, દેખાડવું

દીન - વિશે. ગરીબ, દીન

દીપ - પું. દીવો

દીર્ઘ - વિશે. દીર્ઘ, લાંબું

દુઃખ - ન. દુઃખ

દુઃખિત - વિશે. દુઃખી

દુઃખોદધિ - પું. (દુઃખ - ન. દુઃખ +

ઉદધિ - પું. સમુદ્ર) દુઃખનો દરિયો

દુરાચાર - પું. દુષ્ટ આચાર, ખરાબ ચાલ

દુરાપ - વિશે. દુર્લભ, મુશ્કેલીથી મળી
શકે એવું

દુર્ગ - ન. સંકટ, કિલ્લો

દુર્ગા - સ્ત્રી. દુર્ગા, દેવીનું નામ

દુર્જન - દુર્જન, ખરાબ માણસ

દુર્દશા - સ્ત્રી. અવદશા, માઠી હાલત

દુર્ભિક્ષ - ન. દુકાળ

દુર્વાસસ - પું. દુર્વાસા ઋષિ

દુષ્કૃત - ન. દુષ્કૃત, દુષ્ટ કામ

દુષ્કૃતિ - સ્ત્રી. ખરાબ કામ

દુષ્ટ - (દુષ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ. નું ભૂ.કૃ.)

દુષ્ટ

દુહિતૃ - સ્ત્રી. દીકરી

દૂત - પું. દૂત, જાસૂસ

દૂર - વિશે. દૂર
 દૂરમ્ - (અવ્યય) દૂર
 દૂષિત - (દુષ્ પ્રેરકનું ભૂ.કૃ.) દોષવાળું,
 અપવિત્ર કરાયેલું
 દૃઢમ્ - (અવ્યય) દૃઢ, મજબૂત રીતે
 દૃશ્ [પશ્ય] - ગ. ૧ પરસ્મૈ. દર્શન
 કરવું, જોવું
 દૃશદ્ - સ્ત્રી. પથ્થર
 દૃષ્ટ - (દૃશ્ નું ભૂ.કૃ.) દીઠેલું
 દૃશ્ય - વિશે. દશ્ય, દેખાય એવું
 દૃષ્ટિપ્રસાદ - પું. (દૃષ્ટિ - સ્ત્રી. નજર +
 પ્રસાદ - પું. મહેરબાની) જોવાની મહેરબાની,
 નિધા
 દૃ (દાર્) - ગ. ૧૦ ફાડવું
 દેવ - પું. દેવ, ઈશ્વર
 દેવતા - સ્ત્રી. દેવ
 દેવદત્ત - પું. વિશેષ નામ
 દેવદારુ - પું. દેવદાર
 દેવાયતન - ન. દેવાલય, દેવળ
 દેવી - સ્ત્રી. દેવી
 દેવૃ - પું. દિયર
 દેશ - પું. દેશ
 દેહ - પું. દેહ
 દૈન્ય - ન. દીનપણું, ગરીબપણું,
 હલકાપણું
 દૈવ - ન. દૈવ, નસીબ
 દ્યાવાપૃથિવી - સ્ત્રી. (દ્વિવચનમાં)
 આકાશ અને પૃથ્વી
 દ્યુત્ - ગ. ૧ આત્મને. પ્રકાશવું
 દ્રવ્ય - ન. દ્રવ્ય, ધન

દ્રષ્ટ - વિશે. દર્શન કરનાર, જોનાર
 દ્વુ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. ગળવું, પીગળવું,
 દયાથી પીગળવું
 દ્વુતમ્ - (અવ્યય) જલદી, તરત
 દ્વુહ્ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. દ્રોહ કરવો
 દ્વારકા - સ્ત્રી. એક શહેરનું નામ
 દ્વિજ - પું. બ્રાહ્મણ
 દ્વીપ - પું. દ્વીપ, બેટ, ખંડ
 દ્વેષ્ટ - પું. શત્રુ, વિશે. દ્વેષી, દ્વેષ કરનાર

ધ

ધન - ન. ધન
 ધનપતિ - પું. કુબેર
 ધનભાજ - વિશે. ધનાઢ્ય
 ધનિક - પું. ધનિક, વિશે. ધનાઢ્ય
 ધનુસ્ - ન. ધનુષ, કામદું
 ધર્મ - પું. ધર્મ, ફરજ
 ધા - (ધી કર્મણિ પ્રયોગમાં) અધિ +
 ધા - બોલાવવું, નામ દેવું આપવું,
 નિ + ધા - મૂકવું
 ધાત્ - પું. પેદા કરનાર, પરમેશ્વર
 ધાન્ય - ન. ધાન્ય, અનાજ
 ધાર્તરાષ્ટ્ર - પું. ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર
 ધાવ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. ધાવું, દોડવું
 ધીમત્ - વિશે. ડાહ્યું, બુદ્ધિમાન
 અવ + ધીર્ - ગ. ૧૦ તિરસ્કારવું
 ધીર - વિશે. ધીર, ધીરજવાન,
 હિમ્મતવાળું
 ધીર - પું. ધૈર્યવાન માણસ, ડાહ્યો માણસ
 ધૂર્જાટિ - પું. શિવ

ધૃ - ગ. ૧૦ ઉભય. ધારવું, ધીરવું
 ધૃ - ગ. ૧ ઉભય. પકડવું,
 ઉદ્ + ધૃ - ઉદ્ધાર કરવો, છોડાવવું
 ધૃતિ - સ્ત્રી. ધીરજ, હિંમત
 ધેનુ - સ્ત્રી. ધેનુ, ગાય
 ધ્યાન - ન. ધ્યાન
 ધ્રુવ - વિશે. સ્થિર
 ધ્વંસ્ - ગ. ૧ આત્મને. નાશ પામવું
 ધ્વનિ - પું. અવાજ, શબ્દ

ન

ન - (અવ્યય) નહિ
 ન કદાપિ - (અવ્યય) કદીએ નહિ
 નખ - ન. નખ
 નગર - ન. નગર, શહેર
 નગરી - સ્ત્રી. શહેર
 નદી - સ્ત્રી. નદ
 નદ - પું. નદી
 નદી - સ્ત્રી. નદી
 નનાન્દ - સ્ત્રી. નાંદ
 અભિ + નન્દ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. ખુશ થવું,
 આનંદ પામવો, ચાહવું
 નન્દિની - સ્ત્રી. છોકરી
 નમ્ - દીકરીનો દીકરો, પૌત્ર
 નમસ્ - ન. આકાશ
 નમ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. નમવું,
 અવ + નમ્ - નમવું, નમી જવું
 નમસ્ - (અવ્યય) નમસ્કાર
 નયન - ન. નયન, નેણ, આંખ
 નર - પું. નર, પુરુષ

નલ - પું. નળરાજા
 નવ - વિશે. નવું
 નશ્ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. નાશ પામવું
 નષ્ટ - (નશ્ નું ભૂ.કૃ.) નાશ પામેલું
 નાગ - પું. હાથી
 નાટ્ - ગ. ૧૦ ઉભય. ભજવવું
 નાટક - ન. નાટક
 નામ - (અવ્યય) નામે, એટલે કે
 નામન્ - ન. નામ
 નાયક - પું. નાયક, આગેવાન
 નારદ - પું. એક દેવઋષિ
 નારાયણ - પું. વિશેષ નામ
 નારી - સ્ત્રી. નારી, સ્ત્રી
 નાવિક - પું. નાવ ચલાવનાર, ખલાસી
 નાશ - પું. નાશ
 નિત્યમ્ - (અવ્યય) નિત્ય, નિત, હંમેશ
 નિધિ - પું. ભંડાર
 નિન્દ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. નિંદવું
 નિન્દા - સ્ત્રી. નિંદા
 નિપુણ - વિશે. હોશિયાર
 નિમગ્ન - (નિ + મસ્જ્ નું ભૂ.કૃ.) ડૂબેલું
 નિમિત્ત - ન. નિમિત્ત, કારણ, હેતુ
 નિરતિશય - વિશે. પૂર્ણ, અપ્રતિમ,
 અનુપમ, જેનાથી બીજું ચડિયાતું ન હોય
 તેવું
 નિરસ્ત - (નિર્ + અસ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ. નું
 ભૂ.કૃ.) વિખરાયેલું, નાશ કરાયેલું
 નિરૂપતિ - (નિ + રૂપ્ નું ભૂ.કૃ.)
 જોવાયેલું, ખોળી કઢાયેલું
 નિર્દેશ - પું. સૂચના

નિર્બન્ધ - પું. કાલાવાલા, આજીજી
 નિર્મિત - (નિર્ + મા નું ભૂ.કૃ.) નિર્માણ
 કરેલું, સરજાયેલું, ઉપજાવાયેલું કરાયેલું
 નિર્વૃત્તિમત્ - વિશે. નિરાંતવાળું
 નિવૃત્ત - (નિ + વૃત્ નું ભૂતકૃદંત) પાછું
 આવેલું
 નિવેશિત - (નિ + વિશ્ ના પ્રેરક
 પ્રયોગનું કર્મણિ ભૂતકૃદંત) મૂકેલું
 નિશા - સ્ત્રી. રાત
 નિશાચર - પું. દૈત્ય
 નિશિત - વિશે. તીક્ષ્ણ ધારવાળું.
 નિશ્ચેષ્ટ - વિશે. સ્તબ્ધ, સ્થિર, નિશ્ચળ
 નિષણ્ણ - (નિ + સદ્ નું. ભૂતકૃદંત)
 બેઠેલું
 નિષ્ક - પું. સોનામહોર
 નિષ્ણાત - (નિ + સ્ના નું ભૂ.કૃ.) પ્રવીણ
 નિષ્ફલ - વિશે. ફળરહિત, વ્યર્થ
 ની - ગ. ૧ ઉભય. લઈ જવું, દોરી જવું,
 આ + ની - આણવું, લાવવું,
 પરિ + ની - પરણવું,
 પ્ર + ની - રચવું,
 અપ + ની - ખસેડવું,
 વિ + ની - શિખવવું, વિનય શિખવવો
 નીચૈરાખ્ય - વિશે. (નીચૈસ્ + આખ્યા
 - સ્ત્રી. નામ) જેનું નામ નીચૈસ્ છે તે
 નીતિ - સ્ત્રી. નીતિ, રાજનીતિ
 નૃ - પું. નર, પુરુષ
 નૃત્ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. નૃત્ય કરવું
 નૃત્ય - ન. નૃત્ય
 નૃપ - પું. રાજા

નૃપતિ - પું. રાજા
 નૃપત્વ - ન. રાજપણું
 નૃશંસ - વિશે. ક્રૂર, દુષ્ટ
 નેત્ર - ન. નેત્ર, આંખ
 નૈયાયિક - પું. ન્યાયશાસ્ત્રી
 નૌ - સ્ત્રી. વહાણ, નાવ, કાયનો -
 સ્ત્રી. શરીરરૂપી વહાણ
 ન્યાય - પું. ન્યાયશાસ્ત્ર
 ન્યાયસભા - સ્ત્રી. (ન્યાય - પું. ઈન્સાફ
 + સભા - સ્ત્રી. કચેરી) ઈન્સાફની કચેરી

પ

પક્ષિન્ - પું. પક્ષી, પંખી
 પક્ક - પું. કાદવ
 પચ્ - ગ. ૧ ઉભય. પાક કરવો, રાંધવું
 પજ્જવટી - સ્ત્રી. પંચવટી
 પઝર - પું. પાંજરું
 પદ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. પાઠ શીખવો,
 ભણવું, શીખવું
 પણિટ - પું. પંડિત
 પળ્ય - ન. મૂલ્ય, પુણ્યપળ્ય - ન.
 પુણ્યરૂપી કીમત
 પત્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. પતન પામવું,
 પડવું,
 આ + પત્ - બનવું,
 ઉદ્ + પત્-ઉડવું, ફરવું
 પતન - ન. પડવું એ
 પતિત - (પત્ નું ભૂ.કૃ.) પડેલું
 પત્તિ - પું. પાળો
 પત્ની - સ્ત્રી. પત્ની, વહુ

પથ્ય - ન. શરીરને સુખાકારી આપે એવું
 ઓસડ, હિતકારક વસ્તુ
 પદ્ - ગ. ૪ આત્મને. ઉદ્ + પદ્ -
 ઊપજવું, ઉત્પન્ન થવું,
 નિસ્ + પદ્ - નીપજવું,
 પ્રતિ + પદ્ - તરફ જવું, કરવું
 પદ - ન. પગલું
 પદ્મ - ન. કમળ
 પયસ્ - ન. પાણી
 પર - વિશે. પરમં, શ્રેષ્ઠ
 પરકીય - વિશે. પારકું
 પરમ્ - (અવ્યય) તોપણ
 પરમ - વિશે. પરમ, અત્યંત
 પરવત્ - વિશે. પરાધીન
 પરશુ - પું. ફરશી, કુહાડો
 પરશુરામ - પું. પૃથ્વી નક્ષત્રી કરનાર
 બ્રાહ્મણ યોદ્ધો
 પરાક્રમ - પું. પરાક્રમ
 પરાર્ધ - પું. પાછલો અર્ધ ભાગ
 પરિણામ - પું. પરિણામ
 પરિહર્તવ્ય - વિશે. તજવા લાયક
 પરિહિત - (પરિ + ધા નું ભૂ.કૃ.) પહેરેલું
 પર્ણ - ન. પાંદડું
 પર્યાકુલ - વિશે. વ્યાકુળ થયેલું,
 ગભરાયેલું
 પર્વત - પું. પર્વત
 પલ્લવ - પું. પલ્લવ, ફણગો
 પલ્વલ - પું. ન. તળાવડું
 પવન - પું. પવન
 પવિ - પું. વજ્ર

પશુ - પું. પશુ
 પશ્ચાત્ - (અવ્યય) પછી
 પશ્યત્ - (દૃશ્ ગ.૧ પરસ્મૈ. નું વ. કૃ.)
 જોતું
 પા [પિબ્] - ગ.૧ પરસ્મૈ. પાન કરવું,
 પીવું (કર્મણિરૂપ પી)
 પાંસુ - પું. ધૂળ
 પાઠ - પું. પાઠ
 પાઠશાળા - સ્ત્રી. પાઠશાળા
 પાણિ - પું. હાથ
 પાણ્ડવ - પું. પાંડુ રાજાનો પુત્ર
 પાત - પું. પડવું એ, પતન
 પાત્ર - ન. યોગ્ય માણસ, યોગ્ય વસ્તુ
 પાદ - પું. પગ
 પાદપ - પું. ઝાડ
 પાન્થ - પું. મુસાફર, પંથે ચાલનારો
 પાપ - ન. પાપ, વિશે. પાપી
 પાપ - પું. પાપી માણસ
 પાર્ - ગ. ૧૦ પાર પામવું, ઓળંગવું
 પાર - પું. પાર, છેડો
 પારિતોષિક - ન. ઇનામ
 પાર્થિવ - પું. રાજા
 પાલક - વિશે. પાળનાર
 પિન્ડ - પું. પિંડ, પ્રેતને બળિદાનમાં
 આપેલો ભાતનો ગોળો
 પિતૃ - પું. પિતા, બાપ, દ્વિ. મા - બાપ
 પિતૃવ્ય - પું. કાકો
 પીડ્ - ગ. ૧૦ પીડવું
 પીડા - સ્ત્રી. પીડા
 પુચ્છકાવલમ્બન - ન. (પુચ્છક - ન.

પૂંછડું + અવલમ્બન - ન. ટેકો)
પૂંછડાનો ટેકો

પુણ્ય - ન. પુણ્ય, વિશે. પવિત્ર

પુણ્યવત્ - વિશે. પુણ્યવાન, પુણ્યશાળી

પુત્ર - પું. પુત્ર. દીકરો

પુત્રજન્મસમ - વિશે. દીકરાના જન્મ જેવું

પુત્રીકૃત - વિશે. (પુત્ર - દીકરો + કૃત
- કરેલું) દીકરા તરીકે માનેલું. દત્તક
લીધેલું

પુનર્ - (અવ્યય) ફરી

પુસ્ - (અવ્યય) આગળ, સામે

પુસ્તસ્ - (અવ્યય) આગળ, સં મક્ષ,
રૂબરૂ

પુરા - (અવ્યય) પૂર્વે

પુરાણ - ન. પુરાણ, વિશે. પુરાણું

પુરી - સ્ત્રી. પુરી, શહેર

પુરુષ - પું. પુરુષ, મરદ

પુષ્ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. પોસવું

પુષ્પધારિન્ - વિશે. પુષ્પ ધરાવનારું,
ફુલવાળું

પુષ્પિત - વિશે. પુષ્પવાળું, ફૂલેલું

પુસ્તક - ન. પુસ્તક

પૂજ - ગ. ૧૦ પૂજવું

પૂજ્ય - વિશે. પૂજ્ય

પૂજા - સ્ત્રી. પૂજા

પૂજાસ્થાન - ન. સત્કારનું કારણ, પાત્ર

પૂત - (પૂ નું ભૂ. કૃ.) પવિત્ર કરાયેલું,
પાવન

પૂર્ - ગ. ૧૦ પૂર્ણ કરવું, ભરવું

પૂર્વાર્ધ - પું. પહેલો અર્ધ ભાગ

પૃથ્વી - સ્ત્રી. પૃથ્વી

પૃષ્ઠ - (પ્રચ્છ નું ભૂ. કૃ.) પૂછાયેલું

પૌર - પું. પુરવાસી, નગરવાસી

પ્રકર્ષ - પું. ઉત્કૃષ્ટતા, અત્યંતતા

પ્રકાશ - પું. પ્રકાશ

પ્રકૃતિ - સ્ત્રી. પ્રધાનમંડળ, પ્રધાન,
પ્રકૃતિ, સ્વભાવ

પ્રકૃતિસિદ્ધ - વિશે. (પ્રકૃતિ - સ્ત્રી.

સ્વભાવ + સિદ્ધ - ગ. ૧ કે ગ. ૪ નું
ભૂ. કૃ.) સિદ્ધ થયેલું, સ્વભાવસિદ્ધ,
સ્વાભાવિક

પ્રચ્છ [પૃચ્છ] - ગ. ૬ પરસ્મૈ. પ્રશ્ન
કરવો, પૂછવું,

આ + પ્રચ્છ - આત્મને. નીકળતી વેળાએ
પૂછવું, વિદાય લેવી

પ્રજા - સ્ત્રી. પ્રજા, રૈયત, સંતતિ

પ્રજ્ઞ - પું. ડાહ્યો માણસ

પ્રતનુ - વિશે. થોડું, નાનું

પ્રતિકૃતિ - સ્ત્રી. છબી, નકલ

પ્રતિક્રિયા - સ્ત્રી. બદલો, વેર વાળવું
એ, વેર લેવાની રીત

પ્રતિજ્ઞાત - (પ્રતિ + જ્ઞા નું ભૂ. કૃ.)

પ્રતિજ્ઞા કરીને કહેલું, કબૂલેલું

પ્રતિપદ્ - સ્ત્રી. પડવો

પ્રતિષ્ઠાપન - ન. સ્થાપના

પ્રતિહત - (પ્રતિ + હન્ નું કર્મણિ
ભૂતકૃદંત) અડચણ કરેલી છે એવું,
અટકાવેલું, બંધ કરેલું

પ્રત્યય - પું. વિશ્વાસ
 પ્રથ્ - ગ. ૧૦ પ્રસિદ્ધ કરવું
 પ્રથમ - વિશે. પ્રથમ, પહેલું
 પ્રથમસુકૃત - ન. (પ્રથમ - પહેલું + સુકૃત - સત્કર્મ) પૂર્વનું સત્કર્મ
 પ્રદેય - વિશે. આપવાનું, લગ્નમાં આપવા યોગ્ય
 પ્રપન્ન - (પ્ર + પદ્ ગ. ૪નું કર્મણિ ભૂતકૃદંત) જોડાયેલું, યુક્ત
 પ્રબલ - વિશે. પ્રબળ, મજબૂત
 પ્રભવ - પું. ઉત્પત્તિસ્થાન, ઉત્પત્તિ
 પ્રભા - સ્ત્રી. પ્રભા, તેજ
 પ્રભુ - પું. પ્રભુ, ઈશ્વર
 પ્રભૂત - વિશે. પુષ્કળ
 પ્રમદા - સ્ત્રી. જુવાન સ્ત્રી
 પ્રમાણ - ન. પ્રમાણ
 પ્રયાગ - ન. પ્રયાગ, અલાહાબાદ
 પ્રવર્તન - ન. પ્રેરણા, સ્થાપના
 પ્રવાહ - પું. પ્રવાહ, વહેણ
 પ્રવિષ્ટ - (પ્ર + વિશ્ નું ભૂ. કૃ.) પ્રવેશ કરેલું
 પ્રવૃત્તિ - સ્ત્રી. પ્રવૃત્તિ, વલણ, માહિતી, ખબર
 પ્રશસ્ય - વિશે. પ્રશંસાને પાત્ર, વખાણવા લાયક
 પ્રશ્રય - પું. સભ્યતા, વિનય
 પ્રસન્ન - (પ્ર + સદ્ નું ભૂ. કૃ.) પ્રસન્ન, ખુશ
 પ્રસાદ - પું. કૃપા, મહેરબાની
 પ્રસ્થાપિત - (પ્ર + સ્થા ના પ્રેરક

પ્રયોગનું કર્મણિ ભૂ. કૃ.) મોકલેલું
 પ્રાચી - સ્ત્રી. પૂર્વ દિશા
 પ્રાજ્ઞ - પું. ડાહ્યો માણસ
 પ્રાણ - પું. (બહુવચનમાં) પ્રાણ, જીવ
 પ્રાણિન્ - પું. પ્રાણી
 પ્રાતર્ - (અવ્યય) પ્રાતઃ કાળે, પરોઢિયે, સવારે
 પ્રાપ્ત - (પ્ર + આપ્ નું ભૂ. કૃ.) પ્રાપ્ત થયેલું, પામેલું, પહોંચેલું
 પ્રાયસ્ - (અવ્યય) ઘણું કરીને
 પ્રાવીણ્ય - ન. પ્રવીણતા, હોંશિયારી
 પ્રાશ્નિક - પું. પ્રશ્ન કરનારો
 પ્રાસાદ - પું. મહેલ
 પ્રાસાદતલ - ન. (પ્રાસાદ - પું. મહેલ + તલ - ન. પૃષ્ઠ) મહેલની આગાશી
 પ્રિય - વિશે. પ્રિય, વહાલું
 પ્રિયંવદા - સ્ત્રી. શકુન્તલાની સખીનું નામ
 પ્રિયતમા - સ્ત્રી. અતિપ્રિય સ્ત્રી
 પ્રિયવાદિન્ - વિશે. મીઠું બોલનાર
 પ્રિયવાદિત્વ - ન. મીઠાબોલાપણું
 પ્રિયાપ્રવૃત્તિ - સ્ત્રી. (પ્રિયા - સ્ત્રી. વહાલી + પ્રવૃત્તિ - સ્ત્રી. ખબર)
 વહાલીની ખબર
 પ્રી [પ્રીન્] - ગ. ૧૦ પ્રસન્ન કરવું, ખુશ કરવું
 પ્રીતિ - સ્ત્રી. પ્રીતિ, પ્રસન્નતા
 પ્રેમન્ - પું. ન. પ્રેમ, પ્રીતિ
 પ્રેયસ્ - વિશે. વધારે પ્રિય, વધારે વહાલું, વહાલું

फ

फल - न. ફળ

फल् - ग. ૧ પરસ્મૈ. ફળરૂપ થવું,
ફળદાયક થવું

फलाशिन - વિશે. ફળ ખાનાર

ब

बन्धु - પું. બંધુ, સગો

बल - ન. બળ, લશ્કર

बलि - પું. બળિદાન

बलि - પું. બલિરાજા

बहिस् - (અવ્યય) બહાર

बहु - વિશે. બહુ

बहुशस् - (અવ્યય) ઘણી વખત,
વારંવાર

बाण - પું. બાણ, તીર

बान्धव - પું. ભાઈ, સગો

बाल - પું. બાળક, છોકરો

बाहु - પું. બાહુ, હાથ

बाहुल्य - ન. પુષ્કળતા, બહુપણું,
બહુત્વ

बिडाल - બિલાડો

बिन्दु - પું. ટપકું, ટીપું

बिम्ब - ન. બિંબ

बीज - ન. બીજ, બી

बुद्धि - સ્ત્રી. બુદ્ધિ

बुद्धिप्रभाव - પું. (બુદ્ધિ - બુદ્ધિ +

પ્રભાવ - પું. શક્તિ) બુદ્ધિની શક્તિ

बुध् - ગ. ૧ ઉભય. બોધ થવો, જાણવું,
સમજવું

बुध - ડાહ્યો માણસ

ब्रह्मन् - પું. બ્રહ્મા, ન. પરબ્રહ્મા

ब्रह्मविद् - વિશે. બ્રહ્મને જાણનાર,
તત્ત્વજ્ઞાની

ब्रह्माण्य - ન. એક જંગલનું નામ

ब्राह्मण - પું. બ્રાહ્મણ

ब्रूते - (બ્રૂ ગ. ૨ નું આત્મને. વર્ત. તૃ.
પુ. નું એક. વ.) કહે છે.

भ

भक्त - (ભજ્ નું ભૂતકૃદંત) તલ્લીન,
તત્પર, પરાયણ

भक्त - પું. ભક્ત, ભગત

भक्ति - સ્ત્રી. ભક્તિ

भक्ष् - ગ. ૧૦ ભક્ષણ કરવું, ખાવું

भगवत् - વિશે. દિવ્ય, પૂજ્ય

भगिनी - સ્ત્રી. બહેન

भगीरथ - પું. એક સૂર્યવંશી રાજા

भङ्ग - પું. ભંગ

भज् - ગ. ૧ ઉભય. ભજવું, સેવવું,
આશરો લેવો, પકડવું

भद्र - ન. ભલું, સુખ, કલ્યાણ

भय - ન. ભય

भयंकर - વિશે. ભયંકર

भर - પું. ભાર, વજન

भर्तृ - પું. ભર્તા, ધણી, શેઠ

भवत् - સર્વ. તું, તમે, આપ

भवत्सकाश - પું. (ભવત્ - આપ +

સકાશ - પું. પડોશ) આપની હજૂર

भविष्यति - (ભૂ ના ભવિષ્યકાળનું તૃ.

પુ. નું એ. વ.) થશે.

ભાગીરથી - સ્ત્રી. ભાગીરથી, ગંગા

ભાર - પું. ભાર

ભારતવર્ષીય - પું. ભારતવર્ષનો એટલે

હિંદુસ્તાનનો રહેવાસી

ભાર્યા - સ્ત્રી. ભાર્યા, વહુ

ભાવય - (ભૂના પ્રેરકનું આજ્ઞાસ્થિ. પુ.

એ. વ.) કર, સમજ, બનાવ, સંભાવ્યતે

(પ્રેરકનું કર્મણિરૂપ) સંભવતું જણાય છે.

ભાવિન્ - વિશે. ભાવી, થનાર, થવાનું

ભાષ્ - ગ. ૧ આત્મને. કહેવું,

પ્રતિ + ભાષ્ - જવાબ આપવો, ઉત્તર આપવો

ભાસ્વરશુક્લ - વિશે. ચળકતો, ધોળો (રંગ)

ભિક્ષુ - ગ. ૧ આત્મને. ભિક્ષા માગવી, ભીખવું

ભિક્ષા - સ્ત્રી. ભિક્ષા

ભિક્ષુક - પું. ભિક્ષુક, માગનાર, યાચક

ભિદ્ - ભેદવું

ભીતિ - સ્ત્રી. ભીતિ, બીક

ભીમ - પું. પાંડુના બીજા દીકરાનું નામ

ભીરુ - સ્ત્રી. બીકણ સ્ત્રી

ભૂ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. હોવું, થવું,

અનુ + ભૂ અનુભવવું,

ઉદ્ + ભૂ ઉત્પન્ન થવું, નીપજવું

ભૂત - ન. પ્રાણી

ભૂતાર્થ - પું. સત્ય, વસ્તુતા

ભૂતિ - સ્ત્રી. ચડતી, આબાદી

ભૂષ - પું. ભૂષ, રાજા

ભૂમત્ - પું. રાજા, પર્વત

ભૂમિ - સ્ત્રી. ભૂમિ, ભોંય, પૃથ્વી

ભૂયસ્ - વિશે. બહુ મોટું, વધારે મોટું

ભૂરિ - વિશે. બહુ

ભૂષ્ - ગ. ૧૦ ભૂષિત કરવું,

શણગારવું, શોભાવવું

ભૂષણ - ન. ભૂષણ, ધરેશું

ભૃ - ગ. ૧ ઉભય. ભરવું (કર્મણિરૂપ

શ્રિયતે)

ભૃત્ય - પું. ચાકર

ભોગ - પું. ઉપભોગ

ભોજન - ન. ભોજન, જમણ

ભોસ્ - (અવ્યય) અરે, અહો

ભ્રમર - પું. ભમરો, મધમાખ

ભ્રાતૃ - પું. ભ્રાતા, ભાઈ

ભ્રાન્ત - (ભ્રમ્ નું ભૂ. કૃ.) ભ્રમમાં પડેલું, બાવરું

મ

મણિ - પું. મણિ

મણિકાર - પું. ઝવેરી

મળ્ડપ - પું. મંડપ, માંડવો

મતિ - સ્ત્રી. મતિ, બુદ્ધિ

મત્સ્ય - પું. માછલું

મદ્ [માદ્] - ગ. ૪ પરસ્મૈ. મદમાં

હોવું. ગાંડા થવું, ભૂલ ખાવી,

પ્ર + મદ્ [પ્રમાદ્] - ભૂલ કરવી, ભૂલ ખાવી.

મદ - પું. મદ

મદન - પું. મદન, કામદેવ

મદિરા - સ્ત્રી. મદિરા, દારૂ
 મદિરાક્ષી - સ્ત્રી. મનોહર નેત્રવાણી સ્ત્રી
 મધુ - ન. મધ
 મધુકર - પું. મધ કરનારો, ભમરો
 મધુરમ્ - (અવ્યય) મધુર રીતે
 મન્ - ગ. ૪ આત્મને. માનવું, વિચારવું,
 અનુ + મન્ - કબૂલ રાખવું,
 અવ + મન્ - અપમાન કરવું, અવજા
 કરવી, તિરસ્કાર કરવો.
 મનઃસંયમ - પું. (સંયમ - પું. નિગ્રહ,
 કબજામાં રાખવું તે) મનને કબજામાં
 રાખવું એ
 મનસ્ - ન. મન
 મનુ - પું. વિશેષ નામ
 મન્ - ગ. ૧૦ આત્મને. વિચારવું,
 નિ + મન્ - ગ. ૧૦ નિમંત્રણ કરવું,
 નોતરવું
 મન્ત્ર - પું. મંત્ર
 મન્દ - વિશે. મંદ, ધીમું
 મયૂર - પું. મોર
 મરણ - ન. મરણ, મોત
 મરુત્ - પું. પવન, વાયુદેવ, દેવ
 મહત્ - વિશે. મહા, મહાન, મોટું
 મહાત્મન્ - પું. મહાત્મા, મહાપુરુષ
 મહારિપુ - પું. (રિપુ - પું. શત્રુ) મોટો
 શત્રુ
 મહિમન્ - પું. મહિમા
 મહિષ - પું. પાડો
 મહિષાસુર - પું. એક દૈત્યનું નામ
 મહિષી - સ્ત્રી. પટરાણી

મહી - સ્ત્રી. પૃથ્વી
 મહોત્સવ - પું. મહોત્સવ
 મા - (અવ્યય) ના, નહિ
 મા - (નિર્ સાથે) નિર્માણ કરવું,
 નિપજાવવું, નિર્માયતે - કર્મણિરૂપ
 માંસ - ન. માસ
 માણવક - પું. વિશેષ નામ
 માતૃ - સ્ત્રી. માતા, મા
 માધુર્ય - ન. મધુરપણું, મીઠાશ
 માનવ - પું. માણસ, માનવ
 માનિની - સ્ત્રી. માનવાણી સ્ત્રી
 મારુત - પું. પવન, વાયુદેવ
 માર્ગ - ગ. ૧૦ પરસ્મૈ. શોધવું
 માર્ગ - પું. માર્ગ, રસ્તો
 માલા - સ્ત્રી. માળા
 માષ - પું. અડદ
 માસ - પું. માસ મહિનો
 માસચતુષ્ઠય - ન. (માસ - પું. મહિનો
 + ચતુષ્ઠય - ન. ચોક્કું) ચાર મહિના
 મિત્ર - ન. મિત્ર
 મિત્રતા - સ્ત્રી. મિત્રતા, મિત્રાઈ
 મિલિત્વા - (મિલ્ નું સબંધક ભૂ. કૃ.)
 મળીને
 મુક્ત - (મુચ્ નું ભૂ. કૃ.) મુક્ત, છૂટું
 થયેલું
 મુક્તા - સ્ત્રી. મોતી
 મુક્તિ - સ્ત્રી. મુક્તિ, મોક્ષ
 મુખ - ન. મુખ, મોં
 મુખ્ય - વિશે. મુખ્ય
 મુચ્ [મુજ્] - ગ. ૬ ઉભય. મુક્ત

કરવું, મૂકવું, છૂટા કરવું
 મુદ્ - ગ. ૧ આત્મને. ખુશ થવું
 મુષ્ટિ - પું. મુઠી
 મુહ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. મોહ પામવો, ઘેલા
 થવું, બેભાન થવું
 મૂક - વિશે. મૂંગો, શાંત
 મૂર્ખ - પું. મૂર્ખ, મુરખ
 મૂર્ખશત - ન. (શત - ન. સો) સો
 મુખાશો
 મૂર્છ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. મૂર્છા આવવી,
 બેભાન થવું
 મૂર્તિ - સ્ત્રી. મૂર્તિ, પ્રતિમા
 મૂર્તિમત્ - વિશે. મૂર્તિમાન, સાક્ષાત્,
 પ્રત્યક્ષ
 મૂર્ધન્ - પું. માથું, મસ્તક
 મૂલ - ન. મૂળ, તળીયું
 મૃ [મ્રિય] - ગ. ૬ આત્મને. મરવું
 મૃગ - ગ. ૧૦ આત્મને. શોધવું
 મૃગ - પું. હરણ
 મૃત્યુ - પું. મૃત્યુ, મોત
 મૃદ્ - સ્ત્રી. માટી, મટોડી
 મૃશ્ - ગ. ૬ પરસ્મૈ. વિ + મૃશ્ - પરખ
 કરવી, પરીક્ષા કરવી
 મેઘ - પું. મેઘ, વાદળું
 મેઘજાલ - ન. વાદળનો જથ્થો
 મેદિની - સ્ત્રી. પૃથ્વી
 મેઘાવિન્ - વિશે. બુદ્ધિમાન, ડાહ્યું
 મેલ - પું. મેળાપ, સંપ
 મૈત્રાવરુણ - પું. સોમયજ્ઞ કરાવનારમાંનો
 એક ગોર

મોક્ષ - પું. મોક્ષ
 મોદક - પું. લાડુ
 મૌક્તિક - ન. મોતી
 મૌન - ન. મૂંગાપણું

ય

યક્ષ - પું. યક્ષ, કુબેરનો સેવક
 યજ્ - ગ. ૧ ઉભય. યજ્ઞ કરવો, પૂજવું
 યજમાન - પું. યજમાન, યજ્ઞ કરનાર
 યજ્ઞિય - વિશે. યજ્ઞ સંબંધી
 યત્ - ગ. ૧ આત્મને. યત્ન કરવો,
 મથવું, મહેનત કરવી
 યત્ - (ઉદ્-સાથે = ઉદ્યત્-વર્ત. કૃદંત),
 ઊગતું, તૈયાર થતું
 યતિ - પું. જતી, યોગી
 યતઃ - (અવ્યય) જેથી, કારણ કે
 યત્ન - પું. યત્ન
 યત્ર - (અવ્યય) જ્યાં
 યથા - (અવ્યય) જે પ્રમાણે, જેમ
 યદા - (અવ્યય) જ્યારે
 યદિ - (અવ્યય) જો
 યન્ત્ર - ન. યંત્ર, સાંચો
 યશસ્ - ન. યશ, જશ
 યશસ્વત્ - વિશે. જશવાળું, પ્રખ્યાત
 યાચ્ - ગ. ૧ ઉભય. યાચના કરવી,
 યાચવું, માગવું
 યાચક - પું. યાચક, માગનાર
 યાત - (યા નું ભૂ. કૃ.) ગયેલું
 યા, (આ + યા) - આવવું
 સમ્ + આ + યા - આવવું (સમાયાત ભૂ. કૃ.)

યાત્ર - સ્ત્રી. દેરાણી, જેઠાણી
 યાત્રિક - પું. યાત્રાળુ
 યાવત્ - (અવ્યય) જ્યાં સુધી
 યુક્ત - (યુજ્ નું ભૂ. કૃ.) યુક્ત, જોડાયેલું
 યુદ્ધ - ન. યુદ્ધ, લડાઈ
 યુધ્ - સ્ત્રી. યુદ્ધ, લડાઈ
 યુધ્ - ગ. ૪ આત્મને. યુદ્ધ કરવું, લડવું.
 યૂથ - ન. જથ્થો, ટોળું
 યોગિન્ - પું. યોગી, જોગી
 યોજન - ન. જોજન, ચાર ગાઉ
 યોધ - પું. યોદ્ધો, લડવૈયો

ર

રક્ષ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. રક્ષણ કરવું,
 બચાવવું
 રક્ષણ - ન. રક્ષણ, બચાવ
 રક્ષસ્ - ન. રાક્ષસ
 રક્ષા - સ્ત્રી. રક્ષા, બચાવ, રક્ષણ
 રક્ષિત - (રક્ષ નું કર્મ. ભૂ. કૃ.) વિશે.
 રક્ષણ કરનાર
 રક્ષિતૃ - પું. રક્ષક, વિશે. રક્ષણ કરનાર
 રક્ત - વિશે. રાતું, લાલ
 રઘુ - પું. (બહુ.) રઘુ રાજાના વંશજ
 રઘુનાથ - પું. રઘુઓમાં શ્રેષ્ઠ, રામ
 રચ્ - ગ. ૧૦ રચવું, ગોઠવવું
 રજની - સ્ત્રી. રાત
 રજસ્ - ન. રજ, ધૂળ, પરાગ
 રજ્જુ - સ્ત્રી. દોરડી
 રતિ - સ્ત્રી. કામદેવની સ્ત્રીનું નામ,
 ખુશી, મજા

રત્ન - ન. રત્ન
 રથ - પું. રથ
 રથ્ય - પું. ધોડો
 રથ્યા - સ્ત્રી. શેરી
 રમ્ - ગ. ૧ આત્મને. આરંભકરવો,
 હાથમાં લેવું,
 આ + રમ્ - શરૂ કરવું
 રમ્ - ગ. ૧ આત્મને. રમવું, આનંદ
 થવો,
 વિ + રમ્ - પરસ્મૈ. થોભવું, બંધ કરવું
 રમણ - પું. વહાલો, ધણી
 રમા - સ્ત્રી. લક્ષ્મી
 રવિ - પું. રવિ, સૂર્ય
 રસ - પું. રક્ષ
 રાક્ષસ - પું. રાક્ષસ, દુષ્ટ પુરુષ
 વિ + રાજ્ - ગ. ૧ ઉભય. બિરાજમાન
 થવું, શોભાયમાન દેખાવું
 રાજદ્વાર - ન. (દ્વાર - ન. બારણું)
 દરબાર, સરકાર, કચેરી
 રાજન્ - પું. રાજા
 રાજપુત્ર - પું. રાજાનો કુંવર
 રાજપુરુષ - પું. રાજાનો માણસ,
 અધિકારી
 રાજ્ઞી - સ્ત્રી. રાણી
 રાજ્ય - ન. રાજ્ય
 રાજ્યલોભાકૃષ્ટ - વિશે. (રાજ્ય - ન.
 રાજ્ય + લોભ - પું. લોભ + આકૃષ્ટ -
 ખેંચાયેલું) રાજ્યના લોભથી ખેંચાયેલું
 રાત્રિ - સ્ત્રી. રાત્રિ, રાત
 રામ - પું. વિશેષ નામ

રાવણ - પું. રામનો શત્રુ, લંકાનો રાજા
 રાશિ - પું. ઢગલો
 રાષ્ટ્ર - ન. દેશ
 રીતિ - સ્ત્રી. રીત
 રુચ્ - ગ. ૧ આત્મને. રુચિ થવી, ગમવું
 રુદ્ - રડવું
 અનુ + રુધ્ - ગ. ૪ આત્મને. માનવું,
 તાબે થવું,
 નિરુધ્ (કર્મણિ પ્રયોગમાં) - અટકવું,
 થોભવું
 રુહ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. ચડવું,
 પ્ર + રુહ - ઊગવું
 રેરે - (અવ્યય) અરે ! અરે !
 રોદન - ન. રુદન, રડવું એ

લ

સમ્ + લક્ષ્ - ગ. ૧૦ લક્ષ્ય આપવું,
 જોવું, પરીક્ષા કરવી, સાબિત કરવું
 લક્ષ્મણ - પું. રામનો ભાઈ
 લક્ષ્મી - સ્ત્રી. લક્ષ્મી
 લગનવેલા - સ્ત્રી. મુહૂર્તની ઘડી
 લઘિમન્ - પું. થોડાપણું, હલકાપણું
 લઘુ - વિશે. લઘુ, થોડું, નાનું
 લઙ્ઘ - ગ. ૧ આત્મને. ઓળંગવું,
 હરાવવું
 લજ્જ - ગ. ૬ આત્મને. લજજા
 પામવી, લાજવું, શરમાવું
 લજ્જા - સ્ત્રી. લજજા, લાજ
 લતા - સ્ત્રી. લતા, વેલ
 લતાગૃહ - ન. લતામંડપ, વેલનો માંડવો

લભ્ - ગ. ૧ આત્મને. લાભ થવો,
 મેળવવું
 અવ + લમ્બ્ - ગ. ૧ આત્મને. આશરો
 લેવો, પકડવું
 લલના - સ્ત્રી. સ્ત્રી
 લવ - પું. રામનો પુત્ર
 લવ - પું. લવલેશ, રજકણ, અણુ
 લવણ - ન. લૂણ, મીઠું, વિશે. ખારું
 લાઙ્ગુલ - ન. પૂંછડું
 લાભ - પું. લાભ
 લિઙ્ગ - ન. જાતિ (સ્ત્રીવર્ગમાં કે
 પુરુષવર્ગમાં હોવાપણું) ચિહ્ન
 લુદ્ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. લોટવું, આળોટવું
 લુભ્ - ગ. ૪ તથા ૬ પરસ્મૈ. લોભ
 કરવો-રાખવો, તકાસવું, મોહિત થવું
 લોક - પું. લોક, દુનિયા
 લોભ - પું. લોભ

વ

વંશ - પું. વંશ, કુળ
 વક્તૃ - વિશે. વક્તા
 વક્ષસ્ - ન. છાતી
 વચન - ન. વચન, ઉપદેશ, વિનંતિ
 વચનીય - વિશે. નિંદા, ન. નિંદા, જે
 કોઈ નિંદા હોય તે
 વચસ્ - ન. વચન
 વઙ્ગક - પું. ઠગારો
 વત્સ - પું. બચ્ચું
 વદ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. વદવું, કહેવું
 વધ - પું. વધ, મારવું એ

વધૂ - સ્ત્રી. વહુ, જુવાન સ્ત્રી
 વન - ન. વન
 વનવાસિન્ - વિશે. વનમાં વસનાર,
 રહેનાર
 વનૌકસ્ - પું. વનમાં રહેનાર
 વન્દ - ગ. ૧ આત્મને. વંદન કરવું
 વયસ્ - ન. વય, ઉંમર
 વયસ્ય - પું. મિત્ર
 વર - પું. વરદાન, બક્ષિસ, પ્રસાદ
 વરતનુ - વિશે. ખુબસૂરત અંગવાળું
 વર્મ - (અવ્યય) વારું, બહેતર, ઠીક
 વગ્રહ - પું. ડુક્કર, ભૂંડ
 વર્ણ - ગ. ૧૦ વર્ણવવું, વખાણવું
 વર્ણ - પું. વર્ણ, જાત, રંગ
 વર્ત્મન્ - ન. રસ્તો
 વલ્લભ - પું. વહાલો, ધણી
 વશા - સ્ત્રી. હાથણી, હાથીની પત્ની
 વસ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. વસવું, રહેવું,
 અધિ + વસ્ - રહેવું
 વસત્ - (વસ્ નું વ. કૃ.) વસતું
 વસતિ - સ્ત્રી. વાસ, રહેઠાણ
 વસન - ન. વસ્ત્ર
 વસન્ત - પું. વસન્ત ઋતુ
 વસુ - ન. વસુ, ધન
 વસુદેવ - પું. કૃષ્ણનો બાપ
 વસુધા - સ્ત્રી. પૃથ્વી
 વસ્તુ - ન. વસ્તુ, વાસ્તવિક પદાર્થ
 વસ્ત્ર - ન. વસ્ત્ર
 વહ - ગ. ૧ ઉભય. વહેવું, લઈ જવું
 વા - (અવ્યય) અથવા

વાક્પટુતા - સ્ત્રી. (પટુતા - સ્ત્રી.
 હોંશિયારી) બોલવાની છટા
 વાક્ય - ન. વાક્ય, શબ્દ
 વાચ્ - સ્ત્રી. વાચા, વાણી
 વાચા - સ્ત્રી. વાચા, વાણી
 વાઙ્મ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. ઈચ્છવું
 વાણી - સ્ત્રી. વાણી
 વાત - પું. વા, પવન
 વાતાયન - ન. બારી
 અભિ + વાદ્ - ગ. ૧૦ આત્મને. નમવું
 વાપી - સ્ત્રી. વાવ
 વાયસ - પું. કાગડો
 વાયુ - પું. વાયુ
 વારિ - ન. પાણી
 વાર્તા - સ્ત્રી. વાર્તા, વાત
 વાસ - પું. વાસ
 વાસસ્ - ન. વસ્ત્ર, કપડું
 વાસિત - વિશે. ખુશબોદાર થયેલું
 વાસુદેવ - પું. કૃષ્ણ
 વિકાર - પું. વિકાર, રૂપાંતર, ફેરફાર
 વિકાસ - પું. વિકાસ, પ્રકાશ, વિસ્તાર
 વિગ્રહસંધિ - પું (વિગ્રહ - પું. લડાઈ +
 સંધિ - પું. સલાહ) લડાઈ અને સલાહ
 વિઘ્ન - પું. વિઘ્ન, અડચણ
 વિચિત્ર - વિશે. વિચિત્ર, રંગબેરંગી
 વિત્ત - ન. દોલત, ધન, વિત્ત
 વિદ્ [વિન્દ] - ગ. ૬ ઉભય. મેળવવું
 વિદ્ - ગ. ૪ આત્મને. વિદ્યમાન હોવું,
 હોવું
 વિદ્યા - સ્ત્રી. વિદ્યા

વિદ્યુત્ - સ્ત્રી. વીજળી
 વિદ્વત્ત્વ - ન. વિદ્વતા, વિદ્વાનપણું
 વિદ્વસ્ - વિશે. વિદ્વાન, ભણેલું
 વિધિ - પું. વિધિ, ધર્મશાસ્ત્રની આજ્ઞા
 વિદ્યુત - (વિ + ધૃ નું કર્મણિ ભૂતકૃદંત)
 ઉંચકી રાખેલું, આધાર-આશરો આપેલું
 વિધેય - વિશે. કરવા યોગ્ય
 વિનય - પું. વિનય, નમ્રતા
 વિના - (અવ્યય) વિના, સિવાય
 વિનાશ - પું. નાશ
 વિપત્તિ - સ્ત્રી. વિપત્તિ, આફત
 વિપદ્ - સ્ત્રી. વિપત્તિ, આફત
 વિપ્રિય - ન. અપ્રિય કામ, તકસીર,
 વિશે. અણગમતું
 વિભવ - પું. ધન, દૌલત, વૈભવ
 વિમાર્ગ - પું. આડો માર્ગ - રસ્તો
 વિમુખ - વિશે. અવળા મોંવાળું
 વિયત્ - ન. આકાશ
 વિયોગ - પું. વિયોગ
 વિરાવ - પું. ચીસ
 વિરૂપ - વિશે. વિરૂપ, કદરૂપું
 વિવર - ન. ગુફા
 વિવાહ - પું. વિવાહ, વેવિશાળ
 વિવિધ - વિશે. વિવિધ તરેહનું
 વિશ્ - ગ. ૬ પરસ્મૈ. પ્રવેશ કરવો,
 પેસવું,
 ઉપ + વિશ્ - બેસવું
 વિશુદ્ધ - (વિ + શુધ્ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. નું
 કર્મ ભૂ. કૃ.) શુદ્ધ
 વિશુદ્ધિ - સ્ત્રી. શુદ્ધિ, સ્વચ્છતા

વિશ્રામહેતો - (વિશ્રામ - પું. વિસામો
 + હેતુ - પું. સબબ. એ શબ્દનો સમાસ
 વિશ્રામહેતુ - પું. એની પંચમી વિભક્તિનું
 એકવચન) વિસામો ખાવાના સબબથી
 વિશ્વ - સર્વ. વિશ્વ, બધું
 વિશ્વકર્મન્ - પું. વિશ્વકર્મા
 વિશ્વામિત્ર - પું. એક ઋષિ
 વિશ્વાસકારણ - ન. (વિશ્વાસ - પું.
 ભરોસો + કારણ - ન. કારણ) વિશ્વાસનું
 કારણ
 વિષ - ન. વિષ, ઝેર
 વિષ્ણુ - પું. વિષ્ણુ
 વિહગ - પું. પક્ષી
 વિહિત - (વિ + ધા નું ભૂ. કૃ.)
 ફરમાવેલું, સ્થાપેલું, કરેલું
 વીથિ - સ્ત્રી. રસ્તો, શેરી
 વીર - પું. વીર, શૂરો, લડવૈયો
 વીર્ય - ન. વીર્ય, પરાક્રમ
 વૃ - (પરિ ઉપસર્ગ સાથે) વીંટાળવું,
 ઘેરવું
 વૃક્ષ - પું. વૃક્ષ, ઝાડ
 વૃત્ - ગ. ૧ આત્મને. વર્તવું, હોવું, નિ
 + વૃત્ - પાછા આવવું,
 પ્ર + વૃત્ - શરૂ કરવું, લઈ બેસવું,
 પરા + વૃત્ - પાછા વળવું, પરાવૃત્ત્ય -
 સં. ભૂ. કૃ. પાછા વળીને,
 પ્રતિ + નિ + વૃત્ - પાછા આવવું
 વૃત્તિ - સ્ત્રી. વૃત્તિ, ધંધો
 વૃથા - (અવ્યય) વૃથા, ફોગટ
 વૃદ્ધિમત્ - વિશે. વધતું, લંબાતું

વૃધ્ - ગ. ૧ આત્મને. વૃદ્ધિ થવી,
વધવું,

સમ્ + વૃધ્ - વૃદ્ધિ થવી, વધવું, આબાદ
થવું

વૃન્ત - ન. થડ, સાંઠી

વૃષ - પું. બળદ

વૃષભધ્વજ - પું. મહાદેવ

વેદ - પું. વેદ

વેધસ્ - પું. બ્રહ્મા

વેપ્ - ગ. ૧ આત્મને. ધ્રુજવું, થરથરવું

વૈકુન્ઠ - ન. વિષ્ણુનું રહેવાનું ઠેકાણું

વૈયાત્ય - ન. અસભ્યતા, ધૃષ્ટતા

વૈર - ન. વેર, શત્રુત્વ, દુશ્મનાઈ

વ્યથા - સ્ત્રી. વ્યથા, પીડા, ઈજા

વ્યસન - ન. વ્યસન, દુઃખ, સંકટ, ટેવ,
લત

વ્યાખ્યેય - વિશે. અર્થ સમજાવવા
યોગ્ય, અર્થ કરવા યોગ્ય

વ્યાઘ્ર - પું. વાઘ

વ્યાધ - પું. પારધી

વ્યાધિ - પું. રોગ

વ્યાલી - સ્ત્રી. વાઘણ, સાપણી

વ્રજ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. જવું

વ્રીહિ - પું. ચોખા કે ચોખાનો દાણો

શ

શંસ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. પ્રશંસા કરવી,
વખાણવું, કહેવું,

આ + શંસ્ - ગ. ૧ આત્મને. આશા

રાખવી, તકાસવું

શકુન્તલા - સ્ત્રી. વિશેષ નામ

શંક - ગ. ૧ આત્મને. શંકા લાવવી,
વહેમ આણવો

શંકા - સ્ત્રી. શંકા, વહેમ

શઠ - પું. લુચ્ચો, ઠગ

શત - પું. સો, શતક

શત્રુ - પું. શત્રુ, દુશ્મન

શત્રુવિગ્રહ - પું. શત્રુ સાથે લડાઈ

શનૈસ્ - (અવ્યય) ધીમે ધીમે, હળવે
હળવે

શમ્ [શામ્] - ગ. ૪ પરસ્મૈ. શાંત થવું

શમ્બૂક - પું. વિશેષ નામ

શમ્ભુ - પું. શંભુ, શિવ, મહાદેવ

શય્યા - સ્ત્રી. સેજ, પથારી

શર - પું. તીર

શરદ્ - સ્ત્રી. શરદ ઋતુ

શરીર - ન. શરીર

શરીરસ્થ - વિશે. શરીરમાં રહેતું

શવ - પું. ન. શબ, મડદું

શસ્ત્ર - ન. શસ્ત્ર, હથિયાર

શાખા - સ્ત્રી. શાખા, ડાળી

શાન્તા - સ્ત્રી. રામની બહેન

શાન્તિ - સ્ત્રી. શાંતિ

શાલા - સ્ત્રી. શાળા

શાસ્ - રાજ્ય ચલાવવું

શાસત્ - (શાસ્ નું. વ. કૃ.) રાજ્ય
ચલાવતું

શાસન - ન. શાસન, હુકમ

શાસ્ત્ર - ન. શાસ્ત્ર

શિક્ષ - ગ. ૧ આત્મને. શીખવું

શિખર - પું. ન. શિખર
 શિખરિન્ - પું. પર્વત
 શિરસ્ - ન. શિર, માથું
 શિલા - સ્ત્રી. શિલા, પથ્થર
 શિવ - ન. કલ્યાણ, સુખ
 શિવાલય - ન. શીવનું દેરું
 શિશિર - પું. શિશિર ઋતુ
 શિશુ - પું. બાળક
 શિષ્ય - પું. શિષ્ય, વિદ્યાર્થી
 શીર્ષ - ન. શીશ, માથું
 શુક - પું. સુડો, પોપટ
 શુક્લપક્ષ - પું. (શુક્લ - વિશે. ધોળું
 + પક્ષ - પું. પખવાડિયું) શુક્લ પક્ષ,
 સુદિ, અજવાળિયું
 શુચ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. શોચવું, શોક
 કરવો
 શુભ - ગ. ૧ આત્મને. શોભવું, ઘટારત
 હોવું
 શુભ - વિશે. શોભા આપનારું, સારું
 શુષ્ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. સુકાવું
 શૂદ્ર - પું. શૂદ્ર
 શૂદ્રક - પું. વિશેષ નામ
 શૂલિન્ - પું. શિવનું નામ
 શૂગલ - પું. શિયાળ
 શોભન - વિશે. શોભા આપનારું, સારું
 શોભા - સ્ત્રી. શોભા
 શૌર્ય - ન. શૌર્ય, પરાક્રમ
 શ્મશાન - ન. સ્મશાન, મસાણ
 શ્યામ - વિશે. શ્યામ, કાળો
 શ્યામિકા - સ્ત્રી. મેલ, અસ્વચ્છતા

શ્રદ્ધા - સ્ત્રી. શ્રદ્ધા, વિશ્વાસ
 શ્રદ્ધેય - વિશે. વિશ્વાસ રાખવા યોગ્ય,
 વિશ્વાસનીય
 શ્રમ્ [શ્રામ્] - ગ. ૪ પરસ્મૈ. શ્રમ
 કરવો, થાકવું,
 વિ + શ્રમ્ [શ્રામ્] - વિશ્રામ લેવો,
 વિશ્રાંતિ લેવી, થાક ખાવો
 શ્રમ - પું. શ્રમ, મહેનત
 શ્રવણ - ન. શ્રવણ કરવું એ,
 સાંભળવું એ
 આ + શ્રિ - ગ. ૧ ઉભય. આશ્રય લેવો,
 આશરે જવું - રહેવું, શરણે જવું
 શ્રીમત્ - વિશે. શ્રીમંત, આબાદ, સુખી
 શ્રીષેણ - પું. વિશેષ નામ
 શ્રુ - શ્રવણ કરવું, સુણવું, સાંભળવું
 શ્રુતિ - સ્ત્રી. ધર્મશાસ્ત્ર, વેદ, સાંભળવું
 એ, કાન
 શ્રુતિમત્ - વિશે. વેદ જાણનાર, વેદ
 પારંગત
 શ્રેષ્ઠ - વિશે. શ્રેષ્ઠ
 શ્રેયસ્ - વિશે. બહેતર, કલ્યાણકારક
 ન. કલ્યાણ
 શ્રોતૃ - વિશે. શ્રોતા, સાંભળનાર
 શ્લથ - વિશે. ઢીલું થયેલું
 શ્લાઘ - ગ. ૧ આત્મને. વખાણવું
 શ્લિષ્ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. ભેટવું,
 આ + શ્લિષ્ - ભેટવું
 શ્લોક - પું. શ્લોક, કવિતા, છંદ
 શ્વશ્રૂ - સ્ત્રી. સાસુ
 શ્વસ્ - (અવ્યય) આવતી કાલે

શ્રાપદ - પું. શિકારી, પ્રાણી
શ્વેત - વિશે. સફેદ, ધોળું

સ

સંકટ - ન. સંકટ, સંકડામણ
સંગત - ન. સંગત, મેળાપ
સંગમ - પું. સંગમ
સંગીત - ન. સંગીત, ગાયન
સંગમોત્સુક - વિશે. મેળાપને માટે
આતુર, મળવાને ઇન્તેજાર
સંઘાત - પું. જથ્થો, સમુદાય
સંચલન - ન. આમતેમ ચાલવું એ
સંતપ્ત - (સમ્ + તપ્ નું ભૂ. કૃ.) તપેલું,
બળેલું
સંદેશ - પું. સંદેશો
સંદેહ - પું. સંદેહ, શંકા
સંનિધિ - પું. પાડોશ
સંપદ્ - સ્ત્રી. સંપત્તિ, આબાદી
સંપર્ક - પું. સંબંધ, સંસર્ગ
સંભાર - પું. તૈયારી, સામગ્રી
સંમાર્જન - ન. વાસીદું વાળવું એ, કચરો
કાઢવો એ
સંશ્રય - પું. આશ્રય
સંસાર - પું. સંસાર, ભવ, દુનિયા
સખિ - પું. મિત્ર, દોસ્ત
સહી - સ્ત્રી. બહેનપણી
સગર - પું. સૂર્યવંશી રાજાનું નામ
સચિવ - પું. પ્રધાન
સત્ - (અસ્ - હોવું, થવું એ ધાતુનું
વર્તમાન કૃદંત) છતાં, સારું, ભલું,

પું. સજ્જન, ભલો માણસ, સાધુ
સત્તત્ત્વ - ન. ખરેખરું તત્ત્વ
સત્ત્વ - ન. સત્ય, ભલમનસાઈ, પું.
પ્રાણી
સત્ય - ન. સત્ય, વિશે. ખરું, સત્ય
સત્યમ્ - (અવ્યય) ખરેખર
સત્ત્વરમ્ - (અવ્યય) સત્ત્વર, જલદી
અવ + સદ્ [સીદ્] - ગ. ૧ પરસ્મૈ.
દુઃખી થવું,
નિ + સદ્ [નિષીદ્] - બેસવું
સદસ્ - ન. સભા
સદા - (અવ્યય) સદા, સર્વકાળ, હંમેશા
સદાચાર - પું. સદાચાર
સદૈવ (સદા + એવ) - (અવ્યય)
હંમેશાં, સદા
સદ્ધન - ન. ધર
સન્ - (અસ્ - ગ. ૨ ના વ. કૃ. સત્ નું
પ્રથમા એ. વ.) છતાં
સભા - સ્ત્રી. સભા, ધર
સમચિત્ત - વિશે. (સમ - વિશે. સરખું
+ ચિત્ત - ન. ચિત્ત) સરખા દિલવાળું,
સમાન ગણતું
સમરાઙ્ગણ - ન. રણભૂમિ
સમર્થ - વિશે. સમર્થ, બળવાન,
જોરાવર
સમાજ - પું. સમાજ, સભા, મંડળ
સમુદ્ર - પું. સમુદ્ર, દરિયો
સમૂહ - પું. સમૂહ, સમુદાય
સમૃદ્ધિ - સ્ત્રી. સમૃદ્ધિ, વિપુલતા
સમ્યક્ - (અવ્યય) સારું ઠીક

સરસ્ - ન. સરોવર
 સર્પ - પું. સર્પ, સાપ
 સર્વત્ર - (અવ્યય) સર્વ ઠેકાણે, બધે—
 સર્વથા - (અવ્યય) સર્વથા, સર્વ રીતે
 સર્વદા - (અવ્યય) સર્વદા, સદા, હંમેશાં
 સવિતૃ - પું. સવિતા, સૂર્ય
 સવ્યેષ્ટ - પું. સારથિ
 સહ - (અવ્યય) સાથે
 સહ - ગ. ૧ આત્મને. સહન કરવું,
 સહેવું
 સહચરી - સ્ત્રી. સહિયર, સોબતણ,
 સોબતમાં રહેનારી
 સહસા - (અવ્યય) એકદમ, એકાએક
 સાક્ષિન્ - પું. સાક્ષી
 સાધયિતવ્ય - વિશે. સાધી શકાય તેવું,
 કર્તવ્ય (વસ્તુ)
 સાધુ - પું. સાધુ, સત્પુરુષ, વિશે. સારું
 સાધ્ય - વિશે. મળી શકે એવું, કરી
 શકાય એવું, લભ્ય
 સાન્ત્વ - ગ. ૧૦ શાંત પડવું - પાડવું
 સામર્થ્ય - ન. સામર્થ્ય, જોર
 સારઙ્ગ - પું. એક જાતનું પક્ષી
 સારથિ - પું. સારથિ
 સારમેય - પું. કૂતરો
 સાર્થ - પું. સાર્થ, ટોળું, કાફલો
 સાશઙ્ક - વિશે. શક ભરેલું, વહેમી
 સાશ્ઙ્ગપાતમ્ - (સામાસિક અવ્યય)
 સાષ્ટાંગ નમસ્કાર કરીને
 સાહસ - ન. સાહસ, જોખમનું કામ
 સિંહ - પું. સિંહ

સિંહાસન - ન. સિંહાસન
 સિચ્ [સિજ્] - ગ. ૬ ઉભય.
 અભિષેક કરવો, સિંચવું, છાંટવું
 સીતા - સ્ત્રી. વિશેષ નામ
 સીમન્ - સ્ત્રી. સીમા, હદ
 સુ - (નામને આરંભે અવ્યય તરીકે) સારું
 સુકૃત - ન.
 સુકૃતિ - સ્ત્રી - સત્કર્મ
 સુચરિત - ન.
 સુખ - ન. સુખ, સ્વસ્થતા, નિરાંત
 સુખભાજ - વિશે. સુખી
 સુખલેશ - પું. (લેશ - પું. અંશ)
 સુખનો અંશ
 સુગન્ધિ - વિશે. સુગંધી, સુવાસિત,
 ખુશબોદાર
 સુજન - પું. સજ્જન, સારો માણસ
 સુમન્ - પું. રામનો સારથિ
 સુરભિ - વિશે. ખુશબોદાર
 સુવર્ણ - ન. સોનું
 સુવર્ણકાર - પું. સોની
 સુવૃત્ત - વિશે. સારી ચાલનું
 સુષ્ટ - (અવ્યય) સારું, ઠીક
 સુહૃદ - પું. મિત્ર
 સુક્ત - ન. વેદનો મંત્ર
 સૂત્રધાર - પું. સૂત્રધાર
 સૂદ્ - ગ. ૧૦ નિ + સૂદ્ [નિષૂદ્] -
 નાશ કરવો, ફના કરવું
 સૂદ - પું. રસોઈઓ
 સૂનુ - પું. દીકરો
 સૂર્ય - પું. સૂર્ય

સ્ (સર્) - ગ. ૧ પરસ્મૈ. સરકવું,
 ખસવું, જવું,
 પ્ર + સ્ - પ્રસરવું, ફેલાવું,
 અનુ + સ્ - અનુસરવું, પાછળ જવું
 સૃજ - ગ. ૬ પરસ્મૈ. સરજવું,
 નિપજાવવું, મૂકી - છોડી દેવું,
 અતિ + સૃજ - આપવું
 સૃષ્ટિ - સ્ત્રી. સૃષ્ટિ
 સેના - સ્ત્રી. સેના, લશ્કર
 સેનાપતિ - પું. સેનાપતિ, લશ્કરનો
 સરદાર
 સેવ્ - ગ. ૧ આત્મને. સેવા કરવી,
 સેવવું,
 પરિ + સેવ્ - સેવવું, અંગીકાર કરવું
 સૈનિક - પું. લશ્કરી સિપાઈ, લડવૈયો
 સોત્કળ્ઠ - વિશે. ચિંતાતુર
 સોમ - પું. સોમવલ્લી કે સોમરસ
 સોમવાસર - સોમવાર
 સોઢ - (સહ નું ભૂ. કૃ.) સહેવાયેલું
 સૌન્દર્ય - ન. સુંદરપણું, ખુબસૂરતી
 સ્તુતિ - સ્ત્રી. સ્તુતિ, વખાણ, પ્રાર્થના
 સ્તેન - પું. ચોર
 સ્ત્રીરત્ન - ન. રત્નરૂપી સ્ત્રી
 સ્થા [તિષ્ઠ] - ગ. ૧ પરસ્મૈ. સ્થિતિ
 હોવી, ઊભા રહેવું, (કર્મણિરૂપ સ્થી),
 અનુ + સ્થા - પ્રમાણે વર્તવું, હુકમ
 બજાવવો
 ઉદ્ + સ્થા - ઉઠવું,
 પ્ર + સ્થા - આત્મને. નીકળવું, બહાર
 જવું

સ્થાન - ન. સ્થાન, જગ્યા, ઠેકાણું
 સ્નિહ - ગ. ૪ પરસ્મૈ. સ્નેહ રાખવો
 સ્નિગ્ધ - (સ્નિહ નું ભૂતકૃદંત) માયાળુ,
 મમતાવાળુ, સ્નેહશીલ
 સ્નેહ - પું. સ્નેહ
 સ્પન્દ - ગ. ૧ આત્મને. ફરકવું, ધડકવું
 સ્પર્ધ - ગ. ૧ આત્મને. બરોબરી
 કરવી, સરસાઈ કરવી.
 સ્પૃશ - ગ. ૬ પરસ્મૈ. સ્પર્શ કરવો,
 અડકવું
 સ્પૃષ્ટ - (સ્પૃશ નું ભૂ. કૃ.) સ્પર્શ કરેલું,
 અડકેલું.
 સ્પૃહ - ગ. ૧૦ ઝંખવું, તૃષ્ણા રાખવી
 સ્ફુર્ - ગ. ૬ પરસ્મૈ. ફરકવું, તરફડવું
 સ્મિ - ગ. ૧ આત્મને. હસવું, મોં
 મલકાવવું,
 વિ + સ્મિ - વિસ્મય પામવો, આશ્ચર્ય
 પામવું.
 સ્મૃ (સ્મર્) - ગ. ૧ પરસ્મૈ. સ્મરણ
 કરવું, સંભારવું, યાદ રાખવું,
 વિ + સ્મૃ (સ્મર્) - વીસરવું, ભૂલી જવું
 સ્મૃતિ - સ્ત્રી. સ્મરણ, યાદદાસ્ત, સ્મૃતિ
 (ધર્મશાસ્ત્ર)
 સ્વંસ્ - ગ. ૧ આત્મને. ખરવું, નીચે પડવું
 સ્વપ્ન - પું. સૃષ્ટિકર્તા, વિશે. સરજનહાર
 સ્વકૃત્ય - ન. પોતાની ફરજ
 સ્વદેશ - પું. (સ્વ - પોતાનો + દેશ - પું.
 મુલક) સ્વદેશ
 સ્વપ્ન - પું. સ્વપ્ન, શમણું.
 સ્વર્ગ - પું. સ્વર્ગ

સ્વવિષય - પું. (વિષય - પું. મુલક)
 પોતાનો મુલક
 સ્વસ્ - સ્ત્રી. બહેન
 સ્વસ્તિ - (અવ્યય) સ્વસ્તિ, અખંડ કલ્યાણ
 સ્વસ્થ - વિશે. સ્વસ્થ, શાંત
 સ્વાદ - ગ. ૧ આત્મને. સ્વાદ પડવો,
 ચાખવું, ભાવવું
 સ્વાદુ - વિશે. સ્વાદવાળું
 સ્વામિગુણોપેત - વિશે. (સ્વામિન્ - ધણી
 + ગુણ - ગુણ + ઉપેત - યુક્ત) ધણીના
 ગુણોથી યુક્ત
 સ્વામિન્ - પું. સ્વામી, ધણી
 સ્વાસ્થ્ય - ન. સ્વસ્થતા, શાંતિ
 સ્વીય - વિશે. પોતાનું

હ

હન્ - હણવું, મારવું
 હરણ - ન. હરણ કરવું એ, લઈ જવું એ
 હરિ - પું. વિશેષ નામ
 હરિણ - પું. હરણ
 હર્મ્ય - ન. હવેલી
 હલાહલ - ન. હળાહળ, ઝેર
 હવિસ્ - ન. બળિદાન
 હસ્ - ગ. ૧ પરસ્મૈ. હસવું,

વિ + હસ્ - મશ્કરીમાં હસવું, મશ્કરી
 કરવી
 હસ્ત - પું. હાથ
 હિ (પ્ર + હિ) - મોકલવું
 હિત - વિશે. હિતકારક, ન. હિત, ભલું
 હિતકર - વિશે. હિતકર, ફાયદાકારક
 હિમ - ન. બરફ
 હુતભુજ - પું. અગ્નિ
 હ - ગ. ૧ ઉભય. હરણ કરવું, લઈ
 લેવું, હરી જવું,
 આ + હ - આહાર કરવો, ખાવું, (યજ્ઞ)
 કરવો,
 પરિ + હ - ખસેડવું, દૂર કરવું,
 પ્ર + હ - પ્રહાર કરવો, મારવું,
 વિ + હ - કીડા કરવી
 હૃદય - ન. હૃદય, હૈયું
 હે - (અવ્યય) અહો, અરે
 હેમન્ - ન. સોનું
 હોત્ - પું. પુરોહિત, ગોર, હવન
 કરનારો
 હાસ્ - (અવ્યય) ગઈકાલે
 આ + હ્રાદ્ - ગ. ૧૦ ખુશ કરવું, આનંદ
 પામવો, આહ્લાદિત થવું
 હૈ - ગ. ૧ ઉભય. બોલાવવું

વિદ્યા કુરૂપિણાં રૂપમ્ । - કુરૂપ લોકોનું રૂપ વિદ્યા છે.

ગુજરાતી સંસ્કૃત શબ્દકોશ

અ

અખંડ કલ્યાણ - સ્વસ્તિ (અવ્યય)
 અગ્નિ - અગ્નિ પું., હુતભુજ પું.,
 અનલ પું.
 અગ્ર - અગ્ર ન.
 અંગ્રેજ - અઙ્ગલ પું., આઙ્ગલ પું.
 અગણિત - અસંખ્યેય વિશે.
 અગાશી - પ્રાસાદતલ ન. (પ્રાસાદ -
 મહેલ + તલ - તળિયું, પૃષ્ઠ)
 અગોચર - અભૂમિ સ્ત્રી.
 અંગીકાર કરવું - પરિ + સેવ્ ગ. ૧
 આત્મને.
 અજવાળિયું - શુક્લપક્ષ પું.
 અજ્ઞાન - અજ્ઞાન ન.
 અટકવું - વિ + રમ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 અટકાવવું - નિ + રુઢ્ (કર્મણિ પ્રયોગમાં)
 અટકાયેલું - કુણિઠત (કૃણ્ નું કર્મ.
 ભૂ. કૃ.)
 અટકાવાયેલું - પ્રતિહત (પ્રતિ + હન્ નું
 કર્મણિ ભૂ.કૃ.)
 અડકવું - સ્પૃશ્ ગ. ૬ પરસ્મૈ.
 અડચણમાં આવેલું - પ્રતિહત (પ્રતિ +
 હન્ નું કર્મણિ ભૂ.કૃ.)
 અડકેલું - સ્પૃષ્ટ (સ્પૃશ્ નું કર્મ. ભૂ. કૃ.)
 અડદ - માષ પું.
 અણગમતું - વિપ્રિય વિશે.
 અણભરોસાદાર - અવિશ્વાસ્ય વિશે.

અતિશય - અતીવ (અવ્યય)
 અત્યંત - પરમ વિશે.
 અત્યંતતા - પ્રકર્ષ પું.
 અથવા - અથવા (અવ્યય), ઉત
 (અવ્યય), વા (અવ્યય)
 અદેખાઈ - અક્ષમા સ્ત્રી.
 અધર્મ - અધર્મ પું.
 અધિકારી - રાજપુરુષ પું.
 અધિકાર આપવો - અધિકૃ
 (અધિ + કૃ)
 અધિપતિ - અધિપતિ પું., ભર્તૃ પું.
 અધીરા થવું - ત્વર્ ગ. ૧ આત્મને.
 અનર્થ - અનર્થ પું.
 અનાજ - ધાન્ય ન.
 અનાથ - અશરણ વિશે.
 અનિષ્ટ - અનર્થ પું., અનિષ્ટ ન.
 અનુભવવું - અનુ + ભૂ ગ. ૧
 પરસ્મૈ. - ભાવય (ભૂના પ્રેરક પ્રયોગના
 આજ્ઞાર્થનું દ્વિ.પુ. એકવચન)
 અનુસરવું - અનુ + સૃ (સર્) ગ. ૧
 પરસ્મૈ., અનુ + ગમ્ [ગચ્છ] ગ. ૧
 પરસ્મૈ.
 અને - ચ (અવ્યય)
 અંતઃકરણ - અન્તઃકરણ ન.
 અંતઃપુરનો વડો અધિકારી
 - કચ્છુકિન્ પું.
 અંતરાય - આવરણ ન.
 અંદરનો આત્મા - જીવ - અન્તરાત્મન્ પું.

અંધારું - તમસ્ ન.
 અપરાધનો લેશ - અપરાધલવ પું.
 અપવિત્ર કરાયેલું - દૂષિત (દુષ્ના પ્રેરકનું ભૂ.કૃ.)
 અપ્રિય - અપ્રિય વિશે.
 અભિષેક - અભિષેક પું.
 અભિષેક કરવાને - અભિષેક્તુમ્ (અભિ + સિચ્ ગ. ૬ ઉભય.નું હે.કૃ.)
 અભ્યાસ - અધ્યયન ન.
 અમૃત - અમૃત ન.
 અંબોડો - કબરી સ્ત્રી.
 અરે - ભોસ્ (અવ્યય), હા (અવ્યય), હે (અવ્યય), રેરે (અવ્યય)
 અર્ધ - અર્ધ ન.
 અર્થ કરવા યોગ્ય - વ્યાખ્યેય વિશે.
 અવકાશ - અવકાશ પું.
 અવજ્ઞા - અવધીરણા સ્ત્રી.
 અવજ્ઞા કરવી - અવ + મન્ ગ. ૪ આત્મને.
 અવદશા - દુર્દશા સ્ત્રી.
 અવયવ - ગાત્ર ન.
 અવળા મોંવાળું - વિમુખ વિશે.
 અવાજ - ધ્વનિ પું.
 અવિષય - અભૂમિ સ્ત્રી.
 અંશ - લેશ પું.
 અશુદ્ધ - દૂષિત (દુષ્ પ્રેરકનું ભૂ.કૃ.)
 અસત્ય - અનૃત ન., અસત્ય ન.
 અસ્થિર - અધ્રુવ વિશે.
 અસભ્યતા - વૈયાત્ય ન.
 અસ્વચ્છતા - શ્યામિકા સ્ત્રી.

અહીં - અત્ર (અવ્યય)
 અહીંયા - ઇહ (અવ્યય)
 અહો - ભોસ્ (અવ્યય), હે (અવ્યય), રે રે (અવ્યય)

આ

આંખ - નયન ન., ચક્ષુસ્ ન., નેત્ર ન.
 આંસુ - અશ્રુ ન.
 આકાશ - અમ્બર ન., વિચિત્ર ન., નભસ્ ન.
 આકાશ અને પૃથ્વી - દ્વાવાપૃથિવી સ્ત્રી. (દ્વિવચનમાં)
 આગળ - પુરસ્ (અવ્યય), પુરતસ્ (અવ્યય)
 આગેવાન - નાયક પું.
 આચરવું - આ + ચર્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 આચાર્ય - આચાર્ય પું., ગુરુ પું.
 આચ્છાદન - આવરણ ન.
 આજ - અદ્ય (અવ્યય)
 આ જાતનું - એતાદૃશ વિશે.
 આજીજી - નિર્બન્ધ પું.
 આજ્ઞા - આદેશ પું., આજ્ઞા સ્ત્રી.
 આડો રસ્તો - વિમાર્ગ પું.
 આણવું - આ + ની ગ. ૧ ઉભય.
 આત્મા - આત્મન્ પું., અન્તરાત્મન્ પું.
 આતુર - સોત્કળ્થ વિશે.
 આથી - અતઃ (અવ્યય)
 આદર - આદર પું.
 આધ્યાત્મિક - આધ્યાત્મિક વિશે.
 આનંદ થવો - રમ્ ગ. ૧ આત્મને.

આનંદ પામવો - અભિ + નન્દ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

આપ - ભવત્ સર્વનામ

આપનાર - દાતૃ વિશે.

આપની હજૂર - ભવત્સકાશ પું. (ભવત્

- સર્વ. આપ + સકાશ - પું. પાડોશ)

આપવું - દા [યચ્છ] ગ. ૧ પરસ્મૈ.,

અતિ + સૃજ્ ગ. ૬ પરસ્મૈ., પ્ર + દા -

(કર્મણિ રૂપ દી) આપવા યોગ્ય - પ્રદેય

વિશે.

આફત - આપદ્ સ્ત્રી., વિપદ્ સ્ત્રી.,

વિપત્તિ સ્ત્રી.

આબરૂદાર માણસ - આર્ય પું.

આબાદ - શ્રીમત્ વિશે.

આબાદ થવું - સમ્ + ઋદ્ધ ગ. ૪

પરસ્મૈ.

આબાદી - ભૂતિ સ્ત્રી., સંપદ્ સ્ત્રી.,

સમૃદ્ધિ સ્ત્રી.

આમતેમ ચાલવું એ - સંચલન ન.

આયુષ્ય - જીવિત ન.

આરાધના - આરાધન ન.

આરંભ - આરમ્ભ પું.

આરોપ - આરોપ પું.

આર્ય - આર્ય પું.

આવવું - આ + યા, સમ્ + આ + યા

આવતી કાલે - શ્વસ્ (અવ્યય)

આશરે જવું - આ + શ્રિ ગ. ૧ ઉભય.

આશરો આપેલો - વિદ્યત (વિ + ધૃ નું

કર્મણિ ભૂ.કૃ.)

આશરો લેવો - અવ + લમ્બ ગ. ૧

આત્મને., ભજ્ ગ. ૧ ઉભય., પરિ +

સેવ્ ગ. ૧ આત્મને.

આશા - આશા સ્ત્રી.

આશા રાખવી - આ + શંસ્ ગ. ૧

આત્મને.

આશ્ચર્ય પામવું - વિ + સ્મિ ગ. ૧

પરસ્મૈ.

આશીર્વાદ - આશીર્વાદ પું.

આશ્રય - સંશ્રય પું.

આશ્રિત - અનુજીવિન્ પું.

આસન - આસન ન.

આસ્તે - ક્રમેણ (ક્રમ્ ની તૃતીયાનું

એકવચન), શનૈસ્ (અવ્યય)

આળસ - જાડ્ય ન.

આળોટવું - લુટ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ.

ઈ-ઈ

ઈંગ્લિશ - આઈગ્લભોમ પું., અઈગ્લ

પું., આઈગ્લ પું.

ઈંગ્લાંડ - આઈગ્લભૂમિ સ્ત્રી.

ઈચ્છવું - ઇષ્ [ઇચ્છ] ગ. ૬ પરસ્મૈ.,

વાચ્છ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

ઈચ્છા - અભિરુચિ સ્ત્રી., અભિલાષ

પું., ઇચ્છા સ્ત્રી., કામ પું., લોભ પું.,

તૃષ્ણા સ્ત્રી.

ઈચ્છેલું - ઇષ્ટ (ઇષ્ ગ. ૬ પરસ્મૈ. નું

ભૂ.કૃ.)

ઈજા - અહિત ન., વ્યથા સ્ત્રી.

ઈન્સાફની કચેરી - ન્યાયસભા સ્ત્રી.

ઈનામ - પારિતોષિક ન.

ઈન્દ્રની રાજધાની - અમરાવતી સ્ત્રી.

ઉગ્ર - ચણ્ડ વિશે.
 ઉજળો - ઝજ્જ્વલમ્ (અવ્યય)
 ઉતરતું - અવતરત્ (અવ + તૃ ગ. ૧
 પરસ્મૈ. નું વ. કૃ.)
 ઉતાવળ - જવ પું.
 ઉતાવળથી - સત્વરમ્ (અવ્યય)
 ઉત્કંઠા - ઉત્કળતા સ્ત્રી.
 ઉત્કૃષ્ટતા - પ્રકર્ષ પું.
 ઉત્પત્તિ - પ્રભવ પું.
 ઉત્પન્ન થવું - જન્ [જા] ગ. ૪
 આત્મને., ઉદ્ + ભૂ ગ. ૧ પરસ્મૈ.,
 ઉદ્ + પદ્ - ગ. ૪ આત્મને.
 ઉત્પન્ન થયેલું - જાત (ભૂ.કૃ.)
 ઉત્પત્તિસ્થાન - પ્રભવ પું.
 ઉત્સાહ - ઉત્સાહ પું.
 ઉદ્ધાર કરવો - ઉદ્ + ધૃ ગ. ૧, ૧૦
 ઉભય.
 ઉદ્યમ - ઉદ્યમ પું.
 ઉદ્યમ જેવું - ઉદ્યમસમ વિશે.
 ઉદ્યોગ - ઉદ્યોગ પું.
 ઉદ્યોગી - દક્ષ વિશે.
 ઉનાળો - ગ્રીષ્મ પું.
 ઉપકાર - ઉપકાર પું.
 ઉપજાવેલું - નિર્મિત (નિર્ + મા નું
 ભૂ.કૃ.)
 ઉપજીવિકા - જીવિકા સ્ત્રી.
 ઉપદેશ - ઉપદેશ પું., વચન ન.
 ઉપભોગ - ભોગ પું.

ઉપરી - અધિપતિ પું.

ઉપાય - ઉપાય પું.

ઉંમર - વયસ્ ન.

ઉવેખવું - ઉપ + ઈક્ષ્ ગ. ૧ આત્મને.

ઊગવું - પ્ર + રુહ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

ઊઠવું - ઉદ્ + સ્થા [તિષ્ઠ] ગ. ૧
 પરસ્મૈ.

ઊઠીને - ઉત્થાય (ઉદ્ + સ્થા નું સંબંધક
 ભૂ.કૃ.)

ઊડવું - ઉદ્ + ડી ગ. ૧ આત્મને.

ઊતરવું - અવતરત્ (અવ + તૃ ગ. ૧
 પરસ્મૈ. નું વ.કૃ.)

ઊભા રહેવું - સ્થા [તિષ્ઠ] ગ. ૧
 પરસ્મૈ.

ઊભેલું - તસ્થિવસ્ વિશે.

ઋતુ - ઋતુ પું.

ઋષિ - ઋષિ પું.

એ - અપિ (અવ્યય)

એક - એક સર્વ.

એકદું કરવું એ - અવચય પું.

એકઠા મળવું - સમ્ + ગમ્ [ગચ્છ] ગ.
 ૧ આત્મને.

એકદમ, એકાએક - સહસા (અવ્યય)

એટલા માટે - અતઃ એવ

એ પ્રમાણે - એવમ્ (અવ્યય)

એમ - ઇતિ (અવ્યય)
એવી રીતે - ઇત્યમ્ (અવ્યય)

ઓ

ઓચ્છવ - ઉત્સવ પું.
ઓછું થતું - ક્ષયિન્ વિશે.
ઓપાવવું - કત્ય ગ. ૧ આત્મને.
ઓસડ - અગદ પું. ઔષધ ન.
ઓળંગવું - તૃ ગ. ૧ પરસ્મૈ., પાર્ ગ.
૧૦, લઙ્ઘ ગ. ૧ આત્મને., સમ્ કે
ઉદ્ + તૃ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

ક

કંકાસ - કલિ પું., કલહ પું.
કંજુસ માણસ - કદર્ય પું.
કંઠ - કણ્ઠ પું.
કથા - કથા સ્ત્રી.
કચરો કાઢવો એ - સંમાર્જન ન.
કચેરી - સભા સ્ત્રી.
કદીયે નહિ - ન કદાપિ (અવ્યય)
કનડવું - તુદ્ ગ. ૧ ઉભય.
કપટ - કપટ ન.
કપાવું - છિદ્ (કર્મણિ પ્રયોગમાં)
કપાસ - તૂલ પું.
કબજામાં રાખવું એ - સંયમ પું.
કબૂલ રાખવું - અનુ + મન્ ગ. ૪
આત્મને.
કબૂલેલું - પ્રતિજ્ઞાત (પ્રતિ + જ્ઞા નું કર્મ.
ભૂ.કૃ.)
કમળ - કમલ ન., પદ્મ ન.

કંપવું - કમ્પ ગ. ૧ આત્મને.
કર - ભાવય (ભૂ ધાતુના પ્રેરક પ્રયોગનું
આજ્ઞાર્થ દ્વિ. પુ. એ.વ.)
કરજદાર - અધમર્ણ પું.
કરતું - કુર્વત્ (કૃ નું પરસ્મૈ. વ.કૃ.),
કુર્વાણ (કૃ નું આત્મને. વ.કૃ.)
કરનાર - કર્તૃ - વિશે.
કરવા યોગ્ય - વિધેય વિશે.
કરાયેલું - નિર્મિત (નિર્ + મા નું ભૂ.કૃ.),
કૃત (કૃ નું ભૂ.કૃ.), વિહિત (વિ +
ધા નું ભૂ.કૃ.)
કરુણા - કારુણ્ય ન., કરુણા સ્ત્રી.
કર્તવ્ય - કર્તવ્ય ન.
કર્પૂરતિલકની પાસે - કર્પૂરતિલકસ-
મીપમ્ (અવ્યય)
કલંક - કલઙ્ક પું.
કલ્યાણ - કલ્યાણ ન., ભદ્ર ન.,
શિવ ન.
કલ્યાણકારક - શ્રેયસ્ વિશે.
કવિ - કવિ પું.
કવિરાજ - કવીશ પું.
કહે છે - બ્રૂતે (બ્રૂ ગ. ૨ નું આત્મને.
વર્તમાનકાળનું તૃ.પુ.એ.વ.)
કહેલું - ઉક્ત (વચ્ નું ભૂ.કૃ.)
કહેવું - કથ્ ગ. ૧૦, ભાષ્ ગ. ૧
આત્મને., શંસ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ., વદ્ ગ.
૧ પરસ્મૈ.
કહ્યા પ્રમાણે ચાલવું - અનુ + સ્થા
[તિષ્ઠ] ગ. ૧ પરસ્મૈ.
કળા - કલા સ્ત્રી.

કાંઠો - કણ્ઠક પું.
 કાંઠો - તીર ન., પાર પું.
 કાકો - પિતૃવ્ય પું.
 કાગડો - વાયસ પું.
 કાચબો - કૂર્મ પું.
 કાદવ - પઢ્ક પું.
 કાન - કર્ણ પું., શ્રવણ ન., શ્રુતિ સ્ત્રી.
 કાંતિ - કાન્તિ સ્ત્રી.
 કાફલો - સાર્થ પું.
 કામ - કર્મન ન., કૃતિ સ્ત્રી., અનુષ્ઠન ન., કાર્ય ન.
 કામદું - ચાપ પું., ધનુષ ન.
 કામદેવ - મદન પું.
 કારણ - કારણ ન., નિમિત્ત ન.
 કાર્તિક મહિનો - કાર્તિક પું.
 કાલાવાલા - નિર્બન્ધ પું.
 કાળ - કાલ પું.
 કાળો - શ્યામ વિશે.
 કિંવા - અથવા (અવ્યય), વા (અવ્યય),
 ઉત (અવ્યય)
 કીર્તિ - કીર્તિ સ્ત્રી.
 કુંભાર - કુમ્ભકાર પું.
 કુટુંબનું માણસ - કુટુંબિન પું.
 કુબેર - ધનપતિ પું.
 કુમારિકા - કન્યા સ્ત્રી., કુમારી સ્ત્રી.
 કુશળ - કુશલિન વિશે.
 કુળ - વંશ પું.
 કુળવાન - કુલીન વિશે.
 કૂતરો - સારમેય પું.
 કૂવો - કૂપ પું.

કૃતજ્ઞતા - કૃતજ્ઞતા સ્ત્રી.
 કૃપા - કૃપા સ્ત્રી.
 કે - અથવા (અવ્યય), વા (અવ્યય),
 ઉત (અવ્યય)
 કેદખાનું - કારાગૃહ ન.
 કેમ - કથમ્ (અવ્યય)
 કેરી - આમ્ર ન.
 કેવળ - કેવલ વિશે., કેવલમ્
 (અવ્યય)
 કેકેયી - કૈકેયી સ્ત્રી. (દશરથ રાજાની
 સ્ત્રીનું નામ)
 કોદાળો - ખનિત્ર ન.
 કોશ - ક્રોશ પું. (ગાઉ)
 ક્યાં - ક્વ (અવ્યય), કુત્ર (અવ્યય)
 ક્યાંથી - કુતઃ (અવ્યય)
 ક્યારે - કદા (અવ્યય)
 કલેશ - કલેશ પું.
 કીડા - ક્રીડા સ્ત્રી.
 કીડા કરવી - ક્રીડ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 કૂર - નૃશંસ વિશે.
 કોધ - ક્રોધ પું.
 ક્ષમા - ક્ષમા સ્ત્રી.
 ક્ષમા કરવી - ક્ષમ્ [ક્ષામ્] ગ. ૪
 પરસ્મૈ., ક્ષમ્ ગ. ૧ આત્મને.

ખ

ખંડ - દ્વીપ પું.
 ખબર - વાર્તા સ્ત્રી., પ્રવૃત્તિ સ્ત્રી.
 ખમવું - ક્ષમ્ ગ. ૪ આત્મને., ક્ષમ્
 [ક્ષામ્] ગ. ૪ પરસ્મૈ.

ખરવું - સ્વંસ ગ. ૧ આત્મને.
 ખરાબ કામ - દુષ્કૃતિ સ્ત્રી.
 ખરાબ ચાલ - દુરાચાર પું.
 ખરાબ માણસ - દુર્જન પું.
 ખરીદાયેલું - ક્રીત (ક્રી નું ભૂ.કૃ.)
 ખરેખર - કિલ (અવ્યય)
 ખરેખરું તત્વ - સત્તત્વ ન.
 ખરેખર - સત્યમ્ (અવ્યય)
 ખલાસી - નાવિક પું.
 ખસવું - સ્ (સર્) ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 ખસેડવું - પરિ + હ ગ. ૧ ઉભય.,
 અપ + ની ગ. ૧ ઉભય.
 ખળભળવું - ક્ષુભ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ.
 ખાડો - ગર્તા સ્ત્રી.
 ખારું - લવણ વિશે.
 ખાવું - અદ્ ગ. ૨ પરસ્મૈ., આ + હ
 ગ. ૧ ઉભય., ભક્ષ ગ. ૧૦
 ખાસડું - ઉપાનહ સ્ત્રી.
 ખુશ કરવું - પ્રી [પ્રીણ] ગ. ૧૦, આ
 + હાદ્ ગ. ૧૦
 ખુશકારક - આહ્વાદક વિશે.
 ખુશ થવું - મુદ્ ગ. ૧ આત્મને., પ્ર +
 મુદ્ ગ. ૧ આત્મને.
 ખુશબોદાર - વાસિત વિશે., સુગન્ધિત
 વિશે., સુગંધિ વિશે.
 ખુશી - રતિ સ્ત્રી.
 ખુબસૂરત - દર્શનીય વિશે.
 ખુબસૂરત સ્ત્રી - વરતનુ સ્ત્રી.
 ખુબસૂરતી - સૌન્દર્ય ન.
 ખેંચેલું - આકૃષ્ટ (આ + કૃષ્ નું ભૂ.કૃ.)

ખેડવું - કૃષ્ ગ. ૬ પરસ્મૈ.
 ખેડૂત - કૃષીવલ પું.
 ખેતર - ક્ષેત્ર ન.
 ખેલવું - ક્રીડ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 ખોટો રસ્તો - વિમાર્ગ પું.
 ખોદવું - ઉદ્ + ખન્ ગ. ૧ ઉભય.
 ખોદેલું - ઉત્ખાત (ઉદ્ + ખન્ નું ભૂ.કૃ.)
 ખોળામાં બેઠેલું - ઉત્સન્નવર્તિન્ વિશે.
 (ઉત્સન્ન - પું. ખોળો)
 ખોળી કઢાયેલું - નિરૂપિત (નિ + રૂપ
 નું ભૂ.કૃ.)

ગ

ગઈ કાલ - હ્યસ્ (અવ્યય)
 ગંગા - ગઙ્ગા સ્ત્રી., ભાગીરથી સ્ત્રી.
 ગણવું - ગણ્ ગ. ૧૦
 ગણકારવું - ગણ્ ગ. ૧૦, ઈક્ષ ગ. ૧
 આત્મને.
 ગતિ - ગતિ સ્ત્રી.
 ગન્ધર્વ - ગાન્ધર્વ પું. (સ્વર્ગમાં રહેનારા
 દેવોમાંની એક જાત)
 ગભરાયેલો - ભ્રાન્ત (ભ્રમ્ નું ભૂ.કૃ.),
 પર્યાકુલ વિશે.
 ગભરાવું - ક્ષુભ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ.
 ગમવું - રુચ્ ગ. ૧ આત્મને.
 ગયેલું - ગત (ગમ્ નું ભૂ.કૃ.), યાત (યા
 નું ભૂ.કૃ.)
 ગરમ - ચણ્ડ વિશે.
 ગરીબ - દીન વિશે.
 ગરીબપણું - દારિદ્ર્ય ન., દૈન્ય ન.

ગર્વિષ્ઠ - ઉદ્વૃત (ઉદ્ + હન્ નું કર્મણિ ભૂ.૬.)

ગવૈયો - ગાયક પું.

ગળવું - ગલ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ., ટ્ઠ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

ગાંડા થવું - મદ્ [માદ્] ગ. ૪ પરસ્મૈ.

ગાઉ - ક્રોશ પું.

ગાય - ધેનુ સ્ત્રી.

ગાયન - ગાન ન., સંગીત ન.

ગાયની કોડ - ગોષ્ઠ પું. ન.

ગાલ - કપોલ પું.

ગાવું - ગૈ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

ગીત - ગીત ન., સંગીત ન.

ગુંથવું તે - ગ્રથન ન.

ગુણ - ગુણ પું.

ગુણ જાણનાર - ગુણજ્ઞ વિશે.

ગુણવાન - ગુણવત્ વિશે., ગુણિન્ વિશે.

ગુનેગાર - અપરાધિન્ વિશે.

ગુનો - અપરાધ પું.

ગુફા - વિવર ન.

ગુરુ - ગુરુ પું., આચાર્ય પું.

ગુસ્સે થવું - કુપ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ., ક્રુધ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ.

ગોઠવવું - રચ્ ગ. ૧૦

ગોર - હોત્ પું.

ગોત્ર - ગોત્ર ન.

ગોવાળ - ગોપ પું.

ધ

ઘટારત હોવું - શુભ્ ગ. ૧, આત્મને.

ઘડો - ઘટ પું.

ઘણીવાર - બહુશસ્ (અવ્યય)

ઘણું કરીને - પ્રાયસ્ (અવ્યય)

ઘણું - અતીવ (અવ્યય), બહુ વિશે.

ઘર - ગૃહ ન., ભવન ન., સદ્ધાન ન.

ઘડપણ - જરા સ્ત્રી.

ઘરડો પુરુષ - જરઠ પું.

ઘરેણું - અલક્ષ્મી પું.

ઘસાઈ જવું - ક્ષિ (ક્ષય) ગ. ૧ પરસ્મૈ.

ધી - ઘૃત ન.

ધેરવું - પરિ + વૃ

ધેલા થવું - મુહ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ.

ધોડો - અશ્વ પું., રથ્ય પું.

ચ

ચકોર - ચકોર પું.

ચડતી - ભૂતિ સ્ત્રી., અભ્યુદય પું.

ચડવું - આ + રુહ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

જેનાથી બીજું ચડિયાતું ન હોય એવું.,

નિરતિશય વિશે.

ચતુરાઈ - ચાતુર્ય ન.

ચપલ - ચઞ્ચલ વિશે.

ચાંદની - કૌમુદી સ્ત્રી., જ્યોત્સ્ના સ્ત્રી.

ચન્દ્ર - ઇન્દુ પું., ચન્દ્ર પું., ચન્દ્રમસ્ પું.

ચંદ્રાપીડ - ચન્દ્રાપીડ પું. (એક

રાજપુત્રનું નામ છે.)

ચમત્કારિક હથિયાર - અસ્ત્ર ન.

ચરિત્ર - ચરિત્ર ન.

ચળકતો ધોળો (રંગ) - ભાસ્વરશુક્લ

વિશે.

યળકવું - પ્ર + કાશ્ ગ. ૧ આત્મને.
 યળકાટથી - ઝજ્જવલમ્ (અવ્યય)
 યાકર - કિઙ્કર પું., ભૃત્ય પું.
 યાકર જેવો માણસ - દાસજન પું. (દાસ
 - પું. યાકર + જન - પું. માણસ)
 યાકરી કરનાર - અનુજીવિન્ વિશે.
 યાખવું - સ્વાદ્ ગ. ૧ આત્મને.
 યામું - ચર્મન્ ન.
 યારનો જથ્થો - ચતુષ્ઠ્ય ન.
 યાર મહિના - માસચતુષ્ઠ્ય ન.
 યાલ - આચાર પું.
 યાલવું - ચર્ ગ. ૧ પરસ્મૈ., ચલ્
 ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 યાહના - અભિલાષ પું.
 યાહવું - સ્પૃહ ગ. ૧૦, અભિ + નન્દ
 ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 ચિંતન કરવું - ચિન્ત્ ગ. ૧૦
 ચિંતાતુર - સોત્કળ્થ વિશે.
 ચિત્ત - ચિત્ત ન.
 ચિહ્ન - ચિહ્ન ન.
 ચીસ - વિરાવ પું.
 ચોખા - તળડુલ પું.
 ચોર - સ્તેન પું., ચોર પું.
 ચોરવું - ચુર્ (ચોર્) ગ. ૧૦
 ચોરી - ચૌર્ય ન.

છ

છતાં - સન્ (અસ્ ના વ. કૃ. સત્
 નું પું. પ્રથમા એ. વ.)
 છંદ - છન્દસ્ ન., શ્લોક પું.

છબી - પ્રતિકૃતિ સ્ત્રી.
 છાંટવું - સિચ્ [સિચ્] ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 છાતી - વક્ષસ્ ન.
 છાયા - છાયા સ્ત્રી.
 છુપાવેલું - છત્ર (છદ નું કર્મણિ ભૂ. કૃ.)
 છૂટું કરવું - મુચ્ [મુચ્] ગ. ૧
 ઉભય., ઉદ્ + ધૃ ગ. ૧, ૧૦ ઉભય.
 છૂટું થયેલું - મુક્ત (મુચ્ નું ભૂ. કૃ.)
 છેડો - પાર પું.
 છેવટ - પરિણામ પું.
 છોકરી - નન્દિની સ્ત્રી.
 છોકરો - બાલ પું., ડિમ્બ પું., શિશુ
 પું.
 છોડાવવું - ઉદ્ + ધૃ ગ. ૧, ૧૦ ઉભય.
 છોડી દેવું - ત્યજ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.,
 વિ + સૃજ્ ગ. ૬ પરસ્મૈ.

જ

જગત - જગત્ ન.
 જગ્યા - સ્થાન ન., શાલા સ્ત્રી.,
 અવકાશ પું.
 જંગલ - અટવી સ્ત્રી., અરણ્ય ન.
 જટાયુ - ગૃધ્રરાજ પું.
 જતું - ગચ્છત્ (ગમ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ. નું
 વ. કૃ.)
 જથ્થો - અવચય પું., સંઘાત પું.,
 સમુદાય પું.
 જનાનખાનું - અન્તઃપુર ન.
 જનાર - ગન્તુ વિશે.
 જન્મ - ઉદ્ભવ પું.

જન્મવું - જન્ [જા] ગ. ૪ આત્મને.
 જન્મેલું - જાત (જન્ નું ભૂ. કૃ.)
 જમાઈ - જામાતૃ પું.
 જમીન - ભૂમિ સ્ત્રી.
 જલદી - દ્રુતમ્ (અવ્યય), અચિરાત્
 (અવ્યય), સત્ત્વરમ્ (અવ્યય)
 જવાબ આપવો - પ્રતિ + ભાષ્ ગ. ૧
 આત્મને.
 જવું (ક્રિયાપદ) - ગમ્ [ગચ્છ] ગ. ૧
 પરસ્મૈ., વ્રજ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ., સ્ ગ. ૧
 પરસ્મૈ.
 જવું (ક્રિયાવાચકનામ) - ગમન ન.,
 અત્યય પું.
 જશ - યશસ્ ન.
 જાયક - ભિક્ષુક પું., યાચક પું.
 જાયવું - યાચ્ ગ. ૧ ઉભય.
 જાણવું - જ્ઞા, બુધ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ., અવ
 + ગમ્ [ગચ્છ] ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 જાણો - ઇવ (અવ્યય)
 જાત - વર્ણ પું.
 જાતિ - જાતિ સ્ત્રી.
 જાત્રાળુ - યાત્રિક પું.
 જાહેર કરવું - ઘુષ્ (ઘોષ્) ગ. ૧૦
 જાસૂસ - દૂત પું.
 જાળ - જાલ ન.
 જીતવું - જયત્ (જિ ગ. ૧ પરસ્મૈ. નું
 વ. કૃ.)
 જીભ - જિહ્વા સ્ત્રી.
 જીભનું ટેરવું - જિહ્વાગ્ર ન. (જિહ્વા -
 સ્ત્રી. જીભ + અગ્ર - ન. ટોચ).

જીર્ણ - જીર્ણ (જૃ નું ભૂ. કૃ.)
 જીવ - જીવ પું.
 જીવવું - જીવ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 જિતાયેલું - અભિભૂત (અભિ + ભૂ નું
 ભૂ. કૃ.)
 જિંદગી - જીવિત ન.
 જુદી જુદી જાતનું - વિવિધ વિશે.
 જુવાન સ્ત્રી - પ્રમદા સ્ત્રી.
 જૂઠું - અનૂત ન., અસત્ય ન.
 જેથી - યતઃ (અવ્યય)
 જે પ્રમાણે - યથા (અવ્યય)
 જેમ - યથા (અવ્યય)
 જો - યદિ (અવ્યય)
 જોઈને - અવલોક્ય (અવ + લોક નું
 સં. ભૂ. કૃ.)
 જોજન - યોજન ન.
 જોડાયેલું - યુક્ત (યુજ્ નું ભૂ. કૃ.),
 પ્રપત્ર (પ્ર + પદ નું ભૂ. કૃ.)
 જોડો - ઉપાનહ સ્ત્રી.
 જોતું - પશ્યત્ (દૃશ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ. નું
 વ. કૃ.)
 જોનાર - દ્રષ્ટ વિશે.
 જોર - બલ ન., સામર્થ્ય ન.
 જોરાવર - પ્રબલ વિશે., બલવત્ વિશે.
 જોવાની મહેરબાની - દૃષ્ટિપ્રસાદ પું.
 (દૃષ્ટિ - સ્ત્રી. નજર + પ્રસાદ - પું.
 મહેરબાની)
 જોવાયેલું - નિરૂપિત (નિ + રૂપ નું
 ભૂ. કૃ.)
 જોવું - દૃશ્ [પશ્ય] ગ. ૧ પરસ્મૈ.,

ईक्ष् ग. १ आत्मने., प्र + ईक्ष् ग. १
 आत्मने., सम् + लक्ष् ग. १०
 ज्ञानरूपी अमृत - ज्ञानामृत न. (ज्ञान -
 न. ज्ञान + अमृत - न. अमृत)
 जयां - यत्र (अव्यय)
 जयां सुधी - यावत् (अव्यय)
 ज्यारे - यदा (अव्यय)

ॐ

अंभपुं - स्पृह ग. १०
 अउ - तरु पुं., वृक्ष पुं., पादप पुं.
 अंपुं - उत्ज पुं.
 अेर - विष न.

२

टंटी - कलि पुं., कलह पुं.
 टपकुं - गल् ग. १ परस्मै.
 टपकुं - बिन्दु पुं.
 टेव - व्यसन न.
 टोय - अग्र न.
 टोणुं - यूथ न.

४

ठग - शठ पुं., जाल्म पुं., खल पुं.,
 वञ्चक पुं.
 ठगारो - वञ्चक पुं.
 ठपको - उपालम्भ पुं.
 ठरावपुं - अधि + कृ
 ठीक - वरम् (अव्यय), सम्यक्
 (अव्यय)

ठेकाणुं - स्थान न.

३

डाध - कलङ्क पुं.
 डाधुं - धीमत् विशेष., मेधाविन् विशेष.
 डाधो भाषस - प्रज्ञ पुं., प्राज्ञ पुं., बुध
 पुं.
 डाणी - शाखा स्त्री.
 दुकर - वराह पुं.
 डूबेलुं - निमग्न (नि + मस्ज् + लु. कृ.)

६

ढगलो - राशि पुं.
 ढांकल - आवरण न.
 ढांकलुं - छत्र (छद् + लु. कर्मणि लू. कृ.)
 ढीलुं थयेलुं - श्लथ विशेष.

त

तकसीर - विप्रिय न.
 तकावपुं - लुभ् ग. ४ परस्मै.
 तकासपुं - आ + शंस् ग. १ आत्मने.
 तजवा लायक - परिहर्तव्य विशेष.
 तजवुं - त्यज् ग. १ परस्मै.
 तउको - आतप पुं.
 तप - तपस् न.
 तपावपुं - परि + ईक्ष् ग. १ आत्मने.
 तपेलुं - संतप्त (सम् + तप् + लु. कृ.)
 तमे - भवत् सर्व., युष्मद् सर्व.
 तरत - अचिरात् (अव्यय), अनन्तरम्
 (अव्यय), द्रुतम् (अव्यय)

તરફડવું - સ્ફુર્ ગ. ૬ પરસ્મૈ.
 તરસ - તૃષ્ણા સ્ત્રી.
 તરસ્યું - તૃષિત વિશે.
 તરેહતરેહનું - વિવિધ વિશે.
 તલ - તિલ પું.
 તલવાર - અસિ પું., યદ્ગ પું.
 તળાવ - કાસાર પું., તડાગ પું.
 તળાવડું - પલ્લવ પું. ન.
 તળિયું - મૂલ ન.
 તત્વ - તત્ત્વ ન.
 તત્વજ્ઞાની - બ્રહ્મવિદ્ પું.
 તત્પર - ઉદ્યત વિશે.
 તાબે થવું - શરણમ્ કે વશમ્ + ગમ્
 [ગચ્છ] ગ. ૧ પરસ્મૈ., અનુ + રુઘ્
 ગ. ૪ આત્મને.
 તારો - તારક ન., તારા સ્ત્રી.
 તારાનો જથ્થો - તારાગણ પું. (તારા -
 સ્ત્રી. તારો + ગણ - પું. જથ્થો)
 તિરસ્કાર - અવધીરણા સ્ત્રી.
 તિરસ્કાર કરવો - અવ + ધીર્ ગ. ૧૦,
 અવ + મન્ ગ. ૪ આ.
 તીક્ષ્ણ - નિશિત વિશે.
 તીર - ઇષુ પું., શર પું., બાણ પું.
 તીર્થ ભણી જતું - ક્ષેત્રગામિન્ વિશે.
 તુચ્છ - ક્ષુદ્ર વિશે.
 તુલ્ય - તુલ્ય વિશે.
 તેજ - તેજસ્ ન., પ્રભા સ્ત્રી.
 તેડ - તીર પું.
 તેથી - અતઃ (અવ્યય), તતઃ (અવ્યય)

તે પ્રમાણે - તથા (અવ્યય)
 તૈયારી - ઉદ્યત (ઉદ્ + યમ્ નું કર્મણિ
 ભૂ. કૃ.), સિદ્ધ (સિદ્ધ ગ. ૧ કે ગ. ૪
 નું ભૂ. કૃ.)
 તૈયારી - સમ્ભાર પું.
 તોછડો - ઝદ્ધત (ઉદ્ + હન્ નું કર્મણિ
 ભૂ. કૃ.)
 તોપણ - પરમ્ (અવ્યય), તુ (અવ્યય)
 તોળવું - તુલ્ ગ. ૧૦
 ત્યાં - તત્ર (અવ્યય)
 ત્યાગ - ત્યાગ પું.
 ત્યારે - તદા (અવ્યય)
 ત્વરા - જવ પું.
 ત્વરા કરવી - ત્વર્ ગ. ૧ આત્મને.

થ

થડ - વૃન્ત ન.
 થનાર, થવાનું - ભાવિન્ વિશે.
 થરથરવું - વેષ્ ગ. ૧ આત્મને.
 થવું - ભૂ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 થશે - ભવિષ્યતિ (ભૂ ધાતુનું
 ભવિષ્યકાળ તૃ. પુ. એ. વ.)
 થાકવું - શ્રમ્ [શ્રામ્] ગ. ૪ પરસ્મૈ.
 થાક ખાવો - વિ + શ્રમ્
 થોડાપણું - લઘિમન્ પું.
 થોડું - પ્રતનુ વિશે., અલ્પ વિશે., તનુ
 વિશે.

દ

દક્ષિણ - દક્ષિણા સ્ત્રી.

દગો દેવો - દુહ ગ. ૪ પરસ્મૈ.
 દંડ - દણ્ડ પું.
 દંડવું - દણ્ડ ગ. ૧૦
 દયા - કારુણ્ય ન.
 દયાળુ - કારુણિક ન.
 દર્શન - દર્શન ન.
 દરબાર - રાજદ્વાર ન.
 દરિદ્ર - દરિદ્ર વિશે.
 દરિયો - ઉદધિ પું., સમુદ્ર પું.
 દાતાર - દાતૃ વિશે.
 દારૂ - મદિરા સ્ત્રી.
 દાસી - દાસી સ્ત્રી.
 દિયર - દેવૃ પું.
 દિલગીર - દુઃખિત વિશે., વિષણ (વિ + સદ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ. નું ભૂ. કૃ.)
 દિવસ - દિન ન.
 દિવસે - દિવા (અવ્યય)
 દિવ્ય - ભગવત્ વિશે.
 દિશા - દિશ્ સ્ત્રી.
 દીકરો - પુત્ર પું., સૂત્ર પું., આત્મજ પું.
 દીકરા તરીકે કરેલું, દત્તક લીધેલું - પુત્રીકૃત વિશે.
 દીકરાના જન્મ જેવું - પુત્રીજન્મસમ વિશે.
 દીકરી - આત્મજા સ્ત્રી., પુત્રી સ્ત્રી.,
 દુહિત્ર સ્ત્રી., કન્યા સ્ત્રી.
 દીઠેલું - દૃષ્ટ (દૃશ્ નું ભૂ. કૃ.)
 દીવો - દીપ પું.
 દુઃખ - ક્લેશ પું., દુઃખ ન., પીડા સ્ત્રી.,
 વ્યસન ન., અનિષ્ટ ન., વિપદ સ્ત્રી.

દુઃખ દેવું - તુદ્ ગ. ૬ ઉભય., પીડ ગ. ૧૦
 દુઃખનો દરિયો - દુઃખોદધિ પું. (દુઃખ - ન. દુઃખ + ઉદધિ - પું. દરિયો)
 દુઃખી - દુઃખિત વિશે.
 દુઃખી થવું. - અવ + સદ્ [સીદ્] ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 દુકાળ - દુર્ભિક્ષ ન.
 દુનિયા - લોક પું., સંસાર પું.
 દુર્જન - દુર્જન પું.
 દુષ્ટ - દુષ્ટ (દુષ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ. નું ભૂ. કૃ.)
 દુષ્ટ કામ - દુષ્કૃત ન.
 દુશ્મનાઈ - વૈર ન., વિગ્રહ પું.
 દૂત - દૂત પું.
 દૂર - દૂર વિશે.
 દૂર - દૂરમ્ (અવ્યય)
 દૂર કરવું - અપ + ની ગ. ૧ ઉભય.
 દેખાડવું - આવિસ્ + કૃ (આવિષ્કૃ),
 નિર્ + દિશ્ ગ. ૬ ઉભય.
 દેખાય એવું - દૃશ્ય વિશે.
 દેખાવ - ઉદ્ગમ પું.
 દેખાવડું - વરતનુ વિશે.
 દેણદાર હોવું - ધૃ ગ. ૧૦
 દેરાણી કે જેઠાણી - યાત્ર સ્ત્રી.
 દેવ - દિવૌકસ્ પું., દેવ પું., દેવતા સ્ત્રી., મરુત પું.
 દેવદાર - દેવદારુ પું.
 દેવાદાર - અધર્મણ પું.
 દેવળ - દેવકુલ ન., દેવાલય પું.,

દેવાયતન ન.

દેવોનો શિલ્પી - સ્વષ્ટ્ર પું.

દેશ - દેશ પું., ધ્વનપદ પું., રાષ્ટ્ર ન.,
વિષય પું.

દેહ - દેહ પું., શરીર ન.

દૈત્ય - અસુર પું., રાક્ષસ પું., રક્ષસ્
ન., નિશાચર પું.

દોડવું - ધાવ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

દોરડી - રજ્જુ સ્ત્રી.

દોરવું, દોરી જવું - ની ગ. ૧ ઉભય.

દોસ્તી - સંગત ન., મિત્રતા સ્ત્રી.

દૃશ્ય - દૃશ્ય વિશે.

દૃષ્ટિ - દૃષ્ટિ સ્ત્રી.

દ્વેષ કરનાર - દ્વેષ્ટ્ર પું.

ધ

ધડકવું - સ્પન્દ ગ. ૧ આત્મને., સ્ફુર્
ગ. ૬ પરસ્મૈ.

ધણી - સ્મણ પું., સ્વામિન્ પું., અધિપતિ
પું., ભર્તૃ પું.

ધણીના ગુણોથી યુક્ત - સ્વામિગુણોપેત
વિશે.

ધન - અર્થ પું., દ્રવ્ય ન., ધન ન.,

વસુ ન., વિક્ત ન., વિભવ પું.

ધનવાન - ધનભાજ્ વિશે., ધનિક પું.

ધંધો - વૃત્તિ સ્ત્રી.

ધરાવું - તુષ્ ગ. ૪, પરસ્મૈ.

ધર્મ - ધર્મ પું.

ધર્મશાસ્ત્રની આજ્ઞા - વિધિ પું.

ધારણ કરવું - ધૃ ગ. ૧૦

ધારવાળું - નિશિત વિશે.

ધારવું - ગળ્ ગ. ૧૦

ધીમેધીમે - ક્રમેણ (ક્રમ ની તૃતીયાનું
એકવચન), શૈનૈસ્ (અવ્યય)

ધીમું - મન્દ વિશે.

ધીરજ - ધૃતિ સ્ત્રી.

ધ્રુજવું - વેપ્ ગ. ૧ આત્મને., કમ્પ
ગ. ૧ આત્મને.

ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર - ધાર્તરાષ્ટ્ર પું.

ધૃષ્ટતા - વૈયાત્ય ન.

ધોવું - ક્ષલ્ (ક્ષાલ્) ગ. ૧૦, પ્ર +
ક્ષલ્ (ક્ષાલ્) ગ. ૧૦

ધોળું - ધવલ વિશે., શ્વેત વિશે.

ધ્યાન - ધ્યાન ન.

ન

ન ઓળંગાય એવું - અલઙ્ગનીય વિશે.

નકલ - પ્રતિકૃતિ સ્ત્રી.

નક્કી - એવ (અવ્યય)

નગરવાસી - પૌર પું.

નજર - દૃષ્ટિ સ્ત્રી.

નટી - નટી સ્ત્રી.

નણંદ - નનાન્દ સ્ત્રી.

નદી - નદ પું., નદી સ્ત્રી.

નમવું - નમ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ., વન્દ ગ. ૧
આત્મને., અભિ + વાદ્ ગ. ૧૦

નમસ્કાર - નમસ્ (અવ્યય)

નરમ - મૃદુ વિશે.

નવું - નવ વિશે.

નસીબ - દૈવ ન.

નહિ - ન (અવ્યય), (આજ્ઞાસ્થાનામાં
નકાર), મા (અવ્યય)

નાટક - નાટક ન.

નાત - વર્ણ પું., જ્ઞાતિ સ્ત્રી.

નાનું - પ્રતનુ વિશે., અલ્પ વિશે., તનુ
વિશે., લઘુ વિશે.

ના પાડવી - નિ + સિધ્ (ષેધ) ગ. ૧
પરસ્મૈ., અવ + સદ્ [સીદ્] ગ. ૧
પરસ્મૈ.

નામ - નામનું ન., અભિધાન ન.

નામ દેવું - અભિ + ધા (કર્મણિ
પ્રયોગમાં ધી)

નામે - નામ (અવ્યય)

નાયક - નાયક પું.

નારી - નારી સ્ત્રી.

નાશ - નાશ પું., અત્યય પું., વિનાશ પું.,
નાશ પામવું - ધ્વંસ્ ગ. ૧ આત્મને.,
નશ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ.

નાશ પામેલું - નશ્ (નશ્ ભૂ. કૃ.)

નાહવું - અવ + ગાહ ગ. ૧ આત્મને.

નિશ્ચય - સંયમ પું.

નિધા - દૃષ્ટિપ્રસાદ (દૃષ્ટિ - સ્ત્રી. નજર
+ પ્રસાદ - પું. મહેરબાની)

નીચે નમવું - અવ + નમ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

નિંદવા લાયક - ગર્હ્ય વિશે., વચનીય
વિશે.

નિંદવું - નિન્દ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

નિંદા - નિન્દા સ્ત્રી.

નિપજાવવું - નિર્ + મા (નિર્મીયતે
કર્મણિરૂપ), સૃજ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

નિરાંત - સુખ ન.

નિરાંતવાળું - નિર્વૃત્તિમત્ વિશે.

નિરુપયોગિતા - અસારતા સ્ત્રી.

નીકળવું - નિર્ + ગમ્ [ગચ્છ] ગ. ૧

પરસ્મૈ., પ્ર + સ્થા ગ. ૧ આત્મને.

નીપજવું - ઉદ્ + ભૂ ગ. ૧ પરસ્મૈ.,

નિસ્ + પદ્ (નિષ્પદ્) ગ. ૪ આત્મને.

નુકશાન - અપાય પું., અહિત ન.

નૂર - પળ્ય ન.

નોતરવું - નિ + મન્ ગ. ૧૦ આત્મને.

ન્યાયશાસ્ત્ર જાણનાર - નૈયાયિક પું.

૫

પકડવું - અવ + લમ્બ ગ. ૧ આત્મને.,

ધૃ ગ. ૧ ઉભય., ભજ્ ગ. ૧ ઉભય.

પકડવું તે (ક્રિયાવાચક નામ) - ગ્રહણ ન.

પક્ષી - વિહગ પું., પક્ષિન્ પું.

પખાળવું - પ્ર + ક્ષલ્ (ક્ષાલ્) ગ. ૧૦

પગ - પાદ ન.

પગલું - પદ ન.

પંખી - પક્ષિન્ પું.

પછી - તતઃ (અવ્યય), પશ્ચાત્
(અવ્યય), અનન્તરમ્ (અવ્યય)

પંચવટી - પચ્ચવટી સ્ત્રી.

પટરાણી - મહિષી સ્ત્રી.

પડવું (ક્રિયાપદ) - પત્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

પડવું (ક્રિયાવાચક નામ) - પતન ન.,

પાત પું.

પડેલું - પતિત (પત્ નું ભૂ. કૃ.)

પડોશ - સંનિધિ સ્ત્રી., સકાશ પું.

પણ - અપિ (અવ્યય), કિન્તુ
(અવ્યય), પરન્તુ (અવ્યય), તુ
(વાક્યની શરૂઆતમાં વપરાતો નથી)
(અવ્યય)

પંડ - આત્મનું.

પંડિત - પણ્ડિત પું.

પથારી - શય્યા સ્ત્રી.

પથ્થર - અશ્મનું., દૂશદ્ સ્ત્રી., શિલા
સ્ત્રી.

પરણવું - પરિ + ની ગ. ૧ ઉભય.

પરબ્રહ્મ - બ્રહ્માનું ન.

પરમેશ્વર - જગત્કર્તા પું., ईश्वर પું., દેવ પું.

પરવાનગી - અનુજ્ઞા સ્ત્રી.

પરાક્રમ - પરાક્રમ પું., વીર્ય ન.,
શૌર્ય ન.

પરાગ - રજસું ન.

પરાધીન - પરવત્ વિશે.

પરિણામ - પરિણામ પું.

પરીક્ષા કરવી - વિ + મૃશ્ ગ. ૬

પરસ્મૈ., સમ્ + લક્ષ્ ગ. ૧૦

પરીક્ષા લેવી - પરિ + ईक्ष્ ગ. ૧
આત્મને.

પરોઢિયે - પ્રાતર્ (અવ્યય)

પરોણો - અતિથિ પું.

પર્વત - ગિરિ પું., પર્વત પું.,

શિખરિનું પું.

પવન - પવન પું., મરુત્ પું., વાત પું.,

મારુત પું., વાયુ પું.

પવિત્ર - પુણ્ય વિશે.

પવિત્ર કરાયેલું - પૂત (પૂ નું ભૂ. કૃ.)

પશુ - પશુ પું.

પસરવું - પ્ર + સ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

પહેરેલું - પરિહિત (પરિ + ધા નું
ભૂ. કૃ.)

પહેલાં - પુરા (અવ્યય)

પહેલું - પ્રથમ વિશે.

પહોંચેલું - પ્રાપ્ત (પ્ર + આપ્ નું ભૂ. કૃ.)

પાંજરું - પઞ્જર પું.

પાંદડું - પર્ણ ન.

પાછા આવવું - નિ + વૃત્ ગ. ૧
આત્મને., પ્રતિ + નિ + વૃત્, પ્રતિ +
આ + ગમ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

પાછા વળવું - પરા + વૃત્ ગ. ૧
આત્મને.

પાછલો ભાગ - પરાર્થ પું.

પાછું વાળીને - પરાવૃત્ય

પાછું આવેલું - નિવૃત્ત (નિ + વૃત્ નું
ભૂ. કૃ.)

પાઠ - પાઠ પું.

પાઠશાળા - પાઠશાળા સ્ત્રી.

પાડો - મહિષ પું.

પાણી - ઉદક ન., જલ ન., વારિ ન.,
પયસું ન.

પાપ - પાપ ન., અધર્મ પું.

પાપી - પાપિન્ વિશે., પાપ પું.

પામવું - પ્ર + આપ્

પામેલું - પ્રાપ્ત (પ્ર + આપ્ નું ભૂ. કૃ.)

પાર - પાર પું.

પારકું - પરકીય વિશે.

પારખ કરવી - વિ + મૃશ્ ગ. ૬

પરસ્મૈ., સમ્ + લક્ષ્ ગ. ૧૦ ઉભય.
 પારધી - વ્યાધ પું.
 પાવન - પૂત (પૂ નું ભૂ. કૃ.)
 પાળનાર - પાલક વિશે.
 પાળો - પત્તિ પું.
 પિંડ - પિણ્ડ પું.
 પીગળવું - દ્રુ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 પીડવું - પીડ ગ. ૧૦, તુડ ગ. ૬ ઉ.
 પીડા - પીડા સ્ત્રી., વ્યથા સ્ત્રી.
 પીવું - પા [પિબ્] ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 (કર્મણિરૂપ પી)
 પુણ્ય - પુણ્ય ન.
 પુણ્યરૂપી મૂલ્ય - પુણ્યપણ્ય ન.
 પુણ્યશાલી - પુણ્યવત્ ન.
 પુત્ર - પુત્ર પું., આત્મજ પું., સૂત્ર પું.
 પુરાણ - પુરાણ ન.
 પુરુષ - પુરુષ પું., નૃ પું., નર પું., જન પું., માનવ પું.
 પુષ્કળ - પ્રભૂત વિશે., ભૂરિ વિશે.
 પુસ્તક - ગ્રન્થ પું., પુસ્તક ન.
 પૂછડાનો ટેકો - પુછ્કાવલમ્બન ન.
 (પુછ્ક - ન. પૂછડું + અવલમ્બન - ન. ટેકો.)
 પૂછડું - લાઙ્ગૂલ, પુછ્ક ન.
 પૂછવું - પ્રચ્છ [પૃચ્છ] ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 પૂછેલું - પૃષ્ઠ (પ્રચ્છ નું ભૂ. કૃ.)
 પૂજવું - પૂજ ગ. ૧૦, યજ ગ. ૧ ઉભય.
 પૂજા - પૂજા સ્ત્રી., અર્ચન ન.
 પૂજાનો સામાન - અર્ઘ્ય ન.

પૂજ્ય - ભગવત્ વિશે., પૂજ્ય વિશે.
 પૂરતું - અલમ્ (ચતુર્થા સાથે)
 પૂર્ણ - નિરતિશય વિશે.
 પૂર્વનું સત્કર્મ - પ્રથમસુકૃત ન. (પ્રથમ - પહેલું + સકૃત - ન. સત્કર્મ)
 પૃથ્વી - પૃથ્વી સ્ત્રી., પૃથિવી સ્ત્રી., વસુધા સ્ત્રી., ભૂમિ સ્ત્રી., મહી સ્ત્રી., મેદિની સ્ત્રી.
 પેઠે - ઇવ (અવ્યય)
 પેઠેલું - પ્રવિષ્ટ (પ્ર + વિશ્ નું ભૂ. કૃ.)
 પેદા કરનાર - ધાતૃ પું.
 પેદા થયેલું - જાત (જન નું ભૂ. કૃ.)
 પેસવું - વિશ્ ગ. ૬ પરસ્મૈ.
 પહેલો ભાગ - પૂર્વાર્ધ પું.
 પૈડું - ચક્ર ન.
 પૈસો - અર્થ પું., દ્રવ્ય ન., ધન ન., વસુ ન., વિત્ત ન., વિભવ પું.
 પોતાની ફરજ - સ્વકર્તવ્ય ન.
 પોતાનું - સ્વીય વિશે., આત્મીય વિશે., સ્વ (સર્વનામ)
 પોતાનો મુલક - સ્વવિષય પું.
 પોપટ - શુક પું.
 પોષવું - પુષ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ.
 પ્રકાશ - પ્રકાશ પું.
 પ્રકાશ - દ્યુત ગ. ૧ આત્મને., પ્ર + કાશ્ ગ. ૧ આત્મને., વિ + રાજ ગ. ૧ ઉભય.
 પ્રખ્યાત - યશસ્વત્ વિશે.
 પ્રતિમા - મૂર્તિ સ્ત્રી.
 પ્રધાન - અમાત્ય પું., સચિવ પું.,

પ્રકૃતિ સ્ત્રી.

પ્રધાનમંડળી - પ્રકૃતિ સ્ત્રી.

પ્રમાણ - પ્રમાણ ન.

પ્રયત્ન - આયાસ પું., યત્ન પું.

પ્રવાહ - પ્રવાહ પું.

પ્રવીણતા - કૌશલ ન., પ્રાવીણ્ય ન.

પ્રશ્ન કરનારો - પ્રાશ્નિક પું.

પ્રસન્ન - પ્રસન્ન (પ્ર + સદ્ નું ભૂ. કૃ.)

પ્રસન્ન થવું - તુષ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ.

પ્રસન્નતા - અનુરજ્જન ન., પ્રીતિ સ્ત્રી.

પ્રસાદ - વર પું.

પ્રસિદ્ધ કરવું - પ્રથ્ ગ. ૧૦

પ્રાણ - પ્રાણ પું. (બહુવચનમાં)

પ્રાણી - પ્રાણિન પું., ભૂત ન., સત્ત્વ પું. ન.

પ્રમાણિકપણું - ઋજુતા સ્ત્રી.

પ્રાર્થના - પ્રાર્થના સ્ત્રી., સ્તુતિ સ્ત્રી.

પ્રાર્થના કરવી - પ્ર + અર્થ ગ. ૧૦

આત્મને., અધિ + અર્થ ગ. ૧૦

આત્મને.

પ્રીતિ - પ્રીતિ સ્ત્રી., પ્રેમન પું. ન., સ્નેહ પું., અનુરાગ પું., અનુરક્તિ સ્ત્રી.

પ્રેમ - પ્રેમન પું. ન.

પ્રેરણા - પ્રેરણા સ્ત્રી., પ્રવર્તન ન.,

પ્રતિષ્ઠાપન ન.

ફ

ફણગો - પલ્લવ પું.

ફરકવું - સ્પન્દ ગ. ૧ આત્મને., સ્ફુર્ ગ. ૧ ઉભય.

ફરજ - ધર્મ પું.

ફરમાવેલું - વિહિત (વિ + ધા નું ભૂ. કૃ.)

ફરશી - પરશુ પું.

ફરીને - પુનર્ (અવ્યય)

ફળ - ફળ ન.

ફળ ખાનાર - ફલાશિન્ વિશે.

ફળદાયક થવું - ફલ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

ફલ રહિત - નિષ્ફલ વિશે.

ફાડવું - દૃ (દાર્) ગ. ૧૦

ફૂલ - કુસુમ ન., પુષ્પ ન.

ફૂલવાળું - પુષ્પધારિન્ વિશે.

ફૂલેલું - પુષ્પિત વિશે.

ફેંકવું - અસ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ., ક્ષિપ્ ગ. ૬ પરસ્મૈ.

ફેરફાર - વિકાર પું.

ફોગટ - વૃથા (અવ્યય)

બ

બકરો - અજ પું.

બક્ષિસ - વર પું.

બચાવ - રક્ષણ ન., રક્ષા સ્ત્રી.

બચાવવું - રક્ષ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

બચાવાયેલું - રક્ષિત (રક્ષ નું ભૂ. કૃ.)

બચ્યુ - વત્સ પું.

બડાઈ મારવી - પ્ર + ગલ્મ્ ગ. ૧ આત્મને.

બતાવવું - દિશ્ ગ. ૬ ઉભય., નિર્ +

દિશ્ ગ. ૬, આવિસ્ + કૃ (આવિષ્કૃ) ઉભય.

બદલે આપવું - પ્રતિ + દા [યચ્છ]

ગ. ૧ પરસ્મૈ.

બદલો - પ્રતિક્રિયા સ્ત્રી.

બદલાય નહિ એવું - અક્ષર વિશે.

બધું - અખિલ વિશે.

બધે - સર્વત્ર (અવ્યય)

બનાવ - અર્થ પું.

બનાવ (મનથી) - ભાવય (ભૂ ના

પ્રેરકનું આજ્ઞાર્થ દ્વિ. પુ. એ. વ.)

બબડવું - જલ્પ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

બરફ - હિમ ન.

બરોબરી કરવી - સ્પર્ધ ગ. ૧ આત્મને.

બસ - અલમ્ (તૃતીયા સાથે)

બહાનું - નિમિત્ત ન., કારણ ન.

બહાર - બહિસ્ (અવ્યય)

બહુ - ભૂરિ વિશે., બહુ વિશે., પ્રભૂત વિશે.

બહુપણું - બાહુલ્ય ન.

બહુ મોટું - ભૂયસ્ વિશે.

બહેતર - વરમ્ (અવ્યય)

બહેન - ભગિની સ્ત્રી., સ્વસૃ સ્ત્રી.

બહેનપણી - સહી સ્ત્રી.

બળ - બલ ન.

બળતણ - ઇન્ધન ન.

બળદ - વૃષભ પું., વૃષ પું.

બળવાન - બલવત્ વિશે., પ્રબલ વિશે.

બળિદાન - બલિ પું., હવિસ્ ન.

બળેલું - સંતપ્ત (સમ્ + તપ્ નું ભૂ. કૃ.)

બાગ - ઉપવન ન., ઉદ્યાન ન.

બાપ - પિતૃ પું., જનક પું.

બારણું - દ્વાર ન.

બારી - વાતાયન ન.

બાવરું - ભ્રાન્ત (ભ્રમ્ નું ભૂ. કૃ.)

બાળક - ડિમ્બ પું., બાલ પું., શિશુ પું.

બાળવું - દહ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

બિના - અર્થ પું.

બિંબ - બિમ્બ ન.

બિરાજવું - વિ + રાજ ગ. ૧ ઉભય.

બિલાડો - બિડાલ પું.

બી - બીજ ન.

બીક - ભીતિ સ્ત્રી., ભય ન.

બીકણ સ્ત્રી - ભીરૂ સ્ત્રી.

બીજે ઠેકાણે - અન્યત્ર (અવ્યય)

બુદ્ધિ - બુદ્ધિ સ્ત્રી., મતિ સ્ત્રી.

બુદ્ધિની શક્તિ - બુદ્ધિપ્રભાવ પું.

(બુદ્ધિ - સ્ત્રી. + પ્રભાવ - પું. શક્તિ)

બુદ્ધિમાન - બુદ્ધિમત્ વિશે., મેધાવિન્ વિશે., ધીમત્ વિશે.

બેટ - દ્વીપ પું.

બેઠેલું - નિષળ (નિષદ્ નું ભૂ. કૃ.)

બેડોળ - વિરૂપ વિશે.

બેભાન થવું - મુહ ગ. ૪ પરસ્મૈ.

બેસવું - ઉપ + વિશ્ ગ. ૬ પરસ્મૈ., નિ + સદ્ (નિષદ્) ગ. ૧ પરસ્મૈ.

બોલવાની છટા - વાક્પટુતા સ્ત્રી.

(વાક્ - સ્ત્રી. વાણી + પટુતા - સ્ત્રી.

હોંશિયારી)

બોલાવવું - હ્વે ગ. ૧ ઉભય., અધિ + ધા (કર્મણિપ્રયોગમાં ધી)

બોલનારો - વક્ત્રુ વિશે.
 બોલેલું - ઉક્ત (વચ્ નું ભૂ.કૃ.)
 બ્રહ્મને જાણનારો - બ્રહ્મવિદ્ વિશે.
 બ્રહ્મા - બ્રહ્મનું પું., વેધસ્ પું.
 બ્રાહ્મણ - બ્રાહ્મણ પું.

ભ

ભક્ત - ભક્ત પું.
 ભક્તિ - ભક્તિ સ્ત્રી.
 ભંગ - ભંગ પું.
 ભજવું - નાદ ગ. ૧૦
 ભજવું - ભજ્ ગ. ૧ ઉભય.
 ભટકવું - અદ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 ભંડાર - ભાણડાગારપું., કોશ પું., નિધિ પું.
 ભમરો - ભ્રમરપું., અલિ પું., મધુકરપું.,
 ભમવું - અદ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 ભય - ભય ન. ભીતિ સ્ત્રી.
 ભયંકર - ભયંકર વિશે., દારુણ વિશે.
 ભરવું - ભૃ ગ. ૧ ઉભય. (ભ્રિયતે
 કર્મણિરૂપ), પૂર્ ગ. ૧૦ ઉભય.
 ભલમનસાઈ - કારુણ્ય ન.
 ભલું - હિત ન., સત્ (અસ્ નું કર્તારિ
 વર્તમાન કૃદંત)
 ભલો માણસ - સત્ પું.
 ભાઈ - ભ્રાતૃ પું., બાન્ધવ પું.
 ભાત - ઓદન પું.
 ભાર - ભાર પું.
 ભાવવું - સ્વાદ્ ગ. ૧ આત્મને., રુચ્
 ગ. ૧ આત્મને.
 ભિક્ષા - ભિક્ષા સ્ત્રી.

ભીખ માગવી, ભીખવું - ભિક્ષુ ગ. ૧
 આત્મને.
 ભીમ - ભીમ પું. (પાંડુના એક પુત્રનું
 નામ)

ભુજ - ભુજ પું., બાહુ પું.
 ભૂખ્યો - ક્ષુધિત વિશે.
 ભૂડ - કિરિ પું., વરાહ પું.
 ભૂલ ખાવી - મદ્ [માદ્] ગ. ૪
 પરસ્મૈ., પ્ર + મદ્ [માદ્] ગ. ૪
 પરસ્મૈ.
 ભેટ - ઉપહાર પું.
 ભેટવું - કુસ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ., શ્લિષ્
 ગ. ૪ પરસ્મૈ.
 ભેદવું - ભિદ્
 ભોંય - ભૂમિ સ્ત્રી.
 ભોજન - ભોજન ન.
 ભોમિયો - માર્ગોપદેષ્ટ પું., માર્ગદર્શક
 પું.

મ

મજબૂત રીતે - દૃઢમ્ (અવ્યય)
 મજા - રતિ સ્ત્રી.
 મઠ - મઠ પું., આશ્રમ પું.,
 મડદું - શવ પું. ન.
 મથવું - યત્ ગ. ૧ આત્મને.
 મદ - મદ પું.
 મધ - મધુ ન.
 મધુર રીતે - મધુરમ્ (અવ્યય)
 મન - મનસ્ ન., માનસ ન.
 મનને કબજામાં રાખવું તે - મનઃસંયમ પું.

મનોહર નેત્રવાળી સ્ત્રી - મદિરાક્ષી સ્ત્રી.
 મમતાળું - સ્નિગ્ધ વિશે. (સ્નિહ નું ભૂ. કૃ.)
 મરણ - મરણ ન.
 મરદ - પુરુષ પું.
 મરવું - મૃ [મ્રિય્] ગ. ૬ આત્મને.
 મશ્કરીમાં હસવું - વિ + હસ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 મહાત્મા - મહાત્મનું પું.
 મહાદેવ - મહાદેવ પું., વૃષભધ્વજ પું.
 મહારાજા - મહારાજ પું.
 મહિનો - માસ પું.
 મહિમા - મહિમનું પું.
 મહેનત કરવી - યત્ ગ. ૧ આત્મને.
 મહેનતુ - દક્ષ વિશે.
 મહેરબાની - કૃપા સ્ત્રી., પ્રસાદ પું.
 મહેરબાની મેળવવી - આરાધન ન.
 મહેલ - પ્રાસાદ પું.
 મળવાને મુશ્કેલ - દુર્લભ વિશે., દુરાપ વિશે.
 મળીને-મિલિત્વા (મિલ્નું સંબંધક ભૂ. કૃ.)
 મળે એવું - સાધ્ય વિશે.
 માંડવો - લતાગૃહ ન.
 માંસ - માંસ ન.
 મા- જનની સ્ત્રી., માતૃ સ્ત્રી.
 મા (=નહિ)- મા (અવ્યય)
 માગનાર - ભિક્ષુક પું., યાચક પું.
 માગવું - યાચ્ ગ. ૧ ઉભય., પ્ર + અર્થ ગ. ૧૦ આત્મને., અભિ + અર્થ ગ. ૧૦ આત્મને.

માટી - મૃદ સ્ત્રી.
 માટે - કૃતે (અવ્યય)
 માઠી હાલત - દુર્દશા સ્ત્રી.
 માણસ - જન પું., માનવ પું., નર પું.
 માત્ર - કેવલમ્ (અવ્યય)
 માથું - મસ્તક ન., શિરસ્ ન., શીર્ષ ન., મૂર્ધનું પું.
 માનવાળી સ્ત્રી. - માનિની સ્ત્રી.
 માનવું - મન્ ગ. ૪ આત્મને., અનુ + રુઢ્ ગ. ૪ આત્મને.
 માફ કરવું - ક્ષમ્ ગ. ૧ આત્મને., ક્ષમ્ [ક્ષામ્] ગ. ૪ પરસ્મૈ.
 માફી - ક્ષમા સ્ત્રી.
 માબાપ - પિતૃ પું. (દ્વિ.વ.)
 માયાળુ - સ્નિગ્ધ વિશે.
 માર્ગ - માર્ગ પું.
 માર - તાડન ન.
 માર મારવો - તડ [તાડ] ગ. ૧૦
 મારવું - પ્ર + હ ગ. ૧ ઉભય., તડ [તાડ] ગ. ૧૦
 મારવું એ (ક્રિયાવાચક નામ) - તાડન ન.
 માળા - માલા સ્ત્રી.
 મિત્ર - મિત્ર ન., વયસ્ય પું., સુહૃદ પું.
 મિત્રાઈ - મિત્રતા સ્ત્રી.
 મિથ્યા પદાર્થ - અવસ્તુ ન.
 મિથ્યા પદાર્થની કલ્પના-અવસ્તવારોપ પું.
 મીઠાબોલાપણું - પ્રિયવાદિત્વ ન.
 મીઠાશ - માધુર્ય ન.
 મીઠું - લવણ ન.
 મીઠું બોલનાર - પ્રિયવાદિન્ વિશે.

મૂકાયેલું - મુક્ત (મુચ્ નું ભૂ. કૃ.)
 મુખ્ય - મુખ્ય વિશે., પ્રધાનતમ વિશે.
 મુશ્કેલીથી મળી શકે એવું - દુર્લભ
 વિશે., દુરાપ વિશે.
 મુસાફર - પાન્થ પું.
 મુસાફરીનો થાક - અધ્વખેદ પું.
 (અધ્વન - પું. રસ્તો + ખેદ - પું. થાક)
 મુહૂર્તની ઘડી - લગ્નવેલા સ્ત્રી.
 મૂકવું (છોડી દેવું) - મુચ્ [મુચ્] ગ.
 ૬ પરસ્મૈ., (ઉપર, અંદર રાખવું)

નિ + ધા

મૂર્છા આવવી - મૂર્છા ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 મૂકેલું - નિવેશિત (નિ + વિશ્ ના પ્રેરક
 પ્રયોગનું કર્મણિ ભૂ. કૃ.)
 મૂંગાપણું - મૌન ન.
 મૂંગા મૂંગા-તૂળીમ્ (અવ્યય)
 મૂંગો - મૂક વિશે.
 મૂઠી - મુષ્ટિ પું.
 મૂખર્ષિ - વૈયાત્ય ન.
 મૂલ - મૂલ્ય ન., પણ્ય ન.
 મૂળ - મૂલ ન.
 મેળવવું - પ્ર + આપ્ , અવ + આપ્,
 અધિ + ગમ્ [ગચ્] ગ. ૧ પરસ્મૈ.,
 લભ્ ગ. ૧ આત્મને., વિદ્ [વિન્દ]
 ગ. ૬ ઉભય.
 મેળાપને માટે આતુર - સંક્રમોત્સુક
 વિશે.
 મૈત્રી - મૈત્રી સ્ત્રી., સ્નેહ પું.
 મોં - મુખ ન.
 મોં મલકાવવું - સ્મિ ગ. ૧ આત્મને.

મોકલવું - પ્ર + હિ
 મોકલેલું - પ્રસ્થાપિત વિશે.
 મોક્ષ - મુક્તિ સ્ત્રી., મોક્ષ પું.
 મોટું - મહત્ વિશે., જ્યાયસ્ વિશે.,
 અવદાત વિશે., પર વિશે.
 મોટો શત્રુ - મહારિપુ પું.
 મોત - મૃત્યુ પું.
 મોતી - મુક્તા સ્ત્રી., મૌક્તિક ન.
 મોર - મયૂર પું.

ય

યક્ષ - યક્ષ પું.
 યજ્ઞ - યજ્ઞ પું.
 યજ્ઞ કરનાર - યજમાન પું.
 યજ્ઞ કરવો - યજ્ ગ. ૧ ઉભય., આ+હ
 ગ. ૧ ઉભય.
 યજ્ઞનું, યજ્ઞ સંબંધી યજ્ઞિય વિશે.
 યંત્ર - યન્ત્ર ન.
 યાદદાસ્ત - સ્મૃતિ સ્ત્રી.
 યાદ રાખવું - સ્મૃ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 યુક્ત - યુક્ત (યુજ્ નું ભૂ. કૃ.), પ્રપન્ન
 (પ્ર+પદ્) ગ. ૪ આત્મને. નું ભૂ. કૃ.,
 ઉપેત ભૂ. કૃ.
 યોગી - યોગિન્ પું., યતિ પું.
 યોગ્ય - યોગ્ય વિશે., યચિત વિશે.
 યોગ્ય માણસ - પાત્ર ન.
 યોગ્ય વસ્તુ - પાત્ર ન.
 યોગ્ય વર્તણૂક - આચાર પું.

૨

રક્ષક - રક્ષક પું., રક્ષિત પું.

રક્ષણ - રક્ષણ ન., રક્ષા સ્ત્રી.
 રક્ષણ કરનાર - રક્ષિત્ર વિશે.
 રક્ષણ કરવું - રક્ષ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ., તન્ ગ. ૧ આત્મને.
 રક્ષવું - રક્ષ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ., અવ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 રક્ષાયેલું - રક્ષિત (રક્ષ નું ભૂ. કૃ.)
 રઘુઓનો રાજા - રઘુનાથ પું.
 રઘુરાજાના વંશજ - રઘુ પું. (બ. વ.)
 રંગ - રઙ્ગ પું., વર્ણ પું.
 રંગબેરંગી - વિચિત્ર વિશે.
 રચવું - રચ્ ગ. ૧૦, પ્ર+ની ગ. ૧ ઉભય.
 રજા - અનુજ્ઞા સ્ત્રી.
 રડવું - રુદ્
 રડવું (ક્રિયાવાચક નામ) - રોદન ન.
 રણભૂમિ - રણભૂમિ સ્ત્રી., સમરાઙ્ગણ ન.
 રત્ન - રત્ન ન.
 રત્નરૂપ સ્ત્રી. - સ્ત્રીરત્ન ન.
 રથ - રથ પું.
 રમત - ક્રીડા સ્ત્રી.
 રમવું - ક્રીડ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ., રમ્ ગ. ૧ આત્મને.
 રસ - રસ પું.
 રસ્તો - વર્ત્તન્ ન., વીથી સ્ત્રી.
 રહેઠાણ - વાસ પું.
 રહેલું - અધ્યૂષિવસ્ વિશે.
 રહેવું - વસ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ., અધિ + વસ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.

રાંધવું - પચ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 રાક્ષસ - રાક્ષસ પું., રક્ષસ્ ન.
 રાજનીતિ - રાજનીતિ સ્ત્રી., નીતિ સ્ત્રી.
 રાજપુત્ર - રાજપુત્ર પું.
 રાજા - રાજન્ પું., નૃપ પું., નૃપતિ પું., ભૂપ પું., ભૂભૃત્ પું., પાર્થિવ પું.
 રાજાપણું - નૃપત્વ ન., રાજ્ય ન.
 રાજાનો માણસ - રાજપુરુષ પું.
 રાજા બનાવવાને - અભિષેક્તુમ્ (અભિ + સિચ્ નું હે. કૃ.)
 રાજ્ય - રાજ્ય ન.
 રાજ્ય કરતું - શાસત્ (શાસ્ નું વ. કૃ.)
 રાજ્ય ચલાવવું - શાસ્
 રાજ્યના લોભથી ખેંચાયેલું - રાજ્યલોભાકૃષ્ટ વિશે.
 રાતું - રક્ત વિશે.
 રામના પુત્રનું નામ - કુશ પું.
 રામની બહેન - શાન્તા સ્ત્રી.
 રીત - રીતિ સ્ત્રી.
 રુચિ - રુચિ સ્ત્રી., અભિરુચિ સ્ત્રી.
 રુદન - રોદન ન.
 રૂ - તૂલ પું.
 રૈયત - પ્રજા સ્ત્રી.
 રોગ - રોગ પું., વ્યાધિ પું.
 રોપવું (ક્રિયાવાચક નામ) - આરોપણ ન.

૯

લઈ જવું - ની ગ. ૧ ઉભય., વહ ગ. ૧ ઉભય.
 લઈ જવું (ક્રિયાવાચક નામ) - હ્રાણ ન.

લઈ બેસવું - પ્ર + વૃત્ ગ. ૧ આત્મને.
 લઈ લેવું - હ્ર ગ. ૧ ઉભય.
 લક્ષ્મી- લક્ષ્મી સ્ત્રી., રમા સ્ત્રી.
 લાખેલું - પ્રણીત ભૂ. કૃ., લિખિત ભૂ. કૃ.
 લંગડો - યજ્ઞ વિશે.
 લંબાઈવાળું - વૃદ્ધિમત્ વિશે.
 લગ્નમાં આપવા યોગ્ય - પ્રદેય વિશે.
 લડવું - યુધ્ ગ. ૪ આત્મને.
 લડવૈયો - યોધ પું., વીર પું.
 લડાઈ - યુદ્ધ ન., યુધ્ સ્ત્રી., વિગ્રહ પું.
 લડાઈ અને સલાહ - વિગ્રહસંધિ પું.
 લત - વ્યસન ન.
 લશ્કરી સિપાઈ - સૈનિક પું.
 લાંબા વખત સુધી - ચિરમ્ (અવ્યય)
 લાંબી આવરદાવાળું - આયુષ્મત્ વિશે.
 લાકડી - દળડ પું.
 લાકડું - કાષ્ઠ ન.
 લાજ - લજ્જા સ્ત્રી.
 લાજવું - લજ્જ ગ. ૬ આત્મને.
 લાડુ - મોદક પું.
 લાભ - લાભ પું.
 લાયક થવું - અર્હ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 લાલ - રક્ત વિશે.
 લાવવું - આ + ની ગ. ૧ ઉભય.
 લુચ્ચો - યજ્ઞ પું., શઠ પું., વજ્જક પું.,
 જાત્મ પું.
 લેશભાગ - લવ પું.
 લોક - લોક પું., જન પું.
 લોટવું - લુટ ગ. ૪ પરસ્મૈ.
 લોભ - લોભ પું.

લોભ રાખવો - લુભ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ.

વ

વંશ - વંશ પું.
 વક્તા - વક્તૃ પું.
 વખત - કાલ પું.
 વખાણ - સ્તુતિ સ્ત્રી.
 વખાણવું - વર્ણ ગ. ૧૦ ઉભય., શંસ્
 ગ. ૧ પરસ્મૈ., શ્લાઘ્ ગ. ૧ આત્મને.
 વખાણવા લાયક - પ્રશસ્ય વિશે.
 વચન - વચન ન., વચસ્ વિશે.
 વજ - વજ્ર પું. ન., પવિ પું.
 વધ - વધ પું.
 વધવું - સમ્ + વૃધ્ ગ. ૧ આત્મને.
 વધતું - વૃદ્ધિમત્ વિશે.
 વધારે નાનું - કનીયસ્ વિશે.
 વધારે મોટું - જ્યાયસ્ વિશે.
 વધારે વહાલું - પ્રેયસ્ વિશે.
 વન - વન ન., અટવી સ્ત્રી., અરણ્ય ન.
 વનમાં રહેનાર - વનવાસિન્ વિશે.,
 વનૌકસ્ વિશે.
 વરદાન - વરદાન ન., વર પું.
 વરવહુ - જાયાપતિ પું. (દ્વિ.વ.)
 વર્ણવવું - વર્ણ ગ. ૧૦ ઉભય.
 વસતું - વસત્ (વસ્ નું વ. કૃ.)
 વસંત - વસન્ત પું. (ઋતુ)
 વસવું - વસ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 વસ્તુ - વસ્તુ ન., અર્થ પું.
 વહાણ - નૌકા સ્ત્રી., નૌ સ્ત્રી.
 વહાલામાં વહાલી - પ્રિયતમા સ્ત્રી.

વહાલી - કાન્તા સ્ત્રી., ગેહિની સ્ત્રી.
 વહાલું - પ્રિય વિશે., પ્રિયતમ વિશે.,
 પ્રેયસ્ વિશે.
 વહાલો - વલ્લભ પું., રમણ પું.
 વહેવું - વહ ગ. ૧ ઉભય.
 વહેમ - શઙ્કા સ્ત્રી.
 વહેમ આણવો - શઙ્કુ ગ. ૧ આત્મને.
 વલણ - પ્રવૃત્તિ સ્ત્રી., મતિ સ્ત્રી.
 વળી - અપિ (અવ્યય)
 વાંક - અપરાધ પું.
 વાંદરો - વાનર પું., કપિ પું.
 વાક્ય - વાક્ય ન.
 વાધ - વ્યાઘ્ર પું.
 વાધણ - વ્યાઘ્રી સ્ત્રી., વ્યાલી સ્ત્રી.
 વાડી - વાટિકા સ્ત્રી., ઉદ્યાન ન.,
 ઉપવન ન.
 વાણી - વાણી સ્ત્રી., વાચા સ્ત્રી., વાચ
 સ્ત્રી.
 વાત - કથા સ્ત્રી.
 વાદળ - મેઘ પું.
 વાદળનો જથ્થો - મેઘજાલ ન.
 વાયુ - વાયુ પું., વાત પું.
 વાયુદેવતા - મરુત પું.
 વાર્તા - કથા સ્ત્રી.
 વારંવાર - વારંવારમ્ (અવ્યય),
 અનેકશસ્ (અવ્યય), બહુશસ્
 (અવ્યય)
 વાવ - વાપી સ્ત્રી.
 વાવવું - વપ્ ગ. ૧ ઉભય.

વાવવુંએ (ક્રિયાવાચકનામ)-આરોપણન.
 વાસ્તે - કૃતે (અવ્યય)
 વાસ - વાસ પું.
 વિખરાયેલું - નિરસ્ત (નિર્ + અસ્ ગ.
 ૪ નું ભૂ. કૃ.)
 વિખેરવું - નિર્ + અસ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ.
 વિઘ્ન - વિઘ્ન પું.
 વિચાર - વિચાર પું., મતિ સ્ત્રી.
 વિચારવું - ચિન્ત્ ગ. ૧૦, સમ્ + ઈક્ષ
 ગ. ૧ આત્મને.
 વિચારાયેલું - ચિન્તિત (ચિન્ત્ નું ભૂ.
 કૃ.)
 વિચિત્ર - વિચિત્ર વિશે.
 વિદાય લેવી - આ + પ્રચ્છ [પૃચ્છ]
 ગ. ૧ આત્મને.
 વિદ્યા - વિદ્યા સ્ત્રી., વિદ્વત્ત્વ ન.
 વિદ્યાર્થી - વિદ્યાર્થિન્ પું., શિષ્ય પું.,
 છાત્ર પું.
 વિદ્વાન - વિદ્વસ્ વિશે.
 વિદ્વાનપણું, વિદ્વતા - વિદ્વત્ત્વ ન.
 વિનંતિ - વિજ્ઞપ્તિ સ્ત્રી.
 વિનંતિ કરવી - અભિ + અર્થ ગ. ૧૦
 આત્મને., પ્ર + અર્થ ગ. ૧૦ આત્મને.
 વિના - વિના (અવ્યય)
 વિયોગ - વિયોગ પું.
 વિવાહ - વિવાહ પું.
 વિશ્વ - વિશ્વ ન.
 વિશ્વકર્મા - વિશ્વકર્મન્ પું., ત્વષ્ટ પું.
 વિશ્વાસ - વિશ્વાસ પું., શ્રદ્ધા સ્ત્રી.
 વિશ્વાસનું કારણ - વિશ્વાસકરણ ન.

વિસ્તાર - વિકાસ પું.
 વિસામો ખાવાના સબબથી - વિશ્રા -
 મહેતો:
 વીંટાળવું - પરિ + વૃ
 વીજળી - વિદ્યુત્ સ્ત્રી.
 વીણવું - ડજ્ઝ ગ. ૬ પરસ્મૈ.
 વીનવવું - પ્ર + અર્થ ગ. ૧૦ આત્મને.
 વીર્ય - વીર્ય ન.
 વેણી - કબરી સ્ત્રી.
 વેદ - વેદ પું., છન્દસ્ ન., શ્રુતિ સ્ત્રી.
 વેદ જાણનાર - શ્રુતિમત્ વિશે.
 વેર વાળવું એ - પ્રતિક્રિયા સ્ત્રી.
 વેરુળ - એલાપુર ન.
 વેલ - લતા સ્ત્રી.
 વહેમી- સાશઙ્ક વિશે.
 વૈકુંઠ (વિષ્ણુનું રહેવાનું ઠેકાણું) - વૈકુઠન.
 વૈભવ - પ્રભાવ પું., વિભવ પું.
 વ્રીહિ, વ્રીહિનોદાણો - વ્રીહિ પું.

શ

શંકા - શંકા સ્ત્રી., સંદેહ પું.
 શંકા ભરેલું - સાશઙ્ક વિશે.
 શણગારવું - ભૂષ ગ. ૧૦ ઉભય.,
 અલમ્ + કૃ (કર્મણિપ્રયોગમાં ક્રિ)
 શતક - શત ન.
 શત્રુ - અરિ પું., શત્રુ પું., રિપુ પું.,
 દ્વેષ્ટ પું.
 શત્રુ સાથે લડાઈ - શત્રુવિગ્રહ પું.
 શરણે જવું - શરણમ્ કે વશમ્ + ગમ્
 [ગચ્છ] ગ. ૧ પરસ્મૈ., આ + શ્રિ ગ.

૧ ઉભય.
 શરદઋતુ - શરદ્ સ્ત્રી.
 શરમાવું - લજ્જ ગ. ૬ આત્મને.
 શરીર - શરીર ન.
 શરીરરૂપી વહાણ - કાયનૌ સ્ત્રી.
 શરીરમાં રહેતું - શરીરસ્થ વિશે.
 શરૂઆત - આરમ્ભ પું.
 શરૂ કરવું - આ + સ્મ્ ગ. ૧ આત્મને.,
 પ્ર + વૃત્ ગ. ૧ આત્મને.
 શહેર - નગર ન., નગરી સ્ત્રી., પુર ન.,
 પુરી સ્ત્રી.
 શાણી સ્ત્રી - આર્યા સ્ત્રી.
 શાંત - મૂક વિશે., સ્વસ્થ વિશે.
 શાંતતા - મૌન ન.
 શાંત રીતે - તૂળીમ્ (અવ્યય)
 શાંત થવું - શમ્ [શામ્] ગ. ૪
 પરસ્મૈ.
 શાંત પડવું - સાન્વ ગ. ૧૦
 શાંતિ - શાન્તિ સ્ત્રી., સ્વાસ્થ્ય ન.
 શાસ્ત્ર - શાસ્ત્ર ન.
 શાળા - શાલા સ્ત્રી.
 શિકારી - વ્યાધ પું.
 શિકારી પ્રાણી - શ્વાપદ પું.
 શિક્ષા - દણ્ડ પું.
 શિયાળ - શૃગાલ પું., જમ્બૂક પું.
 શિયાળો - શિશિર પું. ન.
 શિવ - શિવ પું., ધૂર્જટિ પું., શૂલિન્
 પું., શમ્ભુ પું.
 શિવનું દેરું - શિવાલય ન.
 શિશિરઋતુ - શિશિર પું. ન.

શિષ્ય-શિષ્યપું., છાત્ર પું., વિદ્યાર્થીનું પું.
 શીખવવું - ઉપ + દિશ્ ગ. ૧ ઉભય.,
 વિ+ની ગ. ૧ ઉભય.
 શીખવું -શિક્ષ ગ. ૧ આત્મને., પઢ
 ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 શુદ્ધ - શુદ્ધ વિશે., વિશુદ્ધ (વિ+શુધ્
 ગ. ૪ પરસ્મૈ. નું ભૂ. કૃ.)
 શુદ્ધિ - શુદ્ધિ સ્ત્રી., વિશુદ્ધિ સ્ત્રી.
 શૂદ્ર - શૂદ્ર પું.
 શૂર - શૂર પું., વીર પું.
 શેરી - રથ્યા સ્ત્રી.
 શોક કરવો, શોચવું - શુચ્ ગ. ૧
 પરસ્મૈ.
 શોધવું - મૃગ ગ. ૧૦ આત્મને. માર્ગ ગ.
 ૧૦ ઉભય., અનુ+ઙ્ઘ ગ. ૪ પરસ્મૈ.
 શોભવું - વિ + રાજ્ ગ. ૧ ઉભય.
 શૌર્ય - શૌર્ય ન., પરાક્રમ પું.

સ

સંકટ - સંકટ ન., દુર્ગ ન., વ્યસન
 ન., અનિષ્ટ ન., વિપદ સ્ત્રી.
 સંકટામણ - સંકટ ન.
 સંગમ- સંગમ પું.
 સંગતિ - સંગતિ સ્ત્રી., સંગમ પું.
 સંગીત - સંગીત ન.
 સંતતિ - સંતતિ સ્ત્રી., પ્રજા સ્ત્રી.
 સંતોષ પામવો - તુષ્ ગ. ૪ પરસ્મૈ.
 સંદેશો - સંદેશ પું.
 સંપ - મેલ પું.
 સંપત્તિ - સંપત્તિ સ્ત્રી., સંપદ સ્ત્રી.

સંબંધ - સંપર્ક પું.
 સંભવતું જણાય છે. - સંભાવ્યતે
 (સમ્+ભૂ નું પ્રેરક કર્મણિ વર્તમાન તૃ.
 પુ. એ. વ)
 સંભારવું - સ્મૃ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 સંભાળવું - રક્ષ ગ. ૧ પરસ્મૈ., તન્
 ગ. ૧ આત્મને.
 સંસર્ગ - સંપર્ક પું.
 સંસાર - સંસાર પું.
 સગો- જ્ઞાતિ પું., બન્ધુ પું., બાન્ધવ પું.,
 સઘળું - સકલ વિશે., અખિલ વિશે.
 સજા કરવી - દણ્ડ ગ. ૧૦
 સજજન - સજ્જન પું., આર્ય પું.,
 સત્ પું.
 સજજ થયેલો - ઉદ્યત (ઉદ્+યમ્ નું કર્મણિ
 ભૂ. કૃ.)
 સતાવવું - તુદ્ ગ. ૬ ઉભય.
 સત્કર્મ - સુકૃતિ સ્ત્રી., સુચરિત ન.
 સત્કારનું કારણ - પૂજાસ્થાન ન.
 સત્પુરુષ - સત્પુરુષ પું., સાધુ પું.
 સત્ય - સત્ય ન., ભૂતાર્થ પું., સત્ત્વ ન.
 સદા - સદૈવ (સદા+એવ અવ્યય)
 સદાચાર - સદાચાર પું.
 સભા - સભા સ્ત્રી., સદસ્ સ્ત્રી.,
 સમાજ પું.
 સભ્યતા- સભ્યતા સ્ત્રી., પ્રશ્રય પું.
 સમક્ષ - પુરતસ્ (અવ્યય)
 સમજ - ભાવય (ભૂ ના પ્રેરકના આજ્ઞાર્થ
 નું દ્વિ. પુ. એ. વ.)
 સમજ - બુધ્ ગ. ૧ ઉભય.

સમજાવવું - ઉપ+દિશ્ ગ. ૬ ઉભય.
 સમર્થ - સમર્થ વિશે.
 સમર્થ થવું - ક્લૂપ ગ. ૧ આત્મને.
 સમાન ગણતું - સમચિત્ત વિશે.
 સમુદાય - સદ્ઘાત પું., સમૂહ પું.,
 અવચય પું.
 સમુદ્ર - સમુદ્ર પું., ઉદધિ પું.
 સમૂહ - સમૂહ પું.
 સરકવું - સ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 સરકારી કચેરી - રાજદ્વાર ન.
 સરખા દિલવાળું - સમચિત્ત વિશે.
 સરખું - તુલ્ય વિશે., સમ વિશે.
 સરજનાર - સ્વજ પું.
 સરજવું - સૃજ ગ. ૬ પરસ્મૈ.
 સરજાયેલું - નિર્મિત (નિર્+મા નું
 ભૂ. કૃ.)
 સરવું - સ્ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 સરસાઈ કરવી - સ્પર્ધ ગ. ૧ આત્મને.
 સરોવર - કાસાર પું., સરસ્ ન.
 સર્વ રીતે - સર્વથા (અવ્યય)
 સવારે - પ્રાત્ (અવ્યય)
 સહિયર - સહચરી સ્ત્રી.
 સહેવાયેલું - સોઢ (સહ નું ભૂ. કૃ.)
 સહેવું - સહ ગ. ૧ આત્મને.
 સાંચો- યન્ત્ર ન.
 સાંભળનાર - શ્રોત્ર વિશે.
 સાંભળવું (ક્રિયાપદ) - શ્રુ
 સાંભળવું એ (ક્રિયાવાચક નામ)- શ્રુતિ
 સ્ત્રી., શ્રવણ ન.

સાંસતોં રહેવું-થવું - શમ્ [શામ્] ગ.
 ૪ પરસ્મૈ.
 સાક્ષાત્ - મૂર્તિમત્ વિશે.
 સાક્ષી - સાક્ષિન્ પું.
 સાથે - સહ (અવ્યય)
 સાદડી - કટ પું.
 સાધવા - યોગ્ય સાધયિતવ્ય વિશે.
 સાધુ - સત્ પું.
 સાપ - સર્પ પું.
 સાબિત કરવું- સમ્+લક્ષ ગ. ૧૦
 ઉભય.
 સામર્થ્ય - સામર્થ્ય ન., પ્રભાવ પું.
 સારથિ - સારથિ પું., સવ્યેષ્ટ પું.
 સારી ચાલનું - પુણ્યવત્ વિશે., સુવૃત્ત
 વિશે.
 સારું - કૃતે (અવ્યય)
 સારું - શુભ વિશે., શોભન વિશે.
 સારું કામ - સુકૃત ન., સુકૃતિ સ્ત્રી.,
 સુચરિત ન., પરાક્રમ પું., વિક્રમ પું.
 સારું - સમ્યક્ (અવ્યય)
 સાષ્ટાંગ નમસ્કાર સાથે - સાષ્ટાઙ્ગપાતમ્
 (સામાસિક અવ્યય)
 સાસુ - શ્વશ્રૂ સ્ત્રી.
 સાહસ કર્મ - સાહસ ન.
 સિંહ - સિંહ પું.
 સિંહાસન - સિંહાસન ન.
 સીંચવું - સિચ્ [સિજ્] ગ. ૬ ઉભય.
 સીમા - સીમન્ સ્ત્રી.
 સુંવાળું - મૃદુ વિશે.
 સુંદર - ચારુ વિશે.

સુખ - સુખ ન., કલ્યાણ ન., ભદ્ર ન.
 સુખનો અંશ- સુખલેશ પું.
 સુખી - સુખિન્ વિશે., નિવૃત્તિમત્
 વિશે., શ્રીમત્ વિશે., સુખભાજ
 વિશે., કુશલિન્ વિશે.
 સુકાવું - શુષ્ઠ ગ. ૪ પરસ્મૈ.
 સૂચન - નિર્દેષ પું.
 સૂત્રધાર - સૂત્રધાર પું.
 સૂર્ય - સૂર્ય પું., રવિ પું., સવિતૃ પું.
 સૃષ્ટિ-સૃષ્ટિ સ્ત્રી.
 સૃષ્ટિકર્તા - સ્વષ્ટ પું.
 સજ્જા - શય્યા સ્ત્રી.
 સેના - સેના સ્ત્રી.
 સેનાપતિ - સેનાપતિ પું.
 સેવવું - સેવ્ ગ. ૧ આત્મને., ભજ્ ગ.
 ૧ ઉભય., પરિ+સેવ્ ગ. ૧ આત્મને.,
 નિ+સેવ્ ગ. ૧ આત્મને.
 સો - શત ન.
 સોનામહોર - નિષ્ક પું.
 સોની - સુવર્ણકાર પું.
 સોનું-સુવર્ણન., કાચ્છનન., હેમ્નન.
 સોબતણ, સોબતમાં રહેનારી - સહચરી
 સ્ત્રી.
 સોમયજ્ઞ કરાવનાર યાજ્ઞિકમાંનો એક -
 મૈત્રાવરુણ પું.
 સોમરસ, સામવલ્લી - સોમ પું.
 સો મૂર્ખા-મૂર્ખશત ન.
 સૌથી મોટું - વર વિશે.
 સ્ત્રી - નારી સ્ત્રી., લલના સ્ત્રી., ગેહિની
 સ્ત્રી.

સ્તબ્ધ - નિશ્ચેષ્ટ વિશે.

સ્થળ - સ્થલ ન., શાલા સ્ત્રી.

સ્થાપના- પ્રતિષ્ઠાપન ન., પ્રવર્તન ન.

સ્થાપેલું - વિહિત (વિ + ધા નું
ભૂ. કૃ.)

સ્થિર - સ્થિર વિશે., ધ્રુવ વિશે., અક્ષર
વિશે., નિશ્ચેષ્ટ વિશે., અવિચલિત

(અ+વિચલિત- વિ+ચલ્ નું ભૂ. કૃ.)

સ્નેહ - સ્નેહ પું., પ્રીતિ સ્ત્રી., પ્રેમનું પું.
ન.

સ્નેહ રાખવો - સિન્હ ગ. ૪ પરસ્મૈ.

સ્મૃતિ (=ધર્મશાસ્ત્ર) - સ્મૃતિ સ્ત્રી.

સ્વચ્છ - અવદાત વિશે.

સ્વદેશ - સ્વદેશ પું., સ્વવિષય પું.

સ્વપ્ન - સ્વપ્ન પું.

સ્વભાવ - પ્રકૃતિ સ્ત્રી.

સ્વર્ગ - સ્વર્ગ પું.

સ્વસ્થ - સ્વસ્થ વિશે.

સ્વર્ગમાં રહેનારા દેવોમાંની એક જાત -
ગન્ધર્વ પું.

સ્વસ્થતા - સ્વાસ્થ્ય ન., સુખ ન.

સ્વાદિષ્ટ - સ્વાદુ વિશે.

સ્વાભાવિક - પ્રકૃતિસિદ્ધ વિશે.

૭

હણવું - હન્

હદ - સીમન્ સ્ત્રી.

હમણાં - અધુના (અવ્યય)

હંમેશ - સદા (અવ્યય), સદૈવ= સદા
+ એવ (અવ્યય)

હરકત - અપાય પું.
 હરણ - મૃગ પું., હરિણ પું.
 હરણ કરવું એ (ક્રિયાવાચક નામ) -
 હરણ ન.
 હરાયેલું - અભિભૂત (અભિ + ભૂનું ભૂ.
 કૃ.)
 હરાવવું - લઙ્ઘ ગ. ૧ આત્મને.,
 અભિ + ભૂ ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 હરીફાઈ - અક્ષમા સ્ત્રી.
 હરવું, હરી જવું - હ્ર ગ. ૧ ઉભય.
 હલકાપશું - લઘિમન્ પું.
 હલકું - ક્ષુદ્ર વિશે.
 હવન કરનારો - હોતૃ પું.
 હવેલી - હર્મ્ય ન., પ્રાસાદ પું.
 હસવું - સ્મિ ગ. ૧ આત્મને.
 હળવે હળવે - શનૈસ્ (અવ્યય)
 હળાહળ ઝેર - હલાહલ ન.
 હાથ - હસ્ત પું., કર પું., પાણિ પું.,
 બાહુ પું.
 હાથણી - વશા સ્ત્રી.
 હાથમાં લેવું - આ+રભ્ ગ. ૧ આત્મને.
 હાથી - હસ્તિન્ પું., ગજ પું., નાગ પું.

હાથીનું બચ્ચું - કર્મક પું.
 હાર ખાવી - પરા + જિ (જય) ગ. ૧
 આત્મને.
 હાલવું - કમ્પ ગ. ૧ આત્મને.
 હાલે નહિ એવું - અવિચલિત (અ +
 વિ + ચલ્ નું ભૂ. કૃ.)
 હિંદુસ્તાનનો રહેવાસી - ભારતવર્ષીય
 પું.
 હિતકારક - હિત વિશે., હિતકર વિશે.
 હિતકારક વસ્તુ - પથ્ય ન.
 હિંમત - ધૃતિ સ્ત્રી.
 હુકમ - આજ્ઞા સ્ત્રી., આદેશ પું.,
 શાસન ન.
 હુકમ બજાવવો - અનુ+સ્થા [તિષ્ઠ]
 ગ. ૧ પરસ્મૈ.
 હૈયું - હૃદય ન., અન્તઃકરણ ન.
 હોવું - ભૂ ગ. ૧ પરસ્મૈ., અસ્ ગ. ૨
 પરસ્મૈ., વૃત્ ગ. ૧ આત્મને., વિદ્
 ગ. ૪ આત્મને.
 હોંશિયાર - નિપુણ વિશે.
 હોંશિયારી - કૌશલ ન., પ્રાવીણ્ય ન.,
 પટુતા સ્ત્રી.

આચારઃ પ્રથમો ધર્મઃ । - આચાર સર્વોત્તમ ધર્મ છે.

જલબિન્દુનિપાતેન ક્રમશઃ પૂર્યતે ઘટઃ । - ટીપે-ટીપે ઘડો ભરાય છે.

નિયમાવલિ

૧. સ્વર-સંધિ

૧. નામ કે ક્રિયાપદના દ્વિવચનને છેડે ઈ, ઊ (દીર્ઘ) કે એ + સ્વર = સંધિ થતી નથી.

દા.ત. ગિરી + આરોહન્તિ = ગિરી આરોહન્તિ ।

૨. પદાંતે એ, ઈ, ઊ, ઐ + સ્વર = અનુક્રમે અય, આય, અવ, આવ મૂકાય છે.

દા.ત. ને + અ = નય । ગૈ + અ = ગાય ।

ભો + અ = ભવ । અશ્વૌ + ઉત્પતતઃ = અશ્વાવુત્પતતઃ ।

→ આ નિયમમાં વિકલ્પે ય, વ લોપાય છે, લોપાય ત્યારે સંધિ થતી નથી.

દા.ત. મન્યતે + આત્માનમ્ = મન્યતયાત્માનમ્ । અથવા મન્યત આત્માનમ્ ।

૩. એ કે ઊ પછી અ આવે તો અ ના સ્થાને ડ (અવગ્રહ) મૂકાય છે.

દા.ત. વને + અશ્વ = વનેડશ્વ । અશ્વો + અસ્તિ = અશ્વોડસ્તિ ।

૪. હ્રસ્વ કે દીર્ઘ ઈ, ઊ, ઋ, લૃ + વિજાતીય (એના સિવાયના બીજા) સ્વર = અનુક્રમે ય, વ, ર, લ મૂકાય છે.

દા.ત. અતિ + ઉષ્ણ = અત્યુષ્ણ । મધુ + અલભત = મધ્વલભત ।

માતૃ + આદિ = માત્રાદિ । લૃ + આકૃતિઃ = લાકૃતિઃ ।

૫. દીર્ઘ કે હ્રસ્વ અ, ઈ, ઊ, ઋ, લૃ + સ્વજાતીય (એના એજ) દીર્ઘ કે હ્રસ્વ સ્વર = દીર્ઘ સ્વર થાય છે.

દા.ત. જિન + આજ્ઞા = જિનાજ્ઞા । ભવતિ + ઇતિ = ભવતીતિ ।

મધુ + ઝર્મિ = મધૂર્મિ । માતૃ + ઋણ = માતૃળ ।

૬. અ કે આ + ઈ કે ઈ, ઊ કે ઊ, ઋ કે ઋ હોય તો બંને મળીને પાછળના સ્વરનો ગુણ થાય છે.

દા.ત. દિન + ઈશ = દિનેશ । સૂર્ય + ઉદય = સૂર્યોદય ।

રાજા + ઋષિ = રાજર્ષિ ।

૭. અ કે આ + એ કે એ = એ

દા.ત. સીતા + એક્ષત = સીતૈક્ષત ।

૮. અ કે આ + ઓ કે ઔ = ઔ

દા.ત. નૃપ + ઔ = નૃપૌ ।

૯. અ, ઈ, ઊ, ઋ, લૃ દીર્ઘ કે હ્રસ્વ + ઋ = સંધિ કરવી અથવા સંધિ ન કરતાં માત્ર પૂર્વનો સ્વર દીર્ઘ હોય તો હ્રસ્વ કરવો.

દા.ત. રાજા + ઋષિ = રાજર્ષિ । અથવા રાજ ઋષિ ।

સુબોધ સંસ્કૃતમાર્ગોપદેશિકા ૨૧૩ ગુજરાતી સંસ્કૃત શબ્દકોશ

૨. વ્યંજન-સંધિ

૧. નામના પદાંતે એકથી વધુ વ્યંજન હોય તો પ્રથમ વ્યંજન રહે, બાકીના વ્યંજન લોપાય અને પ્રથમ વ્યંજનના સ્થાને સ્વવર્ગનો પ્રથમ કે તૃતીય થાય છે.
દા.ત. મરુત્ + સ્ = મરુત્ / મરુદ્ ।
૨. ૨૦ + અધોષ વ્યંજન = સ્વવર્ગનો પ્રથમ + અધોષ.
દા.ત. અદ્ + તિ = અત્તિ ।
૩. ૨૦ + ધોષ કે સ્વર = પૂર્વ વ્યંજનના વર્ગનો ત્રીજો + ધોષ કે સ્વર.
દા.ત. ઝ્ + ગમઃ = ઝદ્ગમઃ । વનાત્ + આગચ્છતિ = વનાદાગચ્છતિ ।
૪. ૨૦ + અનુનાસિક = સ્વવર્ગનો અનુનાસિક અથવા સ્વવર્ગનો ત્રીજો.
દા.ત. એતદ્ + મુગરિ = એતન્મુગરિ / એતદ્મુગરિ ।
૫. તાલવ્ય કે મૂર્ધન્યના યોગમાં દંત્ય દુર્બળ બનીને તેટલામો તાલવ્ય કે મૂર્ધન્ય મૂકાય છે.
દા.ત. તત્ + ચ = તચ્ચ । તત્ + ટીકા = તટ્ટીકા ।
૬. દંત્ય + લ = લ્ + લ
દા.ત. ભગવત્ + લીલા = ભગવલ્લીલા ।
૭. ન્ + લ = સાનુનાસિક (૮) લ્ + લ
દા.ત. અસ્મિન્ + લોકે = અસ્મિલ્લોકે ।
૮. ઇસ્વ સ્વર ઇ, ણ, ન્ + સ્વર = ઇઃ, ણઃ, ન્ બેવડાય છે.
દા.ત. ભગવન્ + ઇતિ = ભગવન્નિતિ ।
૯. ચ્ કે જ્ + અધોષ વ્યંજન = ચ્ કે જ્ નો ક્ થાય.
દા.ત. વાચ્ + સુ = વાક્ષુ ।
૧૦. ચ્ કે જ્ + ૨૪માંનો ધોષ વ્યંજન = ચ્ કે જ્ નો ગ્ થાય.
દા.ત. વાચ્ + ધ્યામ્ = વાગધ્યામ્ ।
૧૧. ઇસ્વ સ્વર, મા અવ્યય કે આ ઉપસર્ગ + છ = છ નો ચ્છ થાય.
દા.ત. મા + છિન્દ્ર = માચ્છિન્દ્ર ।
→ દીર્ઘ સ્વરમાં વિકલ્પે છ નો ચ્છ થાય છે.
દા.ત. લક્ષ્મી + છાયા = લક્ષ્મીચ્છાયા । કે લક્ષ્મીચ્છાયા ।
૧૨. પદાંતે ન્ + ઉષ્માક્ષર ર્ કે હ્ = ન્ નો અનુસ્વાર થાય.
દા.ત. હન્ + સિ = હંસિ । રન્ + રમ્યતે = રંમ્યતે ।
૧૩. પદાંતે ન્ + ચ, છ, ટ, ઠ, ત્, થ્ = ન્ ને ઠેકાણે અનુસ્વાર તથા વિસર્ગ સંધિના

નિયમ મુજબ ફેરફાર થાય છે.

દા.ત. નરાન્ + ચ = નરાંશ્ચ । નરાન્ + ટીકતે = નરાંછીકતે ।

બિડાલાન્ + તાડયતિ = બિડાલાંસ્ટાડયતિ ।

૧૪. ઋ, ર્કે ષ પછી અપદાન્ત ન્ આવે તો ન્ નો ણ્ થાય છે તથા બેની વચ્ચે કંઠ્ય, ઓષ્ઠ્ય, ય્, વ્, હ કે સ્વર આવે તો ન્ નો ણ્ થાય છે.

દા.ત. પ્ર + નમતિ = પ્રણમતિ । ઋન = ઋણ । રામ + ઇન = રામેણ ।

→ જો પદાંતે ન્ હોય તો ન્ નો ણ્ થતો નથી.

દા.ત. નરાન્ ।

૧૫. પદાંતે ર્કે સ્ + અધોષ કે શૂન્ય = ર્કે સ્ નો વિસર્ગ થાય.

દા.ત. પુનર્ + પુનર્ = પુનઃ પુનઃ । શનૈસ્ + શનૈસ્ = શનૈઃ શનૈઃ ।

૧૬. ત્ + શ્ + અંતઃસ્થ, અનુનાસિક કે સ્વર = શ્ નો વિકલ્પે છ્ થાય છે.

દા.ત. અવદત્ + શઠઃ = અવદત્છઠઃ । નિયમ ૫ પરથી અવદચ્છઠઃ ।

૧૭. ઉદ્ ઉપસર્ગ + સ્ = સ્ નો લોપ થાય છે.

દા.ત. ઉદ્ + સ્થા + ય = ઉદ્ + થાય ।

ઉદ્ + સ્તમ્ભતે = ઉદ્તમ્ભતે = ઉત્તમ્ભતે । (નિયમ ૨ મુજબ)

૧૮. ૨૦ + હ્ = હ્ ના સ્થાને સ્વવર્ગનો ચોથો મૂકાય છે.

દા.ત. ઉદ્ + હાર = ઉદ્ધાર ।

૧૯. ઉપાનહ્ શબ્દનો હ્ અધોષ વ્યંજનાદિ પ્રત્યય પર હોતા ત્ થાય છે.

ધોષ વ્યંજનાદિ પ્રત્યય પર હોતા દ્ થાય છે. અને પદાંતે ત્ અથવા દ્ થાય છે.

૨૦. અ, આ સિવાયનો સ્વર, કંઠ્ય કે ર્ + સ્ = સ્ નો ષ્ થાય.

દા.ત. વાક્ + સુ = વાક્ + ષુ = વાક્ષુ । રામે + સુ = રામેષુ ।

૨૧. ર્ + ર્કે દ્ + દ્ આવે તો પૂર્વનો ર્કે દ્ લોપાય અને તેની પૂર્વનો સ્વર દીર્ઘ થાય.

દા.ત. હરિઃ + રટતિ = હરિર્ + રટતિ = હરી રટતિ । લિદ્ + ઢિ = લીઢિ ।

૨૨. સમ્, પરિ, ઉપ + ક્ર્ = ક્ર્ નું સ્ક્ર થાય છે.

દા.ત. સમ્ + ક્રિયતે = સંસ્ક્રિયતે । પરિ + કાર = પરિષ્કાર ।

ઉપ + કારઃ = ઉપસ્કારઃ ।

→ આ નિયમ બધેય લાગુ પડતો નથી. દા.ત. ઉપકાર ।

૨૩. એક જ પદમાં ર્, ક્, ખ્, પ્, ફ્ = ર્ નો ષ્ થાય છે.

દા.ત. નિર્ + કાસઃ = નિષ્કાસઃ । નિર્ + પદ્યતે = નિષ્પદ્યતે ।

નિર્ + યતિ = નિષ્ચયતિ । નિર્ + ફલમ્ = નિષ્ફલમ્ ।

૩. વિસર્ગ સંધિ

૧. અ પછી વિસર્ગ + ઘોષ કે અ આવે તો વિસર્ગ(:) નો ઉત્થાય છે. તે પૂર્વના અ માં મળી જતાં ઓ થાય છે.

Ex.t. रामः गच्छति = रामो गच्छति । रामः अटति = रामोऽटति ।

૨. અ પછી વિસર્ગ + અ સિવાયનો કોઈપણ સ્વર = વિસર્ગ લોપાય છે.

Ex.t. रामः आगच्छति = राम आगच्छति । रामः इति = राम इति ।

૩. અ, આ સિવાયનો કોઈ પણ સ્વર પછી વિસર્ગ + ઘોષ કે સ્વર આવે તો વિસર્ગનો રૂથાય છે.

Ex.t. हरिः + आगच्छति = हरिआगच्छति । हरिः + गच्छति = हरिर्गच्छति ।

૪. આ પછી વિસર્ગ + સ્વર કે ઘોષ = વિસર્ગ લોપાય.

Ex.t. बालाः + आगच्छन्ति = बाला आगच्छन्ति ।

बालाः + गच्छन्ति = बाला गच्छन्ति।

૫. વિસર્ગ + ચ, છ, ટ, ઠ, ત્, થ આવે તો અનુક્રમે શ, ષ, સ્ થાય છે.

६।त. बालः + चलति = बालश्चलति । बालः + टीकते = बालष्टीकते ।

बालः + तरति = बालस्तरति ।

૬. વિસર્ગ + શ, ષ, સ્ આવેતો વિસર્ગ + શ, ષ, સ્ તથા વિકલ્પે શ, ષ, સ્ + શ, ષ, સ્ થાય છે.

Ex.t. नृपः + शास्ति = नृपःशास्ति । ३ नृपश्शास्ति ।

बालः + षट्कोणम् = बालःषट्कोणम् । ३ बालषट्कोणम् ।

बालः + सरति = बालःसरति । ३ बालस्सरति ।

૭. ભોઃ + ઘોષ કે સ્વર = વિસર્ગ લોપાય છે.

६।११. भोः + भोः + भव्याः = भो भो भव्याः । भोः + नृत्यम् = भो नृत्यम् ।

૮. સઃ, ણઃ + અ સિવાયનો વર્ણ = વિસર્ગ લોપાય છે.

Et.t. सः, एषः + आगच्छति = स, एष आगच्छति ।

सः, एषः + गच्छति = स, एष गच्छति ।

[illegible]

૪. અનુસ્વાર-સંધિ

૧. પદાંતે મ્ + ઉખ્તાક્ષર, અંતઃસ્થ કે મહાપ્રાણ = મ્ નો પૂર્વના અક્ષર ઉપર અનુસ્વાર થાય છે.

દા.ત. અહમ્ + સહે = અહં સહે । અહમ્ + વદામિ = અહં વદામિ ।

૨. પદાંતે મ્ + સ્પર્શ વ્યંજન = મ્ નો પૂર્વના અક્ષર ઉપર અનુસ્વાર થાય અથવા વિકલ્પે પાછળના વ્યંજનનો અનુનાસિક થાય.

દા.ત. કથમ્ + ભવામિ = કથં ભવામિ / કથમ્ભવામિ ।

સાયમ્ + ગચ્છતિ = સાયં ગચ્છતિ / સાયઙ્ગચ્છતિ ।

અહમ્ + ચરામિ = અહં ચરામિ / અહચ્ચરામિ ।

વયમ્ + તિષ્ઠામઃ = વયં તિષ્ઠામઃ / વયન્તિષ્ઠામઃ ।

૩. અનુસ્વાર નો મ્ + કોઈપણ સ્વર = તે સ્વર મ્ માં ભળી જાય છે.

દા.ત. અહમ્ + અસ્મિ = અહમસ્મિ ।

વિદ્યા દદાતિ વિનયમ્ । - વિદ્યાથી નમ્રતા આવે છે.

વિદ્યા પ્રવાસેષુ મિત્રમ્ । - વિદ્યા વિદેશમાં મિત્ર છે.

શીલં હિ વિદુષાં ધનમ્ । - શીલ જ વિદ્વાનોનું ધન છે.

સત્યં કણ્ઠસ્ય ભૂષણમ્ । - સત્ય કંઠનું ભૂષણ છે.

૫. ધાતુ રૂપ નિયમો

૧. પહેલા ગણના ધાતુઓને ગણની નિશાની અ લાગતાં અંત્ય કોઈ પણ સ્વર તથા ઉપાન્ત્ય હ્રસ્વ સ્વરનો ગુણ થાય છે.

દા.ત. ભૂ + અ + તિ = ભવતિ । ની + અ + તિ = નયતિ ।

બુધ્ + અ + તિ = બોધતિ । જીવ્ + અ + તિ = જીવતિ ।

૨. દશમાગણના ધાતુઓને ગણની નિશાની અય લાગતાં અંત્ય કોઈપણ સ્વર અને ઉપાન્ત્ય અ ની વૃદ્ધિ થાય છે. તથા ઉપાન્ત્ય હ્રસ્વ સ્વરનો ગુણ થાય છે.

દા.ત. દૃ + અય + તિ = દારયતિ । તઙ્ + અય + તિ = તાઙયતિ ।

ઘુષ્ + અય + તિ = ઘોષયતિ ।

અપવાદ - કથ્, ગણ્, રચ્, પ્રથ્, મૃગ્, સ્મૃહ્ આ છ ધાતુઓ દશમા ગણના હોવા છતાં ધાતુના સ્વરમાં ગુણ વૃદ્ધિ થતી નથી.

૩. મ કે વ થી શરૂ થતા પ્રત્યયો પૂર્વે અંગના અંત્ય અ નો આ થાય છે. તથા અ થી શરૂ થતા પ્રત્યયો પૂર્વે અંગના અંત્ય અ નો લોપ થાય છે.

દા.ત. ગચ્છ + મિ, વઃ, મઃ = ગચ્છમિ । ગચ્છાવઃ । ગચ્છામઃ ।

ગચ્છ + અન્તિ = ગચ્છન્તિ ।

૪. હસ્તન ભૂતકાળના પ્રત્યયો લાગતાં વ્યંજનાદિ ધાતુઓની પૂર્વે અ આવે તથા સ્વરાદિ ધાતુના આદ્ય સ્વરની વૃદ્ધિ થાય છે.

દા.ત. અ + ગચ્છ + અમ્ = અગચ્છમ્ । ઇક્ષ્ + મહિ = ऐक्षामहि ।

XX

XX મૃત્યોઃ સર્વત્ર તુલ્યતા । - મોતની સામે બધાય સમાન છે. XX

XX

XX

XX વિદ્યા ગુરુણાં ગુરુઃ । - વિદ્યા ગુરુનો પણ ગુરુ છે. XX

XX

૬. વિભક્તિના નિયમો

૧. નમઃ, સ્વસ્તિ, સ્વાહા ના યોગમાં ચતુર્થી આવે.
દા.ત. મહાવીરાય નમઃ । જનાય સ્વસ્તિ ।
૨. વિના ના યોગમાં દ્વિતીયા, તૃતીયા અને પાંચમી આવે.
દા.ત. રામં - રામેણ - રામાત્ વિના ।
૩. ઋતે ના યોગમાં દ્વિતીયા અને પાંચમી આવે.
દા.ત. રામં - રામાત્ ઋતે ।
૪. દા ના યોગમાં કર્મને ચતુર્થી લાગે.
દા.ત. નૃપઃ બ્રાહ્મણાય ધનં યચ્છતિ ।
૫. ધૃ ધારણ કરવું, દેવાદાર થવું, જે લેણદાર હોય તેનું નામ ચતુર્થીમાં આવે.
દા.ત. રામઃ હરયે શતં નિષ્કાન્ ધારયતિ ।
૬. ક્રોધ, દ્રોહ કે ઈર્ષ્યા, અદેખાઈ કરવી હોય તો તેના ક્રિયાપદ સાથે કર્મને ચતુર્થી લાગે.
દા.ત. રામઃ કિઙ્કરાય કુપ્યતિ ।
૭. સ્પૃહ ના યોગમાં ચતુર્થી લાગે.
દા.ત. ભક્તઃ ઈશ્વરાય સ્પૃહયતિ ।
૮. પ્રતિ + દા ના કર્મને દ્વિતીયા લાગે તથા બદલામાં જે લેવાનું હોય તે પંચમીમાં આવે.
દા.ત. તેલેભ્યઃ પ્રતિયચ્છતિ માસાન્ ।
૯. કથ્ નો કર્મ દ્વિતીયા, ચતુર્થી અને ષષ્ઠીમાં આવે છે.
દા.ત. આચાર્યઃ શિષ્યમ્ - શિષ્યાય - શિષ્યસ્ય કથાં કથયતિ ।
૧૦. ખોડ-ખાંપણ બતાવવાના અંગને તૃતીયા લાગે.
દા.ત. નેત્રેણ કાણઃ ।
૧૧. રુચ્ અને એવા અર્થના બીજા ક્રિયાપદો સાથે, ખુશ થનારનું નામ ચતુર્થીમાં આવે.
દા.ત. મોદકો બાલકાય રોચતે ।
૧૨. જેનાથી ભય હોય તેને પંચમી લાગે.
દા.ત. વ્યાઘ્રાત્ ભયમ્ ।
૧૩. જેના પ્રતિ સ્નેહ હોય તેને સપ્તમી લાગે.
દા.ત. પુત્રો જનકે સ્નિહ્યતિ

૭. સામાન્ય નિયમો

૧. સ્મ ધાતુ આત્મનેપદી છે. પરંતુ જો તેની પૂર્વે આ, પરિ કે વિ ઉપસર્ગ આવે તો તે પરસ્મૈપદી થાય છે અને ઉપ ઉપસર્ગ આવે તો વિકલ્પે પરસ્મૈપદી થાય છે.

दृ.त. आरमति । परिरमति । विरमति । उपरमते । उपरमति ।

૨. વિશેષણ અને વિશેષ્યના લીંગ, વિભક્તિ અને વચન સમાન હોય છે.

६१.११. प्रबलेनापि वातेन पर्वतो न कम्पते ।

૩. જે પદ જોડવાના હોય કે છૂટા પાડવાના હોય તે સઘળાંને છેડે એક જ વાર કે દરેકને છેડે જુદી જુદી વાર **ચ** કે **વા** મુકાય છે.

६।८. हरिश्च गोविन्दश्च जल्पतः । हरिर्गोविन्दश्च जल्पतः ।

૪. દેશનું નામ અને પ્રજા શબ્દ બહુવચનમાં વપરાય છે.

૫. લક્ષ્મી શબ્દની પ્રથમાના એકવચનમાં સ્ (:) પ્રત્યય લાગે છે.

૬. નિષેધ બતાવવા માટે વ્યંજનથી શરૂ થતા શબ્દને આરંભે અ અને સ્વરથી શરૂ થતા શબ્દને આરંભે અન્ મુકાય છે.

દા.ત. અ + ધર્મ = અધર્મ । અન્ + આચાર = અનાચાર ।

૭. સામાન્યથી ૧૦ મા ગણના ધાતુઓ ઉભયપદી છે.

૮. વીસર્ગ અથવા કોઈ વર્ણના લોપ પછી સંધી થતી નથી.

Ex.t. रामः + इति = राम इति ।

૯. કિમ્ સર્વનામના રૂપોને ચિત્ અથવા અપિ (અને ચન) પ્રત્યય લગાડવાથી પ્રશ્નાર્થ જતો રહીને અનિશ્ચયાર્થ થાય છે, કિંચિત્ (ન.) કોઈ, કશ્ચિત્ (પું.) કોઈ, વગેરે. (આમ કિમ્ ના ત્રણ જાતિના રૂપોને ચિત્ - અપિ - ચન લાગે છે.)

❀ અવિદ્યાજીવનં શૂન્યમ્ । - અવિદ્યાપૂર્ણ જીવન શૂન્ય છે. ❀

❀ અશીલસ્ય હતં કુલમ્ । - શીલ રહિતની કુલીનતા વ્યર્થ છે. ❀

૮. કર્મણિના નિયમો

૧. મુળ ધાતુને અંતે ચ લાગે તથા આત્મનેપદના પ્રત્યય લાગે.

દા.ત. ગમ્ = ગમ્યતે ।

૨. દશમા ગણમાં ગુણવૃદ્ધિ થયા પછી ચ લાગે.

ચુર = ચોર્યતે ।

૩. ધાતુના અંતે હ્રસ્વ ઇ, ઊ નો દીર્ઘ ઈ, ઊ થાય છે.

દા.ત. નુ = નૂયતે । જિ = જીયતે ।

૪. હ્રસ્વ ઋ હોય તો તેનો રિ થાય, સંયુક્ત વ્યંજન પરના હ્રસ્વ ઋ નો અર્, ઋ તથા જાગૃ નો અર્ થાય.

દા.ત. કૃ = ક્રિયતે । સ્મૃ = સ્મર્યતે । ઋ = અર્યતે । જાગૃ = જાગર્યતે ।

૫. અંતે દીર્ઘ ઋ આવે તો ઈર્, ઓઞ્ય તથા વ પર દીર્ઘ ઋ તો ઊર્ થાય.

દા.ત. જૃ = જીર્યતે । પૃ = પૂર્યતે । વૃ = વૂર્યતે

૬. દા, ધા, મા, સ્થા, ગૈ, પા [પિબ્], સો, હા (ગ. ૩ પરસ્મૈ.) આટલા ધાતુમાં અંત્ય સ્વરનો દીર્ઘ ઈ થાય છે.

દા.ત. દા = દીયતે । પા = પીયતે ।

૭. અઞ્, અઞ્ઞ, ભઞ્, રઞ્, સઞ્, સ્વઞ્, દંશ્, ધ્વંસ્, ભ્રંશ્, સ્ત્રંશ્, ગ્રન્થ્, બન્થ્, મન્થ્, સ્કન્દ્, સ્તમ્પ્, ઇન્થ્, ઉન્દ્, તૂંહ માં અનુનાસિક લોપાય છે.

દા.ત. ગ્રન્થ = ગ્રથ્યતે । મન્થ = મથ્યતે ।

૮. વચ્, યજ્, વપ્, વહ, વસ, વશ, વે, વ્યે, હ્વે, શ્વિ, વદ્, સ્વપ્, જ્યા, વ્યચ્, પ્રચ્છ્, વ્રશ્ચ, ભ્રસ્જ, ગ્રહ, વ્યધ્ માં સંપ્રસારણ થાય છે. (સંપ્રસારણ = ય, વ, ર ને બદલે ઇ, ઊ, ઋ થાય.)

દા.ત. યજ્ = ઇજ્યતે । વચ્ = ઉચ્યતે । ગ્રહ = ગૃહ્યતે ।

૯. ની, હ, કૃષ્, વહ માં મુખ્ય કર્મ પ્રથમામાં તથા ગૌણ કર્મ દ્વિતીયામાં આવે.

દા.ત. ગોપેન અજા ગ્રામં નીયતે ।

૧૦. દુહ, યાચ્, પચ્, વચ્, દળ્ડ, પ્રચ્છ, ચિ, બ્રૂ, શાસ્, મુષ્, મન્થ, કથ્ માં ગૌણ કર્મ પ્રથમામાં તથા મુખ્ય કર્મ દ્વિતીયામાં આવે.

દા.ત. ગુરુણા શિષ્યઃ કથાં કથ્યતે ।

૧૧. અસ્ નો આદેશ ભૂ થાય. દા.ત. ભૂયતે ।

બૂ નો આદેશ વચ્ થાય. દા.ત. ઉચ્યતે ।

घस् नो आदेश अद् थाय. દા.ત. અદ્યતે ।

शी नो आदेश शय् थाय. દા.ત. શ્યતે ।

૧૨. खन्, जन्, तन् मां विकल्पे न् लोपाय तथा अनुक्रमे खा, जा, ता थाय.

દા.ત. खायते = खन्यते । जायते = जन्यते । तायते = तन्यते ।

૧૩. कर्मणि अने ભાવે પ્રયોગમાં કર્તાને તૃતીયા અને કર્મને પ્રથમા વિભક્તિ લાગે તથા ક્રિયાપદ કર્મને અનુસરે છે.

દા.ત. बालाः शालां गच्छन्ति = बालैः शाला गम्यते ।

૧૪. (જેમાં કર્મ નથી તે) ભાવે પ્રયોગમાં ક્રિયાપદ ત્રી.પુ.એ.વ. લે છે.

દા.ત. जनाः क्रीडन्ति = जनैः क्रीड्यते ।

જાતસ્ય હિ ધ્રુવો મૃત્યુ : । - જન્મેલાનું મૃત્યુ નિશ્ચિત છે.

जैनं जयति शासनम् । - જૈન શાસન જય પામે છે

ज्येष्ठ भ्राता पितुः समः । - મોટો ભાઈ પિતા સમાન છે.

तपोऽधीना हि संपदः । - સંપત્તિઓ તપને આધીન છે.

त्रैलोक्ये दीपको धर्मः । - ધર્મ ત્રણે લોકનો દીપક છે.

तृष्णेऽधुना मुंच माम् । - હે તૃષ્ણા ! હવે તો મને છોડ !

૯. કૃદંતના નિયમો

૧. હેત્વર્થ કૃદંત

૧. ધાતુને તુમ્ લગાડવાથી હેત્વર્થ કૃદંત બને છે. તેનો અર્થ '...વાને માટે' એવો થાય છે.
દા.ત. શ્રુ (સાંભળવું) = શ્રોતુમ્ । (સાંભળવાને માટે)
૨. તુમ્ લગાડતા પહેલા અંત્ય સ્વરનો તથા ઉપાંત્ય હ્રસ્વ સ્વરનો ગુણ થાય છે.
દા.ત. ની = નૈતુમ્ । ક્ષિપ્ = ક્ષેપ્તુમ્ ।
૩. દશમા ગણનો ગુણ-વૃદ્ધિનો નિયમ લાગે છે તથા દશમા ગણમાં ગણની નિશાની લાગે અને ઙ ઉમેરાય, તે પહેલાં અય નો અંત્ય અ લોપાય.
દા.ત. ચુર્ = ચોરયિતુમ્ । દુ = દારયિતુમ્ । તડ્ = તાડયિતુમ્ ।
૪. તુમ્ લગાડતા પૂર્વે સેટ્ર ધાતુને ઙ લાગે, અનિટ્રને ઙ ન લાગે તથા વેટ્ર ને વિકલ્પે ઙ લાગે છે. (જુઓ મન્દિરાન્ત. પાઠ ૧૩)
દા.ત. મદ્ (૪.પ. સેટ્ર) = મદિતુમ્ । મન્ (૪.આ.અનિટ્ર) = મન્તુમ્ ।
અઙ્ (૭.પ.વેટ્ર) = અઙ્ગિતુમ્ / અઙ્ક્તુમ્ ।

૨. સંબંધક ભૂતકૃદંત

૧. ધાતુને ત્વા લગાડવાથી આ કૃદંત થાય છે. તેનો અર્થ '...ઈને' એવો થાય છે.
દા.ત. શ્રુ = શ્રુત્વા । (સાંભળીને)
૨. ઉપસર્ગવાળા ધાતુને તથા ળ્વિ પ્રત્યયાન્ત ધાતુઓને ત્વા ને બદલે ય પ્રત્યય લાગે છે તથા ઉપસર્ગવાળા ધાતુને છેડે હ્રસ્વ હોય તો ત્ય લગાડાય છે.
દા.ત. અનુ + ભૂ = અનુભૂય । અનુ + કૃ = અનુકૃત્ય ।
શુક્લીભૂય (લ્વિ પ્રત્યયાન્ત, મન્દિરાન્ત. પાઠ ૧૮ જુઓ)
૩. હેત્વર્થ કૃદંતનો નિયમ ૩ અને ૪ લાગુ પડે છે.
દા.ત. ચુર્ = ચોરયિત્વા । અઙ્ = અઙ્ગિત્વા / અઙ્ક્ત્વા ।
મદ્ = મદિત્વા ।
અપવાદ - ય લાગતા પૂર્વે ગુણ - વૃદ્ધિ થાય છે પણ ઙ નથી લાગતી તેમજ ગણની નિશાની અય પણ નથી લાગતી.
દા.ત. અવ + દૃ = અવદાર્ય । વિ + દૃ = વિદાર્ય ।
૪. ઙ ન લાગે ત્યારે કર્મણિ ભૂતકૃદંતનો નિયમ ૯, ૧૦, ૧૧ લાગે પરંતુ ઉપસર્ગવાળા ધાતુને નિયમ ૯ વિકલ્પે લાગે.
દા.ત. નમ્ = નત્વા । પ્રણત્ય । પ્રણમ્ય ।

Et.t. वस् = उषित्वा ।

૧.(A) ધાતુને ત લગાડવાથી આ કૃદંત બને છે.

(B) પુલિંગ - રામ ની જેમ, નપુંસકલિંગ - વન ની જેમ, સ્ત્રીલીંગ અંગમાં આ ઉમેરી શાલા ની જેમ રૂપો થાય છે.

दल.त. चुर = चोरित । दृ = दारित ।

Et.t. वस् = उषितः ।

દા.ત. કર્તારિ

કર્મણિ

रामेण ग्रामो गतः

Et.t. अजेन घटाः कृताः ।

Et.t. बालः सुप्तः । = बालेन सुप्तम् ।

Et.t. चल् = चलितः । नु = नुतः । भू = भूतः ।

कृ = कीर्णः । कृ = कृतः ।

Et.t. शृ = शीर्णः । भिद् = भिन्नः ।

सुशोभ संस्कृतमार्गोपदेशिका २२५ नियमावलि

૨. કર્મનું વિશેષણ બને. કત્તિને તૃતીયા લાગે.

દા.ત. હરિણા નીયમાનં ઘટં પશ્યતિ ।

(હરિવડે લઈ જવાતા ઘડાને તે જુએ છે.)

૬. વર્તમાન કર્તારિકૃદંત

૧. (A) કર્ત.તૃ.પુ.બ.વ. ના રૂપમાંથી અન્તિ (પ.) અને અન્તે (આ.) નીકાળી તેના અંગને ક્રમશઃ અત્ અને માન લગાડતાં આ કૃદંત બને છે.

દા.ત. નયન્તિ = નય + અત્ = નયત્ ।

વન્દન્તે = વન્દ + માનઃ = વન્દમાનઃ ।

(B) ગણકાર્ય રહિત કાળમાં માન ને બદલે આન લાગે છે.

દયા માંસાશિનઃ કુતઃ ? - માંસભક્ષોમાં દયા કેવી ?

દંભાત્કીર્તિશ્રિયોર્હાનિ । - દંભથી કીર્તિ ને લક્ષ્મીની હાનિ થાય છે.

ચિત્રા ગતિ : કર્મણામ્ । - કર્મોની ગતિ ન્યારી છે.

ચિંતાતુરણાં ન સુખં ન નિદ્રા । - ચિંતાતુરને સુખ કે નિદ્રા ન હોય

ચિન્તયા નશ્યતે બુદ્ધિબલમ્ । - ચિન્તાથી બુદ્ધિ અને બળ નાશ પામે છે.

આચડ તીર્થોદ્ધારક, વૈરાગ્યવારિધિ પ.પૂ.આ.ભ.

શ્રી કુલચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા.ની સાહિત્ય યાત્રા

૧. શ્રી કલ્પસૂત્ર-અક્ષરગમનિકા (પ્રતાકાર).
- ૨. શ્રી શ્રાદ્ધવિધિ પ્રકરણ-સંસ્કૃત (પ્રતાકાર)
- ૩. શ્રી આચારાંગ સૂત્ર-અક્ષરગમનિકા (પ્રથમ શ્લોકસ્કન્ધ)
- ૪. શ્રી આચારાંગ સૂત્ર-અક્ષરગમનિકા (દ્વિતીય શ્લોકસ્કન્ધ)
૫. શ્રી સૂત્રકૃતાંગ સૂત્ર-અક્ષરગમનિકા (પ્રથમ શ્લોકસ્કન્ધ)
૬. શ્રી સૂત્રકૃતાંગ સૂત્ર-અક્ષરગમનિકા (દ્વિતીય શ્લોકસ્કન્ધ)
૭. શ્રી શ્રાદ્ધ-જીત કલ્પ
૮. નવ્ય યતિ જીત કલ્પ
૯. શ્રી મહાનિશીથ સૂત્ર
૧૦. શ્રી પંચકલ્પ ભાષ્ય ચૂર્ણ.
- ૧૧. ન્યાયાવતાર-સટીક.
- ૧૨. મુહુર્તપતિ ચર્ચા. હિન્દી-ગુજરાતી
- ૧૩. શ્રી વિંશતિ વિંશિકા પ્રકરણ-સટીક.
- ૧૪. શ્રી વિંશતિ વિંશિકા પ્રકરણ-સટીક
- ૧૫. શ્રી માર્ગપરિશુદ્ધિ પ્રકરણ-સટીક
૧૬. સુલભ ધાતુ રૂપ કોશ.
૧૭. સંસ્કૃત શબ્દ રૂપાવલી.
- ૧૮. સંસ્કૃત અધતનાદિ રૂપાવલી.
૧૯. સુબોધ સંસ્કૃત માર્ગોપદેશિકા (સંસ્કૃત બુક-૧)
૨૦. સુબોધ સંસ્કૃત મન્દિરાન્તઃ પ્રવેશિકા (સંસ્કૃત બુક-૨)
- ૨૧. કર્મ ન્યાયવત તિમહિ નાયત (ગુજરાતી)
- ૨૨. સુખી જીવનની માસ્ટર કી (ગુજરાતી)
- ૨૩. જીવથી શિવ તરફ (ગુજરાતી)
- ૨૪. તત્ત્વની વેળસાછટ (ગુજરાતી)
- ૨૫. ભક્તિ કરતાં છૂટે મારા પ્રાણ (ગુજરાતી)
- ૨૬. કોન બનેગા ગુરુગુણજ્ઞાની (ગુજરાતી)
૨૭. સુબોધ પ્રાકૃત વિજ્ઞાન પાઠમાલા (પ્રાકૃત બુક)
- ૨૮. જૈન ઇતિહાસ (હિન્દી)
૨૯. જૈન શ્રાવકાચાર (હિન્દી અને ગુજરાતી)
- ૩૦. જીવવિચાર એવં તત્ત્વજ્ઞાન (હિન્દી)
૩૧. ઓઘો છે અણમૂલો...(દીક્ષા ગીતોનો સંગ્રહ)
૩૨. સુબોધ સંસ્કૃત ધાતુ રૂપાવલી ભાગ ૧ (પોકેટ સાઇઝ)
૩૩. સુબોધ સંસ્કૃત ધાતુ રૂપાવલી ભાગ ૨ (પોકેટ સાઇઝ)
૩૪. સુબોધ સંસ્કૃત ધાતુ રૂપાવલી ભાગ ૩ (પોકેટ સાઇઝ)
૩૫. સુબોધ સંસ્કૃત ધાતુ રૂપાવલી ભાગ ૪ (પોકેટ સાઇઝ)
૩૬. શ્રી શ્રાદ્ધવિધિ પ્રકરણ (હિન્દી)
૩૭. તત્ત્વાર્થાધિગમ સૂત્રમ ભાગ: ૧-૨,
(સ્વોપજ્ઞભાષ્ય શ્રી સિદ્ધસેનીય ટીકા સાથે)

- નિશાનીવાળા પુસ્તકો અપ્રાપ્ય છે.

આચક તીર્થોદ્ધારક, વૈરાગ્યવારિધિ, પ.પૂ.આચાર્ય
શ્રી કુલચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા. ની સાહિત્ય યાત્રા

૧. શ્રી કલ્પસૂત્ર-અક્ષરગમનિકા (પ્રતાકાર).
- ૨. શ્રી શ્રાદ્ધવિધિ પ્રકરણ-સંસ્કૃત (પ્રતાકાર)
- ૩. શ્રી આચારાંગ સૂત્ર-અક્ષરગમનિકા (પ્રથમ શ્વતસ્કન્ધ)
- ૪. શ્રી આચારાંગ સૂત્ર-અક્ષરગમનિકા (દ્વિતીય શ્વતસ્કન્ધ)
૫. શ્રી સૂત્રકૃતાંગ સૂત્ર-અક્ષરગમનિકા (પ્રથમ શ્વતસ્કન્ધ)
૬. શ્રી સૂત્રકૃતાંગ સૂત્ર-અક્ષરગમનિકા (દ્વિતીય શ્વતસ્કન્ધ)
૭. શ્રી શ્રાદ્ધ-જીત કલ્પ
૮. નવ્ય યતિ જીત કલ્પ
૯. શ્રી મહાનિશીથ સૂત્ર
૧૦. શ્રી પંચકલ્પ ભાષ્ય ચૂર્ણ
- ૧૧. ન્યાયાવતાર-સટીક.
- ૧૨. મુહપતિ ચર્યા. હિન્દી-ગુજરાતી
- ૧૩. શ્રી વિંશતિ વિંશિકા પ્રકરણ-સટીક.
- ૧૪. શ્રી વિંશતિ વિંશિકા પ્રકરણ-સટીક
- ૧૫. શ્રી માર્ગપરિશુદ્ધિ પ્રકરણ-સટીક
૧૬. સુલભ ધાતુ રૂપ કોશ.
૧૭. સંસ્કૃત શબ્દ રૂપાવલી.
- ૧૮. સંસ્કૃત અદ્યતનાદિ રૂપાવલી.
૧૯. સુબોધ સંસ્કૃત માર્ગોપદેશિકા (સંસ્કૃત ભુક-૧)
૨૦. સુબોધ સંસ્કૃત મન્દિરાન્તઃ પ્રવેશિકા (સંસ્કૃત ભુક-૨)
- ૨૧. કર્મ ન્યાયતિતિમહિ નાયત (ગુજરાતી)
- ૨૨. સુખી જીવનની માસ્ટર કી (ગુજરાતી)
- ૨૩. જીવથી શિવ તરફ (ગુજરાતી)
- ૨૪. તત્ત્વની વેળસાઇ (ગુજરાતી)
- ૨૫. ભક્તિ કરતાં છૂટે મારા પ્રાણ (ગુજરાતી)
- ૨૬. કૌન બનેગા ગુરુગુણજ્ઞાની (ગુજરાતી)
૨૭. સુબોધ પ્રાકૃત વિજ્ઞાન પાઠમાલા (પ્રાકૃત ભુક)
- ૨૮. જૈન ઇતિહાસ (હિન્દી)
૨૯. જૈન શ્રાવકાચાર (હિન્દી અને ગુજરાતી)
- ૩૦. જીવવિચાર એવં તત્ત્વજ્ઞાન (હિન્દી)
૩૧. ઓઘો છે અણમૂલો... (દીક્ષા ગીતોનો સંગ્રહ)
૩૨. સુબોધ સંસ્કૃત ધાતુ રૂપાવલી ભાગ ૧ (પોકેટ સાઇઝ)
૩૩. સુબોધ સંસ્કૃત ધાતુ રૂપાવલી ભાગ ૨ (પોકેટ સાઇઝ)
૩૪. સુબોધ સંસ્કૃત ધાતુ રૂપાવલી ભાગ ૩ (પોકેટ સાઇઝ)
૩૫. સુબોધ સંસ્કૃત ધાતુ રૂપાવલી ભાગ ૪ (પોકેટ સાઇઝ)
૩૬. શ્રી શ્રાદ્ધવિધિ પ્રકરણ (હિન્દી)
૩૭. તત્ત્વાર્થાધિગમ સૂત્રમ ભાગ: ૧-૨,
(સ્વોપજ્ઞભાષ્ય શ્રી સિદ્ધસેનીય ટીકા સાથે)
- નિશાનીવાળા પુસ્તકો અપ્રાપ્ય છે.